

حکومهتی هه‌ریمی کوردستان-عێراق
وه‌زاره‌تی خوێندنی با‌لا و توێژینه‌وه‌ی زانستی
زانکۆی سلێمانی
کۆلیژی زمان - به‌شی زمانی کوردی

په‌نگدانه‌وه‌ی تۆنی جیاواز له‌ پۆمانه‌کانی عه‌تا نه‌هایی دا

نامه‌یه‌که

کامیل قانع ابراهیم

پێشکەشی به‌شی زمانی کوردی - کۆلیجی زمان - زانکۆی سلێمانی کردووه، به‌شیکه له‌ پێداویستییه‌کانی
به‌ده‌سته‌هێنانی پروانه‌ی ماسته‌ر له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا

سه‌رپه‌رشت

پ.د. حمه‌نوری عومه‌ر کاکی

٢٠٢٣ ی زاینی

٢٧٢٣ ی کوردی

ئەم نامە يە (پەنگدانەوہى تۆنى جياواز لە پۆمانەکانى عەتای نەھايیدا) بەسەرپەرشتى من
لە زانکۆى سلیمانى ئامادەکراوہ، بەشیکە لە پيداويستییەکانى بەدەستھيانی پرونامەى
ماستەر لە ئەدەبى کوردیدا.

ناو: پ.د. حمەنورى عمر کاکى

پۆز: / / ۲۰۲۳
۲/۸

بەپیتی ئەو پيشنیاژە، ئەم نامە يە پيشکەش بەليژنەى ھەلسەنگاندن دەکەم.

پ.ی.د. محمد عمر عول

سەرۆكى بەشى كوردى

پۆز: / / ۲۰۲۳
۲/۱۳

پیشکشه به:

- کۆلیژی زمان، به شی کوردی، کتیبخانهی کۆلیژی زمان، کتیبخانهی ناوهندی زانکۆی سلیمانی، ئەکادیمیا و کتیبخانهی کوردی.
- هەر توێژه‌ریکی زانستخووان.
- هاوژینه‌که‌م، (یادگار ئەکره‌م قادر)، هاوکار و پالپشت و قه‌لای بوون و ژینم.
- ته‌واوی ئەو هاوڕێ و دۆست و ئازیزانه‌ی به شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کانی هاوکاری وه‌ک: رینمایکردن، پێدان و په‌یداکردنی سه‌رچاوه، خویندنه‌وه و تو‌مارکردنی سه‌رچاوه‌کان، سه‌ربازی و نئاسا ده‌ستبارم بوون.

سپاس و پيژانين بۆ:

- كردگارى بوونه وەر.
- هاوژينى زۆر ئەزىزم، كه هاوكار و يارمهتيدەريكى زۆر باشم بووه له به ئەنجامگەياندى ئەم توپژينه وەيه دا.
- سەرپەرشتى بەريزم، پروفيسۆر د.حه مه نورى عومەر كاكى، كه له يه كه م رۆژى دەستپيكرده وە تا وەكو كۆتاييهاتنى نامەكه، هاوكار و هاوڕييهكى دلسۆز و زانستى بووه بۆم.
- مامۆستا ئەميرەى خوشكم و مامۆستا پەرى مەحمود.
- بەريز مامۆستا جەلال جومعه، له پاي هاوكارى و پينماى و ئەو سەرچاوه بەنرخانهى، كه بۆى پەيداكر دووم.
- د. هەژارى برام، كه پالشتى مادى و مەعنه و يم بووه.
- بەريز د. بوشرا كه سنه زانى و هەموو ئەو هاوڕيانهى، كه به هۆى بەريزيانه وە هاوكارم بوون.
- بەريز بهيان توفيق، له تۆماركردنى سەرچاوه كاندا هاوكارم بووه.

پیرست

لاپەرە	ناوەرپۆک
۲-۱	پیشهکی
۳۱-۳	بهشی یه کهم: دهروازیهکی تیۆری بۆ ناساندنی تۆن و ئاواز و هیز و ئاوازه
۳	۱/۱) چه مک و پیناسه ی تۆن و چه ند سه رنجیک
۸-۳	۱-۱/۱) چه مک و زاراوه ی تۆن
۱۰-۸	۲-۱/۱) پیناسه ی تۆن
۱۴-۱۱	۳-۱/۱) چه ند سه رنجیک ده رباره ی تۆن
۱۵	۲/۱) ئاواز
۱۶-۱۵	۱-۲/۱) شیکردنه وه ی چه مکه کانی ئاواز له روانگه ی چه ند فه ره نگیکی کوردی و بیانیه وه
۱۸-۱۷	۲-۲/۱) چه مکی ئاواز له روانگه ی زمانه وانیه وه
۲۱-۱۹	۳-۲/۱) چه مکی ئاواز له روانگه ی شیعر ناسیه وه
۲۲	۳/۱) هیز و ئاوازه
۲۴-۲۲	۱-۳/۱) هیز
۲۷-۲۴	۲-۳/۱) ئاوازه
۳۱-۲۸	۳-۳/۱) هیز و ئاواز و ئاوازه
۶۷-۳۲	بهشی دووه م دهروازیه ک بۆ شیکارو خسته پرووی ره گه زه پیکهینه ره کانی تۆن و جوړ و گرنگیان له کاری ئه ده ببیدا
۳۲	۱/۲) دیارترین ره گه زه پیکهینه ره کانی تۆن
۳۲	۱-۱/۲) سه ره تایه ک ده رباره ی دیارترین ره گه زه پیکهینه ره کانی تۆن
۳۴-۳۲	۲-۱/۲) وشه
۳۶-۳۴	۳-۱/۲) وینه ی ئه ندیشه یی
۳۸-۳۷	۴-۱/۲) ده نگه تاییه ته کان
۳۹-۳۸	۵-۱/۲) ئاوازی شیعی
۴۲-۳۹	۶-۱/۲) خالبه ندی
۴۳	۲/۲) پۆل و گرنگی تۆن له کاری ئه ده ببیدا
۴۴-۴۳	۱-۲/۲) پۆلی جوانیناسی تۆن

۴۷-۴۵	۲-۲/۲) پۆلى دەرووناسىيانەى تۆن
۴۸-۴۷	۳-۲/۲) پۆلى تۆن لە بەدیهىنانى دۇخدا
۴۹	۴-۲/۲) تۆن بەدیهىنەرى شىوازە
۵۰	۵-۲/۲) پۆلى تۆن لە ناساندنى كەسىتییەكاندا
۵۱-۵۰	۶-۲/۲) پۆلى تۆن لە پروونكردنهوه و دەستتیشانكردنى قۇناغە ئەدەبىيەكاندا
۵۱	۳/۲) ديارترىن جۆرهكانى تۆن و پۆلىنە تونىيەكان
۵۳-۵۱	۱-۳/۲) شىكارى پۆلىنى تۆن لە پرووى سەرچاوهى دروستبوونەوه
۵۳	۲-۳/۲) پۆلىنى تۆنە فەرمى و نافەرمىيەكان
۵۶-۵۳	۱-۲-۳/۲) شىكارى تۆنە فەرمىيەكان
۵۹-۵۶	۲-۲-۳/۲) شىكارى تۆنە نافەرمىيەكان
۶۰	۳-۳/۲) پۆلىنى تۆنى ئەرىنى و نەرىنى
۶۲-۶۰	۱-۳-۳/۲) شىكارى تۆنە ئەرىنىيەكان
۶۷-۶۲	۲-۳-۳/۲) شىكارى تۆنە نەرىنىيەكان
۱۱۱-۶۸	بەشى سىھەم شىكارى تەكنىكەكانى تۆن لە ھەر سى پۆمانى گۆلى شۆران ، بالندەكانى دەم با، گرەوى بەختى ھەلالەدا
۶۸	۱/۳) شىكارى پۆلى تۆن لە نواندى كەسايەتى كەسىتییەكاندا
۷۴-۶۸	۱-۱/۳) پۆلى تۆن لە بەرجەستەكردنى كەسايەتى كەسىتییەكانى پۆمانى گۆلى شۆران دا
۷۹-۷۴	۲-۱/۳) پۆلى تۆن لە بەرجەستەكردنى كەسايەتى كەسىتییەكانى پۆمانى بالندەكانى دەم با دا
۸۶-۷۹	۳-۱/۳) پۆلى تۆن لە بەرجەستەكردنى كەسايەتى كەسىتییەكانى پۆمانى گرەوى بەختى ھەلالەدا
۸۷	۲/۳) شىكارى تەكنىكەكانى تۆنگۆرپكى لە ھەر سى پۆمانى (گۆلى شۆران، بالندەكانى دەم با، گرەوى بەختى ھەلالە) دا
۹۰-۸۷	۱-۲/۳) تەكنىكەكانى تۆنگۆرپكى لە پۆمانى گۆلى شۆران دا
۹۴-۹۰	۲-۲/۳) تەكنىكەكانى تۆنگۆرپكى لە پۆمانى بالندەكانى دەم با دا
۱۰۰-۹۴	۳-۲/۳) تەكنىكەكانى تۆنگۆرپكى لە پۆمانى گرەوى بەختى ھەلالەدا
۱۰۰	۳/۳) شىكارى كارىگەرى پروونكردنهوهى تۆن لە سەر بونىيادى دەق و زەينى خوینەر
۱۰۵-۱۰۰	۱-۳/۳) كارىگەرى پروونكردنهوهى تۆن لە سەر بونىيادى

	ھونھری دەقی رۆمانھکان
۱۱۱-۱۰۵	۲-۳/۳ کاریگھری رۆونکردنھوھی تۆن لھسھر زھینی خوینھەر
۱۱۳-۱۱۲	ئھنجامھکان
۱۲۴-۱۱۴	سھرچاوهکان
۱۲۵	پوختھ به زمانی کوردی
۱۲۶	پوختھ به زمانی عھرھبی
۱۲۷	پوختھ به زمانی ئینگلیزی

پیشہ کی

۱/۰) ناو نیشانی تو یژینہ وہ کہ: ئەم تو یژینہ وہیہ بە ناو نیشانی (رہنگدانہ وہی تو نی جیاواز لە رۆمانەکانی عەتا نەھاییدا)یە، ھەولیکی زانستی بی پیشینە یە لە ئەکادیمیای کوردیدا، بە مەبەستی خستتەر ووی تۆن و ناساندنی وەک تەکنیکی ھونەری و ئەدەبی، لە رۆمانەکانی عەتا نەھاییدا ئەنجام دراوہ. تۆن یەکیکە لەو تەکنیکە ھونەرییانە ی، کە لە کردە ی نوسیندا، رۆلیکی یە کجار گرنگ دەبینیت. بە شیوہ یە ک دەرفەتی پیویست دەدات بە نوسەر، بۆ پیشکە شکردن و نواندنیکی ھونەرییانە، کە بەرھەمە کە بە ئاستیک سەرنجراکیش و ھونەری دەکات، خوینەر کە مەنکیشی خویندەنە وہی خۆی بکات.

۲/۰) سنووری تو یژینہ وہ کہ: ئەم تو یژینہ وہیہ لە ئەدەبی کوردیدا، ژانری رۆمان دەگریتە وہ، بە شیوہ یە کی کارەکی و میژووی بلاوکردنە وہی رۆمانەکان، کار لە سەر ھەر سی رۆمانی (گولی شۆران، بالندەکانی دەم با، گرەوی بەختی ھەلالە ی) عەتا نەھایی، کراوہ.

۳/۰) کیشە ی تو یژینہ وہ کہ: وەک ھەولیکی زانستی و ئەکادیمی، لە ھەولێ دۆزینە وہ و سەلماندنی ئەو پرس و گریمانانە دا بووہ، کە تۆن چیە؟ چۆنیەتی دروست بوونی لە ھەردوو ئاستی و نوسین و وتندا- چ رۆل و گرنگیە ک دەبینیت- چۆن نرخی ھونەری بە دەق دەدات- چ کاریگەریە ک لە سەر زەینی خوینەر بە جیدە ھلیت؟ عەتا نەھایی لەم رۆمانانە یدا، تا چ رادە یە ک بە شیوہ یە کی ھونەری، توانیویەتی ئەم تەکنیکە ھونەرییە بنوینیت... تدا؟.

۴/۰) گرنگی تو یژینہ وہ کہ: لەم تو یژینہ وہیە دا تەکنیکی ھونەری بەرباسدراوہ، کە رۆلی یە کجار گرنگ دەبینیت، لە ھەردوو کردە ی نوسین و وتندا، کە تەکنیکی تۆنە؛ بە شیوہ یە ک دەتوانریت لە ئەکادیمیای کوردیدا، دەکریت وەک سەرەتایە کی زانستی، بۆ ناساندنی تەکنیکی تۆن لێی بروانریت؛ ھاوکات دەتوانریت لە بواریەکانی راگە یاندن، پەرورە دە و فێرکردن، لیکۆلینە وہی دادگا و دەزگای ئەمنی، راویژکاری، گەشە پیدانی مرۆیی... تدا سودی لی ببینریت.

۵/۰) ئامانجی تو یژینہ وہ کہ: خستتەر ووی و ناساندنی تۆنە، وەک تەکنیکی ھونەری و ئەدەبی، بەتایبەت لە سنووری دەقدا، ئەمەیش وای لیدە کات ببیت بە یەکیک لە ھۆکارەکانی بە ھونەریکردنی بەرھەمە کە و بەزیندوو ھیشتنە وہی لە زەینی خوینەردا.

۶/۰) گرفت ی تو یژینہ وہ کہ: بواری ئەم تو یژینہ وہیە، زۆر گرنگ و بایەخدارە لە کردە ی بە ھونەریکردنی نوسین و وتندا، بەلام ھیشتا لە ئاکادیمیای کوردیدا کاری ئەوتوی لە سەر نەکراوہ، تەنانەت لە ئاستی ناوچە یی و جیھانیشدا، ھاوشیوہ ی بواریەکانی تر کاری پیویستی لە سەر نەکراوہ؛

ھەربۆيە كەمى سەرچاۋەى زانستىيى و بىنەرەتى، لە چۆنىتى ئامادەكردنى مادەى زانستىيى ئەم توپژىنەۋەيەدا، زەحمەتى زۆرى دروستكردبوو .

۷/۰) مېتۇدى توپژىنەۋەكە: لەم توپژىنەۋەيەدا بەشئۆيەكى كارەكى، كار بە بنەما پېكھىنەرەكانى ھەردوو مېتۇدى پەسنى و شىكارىيى كراۋە.

۸/۰) پېكھاتەى توپژىنەۋەكە: ئەم توپژىنەۋەيە، لەسى بەش پېكھاتوۋە و بەشەكانىش بەم شئۆيە دابەش و جياكراۋنەتەۋە:

بەشى يەكەم: بە ناونىشانى (دەروازەيەكى تيۆرى بۇ ناساندنى تۆن و ئاواز و ھىز و ئاۋازە). بەشئۆيەكى زانستى لە سنوورى سى پاردا، شىكارىيى بۇ ئەو چەمك و زاراۋانە و ھاوسنوورى و پەيۋەندى و جياۋازىيان لەگەل يەكتردا كراۋە.

بەشى دوۋەم: بە ناونىشانى (دەروازەيەك بۇ شىكار و خستىنەرۋوى رەگەزە پېكھىنەرەكانى تۆن و جۆر و گرنگىيان، لە كارى ئەدەبىيدا). لەم بەشەدا بەشئۆيەكى تيۆرى و كارەكى، بە ھىنانەۋەى نموۋنە لە سنوورى سى پاردا، ھەۋلى پراكتىكردنى بۇچوۋنە زانستىيەكان دەربارەى تۆن دراۋە.

بەشى سىيەم: بە ناونىشانى (شىكارى تەكنىكەكانى تۆن، لە ھەر سى رۆمانى گۈلى شۆران، بالندەكانى دەم با، گرەۋى بەختى ھەلالە)دا. لەم بەشەيشدا، لە سنورى سى پاردا، بەشئۆيەكى تيۆرى و پراكتىكى، بە ھىنانەۋەى نموۋنە لە رۆمانەكانەۋە، ھەۋلى شىكردنەۋەى تەكنىكى تۆن و تەكنىكەكانى تۆنگۆركى و ئەرك و گرنگىيان دراۋە؛ ھەرۋەھا خستىنەرۋوى ئەنجامەكانى توپژىنەۋەكە، بە چەند خالىك و پاشان ئاماژەدان بەسەرچاۋە بەكارھاتوۋەكانى ئەم توپژىنەۋەيە و دانانى پوختە بە ھەر سى زمانى كوردى، عەرەبى، ئىنگلىزى، لە كۆتايىدا خوازىارين ئەم كارە ۋەك ھەنگاۋىكى زانستىيى لە جىھانى ئەكادىمىيا و ئەكادىمىياى كوردىدا جىيى خۇى بگرىت.

بەشى يەكەم

دەروازەيەكى تيۆرى بۆ ناساندنى تۆن

و ئاواز و ھيژ و ئاوازە

۱/۱) چه مک و پیناسه‌ی تون و چند سهرنجیک

۱/۱ - ۱) چه مک و زاراوه‌ی تون

چه مک‌ی تون: به پیی بوار و لقی زانستی جیاواز چه مک‌ی جیا جیای وهرگرتووه. بو وینه: خودای گه‌وره له قورئاندا له ئایه‌تیکدا به‌مه‌به‌ستی ده‌ستنیشانکردن و به‌رچاوپروونی په‌یامبه‌ره‌که‌ی و پاشان شوینکه‌وتووایی؛ له باری هه‌ست و بییری دوو‌پرووه‌کان به‌روونی به‌ده‌ربیرینی (فی لحن القول) (سوره‌تی موحه‌مه‌د ئایه‌تی: ۳۰) خودا وه‌ک زانستیک فییری په‌یامبه‌ر و شوینکه‌وتووایی کردووه؛ له هه‌موو قورئاندا تاکه‌ سوره‌ت و ئایه‌ته‌ وشه‌ی (له‌حن‌ی) تیدا هاتبیت، به‌واتای ناوه‌پوکی قسه‌ و ده‌ربراوه‌کانیان هاتووه، هه‌ر وه‌ک خودا ئه‌فه‌رمویت: ((وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ ۚ وَلَنَعْرِفَهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ)) (سوره‌ محمد: ۳۰)، له‌ته‌فسیری (بیان کلمات القران الکریم) به‌مشپوهیه‌هاتووه‌واتا: ((مه‌به‌ست و شیوازی قسه‌یان به‌شیوه‌یه‌کی لیل و ناروون ده‌رده‌برن.)) (محمد مخلوف، ۱۹۹۸: ۵۱۰۹)، به‌لام له‌ته‌فسیری ظلال دا هاتووه: ((ئه‌گه‌ر بمانه‌ویت ئه‌وانمان نیشانده‌دایت، ئینجا به‌سیمایاندا ده‌تانناسینه‌وه؛ بیاناسه‌ره‌وه‌به‌تونی (له‌حن) قسه‌کردن‌یان و چۆنیه‌تی له‌ره‌ی ده‌نگیان و لادانی قسه‌ له‌ریگای خو‌ی و مه‌به‌ستی و لادانی نالوژیکی له‌وتاری تودا ئه‌ی موحه‌مه‌د.)) (سید قطب، ۲۰۰۳: ۳۲۹۸).

له‌ته‌فسیری (المیسر) دا به‌م شیوه‌یه‌ راقه‌ی هاتووه: ((ئه‌ی په‌یامبه‌ر ئه‌گه‌ر بمانه‌ویت که‌سایه‌تی ئه‌وانت نیشانده‌ده‌ین به‌شیوه‌یه‌ک، که‌به‌ئاشکرا بیاناسیته‌وه‌له‌قسه‌و وتنیاندا، که‌گوزارشت له‌ویست و مه‌به‌ستیان ده‌کات.)) (القطری، ۱۹۶۴: ۲۵۳)، هه‌روه‌ها له‌ته‌فسیری (السعدی) یش‌پوونتر راقه‌ی ئایه‌ته‌که‌کراوه: ((ئه‌گه‌ر بمانه‌ویت ئه‌وانتان پیده‌ناسینه‌وه‌به‌کوومه‌له‌هیمایه‌کی وه‌ک خال و نیشانه‌له‌پوو‌خساریاندا؛ هاوکات ئه‌وه‌یشی له‌دلیاندا بو‌تان ده‌رده‌خه‌ین له‌ریگه‌ی هه‌له‌ی زمانییانه‌وه، چونکه‌زمان و قسه‌ره‌نگدانه‌وه‌ی ده‌له‌.)) (سعدی، ۲۰۰۱: ۶۷۸۹)، که‌واته‌قسه‌و وتراو پاشان که‌ده‌گورین بو‌نوسراو ره‌نگدانه‌وه‌ی باری زه‌ینی و هه‌ستی و ده‌روونی نیره‌ره؛ ئه‌م بو‌چوونه‌وته‌ناسراوه‌که‌ی په‌یامبه‌ر زه‌راده‌شتمان بیردینیتته‌وه، فه‌رموویه‌تی: ((مه‌نه‌نگها- ئه‌ندیشه، ئوخزا- گفته، شیقه‌تنائیش- کردار: هه‌مووتان به‌ئندیشه‌و کردار و گفته‌ی چاک هه‌ول بدن مه‌زدا خو‌شحال بکه‌ن ..)) (عه‌باسی، ۲۰۰۳: ۱۸۳)، به‌لام به‌راورد به‌سهرچاوه‌ی پیشوو ئه‌م سهرچاوه‌پوونتر وته‌به‌ناوبانگه‌که‌ی په‌یامبه‌ر (زه‌راده‌شت) یه‌یناوه. ((هومه‌ت، هوخت، هوهرشت: واته‌بیر و وته‌و کرداری خاس ...)) (خه‌زاعی، ۲۰۱۶: ۱۳)، به‌مشپوهیه‌هه‌ر سه‌ی کرده‌ی بیرکردنه‌وه‌ی باش، وته‌ی باش،

کرده‌وهی باش، رهنگدانه‌وهی بیرن؛ بۆیه گهر له سه‌ره‌تاوه به ئه‌رینی بیرى کرده‌وه یان به نه‌رینی بیرى کرده‌وه، ئه‌و کات تۆنى قسه‌کردنیشی نماینده و نیشانده‌ری ئه‌و باره‌هه‌ستی و زه‌ینییانه‌ ده‌بیت، که لای نیره‌ر گه‌لاله‌ بوون.

له‌م پروه‌وه‌ چه‌مكى تون ویناکه‌ری ته‌واوی ئه‌و بارو دو‌خه‌ زه‌ینی و هه‌ستیانه‌یه، که له لای نیره‌ر گه‌لاله‌ و دروست ده‌بن، هه‌ربۆیه‌ چه‌مک و زاراوه‌ی تون به پیی باس و بواری چه‌مک و مه‌به‌ستی نو‌ی جیاوازی وه‌رگرتوه، بۆ وینه‌ له زانستی مؤسیقادا ((به‌رستیک ده‌نگی ریکخراو و دلخواز، به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رز و نزم و هاو‌پیتم و هاوئا‌هه‌نگ ریکخرا‌بیتن له پارچه‌مؤسیقایه‌کدا ده‌وتریت تون.)) (عومران پور، ۱۳۸۴: ۱۲۸)، هه‌ر وه‌ک زۆربه‌ی بواریه‌کانی تری زانست (گریک) له‌م بواریشدا پيشه‌نگه، ((بۆ یه‌که‌م جار به‌ واتا مؤسیقییه‌که‌ی چه‌مک و زاراوه‌ی تون له لایه‌ن گریکه‌کانه‌وه به‌کاره‌ینراوه.)) (ده‌خدا، ۱۳۷۳: ۳۱۹)، حسین‌علی مه‌لاح تون به‌ چه‌مکه‌ مؤسیقییه‌که‌ی به‌ ((کۆبوونه‌وه و ریکخستنی ده‌نگ گه‌لیکی باریک و قه‌له‌و، به‌شیاو‌زیکى به‌رز و نزم له سه‌ر جو‌ره‌ ریتیمکی گونجاو و یه‌ک به‌ دوای یه‌کدا ریکخرا‌بیتن داده‌نیت.)) (مه‌لاح، ۱۳۶۳: ۱۸۴)، به‌لام چه‌مكى تون له فه‌ره‌هنگی زماندا به‌ واتای ((ئاواز، ئاوازی خو‌ش، ئاوازی هه‌مه‌ره‌نگ، یان ئاهه‌نگ و ده‌نگ یان ئاوازی خو‌ش و ریتمدار و هاوئا‌هه‌نگ و پر هارمۆنیا و جو‌ره‌ تون و له‌حنه‌ک.)) هاتوه. (ده‌خدا، ۱۳۷۳: ۳۱).

له زانستی ره‌نگناسیشدا چه‌مكى تون به‌ واتای بر و ریشه‌ی تۆنى ره‌نگیک هاتوه؛ به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ پرووی راده‌ و ریشه‌ی کالی و تو‌خی ره‌نگه‌که‌وه پۆلینی ورد ترمان بۆ ده‌ستنیشان ده‌کات. بۆ زانیاری زیاتر ده‌توانریت بروانریته (فه‌ره‌هنگی به‌ناوبانگی لاروسی فه‌ره‌نسی) (<https://www.larousse.fr/>) به‌م شیوه‌یه‌ ده‌توانین بلین له سه‌ره‌تادا زیاتر چه‌مكى تون به‌و واتا و مه‌به‌ستانه‌ له‌و بواریه‌ جیاوازاندا به‌کارهاتوه، به‌لام دواتر له‌ چه‌ندین سه‌رچاوه‌ و فه‌ره‌هنگی زمانیی و ئه‌ده‌بیدا، گو‌پان به‌ سه‌ر واتا و مه‌به‌ستی چه‌مكى تون دا هاتوه، بۆ وینه‌ له‌ چیه‌یه‌ ره‌خنه‌ و ئه‌ده‌بی هاوچه‌رخى ئیران ((له‌حن وه‌رگه‌یراوی کوتو متی تۆنى ئینگلیزیه، که‌ گو‌زارشت له‌ دید و هه‌ستی نیره‌ر (نوسه‌ر) ده‌کات له‌ ئاست په‌یام و ناواخنی به‌ره‌مه‌که‌یدا بۆ وه‌رگر (خوینه‌ر-گو‌یگر)) (پره‌ین، ۱۳۷۶: ۸۷).

له فه‌ره‌هنگی ئۆکسفۆرد تاییه‌ت به‌ زاراوه‌ ئه‌ده‌بیه‌کان، (tone) وه‌ک زاراوه‌یه‌ک به‌م چه‌مکه‌ هاتوه: ((تون زاراوه‌یه‌کی ره‌خنه‌یی زۆر ته‌مو مژاوییه‌ زۆربه‌ی کات باری هه‌ست و هه‌لو‌یستی مه‌زاجی نیره‌ر له‌به‌ره‌مه‌که‌یدا به‌دیار ده‌خات، هه‌روه‌ها له‌هه‌ندیک نوسینی سنووردادا ئاماژه‌یه‌ بۆ هه‌لو‌یستی نوسه‌ر ده‌رباره‌ی بابته‌ و خوینه‌ر، به‌شیوه‌یه‌ک ئه‌م باری هه‌ست و هه‌لو‌یسته‌ی نوسه‌ر له‌به‌ره‌مه‌که‌یدا ده‌گو‌ی‌زیته‌وه، بۆ وه‌رگر خوینه‌ر له‌سه‌ر ته‌رزی تۆنى (خۆمانه، دو‌ستانه، خو‌سه‌پین...تد)) (Baldick).

2001 : 259)، له م پرووه تون وهك زاراوه يه كي ئه ده بيبى ئه و چه مكه نوييه و هر ده گريټ، كه مه به ست ليټي په يامى نيره ر و ناوه پوټكى قسه يه.

له فرههنگى دودنى ئه لمانبيدا تون به رينوسى (Ton) به م چه مكانه هاتووه: (تون بيسته نيبه له ئه نجامى شه پولى دهنگى ريكوپيکه وه دروست ده بيت، له به رئه وه شه بهنگى دهنگى تون يهك له رينه وهى هه يه، ره گه زيكى سه ره كي هه موو بيستراوه هه ستيه كاني ديکه يه، به لام تون وهك زاراوه يهك له ئه ده بدا، ئاماژه يه بو چوټيتى ئه و بارودوخ و خو و ره وشته ي نوسه ر تيډايه، به شيوه يهك ئه و وشه هه لده بژيرټ، كه وا له خوټنه ر بكات، هه ست به چوټيتى تونى ده قه كه بكات؛ يان مه به ست له تون ئه و تونه يه نوسه ر له نوسينه كه يدا به كار يده هينټ، ده توانيت چه ندين هه ست و بوچوون بوروژينټ، هه روه ها تون له توانايده دريژبيته وه بو كومه ليك له شيواز و ريباز و پيودانگى ده قبي به ر فراوان له كوټه وه بو نوي، له كورته وه بو فراوان.) (duden, online)، به لام له فرههنگى لا روسى فرههنگى وردتر چه مك و زاراوه ي تون ليك دراوه ته وه: (تون وهك زاراوه له زمانى فرههنگى سيدا به بي پيتى كوټاى ده نوسريټ (ton) واته له پرووى رينوسه وه جياوازه له ئينگليزيه كه له فرههنگى سيدا به رينوسى (ton) به لام له ئينگليزيدا به رينوسى (tone) ده نوسريټ.

((رهگ ريشه ي تون ده گه رينټه وه بو لاتين و گريك به م پييه رينوسى وشه ي تون له لاتين دا (latin tonus, du) واته تون له زمانى لاتيندا، ده بينين به رينوسى (t o n u s) نوسراوه، هه روه ها لاي گريکه كان به رينوسى (t o n o s) نوسراوه (grec tonos, tension) تون له م فرههنگه دا به م چه مكانه هاتووه: (كواليتى دهنگ و ئاواز له پرووى به رزى و نزمى و چر و پرى ئاوازه كه وه، واتاى ده قى يهك تون ئامپرى يهك وه ته رى هاتووه، به واتاى گوټزه ره وه ي بارى زه ينيى و هه ستي نيره ر له قسه كردندا، هه روه ها به واتاى تونى وشه هه ست ده ربه ركان ديټ وهك(ئاخ، ئوف، ئاي، وهى، ئه ي...تد) سروشت و شيواز و تايبه تمه ندى نوسين نيشانده دات، كه بارى زه ينيى نوسه ره كه ي تيډا رهنگ ده داته وه، به شيوه يهك په يامى نيره ر به وه رگر ده گه يه نيټ، هه روه ها تون ريگايه كه بو ده رب ريني هه ستي تايبه تي تون به واتاى زار و شيوه زارى تاكى ئاخيوهر ديټ، به شيوه يهك له ربي تونى قسه كه ر تونى زمانى نيو نه ته وه يي ئه و قسه كه ره به ديار ده خات سه ر به چ و ناوچه و شيوه زاريكه؛ له هونه ره جوانه كاندا له روانگه ي زانستى رهنگ ناسييه وه تون به واتاى ته رزه تونه كاني رهنگيگ ديټ له رهنگه كاندا - له زانستى دهنگ سازيدا، كه لقنكه له لقه كاني زانستى زمان تون به واتاى به رزى و نزمى بره گه دهنگييه كان ديټ، هه روه ها به ديار خستنى تونى قسه كردنى قسه كه ران سه ر به چ گه ل و نه ته وه يه كن)) (larousse, online)، له و فرههنگه دا به شيوه يه كي ورد و زانستى، سه ره پاي ده ستنيشان كردنى رهگ و ريشه ي تون؛ ئاماژه يشى به زوربه ي چه مكه كاني داوه.

لهفهر ههنگی معانی دا چه مک و زاراوهی تۆن بهم شیوهیه هاتوو: (وهک زاراوه (لَحْنُ) بهکارهاتوو، وهک چه مکیش بهم مه بهستانه هاتوو (ئاواز، میلودی، ئاوازدانان، خویندنهوه به ئاواز و دهنگهوه، دهنگ و ئاوازی گۆرانی، ئاوازی خۆش، ریتمی خۆش، ئاوازی وتن، ئاوازی ههلهی زمانی به واتای ناوهپۆکی وتن، ههلهی وتن، لهحن بهواتای شیوهی قسهکردنی فلان هۆز و قهبیله، له لهحنی قورئان تیبگن که به لهحنی قورهبیش دابه زیوه، لهحن بهواتای تیگهیشتن له نیازو مه بهستی وتن له پێی لهحنی قسهکردنیانهوه تیاندهگهیت دهیاناسیتهوه، ئاوازی شیعو گۆرانی)) (معانی، online)، لهم فهرهنگهیشدا ئاماژهی به زۆربهی چه مکهکانی (لَحْنُ) دراوه، بهلام ئهوهی مه بهستی ئه م توژیینهوهیه، ئه و چه مکهیهتی، که به واتای ناوهپۆک و مه بهستی قسه دیت.

له (معجم مقاییس اللغة) تۆن بهم چه مکهانه هاتوو: ((زرنگی قسهکەر، گۆرینی مه بهستی قسه به قازانجی خۆی، چونکه له ریگهی تۆنی قسهوه مه بهستی بشاریتهوه، که له ناوهپۆک و ئاوازی وتندا ههست به و گۆرانه دهکریت.)) (الرازی، ۱۳۹۹: ۵-۲۳۹)، بهلام له (لیسان العرب) دا سهرهپای ناوهپۆکی قسه، ئه م چه مکهانهیش دهگهیهنیت: (ئاوازی دانراو، به ئاوازهوه دهخوینریتهوه، به ئاوازی عهرهبی قورئان بخوینریت، ههلهکردن له ئاوازی خویندنهوهدا، به شیوهزاری خۆی قسه دهکات، مه بهستی قسهکهی لهوانی تری شاردهوه، چونکه خواستی شاردهوهی ههبوو.)) (ابن منظور، ۱۴۱۴: ۱۳-۳۷۹)، ههروها له (معجم کتاب العين) دا چه مکهکانی (لَحْنُ) بهم شیوهیه هاتوون: ((هه ر شتی که به دهنگ و ئاوازهوه بوتریت، ئهوهی قسهکەر مه بهستی بهیگهیهنیت، مه بهستی قسهکەر له تۆنی دهبرینهکانیدا به دیاردهکهویت.)) (فراهیدی، ...: ۳-۲۲۹-۲۳۰)، سهرهپای بوونی هاوشیوهیی، یان جیاوازی له چه مک و واتای لحن دا، بهلام دیاردهی یهک زاراوهیی لهو سه رچاوه عهرهبیه بنه پرتیانهدا به دیارکهوتوو.

له فهرهنگی ئازادییدا، بهمشیوهیه چه مکهکانی تۆنی هیناوه: (((tone) - (۱) (أ) ئاواز؛ دهنگ (مۆسیقا، مرۆف). (ب) چۆنیتی ئه م دهنگه. (۲) بهرزی و نزمی دهنگی مرۆف که ههستی دهردهبری؛ شیوهی وتن؛ ده م دوو. (۳) شیوازی نووسین و ئاخواتن که ههلوستی کهسهکه دهردهخات.)) (قهردهاخی، ۲۰۱۲: ۱۰۸۰)، له خالی یهک برگهی (أ) بهرامبهر زاراوهی تۆن له کوردیدا، ههردوو زاراوهی (ئاواز و دهنگ)ی هاوبه رامبهر کردوو، هاوشیوهی فهرهنگه کوردیهکانی تر دیاردهی فره زاراوهی تیا دهبینریت، بهلام له برگهی (ب) ههروهها له خالی سیندا تارا دهیهک باش ئاماژهی به چه مکهکانی تۆن داوه، بهراورد به فهرهنگه کوردیهکانی تر، که به واتا و مه بهستی قسه و واتای ههستهکی قسهکەر هیناوه.

له فهرهنگی زاراوهی زمانناسی ئه و پرهمانی حاجی مارف دا ((به رامبهر به چه مک و زاراوهی له حنی عهره بی نوسهر ئاواز به کوردی (میلودی melody) به ئینگلیزی داناهه)) (حاجی مارف، ۲۰۱۴: ۳۸۳)، گهر سه رنجیک له چه مکه کانی (لحن) بدریت، وهک باسکران له م فهرهنگه کوردییه دا ته نها یه ک چه مکی له حن وهرگیراوه، بویه زیاتر سروشتیکی وشه نامه ی هه یه نهک فهرهنگ، ههروه ها له فهرهنگی فارسی کوردی دانشگای کوردستاندا سه بارهت به چه مک و زاراوهی له حن نوسیویه ((لحن/lahn/؛ اسم ئاههنگ: ۱. شیواز و چوئیه تی دهنگ (قسه یان موسیقا) ۲. دهراو؛ شیواز و شیوهی ده ربرینی بابه تیک (لحن دۆستانه.)) (رۆحانی، ۲۰۱۴: ۶۹۵)، به شیوهیهکی گشتی هه ژارییهکی شه رمهینه ر پووی به ناو فهرهنگ و وشه نامه کوردییه کانی گرتوته وه، فهرهنگه که ی رۆحانی به هوی نزیکیان له زمانی فارسییه وه تارادهیه ک وردتر زانستی فهرهنگ نووسینیان ره چاو کردو وه، به تایهت له چه مک زاراوهی تون (له حن) دواوه به به راورد به فهرهنگه هاوشیوه کانی، ئه گهر چی ئه میش دروست نه یه توانیوه زاراوهی چه سپاو (کونکریتی) له به رامبهر چه مکه کانی به کاربهینیت، به لام له م فهرهنگه فارسییه دا ((له حن - تون به واتای چوئیتی ئه دا کردنی دهنگ و تونی قسه کردن دیت، یاخود به واتای چوئیتی شیواز و به یانکردنی قسه دیت له ده ربرین و نوسیندا.)) (هداوند، ۱۳۹۸: ۹۵۰)، له روانگهی ئه م فهرهنگه وه چوئیتی ده ربرینه کان له نوسین و قسه کردندا به دیار ده خات، به مشیوهیه له ریگهی تون و ته رزه کانییه وه ده توانین په ی به بارو و دۆخه زهینی و ههستییه کانی نیره ر بهین له وتن و نوسیندا.

دیاردی فره زاراوهیی لای نوسهر و تویره رانی کورد زور ده بینریت، بۆ وینه: (به ختیار سه جادی) له تویره وه کهیدا به ناو نیشانی (گیرانه وهی نوێ کارانه و پیکهاته ی هونه ریی له رۆمانی کوردیدا، خویندنه وهی گره وی به ختی هه لاله ی عه تا نه های) زاراوهی ((له حن)) ی به کارهیناوه (سه جادی، ۲۰۱۱: ۶۳)، ده کریت به کاریگه ری زمانی فارسی ئه م به کارهینانه ی ئه نجامداییت، چونکه له ئیستای ئه و زمانه دا وابه کارده هینریت، به لام (حه مه مه نتک) له په رتوکی (هونه ره کانی چیرۆکنوسین) دا، له به رامبهر (Tune) ئینگلیزیدا، زاراوهی (ئاواز) ی به کارهیناوه، نهک (tone)، ((ئاواز - لحن - Tune) ئاواز شیواز و چوئیه تی دروستکردنی دهنگ و موسیقایه له چیرۆکدا. به واتایهکی دیکه ریتمی قسه کردن گریان، پیکه نین، تورپه بوون... تد کاره کته ر ده گریته وه.)) (حه مه مه نتک، ۲۰۱۸: ۷۷)، ئه گه رچی له چوئیه تی خسته نه روویدا، لیلی و ناروونی هه یه، له سه ره تادا چه مکه موسیقییه که ی تونی لیکدا وه ته وه، که چی له شیکردنه وه کهیدا له گه ل چه مکی توندا تیکه لی کردو وه. (حه مه د ره حیم) له وه رگیرانی په رتوکه به ناو بانگه که ی (قه نسان ژوف) دا، به ناو نیشانی (بووتتیقای رۆمان) زاراوهی تونی له فه ره نسبییه وه بۆ کوردی به زاراوهی ((ئاههنگ)) (ژووف؛ ۲۰۲۱: ۸۲) وه رگیراوه، به لام (بوشرا که سنه زایی) له تیزکهیدا به ناو نیشانی (ئیستاتیقای گیرانه وه له ئه ده بی کوردیدا) زاراوهی ((ئاواز)) ی به کارهیناوه.

(که سنه زانی، ۲۰۲۲: ۱۲۱-۱۴۱)، به شیوه‌یه‌ک هه‌ردوو زاراوه‌ی (ئاواز و تۆن) ی به هه‌مان چه‌مک به‌کاره‌یناوه، چونکه به‌روونی تویژه‌ر له به‌کاره‌ینانی کاره‌که‌یدا، یه‌کلای نه‌کردوو‌ته‌وه؛ له به‌ر ئه‌و فره‌ زاراوه‌یه‌ لای تویژه‌ران، نه‌بوونی سه‌رچاوه‌یه‌کی زانستی باوه‌رپیکراو، به‌باش زانرا، هه‌ر زاراوه‌ ئینگلیزییه‌که (Tone)، به‌لام به‌رینوسی کوردی (تۆن) به‌چه‌مک و واتای باری هه‌ست و هه‌لوئیسیت و مه‌به‌ستی قسه‌ی قسه‌که‌ر، له‌م تویژینه‌وه‌یه‌دا به‌کاربه‌ینریت.

۲-۱/۱ پیناسه‌ی تۆن

تۆن ته‌کنیکی گرنگی هونه‌ری ناو به‌ره‌می ئه‌ده‌بیه‌، ره‌ه‌ندی زمانی هه‌یه، به‌شیوه‌یه‌ک هاوئاهاه‌نگ له‌گه‌ل ره‌گه‌زه هونه‌رییه‌کانی تری پیکهاته‌ی ده‌قدا چ چیرۆک، یان پۆمان، یان هه‌ر ژانریکی تر بیت، پۆلی خۆی ده‌بینیت.

هه‌ر به‌هۆی ئه‌و پۆله گرنگ و جوانیناسیه‌ی (Aesthetics) تۆن ده‌بینیت له‌ به‌ره‌می ئه‌ده‌بیه‌دا، له‌سه‌رده‌مانیکی کونه‌وه له‌لایه‌ن نوسه‌ر و شاره‌زا و بیرمه‌ندانه‌وه سه‌رنجیان داوه؛ هه‌ندیک له‌ شاره‌زاو تیوردانه‌رانه، به‌شیوازی خۆیان گوزارشتیان له‌ پۆل و گرنگی تۆن کردوو، له‌م باره‌یه‌وه مه‌ولانا جه‌لاله‌دین له‌به‌یته شیعریکی دا گوزارشت له‌ بایه‌خ و پیگه‌ی تۆن ده‌کات له‌کاری ئه‌ده‌بیه‌دا:

((...حرف گو و حرف نوش و حرف ها.....هر سه جان گردند اندر انتها)) (مه‌وله‌وی، ۱۳۸۸: ۹۶۶)

واته (نیره‌، وه‌رگر، بابته‌ی پیشکه‌شکراو)، له‌کو‌تاییدا یه‌ک گیان و یه‌کبوون پیکه‌هه‌ینن مه‌به‌ست لی‌ی تۆنه، به‌لام ابوعلی ابن سینا ((تۆن به‌جۆره له‌حنیک ده‌زانیت؛ که مایه‌ی خرۆشان و خه‌یال کردنه، بۆیه تۆن له به‌ره‌می ئه‌ده‌بیه‌دا، کاریگه‌رییه‌کی یه‌کجار گه‌وره له‌سه‌ر ده‌روونی خۆینه‌ر جیده‌هیلیت)) (شفیعی کدکنی، ۱۳۷۴: ۴۷)، له‌پروانگه‌ی ئه‌م پیناسه‌وه (تۆن) به‌هیزی بزۆینه‌ر و خرۆشینه‌ر لای خۆینه‌ر، وه‌رگر داده‌نریت، به‌شیوه‌یه‌ک پۆلی ده‌بیت له‌ ویناکردن و تیگه‌یشتنی زیاتری بۆ بابته‌که‌ یان به‌ره‌مه‌که، هه‌ربۆیه پیویسته بۆ گوزارشت کردن له‌ ویست و مه‌به‌ستیک تۆنی تایبه‌ت به‌و جۆره ویست و مه‌به‌سته له‌به‌رچاو بگیری‌ت.

ریچارد ((تۆن به‌دۆخیک ده‌زانیت، له‌ پیگه‌یه‌وه له‌چوارچیوه‌ی به‌ره‌می ئه‌ده‌بیه‌دا نوسه‌ر مه‌به‌سته‌که‌ی بۆ بیسه‌ر ده‌خاته‌پوو، چونکه تۆنی ئاخپوه‌ر(نوسه‌ر) سه‌کویه‌کی ده‌نگیه له‌پیگه‌یه‌وه هه‌ستی ئاخپوه‌ر ده‌گۆیزریته‌وه بۆ وه‌رگرانی (خۆینه‌ر)) (موراد ئابادی، ۱۳۸۴: ۲۶)، ئه‌م پیناسه‌یه ئه‌رک و سروشتی تۆن به‌دیار ده‌خات، به‌وه‌ی تۆن که‌نالیکه‌ی ده‌نگی گۆیزه‌ره‌وه‌یه، که باری زه‌ینی و

هسته‌کی دانه‌ر (نوسەر) به وەرگر ده‌گه‌یه‌نیت (خوینەر ،بیسەر)، که‌واته ده‌بیت له‌به‌ره‌می ئە‌ده‌بیدا به‌وریاییه‌وه مامه‌له‌ی تۆن بکریت، تا به‌پیی خواست و مه‌به‌ستی دانه‌ر له‌گه‌ل ناوه‌رپۆکی به‌ره‌مه‌که‌دا گونجاو و هاوئا‌هه‌نگ بیت. ((له‌ راستییدا تۆن برییتیه له‌ دەربرینی هه‌ست و سۆزی دانه‌ر له‌رپگه‌ی نه‌وای زه‌ینیه‌وه)) (عمران پور، ۱۳۸۴: ۱۲۹)، ئە‌م پیناسه‌یه ئاماژه به‌گرنگی پگه‌ی وشه‌ د‌دات، له‌ سازاندنی تۆنی دانه‌ر له‌ به‌ره‌مه‌که‌یدا، به‌شیوه‌ک دۆخی زه‌ینی و د‌روونی و هه‌ستی بۆ وەرگر خوینەر ده‌گو‌یزیت‌وه ؛ به‌مشیوه‌یه تۆن رۆلی یه‌کجار گ‌رنگ و کارگ‌ر ده‌بینیت، له‌ به‌ره‌می دانه‌رانا پیویسته مامه‌له‌یه‌کی زانستی و هونه‌ری له‌گه‌لدا بکریت، ئە‌مه‌یش کایه‌کی دوو لایه‌نه له‌لایه‌ک دانه‌ره، له‌لایه‌کی تریشه‌وه وەرگر هه‌یه، ده‌کریت هه‌ریه‌که‌یان له‌پگه‌ی خۆیان به‌پیی پیویست لینی به‌ئاگابن، تا ئە‌و توانست و هونه‌رکارییه‌ی دانه‌ر له‌ رپگه‌ی تۆنه‌وه دروستی ده‌کات به‌وه‌رگر بگات.

هه‌ربۆیه پره‌یین ((تۆن به‌ هونه‌ری تیگه‌یشتنی دانه‌ر له‌ باب‌ت وەرگر و خوینەر ده‌زانیت، که‌ برییتیه له‌ میتودی دانه‌ر له‌ رپگه‌یه‌وه درکی باب‌ت ده‌کات، تیگه‌یشتن و (ئیدراک‌ی) خۆی بۆ وەرگر خوینەر ده‌گو‌یزیت‌وه.)) (perrin,1963: 87)، بۆیه تۆن ((ئ‌وه دۆخ‌یه له‌لایه‌ن دانه‌ره‌وه (بگۆ) ده‌گو‌یزیت‌وه بۆ (خوینەر)، به‌شیوه‌یه‌ک ئە‌م کرده‌یه خۆی له‌چۆنیته‌ی هه‌ل‌بژاردن و چینی وشه‌کاندا (واژه‌کان) له‌به‌ره‌مه‌که‌دا ده‌نونیته‌ت.)) (گری، ۱۳۸۲: ۳۳۱)، گری له‌پیناسه‌که‌یدا، به‌شیوه‌یه‌کی زانستی چۆنیته‌ی دروستکردنی گواستته‌وه‌ی ئە‌و دۆخ و باره‌ زه‌ینی و هه‌ستی و د‌روونیانه‌ی یارۆی دانه‌ر، به‌ خوینەر نیشانداوه، که‌ له‌ ورد‌بینی و ورد‌کاری وشه‌گه‌لی له‌بارو گونجاو تایبه‌تمه‌ند و بارگاوی کراو هاوئا‌هه‌نگ له‌گه‌ل ناوه‌رپۆکی به‌ره‌مه‌که‌دا ده‌بینیت‌وه؛ که‌واته ((تۆن ر‌ستیک ته‌کنیک و هونه‌ره دانه‌ر به‌کاریان ده‌بات له‌به‌ره‌مه‌که‌یدا، تا ره‌وش و ئە‌تمۆسفیری (Atmosphere) تایبه‌ت واته که‌شی تایبه‌ت له‌به‌ره‌مه‌که‌یدا دروست بگات.)) (خاکبازی، حیدری، ۱۳۹۹: ۱۱۲)، ئە‌م پیناسه‌یه هاوشیوه‌ی پیناسه‌کانی تر ئاماژه به‌توانست و توانای هونه‌ری دانه‌ر ده‌کات، له‌ چۆنیته‌ی دروستکردنی تۆن له‌به‌ره‌مه‌که‌یدا.

((تۆنی ناو ر‌سته وه‌ک پر‌دیک وایه، له‌م سه‌ری پر‌د نیره‌ر له‌و سه‌ری پر‌د وەرگر وه‌ستاوه، به‌سه‌ر پر‌ده‌که‌یشدا پیت و وشه و په‌یقه ورد چنراوه‌کان ده‌په‌ر‌نه‌وه، پیکهاته‌ی پر‌ده‌که‌یش برییتیه له‌ تۆن.)) (اکبری، ۱۳۹۶: ۸۵)، له‌روانگه‌ی ئە‌م پیناسه‌یه‌وه مه‌به‌ست له‌م پر‌ده (تۆن)ه، که‌ له‌ توانایدایه هه‌ست و خواستی یارۆی دانه‌ر بۆ یارۆی وەرگر بگو‌یزیت‌وه، به‌شیوه‌یه‌ک وەرگر له‌ دۆخی زه‌ینی و هه‌سته‌کی نیره‌ر بگات و درکی پ‌ی بگات؛ له‌ روانگه‌ی ئە‌و بۆچوونه‌وه تۆن ره‌گه‌زیکی تیکچ‌ر‌ژاوی هونه‌ری و به‌ره‌زرییه له‌ پیکهاته‌ی به‌ره‌مه‌دا، بۆیه دانه‌ری ئە‌م پیناسه‌یه ویستویه‌تی له‌ دەربرینیکی

ئەدەبىيىدا لە پىنگەي ھونەرى چواندەنەو بەرجەستەي بکات، تا زياتر لە سروشت و پىکھاتە و واتا و مەبەستى پۆلى تۆن لە بەرھەمى پىشکەشکراو دا تىبگەين.

((تۆن شىۋازى مامەلە و ھەلسوکەوتى دانەرە لەگەل بەرھەمەكەيدا، بەشىۋەيەك بتوانىت لە پىنگەي تۆن و تەرزەكانىيەو كەش و فەزايەك بسازىنىت، تا وەرگر (خوینەر) تواناي خەيالکردن و پىشبینىکردنى پروداوھەكانى ناوبەرھەمەكە بکات، كوتومت دەنگى بىژەرەيک شىۋازى ھەلسوکەوتى بىژەر لەگەل بابەت و وەرگرەكانىدا (بىنەر و بىسەر) بخاتەرۋو، بەشىۋەيەك وانىشانى بدات داخۇ؟! يارۋى بىژەر ((سەرکۆنەكەرەنە و بزىۋ، پىر وزە، بەويقار، فەرمى يا دۆستانە) مامەلە دەكات، بەھەمانشىۋە تۆنى دانەرىش شىۋازى بەرخود و ھەلسوکەوتى نوسەر دەخاتەرۋو لەگەل بەرھەم و وەرگردا.)) (مىرصادقى، ۱۳۹۴: ۶۷۴)، بەمشىۋەيە ((تۆن ھاواناھەنگ لەگەل رەگەزە ھونەرىيەكانى تىر ناو بەرھەمەكە كاريگەرىيەكى يەكجار ديار بەسەر بەرھەمى ئەدەبىيەو جىدەھىيەت، ئەم كاريگەرىيە لەو رۋوھو دىت، كە تۆن گەيەنەر و ديارخەرى لايەنە ناوھەكى ھەستەككىيەكانى دانەرە (نوسەر)؛ بەم پىيە پىۋىستە دانەر خۆى بەدوور بگىت لەھەرچۆرە زىدە گۆيى و زۆر لە خۆكردنىك، تونىكى گونجاو لە بەرھەمەكەيدا رەنگ پىيداتەو.)) (خاكبازى، حىدرى، ۱۳۹۹: ۱۱۱)، وردى و ئالۋزى تۆن و تەرزەكانى لە پىكھاتەي دەقدا، ھەروا كاريكى سادەو ئاسان نىيە مامەلەكردنى، بۆيە پىۋىستى بەتوانست و توانايەكى باشى زمانىي و ھونەرىي ھەيە، تا دانەر (نوسەر) بتوانىت بەرھەمىكى ھونەرى ئاست بەرز پىشكەش بکات، بەشىۋەيەك تەواوى ئەو ھەست و ويست و مەيل و ئارەزوو زەينى و دەرونيانەي لە بەرھەمەكەدا رەنگ پىيداتەو و بەخوینەر بکات.

((تۆن بارى سەرنج و گۆشە نىگاي دانەرە لەئاست بەرھەمەكەيدا.)) (مىرصادقى، ۱۳۹۴: ۶۷۴-۶۷۵)، بەگشتى ھەرىەك لە پىناسەكان گوزارشت لە سروشت و پىكھاتەي تۆن و چۆنىتى كارکردنى پۆل و گرنگىيەكەي لە پىكھاتەي دەقدا دەكەن، جا ئەو دەقە (شىيەر، چىرۆك، يان پۆمان) يا ھەر ژانرىكى تر بىت، بەلام ھەر نوسەر و تىۋردانەرەيک (Theorist) لەگۆشە نىگاي خۆيەو بەگوزارەي تايبەت گوزارشتى لەتۆن کردوۋە؛ ھاوكات پىناسەكان لەو خالەدا يەك دەگرەنەو، كە تۆن بەژيان بەخش و ئەژيانكەرى ناو بەرھەمەكە دادەنن، بەمشىۋەيە تۆن رەنگ پىدەرى بارى ھەستىي و زەينىي و دەروونىي و پۆحىي و مروىيەكانى يارۋى دانەرە لە بەرھەمەكەيدا.

۱/۱-۳) چند سهرنجیک دهربارهی تون

تون وهک تهکنیک و بونیادیکی هونهری له بهرهمه ئەدهبیهکاندا، جی دیدو سهرنج وتیرامانی نوسهر و شارهزا و تیوردانهان بووه؛ بویه چهندن سهرنج و تیروانینی هاوشیوه و جیاوازیان دهربارهی تون خستوتهپوو. زوری ئەو دیدو تیروانینانه پهیوهندی ههیه له لایهک بۆ باری سهرنج و گوشه نیگای ئەو شارهزاو تیوردانهانه سهرارهت به تون؛ له لایهکی ترهوه بۆ سروشت پۆل و پیکهاته ئالۆزهکهی تون دهگه پیتتهوه، وهک تهکنیکیکی هونهری نوێ له بهرهمی ئەدهبییدا.

لهم باسهدا پوختهیهکی ئەو دیدو سهرنجانه دهخرینهپوو:

ابن سینا له پهرتوکی (الإشارات والتنبیحات) دا ((پیگهی تون هینه بهرز دهرخینیت وهک یهکیک له چوار مهرج و بنه ماکهی په ند و ئاموژگاری سهرکه وتوو کاریگهر دایده نیت، وتهی په ند ئامیز ده بیت له ئاخیه ریکی پاک و به واتا گه لیک بالا دابریژریت و به له حن و تونیک خۆش به شیوازیکی پوون بوتریت.)) (ابن سینا، ۱۳۶۷: ۴۴۷)، ئەم بیرمهنده ورد بۆ بابه ته که چوه تا رادهیهک سهرکه وتوو بووه، له دیاری کردنی پۆلی تون به تاییهت له بهرهمی په ند ئامیزدا؛ سهره پای ئەم دۆزینه وهیه به شیوازی تاییهتی خۆی له بنه مای دووه م و چواره مدا له پیکهاته و سروشتی تون وهک رهگه زیکی هونهری دوواوه، ههلبهت ئەم دیدهی ابو علی ابن سینا له لایهک وردبینی خۆیمان نیشاندهدات، له لایهکی تریشه وه سهره داو گریمانهی گرنگی تون وهک زانست نیشاندهدات.

تون وهک تهکنیکیکی هونهری نوێ له رهخنه و ئەدهبیاتی هاوچه رخی ئیرانییدا ((رهگه زیکی هونهری نوئییه، به شیوهیهک له سهردهمی دهخدا* سهرنجی دراوه تی و وهک رهگه زیکی هونهری نوێ، هینراوته ناو ژانری چیرۆک و پۆمانه وه، ئەگهر چی دهخدا له سهره تاوه مه بهستی چیرۆک نوسینی له سهردا نه بوو، به لام له نوسینهکانیدا پرسی تونی سهرنج داوه؛ پیش کاره کهی دهخدا ههر نوسه ریکی ئیرانی بگریت له بهرهمهکانیادا، ههر که سیتییهکی هونهری سهر به ههر چین و توژیکی کۆمه ل بوایه، به هه مان زمانی (تون) گپره وه قسهی ده کرد، به لام دهخدا بۆ ههرکه سیتییهکی هونهری له کایهی ئەدهبییدا تونی تاییهت به خودی ئەو که سیتییه تاییهت کرد.)) (شفیعی کدکنی، ۱۳۷۸: ۸۲-۸۳)، به مشیوهیه تون وهک رهگه زیکی، یان تهکنیکیکی هونهری و ئەدهبی نوێ لای نوسهران رهنگی دایه وه؛ بویه ئەو ئاماده ییه راسته خوییهی نوسهر له بهرهمه کهیدا باو و بهرچاو بوو چیدی بهو شیوهیه نه مایه وه، به مشیوهیه ((نوسهر ئاماده بوونی راسته وخوی خودی خوی له بهرهمه کهیدا کیشایه وه، به له بهرچاو گرتن و هه لپژاردنی تونی گونجاو له گه ل فهزا (Atmosphere) و تاییه تمهندی که سایه تی و پیگهی که سیتییه بابه تی چیرۆکه کهدا بهرهمیکی هونهری پیشکesh ده کرد.)) (فتاحی،

۱۳۸۶: ۲۲۴)، لەم ڕووەوە لە بەرچاوغرتنی تۆنی تاییبەت بە پێی جۆری کەسیتی و بارە ھەستەکی و زەینیی و دەروونییەکانی، بوو بە پێوستییەکی ھونەری، لە کردەیی نوسیندا.

نوسەر و ڕەخنەگری ئەدەبی ئەمریکی (Wayne C. Booth) بۆچوونیکیی پێچەوانەیی ھەیی، سەبارەت بە ھەژموونی تۆنی نوسەر بەسەر تۆنی کەسیتیەکانی ناو چیرۆک و ڕۆمانەو، بەشیوەیەک بەنوسەری پەنھانەکی دەزانیت لە بەرھەمەکەیدا بەدیدی ئەو ((نوسەر بەھاگان باوەرگان دیدە ئاکاری و کۆمەلایەتی و ئاینییەکان... تد لە سەرتاسەری بەرھەمەکەیدا وەک زنجیرە ھۆکارگەلی بالادەست ڕەنگیان پێدەداتەو و دەیانخاتە کار، بەشیوەک وەرگر ناچار بە ملکەچ بوونی زەینیی و ھەستی ئەو بەھاو باوەر و دیدانەیی خۆی دەکات، جا ئەو بەرھەمە ژانری چیرۆک، یان ڕۆمان، یان ھەر ژانریکی تر بیت؛ ھەلبەت ئەم کارەیش لە ڕیگەیی تۆن و تەرزەکانیەو جیبەجی دەکات، گەر بیت و ئەم کارەیی ئەنجام نەدایت، تەنیا یاری بە وشە کردوو و تانو پۆیەکی ئالۆزی چینیوو.)) (ایبرمز، ۱۳۸۴: ۲۶۷)، بۆچوونەکەیی وین بوٹ کۆنکریتییی، سەبارەت بە ھەژموونی تۆنی بالادەستی نوسەر لە بەرھەمەکەیدا، بەشیوەیەک کەسیتیەکانی ناو بەرھەمەکە دەشیت ڕۆبۆت ئاسا مامەلەیان لە گەل بکریت، بەلام بەو ڕەھاییە نوسەر دەست کراو و ئازاد نییە، لە بالادەست کردنی تۆنی خۆی بەسەر تۆنی کەسیتیەکاندا، چونکە تۆن وەک تەکنیکی ھونەری نوێ، ئاستەنگ لە بەردەم ھەژموونی نوسەردا دروست دەکات، بە ڕادەیک ناھیلیت کاریگەری تۆنی بالادەستی نوسەر بەسەر تۆنی کەسیتیەکانەو، بە دیار بکەویت، ئەگەر تاییبەتەندیەکانی تۆن وەک تەکنیکی ھونەری نوێ، لە کردەیی نوسینی بەرھەمەکەدا لە بەرچاو بگریت.

تازەیی و ئالۆزی تۆن لە بەرھەمی نوسەراندای چەندین سەرنجی جیاوازی ھیناوتە ئاراو لەم ڕووە مصطفی مەستور دەلیت: ((دەکریت نوسەر تۆنی تاییبەتی خۆی، لە گەل تۆنی کەسیتیە جیاوازەکانی ناو بەرھەمەکەیدا، ھاوئاھەنگ بکات، تا کەش و فەزای بالادەست و تاییبەتەند لە بەرھەمەکەیدا بئەفرینیت.)) (مستور، ۱۳۸۶: ۴۸)، کەواتە دەست کراوہیی و دەست نەکراوہیی نوسەر سەبارەت بە بالادەستکردنی ھەژموونی تۆنی خۆی بەسەر کەسیتیەکانی بەرھەمەکەیدا، دەگۆریت بە پێی خۆی کەسیتیەکە ئەگەر ((ئەو کەسیتیە ھونەرییە لە کەسیتیەکی میژوووییەو واتە واقعییەو سەرچاوەی گرتبوو، بۆ وینە وەک پاشا و کەسیتیە میژوووییە ناودارەکان، نوسەر ناچارە لە تەواوی دەرکەوتەکانی ئەو کەسیتیەدا بە پێی پلە و پایەکەیی و تاییبەتی تۆنی قسەکردنی لە بەرچاو بگریت، بەلام ئەگەر ئەو کەسیتیە ھونەرییە زادەیی بیر و ئەندیشەیی نوسەر بوو، لەم بارەدا ئازاد و دەستکراو دەبیت لە تۆن پیدانی قسەکردنی ئەو کەسیتیە لەو کەشە جیاوازانەیی ڕۆلی تیدا دەبینیت لە بەرھەمەکەیدا.)) (جیھاندیدە، ۱۳۷۹: ۱۶۴)، بەمشێوەیە خۆی کەسیتی ھونەری ئەوناوەند و

جوگرافياييہی لئوہ سەرچاوهی گرتووہ، رۆلیان دەبیت لە ھەلبژاردن و پچاوکردنی تونی تاییہتمەند بیان، بۆیہ نوسەر پێویستە ئەم تاییہتییانە لەبەرھەمەکەیدا لەبەرچاو بگریت، تا لەپینگەیی ھونەریی بەرھەمەکە کەم نەبیتەوہ لەلایەک، لەلایەکی تریشەوہ خودی بەرھەمەکە چیرۆک، یان رۆمان، یان ھەر ژانریکی تر بیت رەوتی سروشتی و ھونەریی خۆی بگریت.

تۆن: ((رەگەزیکی کلیلی و ھونەریی چیرۆکە، بەشیوہیەک ھەژمونوی بەسەر ناوہرۆک و پیکھاتە و (structure) رەگەزە ھونەرەییەکانی تری بەرھەمەکەوہ ھەبێت)) (ھیدایەتی، رضایی، ۱۳۹۹: ۲۴۸)، چونکە تۆن زادەیی خودی بەرھەمەکە، بەشیوہیەک ھەلقولاو و دەرھاویشتەیی رەگەزە ھونەرەییەکانییەتی؛ ھەربۆیہ زۆرجار تۆن ((مامەلەیی نوسەرە لەگەڵ بەرھەم و ۆرگدا)) (میرصادقی، ۱۳۹۴: ۶۷۲) بەمشێوہیە ۆک تەکنیکیکی ھونەریی نوێ مامەلەیی دەکریت و دەبیتە کاریگەرترین کەنالی گویزەرەوہی بیرو باوہر و بەھاکانی یارۆی نێرەر بۆ یارۆی ۆرگر لەبەرھەمەکەیدا؛ ھاوکات دەبیت ئەو راستییە لەبەرچاو بگرین ((تۆن لەبەرھەمی ئەدەبیدا چ چیرۆک، یان رۆمان، یان ھەر ژانریکی تر... بەشیوہیەکی ھەمەکی نەگۆر و یەک تۆن نامینیتەوہ، بەلکو گۆرانی بەسەردا دیت)) (خاکبازی، حیدری، ۱۳۹۹: ۱۱۴)، کەواتە دەکریت لە بەرھەمیکی ئەدەبیدا چیرۆک یان رۆمان یا ھەر ژانریکی تر، بەشیوہیەکی ھەمەکی (گشتی) تونی بۆ وینە رەخنەیی، قارەمانی، عاشقانە ... بالا دەست بیت، بەلام لەبەش و پنتە جیا جیاکانی ھەمان بەرھەمدا، دەکریت بەر تۆنی ھەندەکی ۆک لاواندەوہ ستاییش پارانەوہ ... تەد بکەوین، بەگشتی ئەم ریساییە بنەمایەکی ھونەری سەلمینراوی ھەبێت، چونکە گەر وانەبیت ئەو بەرھەمە خوینەر بە ئاراستەیی کەشیکی جارسانە و تاقت پروکین دەبات، ھەرچەندە تا ئیستا ((باس و بابەتیکی تیوری ئەوتو نییە، سەبارەت بە گرنگی و بایەخی تۆن لە ژانری شیعردا، بەلام لەگەڵ ئەویشدا شاعیران توانیویانە باشترین کەش، بۆ ھونەریی تۆن و تەرزەکانی لە بەرھەمەکانیاندا بسازین؛ چ شاعیرانی کۆن یا شاعیرانی نوێ لە ئەدەبیاتی ئێرانیدا)) (عمران پور، ۱۳۸۴: ۱۳۰)، ئەگەرچی تا ئیستا چەمکی تۆن لە شیعردا، بە چەمکە موسیقییەکەیی شیعەر سەرنج دراوہ، بەلام تۆن لە شیعردا لە پوانگەیی ئەو بۆچوونەوہ، بە چەمکی بیر و مەبەست و ناوہرۆکی شیعەر سەرنج دراوہ، کە پرسیی جەوہەریی ئەم توێژینەوہیە.

میخائیل باختین ((شیعەر بە بەستەر و رۆژی ئازینەرۆو ھەستانەوہی وشەکان دەزانیت، چونکە شیعەر لەرینگەیی تۆنەوہ گیان دەکات بەر تەنانەت مردووترین وشەیشدا، راستیەکەیی ئەو فۆرمالیستە رۆوسیە ناوکی حەقیقەتی پینکاوہ، چونکە زمان وشەکان لە ژبانی رۆژانەدا بەشیوہیەک بەکاردەبرین تاقت بروکین و مردوون و بەھیچ کولۆجیک سەرنجمان پاناکیشن، بەلام لە شیعردا ھەر ئەو وشە مردووانەیی رۆژانە بەرگی تۆنیان بە بەردا دەکریت، بەسەرۆو ریز کردنیکی مەبەستدار و ھونەریی و

پر ئاھەنگ بە تەنیشت يەكەوہ دابنرین بچنرین، لە تىكسىكدا ئەو دەم زىندوو دەبنەوہ.)) (شفيعى كدكنى، ۱۳۹۱: ۵)، لەسەر بۆچوونى فۆرمالىستى پووسى(باختىن) دەكرىت بلین: ((تۆن مەسىح ئاسا وشە ئاسايى و پوژانەبىيەكان دەژىنئەوہ، بەشيوەيەك ھەست و خوستيان پىدەبەخشىت؛ بەدەربرىنىكى تر پىت و وشە و رستەكان فلود ئاسا بى ھەست و خوست و وەك فلودىكى مردوو وان، كاتىك ھەواى ئاوازی پىدا نەروات، بەلام تۆن ئەو ھەوا و ئاوازە ھەست بزوين و سازگارەيە بە بوشايى ناو فلودەكە تىدەپەرىت، ئەودەم لە وشە و رستەكانەوہ تۆن و تەرزەكانى دروست دەبن و دىنە بوون.)) (شفيعى كدكنى، ۱۳۹۱: ۵)، گەر ئاوەرىك لە ئەدەبىياتى كوردى بدەينەوہ چ كلاسىكىيەكان يان ھاوچەرخ و نوێخوازەكان، بەشيوەيەكى ھەمەكى ئەم توانستى كەشى تۆنسايزىيە لەبەرھەمەكانياندا دركى پىدەكرىت.

بەدىدى ژىنئىت(Gerard,Genette) تۆن: ((ئەو كەتىگورىيەيە، كە لەرىگەيەوہ دەكرىت لىكدانەوہ و شىكارى بۆ وتەكانى گىرەرەوہ(Narrator)بكرىت، چونكە تۆن ئەوہ رووندەكاتەوہ ،چىرۆك يان روومان بۆ خستەنەرووى ناواخنى خۆى سودى لە چ جوړە گىرەرەوہيەك وەرگرتووہ.)) (على زادە، سلېميان، ۱۳۹۱: ۱۲۵)، بەشيوەيەكى ھەمەكى ئەم سەرنج و دىدو پاسپاردانە، كە خزانەروو راستن، ((نوسەر بخوازىت لە بەرھەمەكەيدا لە رىگەى تۆنەوہ رەوتى سروشتى و واقىعەنى چىرۆك بخاتەروو، بەلام ئەگەر نوسەر مەبەستى تر لەبەرچا و بگرىت لەبەرھەمەكەيدا؛ بۆ وىنە بىهوىت لايەنى ساتىر و كۆمىدى و رمزى چىرۆكەكە بخاتەروو، ئەو دەم تۆن لەگەل بابەت و كەسىتى بەرھەم و سەردەمەكە دا ناساز و نەگونجاو دەبىت، بۆ وىنە بۆ خستەنەرووى لايەنى ساتىر و كۆمىدى چىرۆكەكە مندالىك بە تۆنى زانايان بەزمانىكى فەلسەفەيى و ئالوز بدوىت، يان واتا و مەبەستى وشەيەك ئاوەژوو بكرىت و واتا و مەبەستىكى ترى بە بەردا بكرىت، ھەروەك چۆن لە دىمەنەيەكى شانۆبىدا شانۆكارىك دەتوانىت بە تۆنىكى تايبەت وشەيەك دەربىرىت، واتايەكى جيا لە واتا بنەرەتتەيەكەى خۆى پىدات؛ بەھەمانشيوە نوسەرىش دەتوانىت وشە بەشيوەيەك بەكاربەنئىت، واتايەكى ترى لىوہ ھەلگوزرىت، بۆ وىنە وشەى (بەلى) بەتۆنىك بوترىت رىك بە واتاي نەخىر بىت.)) (مىرصادقى، ۱۳۹۴: ۶۷۳)، راستىيەكەى مىرصادقى لەو بۆچوونەيدا بە ھەلەدا چووہ، چونكە گەر بەرھەمىك، بەشيوەيەكى كۆمىدى پىشكەش كرابىت، ئەوكات تۆنەكانى ئەو بەرھەمە زادە و ھەلقولاوى ئەو بەرھەمە دەبن، بۆيە ھىچ جوړە نەگونجان و ناسازىيەك لە نىوان تۆنى بەرھەمەكە و خودى بەرھەمەكەدا دروست نابىت، بەمشيوەيە تۆن و تەرزەكانى وەك تەكنىكىكى ھونەرى، زادە و گەلألەى كەرەستە پىكەينەرەكانى ناو دەقەن، كە گوزارشت لە بارى ھەست و ھەلوئىستى نىرەر (قسەكەر) دەكەن.

۲/۱) ئاواز

۲/۱-۱) شیکردنه‌وه‌ی چه‌مکه‌کانی ئاواز له پوانگه‌ی چه‌ند فه‌ره‌ه‌نگی‌کی کوردی و بیانییه‌وه

چه‌مک و زاراوه‌ی ئاواز: ئاواز چه‌مکی ئالۆز فره‌ه‌ندی هه‌یه، به‌شێوه‌یه‌ک چه‌ندین بو‌ارو لقی زانستی جیاوازی گرتوته‌وه؛ به‌مه‌به‌ستی تیگه‌یشتن و پوونکردنه‌وه‌ی چه‌مکه جیاجیاکانی ئاواز هه‌ولده‌دین له‌م ته‌وه‌رده‌دا به‌رباسیان بده‌ین.

له فه‌ره‌ه‌نگی نیو له‌کۆمه‌لی کورده‌واریدا ((ئاواز: گۆرانی، ده‌نگی خۆش، ده‌نگی میوزیک)) ه (په‌زازی، ۱۹۹۱: ۲۸)، دانهری ئەم فه‌ره‌ه‌نگه زیاتر له پوانگه‌ی گۆرانی و موسیقاوه له ئاوازی روانیوه، له‌فه‌ره‌ه‌نگی کوردستاندا چه‌مکه‌کانی ئاواز به‌مشێوه‌یه لیکدراوه‌ته‌وه: ((ئاواز، هۆره، ده‌نگ، گۆرانی، ده‌نگ خۆشی، ده‌نگی به‌رزو ده‌نگی نزم، ده‌نگی موسیقا، نه‌وا، ئاوازه‌ خان، ده‌نگ خۆشی ئاواز خویندن، ئاواز کردن، بانگ کردن به‌ به‌رزو، ئاوازه‌نگ بوون، ده‌نگی زراو)) (گیوموکرانی، ۲۰۰۵: ۱۸)، به‌راورد به فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌ی په‌زازی فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌ی گیوموکرانی ده‌له‌وه‌مه‌ندتر و زیاتر چه‌مکه‌کانی ئاوازی ده‌ستنیشانکردوه، به‌لام له فه‌ره‌ه‌نگی خال دا سه‌ره‌پای ئاماژه‌دان به‌و چه‌مکه‌نه‌ی سه‌ره‌وه سه‌بارهت به چه‌مکه‌کانی ئاواز هه‌ریه‌ک له‌چه‌مک و زاراوه‌کانی ((ئاوازه: ئاواز، ده‌نگ و باس)) (خال، ۲۰۰۵: ۸-۹). به‌هاوتا و هاو‌زاراوه دایناوه، ئەگه‌ر چی دواتر لای توێژه‌رانی کورد هه‌ندیک به‌جیاواز له‌یه‌کتر ئاماژه‌یان بو ئەم چه‌مک و زاراوانه‌ کردوه، لای هه‌ندیکێ تریان به‌تیکه‌لی و له‌شوینی یه‌ک به‌کاریان هیناون بو زانیاری زیاتر بر‌وانه (۳/۱ پاری هیژ و ئاوازه).

هه‌روه‌ها له فه‌ره‌ه‌نگی هه‌رماندا سه‌ره‌پای خستنه‌پرووی هه‌مان ئه‌و چه‌مکه‌نه‌ی ئاواز، به‌شێوه‌یه‌کی ورد په‌گ و پیشه‌ی (ئاواز) ده‌باته‌وه سه‌ر کتیبی ئاقیستا له‌م باره‌یه‌وه نوسیویه: ((۱-ده‌نگی خۆش و به‌ئاهه‌نگی بالنده، نه‌غمه. ۲-گۆرانی، ستران. ۳- ده‌نگی ئامرازی موسیقا، هه‌وا، ئاهه‌نگ. ۴-ده‌نگی خۆشی خشل و که‌ره‌سه‌ی دیکه. ... ۵- ده‌نگی تیپه‌پین و ده‌رچوونی تیر، ... تیپینی: ئاواز له پیشه‌ی فه‌چ vač یا فه‌ک vak-ی ئه‌ویستا به‌مانای وتن و کوتن که‌وتوه. (ب: بیژتن ۲) له‌کوردیی دا هه‌ر له‌م ریشه‌ن: وشه، ویژ، بیژ، لاوک، لاوژه، هه‌وا...)) (نانه‌وازاده، ۲۰۰۵: ۱۴۹-۱۵۰) له‌فه‌ره‌ه‌نگی شیریندا عه‌ره‌بی بو کوردی له‌به‌رامبه‌ر ((نغمه، ئاواز)) ی به‌کارهیناوه. (نیزامه‌دین، ۲۰۰۷: ۱۲۸۳)، به‌لام زۆربه‌ی توێژه‌رو زمانه‌وانی کورد ئەم چه‌مک و زاراوانه‌یان تیکه‌ل کردوه، به‌شێوه‌یه‌ک له‌به‌رامبه‌ر ((لحن، نغمه‌ی عه‌ره‌بی) ئاواز، ئاهه‌نگ) یان به‌کارهیناوه؛ هاوکات له‌زمانی ئینگلیزیدا به‌رامبه‌ر زاراوه‌کانی (melody, intonation, tone) به‌هه‌مانشێوه چه‌مک و زاراوه‌کانی (ئاواز، ئاهه‌نگ،

ئاوازە) بەکارھێنراوە بۆ وینە لە فەرھەنگی ئۆبەرھەی گیو موکریانى عەرەبى کوردیدا ھاتووە: لحن، «ج»
ألحن: ئاوازە، ئاواز، ئاھەنگ، دەنگ.

لحن الموسيقى: ئاھەنگى مۆزىقە، کارى گۆرانى. ... التشابه في اصوت و الالحن : ھاو ئاھەنگ، ھەم
ئاھەنگى ، ھاوئاوازی. التوافق في الالحن : ھاوئاوازی، ھاو ئاھەنگى.

التوافق في الصوت والالحن: ھاو ئاوازی، ھاو ئاھەنگى.)) (گیو موکریانى، ۲۰۰۵: ۳۳۴)، لە فەرھەنگى
زاراوەى زمانناسیدا ((ئاواز: نغمة الكلام-Intonation) - (ئاھەنگ: اللحن-melody)) (حاجى
مارف، ۲۰۱۴: ۲۸۰-۲۸۳)، دەبینن تیکەلییەک ھەیه لە ھەمبەرکردنى زاراوەکان بەیەکتەر؛ دەتوانین ھۆکارى
ئەم تیکەل و پیکەلکردنەى چەمکەکان و فرەزاراوەى بۆ ئەو بەرپێنەو، کە ھیشتا کورد نەیتوانیو
خاوەندارى لە فەرھەنگى دانپێدانراوى زانستى ھاوشیوھى (لاروسى فەرھەنگى) بکات؛ بۆیە
ھەرتویژەریکی کورد لەداپشتن و ھاوبەرامبەر کردنى چەمک و زاراوەکان لەزمانى کوردیدا زیاتر
پشت بەپەيوەندى دۆستانەو تواناوسەلیقەى تاکەکەسى دەبەستیت.

بەمشیوھى چەمکەکانى ئاواز لە زۆربەى فەرھەنگە کوردییەکاندا بەو چەمک و زاراوانە ھاتوون وەک
لەو نمونانەدا، نیشاندران، ھەرودھا لەھەریەک لەم فەرھەنگانەى تریشدا کەم تا زۆر ھاوشیوھى
ئەوانەى سەرودە لەچەمکەکانى ئاواز دواون، بۆ زانیارى زیاتر برۆوانە (فەرھەنگى زانستگای
کوردستان، بەرگى یەكەم، لاپەرە ۵۸، فەرھەنگى ھەراشان، ۲۰۰۷: ۲۰)، ھەرودھا لەدیارتى فەرھەنگە
بەناوبانگەکانى فارسیشدا بەمشیوھى چەمکەکانى ئاوازیان نیشانداو: ((ئاواز، دەنگ، دەرکەوتن،
ھەوال، دەنگۆ، ژاوەژا، گۆرانى، نغمة، نەوا) _ ئاواز، ئاوا، بانگ، دەنگ، سەلا، دەنگ و ھاوارى
بانگکردن، ئاوازی گۆرانى، چریکە، سرود، نغمة _ ئاواز، ئاوازی نزم، ئاوازی بانگکردن ، پروون و
راشکاو (بێپەرەوا)، دەنگ، ئاوازی بالندە)) (معین، ۱۳۷۵: ۱۶۹ _ Abadis dictionary _ دەخدا)،
ھاوشیوھى فەرھەنگە کوردییەکان فەرھەنگە فارسىەکانیش تیکەل و پیکەل و فرە زاراوەى یان
لەبەرامبەر ھەر چەمک و زاراوەیەکدا تێیاندا دەبینیت، دیارە لەلایەک بۆ چەمک و زاراوەى ئاواز
دەگەرپیتەو، کە ئالۆز و فرە پەھەندە لە بەکارھێناندا؛ لەلایەكى تریشەو دەشى بۆ نەبوونى دەزگا و
فەرھەنگى دانپێدانراوى گشتگیر بەرپیتەو، بۆیە جۆریک لە شیواوى و فرە زاراوەیى ھاوشیوھى
گەلە دراوسێکانیان لای فارسەکانیش ھەستى پێدەکریت.

٢/١-٢) چه مکی ئاواز له پوانگه‌ی زمانه‌وانییه‌وه

ئاشکرایه زمانه‌وانی وهک زانستییک تایبه‌تمه‌ندی خۆی هه‌یه، له چه‌ند لقه زانستی ورد پیکهاتوو، بۆیه چه‌مک و تیگه‌یشتنی تایبه‌ت به خۆی بۆ ههر زاراوه‌یه‌ک هه‌یه؛ که بیته ناو ئه‌م زانسته‌وه له‌م باسه‌دا هه‌ولده‌هین چه‌مک و زاراوه‌ی ئاواز له پوانگه‌ی زانستی زمان و زمانناسانه‌وه به‌رباس بده‌ین:

ئاواز: ((گۆرینی پله‌ی نغمه‌ی رسته‌یه‌ک به‌بی ده‌ستکاریکردنی وشه، برگه و فۆنیم و مۆرفیمی ئه‌و رسته‌یه پینی ده‌وتریت ئاوازه، ده‌بیته هۆی گۆرینی ئه‌و رسته‌یه)) (وه‌یس، ١٩٨٤: ٩٣)، گهر سه‌رنجیک له‌م بۆچوونه بدریت، سه‌ره‌پای ئالۆزی و ناروونی بابه‌تی به‌کاره‌ینانی وشه‌ی بیانی وه‌ک(نغمه)، هاوکات چه‌مک و زاراوه‌ی (ئاوازه‌ی) به‌کاره‌یناوه، له‌کاتیکدا ههر بۆ خۆی (نغمه‌ی) هیناوه، که‌چی به (ئاوازه) وه‌ریگه‌پاوه، راستیه‌که‌ی له‌ زمانی کوردیدا به‌ (ئاواز) دیت نه‌ک (ئاوازه): که‌واته گۆرینی پله‌ی ئاوازی رسته، ده‌بیته هۆی گۆرینی مه‌به‌ستی رسته‌که، نه‌ک گۆرینی خودی رسته‌که، به‌لام ئه‌م تیکه‌لکارییه له چه‌مک و زاراوه‌کاندا لای زۆربه‌ی توێژه‌رانی کورد هه‌ستی پیده‌کریت، جه‌خار به‌شیوه‌یه‌ک له‌ حاله‌ت تینه‌په‌په‌وه بووه به‌ دیارده.

وریا عمر ئه‌مین سه‌باره‌ت به‌ ئاوازی رسته سه‌رنجیکی وردتری نوسیوه: ((له‌ئاستی قوولدا جیگه‌ی خالبه‌ندی ده‌گریته‌وه بریتیه له به‌رزبونه‌وه و نزم بونه‌وه‌ی پله‌ی زرنگه‌ی ده‌نگ له (سه‌ره‌تا، ناوه‌راست، کۆتایی) رسته‌دا پرووده‌دات؛ له‌کاتی نوسیندا ئه‌گهر په‌چاوی خالبه‌ندی نه‌کریت، ئه‌وا ده‌بیته ته‌مومژی لای خوینه‌ر، هه‌مان بیر بۆ قسه‌که‌ر راسته، چونکه له‌کاتی ئاخاوتندا قسه‌که‌ر به‌شیوه‌یه‌کی هه‌ره‌مه‌کی قسه‌بکات و بیر لای ئه‌و ئاوازه‌یه نه‌بیته، که مه‌به‌ستی و به‌کاری ده‌هینیت ده‌بیته هۆی ته‌مومژی له لای گوێگر)) (ئهمین، ٢٠٠٩: ٢٨٤)، تاراوه‌یه‌ک به‌شیوه‌یه‌کی زانستی بۆ بابته‌که چوو، به‌لام هه‌له‌و ئالۆزی له‌ دارشته‌ی نوسینه‌که‌دا ده‌بینریت؛ سه‌ره‌پای دووباره بونه‌وه‌ی هه‌مان هه‌له‌ی سه‌ره‌وه له به‌کار هینانی چه‌مک و زاراوه‌دا.

ئاواز ((تنغیم: بریتیه له جیاوازی به‌رز کردنه‌وه و نزم کردنه‌وه‌ی ئاوازی وتن له‌سه‌ر ئاستی رسته، که گوزارشت له‌مه‌به‌ستی جیاواز ده‌کات، بۆ وینه رسته‌ی هه‌والی (پاگه‌یاندن)، پامان(سه‌رسورمان)) (حسن، ٢٠١٨: ١٥٠)، له‌م پرووه‌وه ئاواز وه‌ک دیارده‌یه‌کی ده‌نگی رۆل ده‌بینیت، له‌ ئاراسته‌کردن و ده‌ستنیشانکردنی مه‌به‌ستی قسه‌که‌ردا؛ به‌،مشیه‌یه ئاوازی هه‌وا ئه‌هه‌نگ له‌گه‌ل په‌گه‌زه پیکه‌ینه‌ره‌کانی ده‌قدا، به‌ پر و ریشه‌ی خۆی له‌ دروستکردن و ده‌ستنیشانکردنی تۆن و ته‌رزه‌کانیدا رۆل ده‌بینیت.

ھەر سەبارەت بە ئاوازی رستە لە نوسینیکی تریدا وریا عومەر ئەمین پیتی وایە ((گۆرینی لەرینەوہی ژیکان دەبنە ھۆی گۆرانی ئاوازی رستە ھەر ئەو ئاوازی واتیەکی جیا بەرستە دەبەخشیت)) (ئەمین، ۱۹۹۴: ۱۵-۱۶)، بەلام دلشاد محەمەد لە تیزەکەیدا نوسیویە: ((ئاواز لە ئاستی قولدا بو گۆرینی واتا نییە، بەلکو بو گۆرینی جۆری رستە لە ھەوالیەوہ بو پرسیار یاخود سەرسوپمان)) (غەریب، ۲۰۱۹: ۱۱)، بەئاشکرا بەھەلەداچوون نیوان دژی لە بوچوونەکەیدا دلشاد محەمەدا ھەستی پیدەکریت، چونکە مەبەستی رستە، یان واتای رستە ھەریەک شتن، تەنیا گوزارشتەکان جیاوازن؛ بەمشوہیە گۆرینی ئاوازی رستەکە دەبیتە ھۆی گۆرینی مەبەستی رستەیدا دراو؛ بۆیە ((بەمشوہیەکی گشتی لە زماندا... بەتایبەت چەشنەکانی رستەیدا ھەوالی، پرسیار، سەرسوپمان لەبەرەتدا ئاوازی تاییبەتیان ھەبە، بۆیە داوا ئاوازی جیا جیا دەکەن)) (غەریب، ۲۰۱۹: ۱۹)، ئەورەحمانی حاجی مەرف سەبارەت بەرۆلی ئاواز نوسیویە: ((ئاواز تەنیا یاریدەیدا دەربەری پیکھاتی ژیر بیژی _ ریزمانی رستە نادا، بەلکو واتای وتراو و ھەستی قسەکەریش دەردەبرێ)) (حاجی مەرف، ۲۰۱۴: ۱۴).

بەمشوہیە ((ئاوازی بەھەمان شیوہی (ھیز، زرنگە، تەوژم) لەگەڵ گوتندا دیت و سەرو (سەگمیتی- Supra-segmental) یە دەخەرتە سەر رستە و بەبێ دەستکاری کردنی (فونیم و برگە و وشە و فریز و رستە)) (وہیس، ۱۹۸۴: ۹۳)، کەواتە رۆل و گرنگی ئاواز لە رۆونکردنەوہ و یەکلا کردنەوہی مەبەستی لەبەرچاو گیراوی نیرەر (قسەکەر) بو وەرگر (بەردەنگ) خۆی وینا دەکات؛ بۆیە ((ئاواز، نغمة الکلام، Intonation چون مەفھومی زەنگ لە خاسیەتی بیستی دەنگدا شتیکی بنەرەتی، بەھەمان چەشن مەفھومی ئاوازی لە خاسیەتی رستەیدا شتیکی سەرەکی، ئەویش چونکە ئاواز، ساز و کیشی پیکھاتی رستە دیاری دەکا بێ ئەوہی ھیزی رستە شوینی خۆی بگۆرێ)) (حاجی مەرف، ۲۰۱۴: ۱۳)، بەم پێیە دەتوانین بلین: ((ئاواز بەشتیکە لە فونیمە نا کەرتیەکان لەگەڵ گۆکردنی رستەیدا ھەستی پیدەکریت، کە خۆی لەبەرزکردنەوہ و نزمکردنەوہی ئاوازی رستەیدا دەنوینت، بەمشوہیەک دەبیتە ھۆی گۆرینی مەبەستی رستە)) (سەل، ۲۰۱۰: ۲۶۱-۲۷۸)، بەمشوہیە ((ئاوازی دەتوانی مانای رستە جیا بکاتەوہ بو نمونە، رستە خەبەری(شیرین گەرایەوہ)، رستە پرسی (شیرین گەرایەوہ؟) ئاشکرا و دیارن و گوێگر ئەم دوو رستە تیکەل ناکا و وەک یەک وەریان ناگرێ، ئەویش بە ھۆی ئەوہوہیە، کەوا رستە یەکەم _ واتە(شیرین گەرایەوہ) ئاوازیکی نزمی ھەبە، بەلام رستە دووہم _ (شیرین گەرایەوہ؟) بە ئاوازیکی بەرز دەردەبرێت)) (حاجی مەرف، ۲۰۱۴: ۱۳)، شیوازی دەربەری و چۆنیەتی سەرو ریزکردنی دانە پیکھینەرەکانی رستە و جیکەوتەیدا ھێماکانی خالبەندی، رۆل دەبینن لە دروستکردن و بەدیارخستنی جۆری ئاوازی رستەکان، کە دواجار خۆی ئەو ئاوازانەیش وەک دیاردەکی دەنگی رۆلی یەکجار گرنگ دەبینن، لە خستەروو و نیشاندانی باری ھەست و ھەلوێستی نیرەر لە تۆنی دەربەریەکانیدا.

۳-۲/۱) چەمكى ئاواز لە پوانگەى شىعر ناسىيەوہ

ئاشكرايە شىعر كۆنترىن ژانىرى ئەدەبىيى داهىنراوى مروىيە، ((شىعر كردگارىكى كۆنى ئادەمىزادە، لەگەل دروستبوونى دەستى ئىنسانا ھاتۆتەكايەوہ. لە ھەموو مېژووى ئادەمىزادا وتنى شىعر وئىنەيەك بووہ لە دەرخستنى ھەستى شاراوہى مېشكى ئىنسان و بىروباوہرې)) (بەصير، ۲۰۱۵: ۵۰۰)، كە لە سروشت و پىكھاتەى خۆيدا ئاوازي ھەلگرتووہ، بۆيە چەمكى ئاواز لە پوانگەى شىعرناسىيەوہ، ھاوتەرييب لەگەل شىعردا ھاوشيوەى دوو رېوى دراويكُن؛ ((يەكەيەكى ئاوازي)) پىكدەھىنن (عەلى، ۲۰۱۵: ۷)، بەشيوەيەك دوو ھەبووى يەكبوونن؛ بۆيە چەمكى ئاواز: پيوەندى نيوان ئاواز و ھۆنراوہ، يەكك بووہ لە تىروانىنە رەخنەيىبە دىرئىنەكان و كەم و زۆر لە بەرھەمى رەخنەگراندا رەنگى داوہتەوہ.

ھەمىشە لەگەل باس بابەتى شىعردا ئاوازي شىعريى، جيگە سەرنجى شارەزاين بووہ، ((ديارتىن ھۆى ئەم گرنكى پىندانەش لەوہدا بووہ كە ھەردووكان سەربەو چەشنە ھونەرەن، كە بە ھونەرە دەنگىيەكان ناوہبرىن، تەنانەت لەگەل پىناسەكردنى ئاوازا، دەستنىشانى چەمكە وئىزەيەكەشى دەكرىت و بەو نەغمانەى دادەنن، كە ئەدبيان و بەتايبەتى شاعىران لە ھۆنراوہكانياندا پىكيدەھىنن و دەيكەنە رەگەزىكى سەرەكى بنىاتى بەرھەمەكانيان و شاكارى ھونەرى پى ئەنجام دەدەن.)) (محمد، ۱۹۹۸: ۸۶)، لە پوانگەى شىعرناسىيەوہ، چەمكى ئاواز، بە چەمكە دەنگى و مۆسىقىيەكەى لىكدراوہتەوہ، بەلام لۆرانس پرىن سەبارەت بە رۆل و گرنكى ئاواز لە شىعردا دەلئىت: ((رىتم و ئاواز پىكەوہ، مۆسىقاي شىعر دروست دەكەن. ئەم مۆسىقايە دوو رۆلى سەرەكى ھەيە: ۱. لەزەت بەخشە ۲. دەتوانى يارمەتى بەھىز كردنى مانا و پتەوكردنى پەيوەندىيەكان بىدا.)) (پرىن، ۲۰۰۸: ۹۰)، پرىن لە بۆچوونەكەيدا، سەرەراى ئاماژەدان بە گرنكى ئاوازي شىعريى، وەك لايەنىكى مۆسىقىي سەرنج راکىش و چىژبەخش لە شىعردا؛ ھاوكات ئاماژەيشى بۆ رۆلى ئاواز كردووہ، لە دەستنىشانكردن و دروستكردن و بەھىزكردنى بىر و مەبەست لە شىعردا؛ ھەر ئەم سەرنجانە بە ئاوازي شىعريى بەو راستىيەمان دەگەيەنئىت، كە ئاوازي شىعريش رۆلى خۆى دەبىنئىت، لەدەستنىشانكردن و بەديارخستنى تۆن و تەرزەكانى لەو دەقە شىعرييەدا.

لە راستىدا ئاوازي شىعري زادە و ھەلقوللوى شىعەرەكەيە، كەواتە ((موسىقاي شىعر شتىك نىيە لە دەرەوہ ھىنرايىت و خرابىتە ناو شىعروہ، بەلكو لە ناخى شىعەرەكەدايە و ھەلقوللوى ھەست و سۆز و بىرى شاعىرەكەيە و لەيەك جيا نابىتەوہ)) (عەلى، ۲۰۱۵: ۴۰)، رۆل و گرنكى ئاواز لە شىعردا بەشيوەيەك خۆى وئىنا دەكات ((ھەلبەست بۆ خۆى ھونەرىكە لە ھونەرە دەنگىيەكان و ئەگەر

بەشیوھى نوسراویش بخرىتە بەردەست خوینەر، ھەر دەبىت وەك ھونەرىكى دەنگى مامەلەى لەگەل بكرىت و بەشیوھىەكى تايبەتى بخوینرىتەوھ)) (محمد، ۱۹۹۸: ۱۰۰)، بۆيە دەبىنن شىعرناسان گرنگىيەكى زۆريان بە ئاوازی شىعەرى و تەرزەكانى داو، ((ئەو ھەموو بايەخ پىدانەش بۆ ئەو دەگەرىتەو، كە ئاوازی شىعەر وا لە خوینەر يان بيسەر دەكات، كە چىژى زياتر لەو دەقە شىعەرىيە بىن، لەم بارەيەو دەكتور (ابراھىم انيس) دەلئىت: (شىعەر مۇسقىاى نەبىت كارىگەرى لە سەر خوینەر نابت و شىعەرەكە لاواز دەبىت، چونكە مۇسقىا گرنكى خۆى ھەيە لە شىعەردا)) (ەلى، ۲۰۱۵: ۱۴).

دەربارەى ئاوازی شىعەرى (رەفىق حىلمى) نوسىويە: ((ئەوانەى لە ئاھەنگى مۇسقىا تىدەگەن لە مۇسقىاى شىعەر، شارەزايان ھەيە، ئەلن ئىنسان وەك ئاو و ھەوا ئاتاجە بە مۇسقىە لە كانى دلا بەرامبەر دەنگەكان مەيلك ھەيە كە نازانى لەبەر چىيە؟ گرمەى ھەورە ترىشقە و خورەى ئاو لەربىنەوھى گەلای دارەكان، ھەريەكە بە جۆرىك كارى تى ئەكاو، يەككىيان راي ئەچلەكىنى و دل ئەخورپىنى، ئەوى تريان موچوركىك ئەدا بە لەش و يان تەزوويەك ئەھىنئەت بە دلایا)) (حىلمى، ۲۰۱۰: ۲۰۸)، ھاوئاھەنگى شىعەر و گۆرانى واىكردو، بە ھاودەنگ ھاوتای يەك ھەژمار بكرىن.

لەم رۆوھو كامىل بەصير نوسىويە ((شىعەر بەشىكە لە گۆرانى، چونكە چى گۆرانى و چى شىعەر ھەردووكان وەزن و قافىە و دەنگى تايبەتيان تىدايە)) (بەصير، ۲۰۱۵: ۵۰۰)، ھەر لەم رۆوھو گرنكى و بايەخى ئاواز لای شىعەرناسىكى وەك (الرصافى) دەگاتە ئاستىك شىعەر بە ھاوئاست و ھاوشىوھى گۆرانى بزائىت لەم بارەيەو دەلئىت: ((شىعەر لە گۆرانى بوو، پىكەو نوساون و لەبەر ئەو پىويستە لەگەل ئاواز و نغمەى گۆرانىدا رىك بىت ئەوھىش بەرىكى وەزن ئەبىت لە بەينىاندا)) (بەرزنجى، ۲۰۰۶: ۶)، ھەر بەھۆى ئەو رۆلە ديارو كارىگەريەى ئاوازی شىعەرى دەنيوئىت ئاوازی شىعەرى ھاوتا كراو بە رەگەزە ھونەرىيە ديارەكانى شىعەر بەشىوھىەك ((پاش ھەست و سۆز ئاوازی شىعەرە ديارترىن و كارىگەرترىن ھىز و وزەيە لە شىعەردا؛ بۆيە رەگەزە پىكەپنەرەكانى شىعەر وەك ئەندىشە و سۆز بە بى ئاوازی شىعەرى بە كەمى دروست دەبن، ھەر ئەم ئاوازە شەرىيە وادەكات ھەستى مرؤف بەشىعەر زياتر ببزويت وەك بە پەخشان بۆيە شاعيران بۆ بزواندى ھەست و سۆزى بەرامبەر سود لەو ئاوازە شىعەريانە وەردەگرن)) (شفيعى كدكنى، ۱۳۸۵: ۴۷)، ھەريۆيە ((ھەر ئەم پەيوەندىيە بەھىزەى نيوان ئاواز و ھۆنراوھشە كە سەرجمەى رەخنەگران يەكەدەخات، چونكە تىروانىيان دەربارەى ھۆنراو و تايبەتيەكانى ھەر چىەك بووبىت ئەنجام ھەموو لەوھدا يەكەدەگرنەو، كە ئاوازی ھۆنراو دياردەيەكى دلگەشى ئەوتويە، كە گيان دەكات بە بەر وشەكاندا و ئەوھندەيتەر مانا و مەبەستەكانيان بەرجەستە دەكات)) (مەمەد، ۱۹۹۸: ۸۷)، بەمشىوھىە ئاوازی شىعەرى وەك رەگەز و بنەمايەكى ھونەرىيە، لە شىعەردا بە مەرج گىراو.

ئاوازی شیعری له بونیادی ئه و زمانه شیعرییه سه‌رچاوه ده‌گریت، که شاعیر به‌کارده‌هینیت، چونکه ((زمانی شیعریش زمانیکه کار له‌سه‌ر پۆنانی وشه و رسته و ده‌رپرینه‌کان ده‌کات، زمانیکه ته‌واو لادان و جیاوازه له زمانی ئاسایی، ئه‌رکی له‌وه‌دایه واتا و مانای نوی بۆ وشه فه‌ره‌ه‌نگییه‌کانی زمان بدۆزیته‌وه،...)) (قادر، ۲۰۰۹: ۱۱۴)؛ هاوکات ((مۆسیقا و ئاوازی شیعرییش په‌یوه‌ستن به‌و وشانه‌ی شاعیر به‌کاریان ده‌هینیت، له‌به‌ر ئه‌وه ده‌توانین زمانی شیعری به‌په‌گه‌زی هه‌ره سه‌ره‌کی بنیاتی ده‌قی شیعری دابنن،...)) (حسین، ۲۰۰۸: ۸۹)؛ بۆیه شاعر: ((ئه‌بی به‌ ئاوازه‌که‌ی و گوزاره‌که‌ی بیر و باوه‌ر و جۆشیکی نه‌فسی بدات به‌ ده‌سته‌وه، واته ده‌بیت زیاده له‌زه‌ت و پیروزی و سۆزیکی مۆسیقای له‌ ده‌نگی وشه‌کاندا هه‌بی...)) (سجادی، ۱۹۶۷: ۱۳۴)، به‌مشیه‌یه وشه‌کان رۆل ده‌بینن، وه‌ک بونیادیکی زمانی له‌ پیکهاته‌ی ئاوازی ده‌قه شیعرییه‌که‌دا؛ هه‌لبه‌ت ئه‌م ئاوازه شیعرییه‌ش له‌ دوو یه‌که‌ی ئاوازیتره‌وه سه‌رچاوه ده‌گریت: ((ئاوازی ده‌ره‌وه، ئاوازی ناوه‌وه)) به‌م پێیه‌(ئاوازی ده‌ره‌وه: به‌هۆی کیش و سه‌رواوه ئه‌نجام ده‌دریت...)) (محمود، ۲۰۰۷: ۱۴۲)، به‌لام ((ئاوازی ناوه‌وه: بریتیه له‌ ریکخستنی ورد و جوانی وشه و ده‌سته‌واژه‌کانی ناو دێره شاعر به‌شیه‌یه‌ک، که په‌یوه‌ندی به‌ یه‌که‌وه گونجان له‌ نیوان ده‌نگ، یان تیبی دوا‌ی وشه‌کاندا ببیت)) (محمود، ۲۰۰۷: ۱۴۲)، که‌واته رۆل و گرنگی مۆسیقای ناوه‌وه‌ی شاعر یه‌کجار گرنگ و کاریگه‌ره له‌ بونیاتی ئاوازی شیعرییدا.

هه‌ر بۆیه ئاوازی ناوه‌وه‌ی شاعر، یان ((مۆسیقای ناوه‌وه‌ی شاعر خۆی له‌ ریکخستنی ورد و جوانی وشه‌کانی ناو دێره شاعر و پاش و پیش کردنیان و دووباره کردنه‌وه‌یان ده‌رده‌خات و به‌مه‌ش ئاوازیکی ره‌وان به‌ شاعرکه‌ ده‌به‌خشیت، که هه‌ندی جار له‌ مۆسیقای ده‌ره‌وه‌ی شاعر کاریگه‌رتره...)) (مسته‌فا، ۲۰۰۷: ۹۰)، به‌مشیه‌یه ئاوازی شیعری وه‌ک په‌گه‌ز و بونیاتیکی هونه‌ری له‌ ده‌قی شیعرییدا له‌ بونیاتی هونه‌ری و جوانیناسی و ئاوازی شیعرییدا به‌شدار ده‌بیت؛ سه‌ره‌پای بایه‌خه سه‌رنج‌اکیش و چیژبه‌خشه مۆسیقییه‌که‌ی، ئاوازی شیعری رۆلی گرنگ ده‌بینیت، له‌ دروستکردن و به‌هیزکردنی واتا و مه‌به‌سته‌کانی شاعر، که کاریگه‌ری له‌سه‌ر ده‌روونی وه‌رگر داده‌نیت و هه‌ستی ده‌بزوینیت، هه‌ر ئه‌م کاریگه‌رییه به‌هیزه‌ی ئاوازی شیعری ده‌ینوینیت، له‌ پارچه شاعریکدا، وا ده‌کات تۆن و ته‌رزه‌کانی ئاسانتر ده‌ستنیشان بکری.

هیز: یه کیکی تره له دیارده دهنگییه زمانیه کان سهروو پیکهاته ییه، له کاتی وتندا له سهه برگیه دانه زمانیه کان له جیکه وتهی جیادا ده نوینریت. له م باسه دا هه ولده دین له چه مک و پیناسه کانی هیز و زارواه کانی و سروشت و پیکهاته و پۆلی بخرینه پوو:

پیناسه ی هیز: ((جوړه گرتنیکه جوړه هیزیکه یا خود گیریکه ده خریتته سهه برگیه له وشه دا.)) (هه ورامانی، ۱۹۷۳: ۸۷)، له پیناسه یه کی تردا بو هیز له پروانگه ی زانستی دهنگسازیه وه (Phonology) ((هیز توند ته له فوز کردنی برگیه ک له فونوتیک دا به هیز ناسراوه.)) (حاجی مارف، ۱۹۷۶: ۶۹)، به لام غازی فاتیح وهیس به به رواورد به پیناسه کانی سهه وه، پوونتر پیناسه ی هیزی کردوه: ((stress)) نه و هیزه یه نه که ویتته سهه برگیه ک له برگیه کانی وشه.)) (وهیس، ۱۹۸۴: ۸۴)، به لام که مال ابراهیم سه باره ت به پیناسه ی هیز ده لیت: ((هیز بریتیه له و کوششه پیژده یه ده خریتته سهه گو کردنی برگیه کی دیاریکراو، تا به شیوه یه کی پوونتر بیستریت، به راورد به هاو برگیه کانی تر، له هه مان وشه دا.)) (بدوی، ۱۹۸۸: ۱۲۹)، به مشیوه یه هیز وهک دیارده یه کی دهنگی له کاتی گو کردنی برگیه دا دیت، له کرده ی قسه کردندا، بویه زور جار هیز وهک به شه پیکهاته یه کی ئاویته و هاو بوون له گه ل (ئاوازه و ئاوازا) دا دیت، له سه رنج و پیناسه کاند.

((هیز زیاده وزه یه کی دهنگییه له سهه یه کییک له برگیه کانی وشه سهه هه لده دات.)) (ئه مین، ۱۹۹۴: ۱۳)، له پیناسه یه کی تردا (غازی فاتیح وهیس) چوونیتی دروستبوونی هیز له وتندا وینا ده کات؛ ((مه به ست له هیز له پووی دروستبوونه وه ده رخته ی هیزه له ژیر تیشکی بنه رته فیزیکیه کان، که چوونیتی پویشتن و پاله په ستوی گه ردیله کانی هه وا ده گریتته وه که هه لگری دهنگن.)) (وهیس، ۱۹۸۴: ۷) له فه رهنگی زارواهی زمانناسیدا به مشیوه یه چه مکی هیز پوونکراوه ته وه: ((هیز به ده رخته ی دهنگیک یان برگیه ک یان وشه یه ک دهوتریت، که له پریگه ی تیندان به گرژبوونی ماسولکه و تهوژمی لووزه وی هه واوه، یان گوپینی راده ی به رزی دهنگه وه نهجام ده ریت.)) (حاجی مارف، ۲۰۰۴: ۴۱۴)، نوسه له بوچوونه که یدا ئامازه ی به دووخالی گرنگ داوه:

۱. گرژکردنی ماسولکه، واته جوړیک له گرتن و ستریس له برگیه دا دروست ده بیته.

۲. پاشان به رزکردنه وهی دهنگی له هه مان برگیه دا پووده دات، به مشیوه یه له هه مان کاتدا له سنوره ی یه ک برگیه دا، (هیز و ئاوازه) دروست ده بن.

له پیناسه‌یه‌کی تردا وریا عمر ئەمین نوسیویه: ((هیز (Stress) وزه‌یه‌کی زیاتره به‌گوێره‌و به‌شه‌کانی تر ده‌خړیته سهر یه‌کیک له بره‌گه‌کانی وشه یان ده‌سته‌واژه)). (ئەمین، ۲۰۰۴: ۵۳)، به‌لام عه‌بدولوه‌هاب خالید سه‌بارت به دروستبوونی هیز له‌پروانگه‌ی (Biology) یه‌وه نوسیویه: ((له کاتی گوگردنی بره‌گه‌یه‌کی هیزداردا ماسولکه‌کانی سیه‌کان چوستر دهن و چالاکیه‌کی زۆرتر به‌خوێانه‌وه ده‌بینن، هه‌روه‌ها له کاتیکدا ده‌نگه‌که گری هیزدار بیت، جوله‌ی هه‌ردوو چه‌پکه ژیه‌یه‌کانی ده‌نگ به‌هیزتر و خیراتر دهن، له‌یه‌کتر نزیکتر ده‌بنه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی ریگه‌ی ته‌وژمی هه‌وا ته‌سکتر بکه‌نه‌وه به‌مه‌ش له‌ره‌ی ده‌نگه‌که فراوانتر ده‌کن، له‌ئه‌نجامدا ده‌نگه‌که به‌رزتر و پوونتر ده‌بیت، به‌لام ده‌نگه‌که کپی هیزدار بیت تاله ژیه‌یه‌کان پتر له‌یه‌کتر ده‌ترازین واته له‌یه‌کتر دوورده‌که‌ونه‌وه، دوورکه‌وته‌وه له‌ده‌نگی کپی هیزداردا زۆرتره له‌ده‌نگی کپی بی هیز ئه‌مه‌ش ریگه‌ی بریکی زۆرتر له‌هه‌وا ده‌گریت بۆ ده‌رچوون و گوگردنی، ده‌نگه‌که ئاشکراتر و به‌رزتر ده‌بیستریت.)) (موسا، ۲۰۰۷: ۳۶_۳۷)، که‌واته بره‌گه بزوینه هیزداره‌کان به‌تایبه‌ت بزوینه دریه‌کان (ا، و، و، و، و) له کاتی گوگردندا بکیشتر و به‌رزتر به‌ر گوی ده‌که‌ون، هه‌روه‌ک له (۳-۲/۱) ی ئه‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا ئاماژه‌مان پێداوه، به‌م پێیه ((یه‌کیک له بره‌گه‌کانی وشه‌که به‌هوی ئه‌و له‌نگه‌ره‌وه جه‌ختی زیاتری له‌سه‌رده‌کریته‌وه)) (عه‌لی، ۲۰۱۵: ۷۷)، هیز و بره‌گه وه‌ک هاو‌جووتیک له زۆربه‌ی پیناسه‌کاندا هه‌ستی پیده‌کریت، چونکه ((هیز نیشانه‌یه‌که له نیشانه‌کانی ناسینه‌وه‌ی بره‌گه)) (واحد، ۲۰۱۳: ۴۷).

سه‌بارت به‌و پیناسانه‌ی تا ئیستا بۆ نیشاندانی هیز کراون، هه‌مه‌ جوور و فره په‌هه‌ندن، هه‌روه‌ک له سه‌ره‌تا‌کانی ئه‌م باسه‌دا به‌رباسماندا؛ به‌شیوه‌یه‌ک هه‌ریه‌ک له پیناسه‌که‌ره‌کان له‌پروانگه‌یه‌کی جیاوازه‌وه به‌پیی ئه‌و بوار و لقه زانسته‌ی کاری تیدا کردووه، سه‌رنجی خوی بۆ چه‌مکی هیز نیشاندانه‌وه؛ هاوکات خودی هیز وه‌ک هه‌بوویه‌کی نا‌که‌رتی و سه‌رو پیکهاته‌ی هه‌روا خسته‌نه‌رووی کاریکی سانا نییه، بۆیه پیناسه‌ی وا هه‌یه هیز به‌ده‌نگی به‌ها‌دار (phonem) ده‌زانیت بۆ زانیاری زیاتر بره‌وانه (الأصوات اللغوية، ۱۹۸۷، ص. ۱۶۱، محمد علي خولي) که‌واته ده‌توانین بلیین: ((له زماندا ستریس هیه‌چ وینه‌یه‌کی تایبه‌تی بۆ دانه‌نراوه، به‌لام خاوه‌ن زمان به‌ئاسانی به‌بی ته‌نگو چه‌له‌مه به‌کاری ئه‌هینیت، له‌و شوینه‌دا به‌کاری ده‌هینیت، که‌ پێویسته به‌کاربه‌هینیت بی هه‌له‌کردن ئه‌م دیارده‌یه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت، که‌ مروّف هه‌ر له‌مندالیه‌وه فیری چۆنیه‌تی به‌کاره‌ینانی ستریس ده‌بیت ئه‌بیت به‌شیک له‌و ده‌ستورانه‌ی، که‌ مروّف فیریان ده‌بیت.)) (موسا، ۲۰۰۷: ۳۵)، ده‌توانین بلیین: هیز له‌ فه‌ره‌نگی هۆشه‌کی ئاخویه‌رانی هه‌ر زمانیکدا بوونی هه‌یه، به‌شیوه‌یه‌ک تاک هه‌ر له‌ قوناغه‌کانی پژانی زمانیه‌وه فیریان ده‌بیت؛ (عه‌بدولوه‌هاب خالد) هیز له‌ دوو ئاستی جیاوازی زماندا ده‌ستنیشان ده‌کات له‌م باره‌یه‌وه نوسیویه: ((به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ده‌توانیت له‌ کوردیدا دوو جوور هیز جیا‌بکرینه‌وه هیزی وشه و هیزی رسته، که‌ ده‌شن هه‌ریه‌ک له‌م دوو‌جووره بۆ لقی وردتر پۆلین بکرین.)) (موسا، ۲۰۰۷:

٤٢)، که چی (وریا عمر ئه‌مین) دیدیکی پیچه‌وانه‌ی هه‌یه و وای ده‌بینیت: ((واتای هیز سهر به ئاستی مؤرفۆلۆژییه و ده‌وری له چوارچیوه‌ی ئه‌م ئاسته‌ ده‌رناچیت.)) (ئه‌مین، ١٩٩٤: ١٤)، که‌واته‌ هیز ((ته‌نیا مانای نه‌خشاندن و رازاندنه‌وه و جوانکاری ناگریته‌وه، به‌لکو سهره‌پرای ئه‌مانه‌ مانای ئه‌وه‌ش ده‌دات توخمیکه‌ کامل بوون ده‌به‌خشیته‌ بونیادی وشه و کالاً و بالایه‌کی تایبه‌تی پیده‌به‌خشیت ئه‌مه‌یش وا ده‌کات، که وشه‌ بیه‌که‌یه‌کی کامل و هه‌ماهه‌نگ له‌ پرووی بونیاد و پرووخساره‌وه)) (موسا، ٢٠٠٧: ٤٨)

وه‌ک له (٢/١) ئه‌م توژیینه‌وه‌یه‌دا ئاماژه‌مان پیداهه‌، به‌م پیه‌ ((یه‌کیک له‌ بره‌گه‌کانی وشه‌که‌ به‌هۆی ئه‌و له‌نگه‌ره‌وه‌ جه‌ختی زیاتری له‌سه‌رده‌کریته‌وه.)) (عه‌لی، ٢٠١٥: ٧٧) هه‌روه‌ک به‌دیاره‌که‌وتوه‌ هیز و بره‌گه‌ وه‌ک هاوجوتیک له‌ زۆربه‌ی پیناسه‌کاندا هه‌ستی پیده‌کریته‌، ...هیز له‌ پرووی زاراوه‌وه له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا (نبره) له‌ زمانی ئینگلیزیدا (stress)، به‌لام له‌ کوردیدا هه‌ریه‌که‌ له‌ زاراوه‌کانی (هیز، له‌نگه‌، ده‌نگه‌ ته‌وژم، زه‌نگه‌ ته‌وژم...تد) به‌رچاو ده‌که‌ون.

(٢-٣/١) ئاوازه (Tonic)

سه‌باره‌ت به‌ چه‌مک و زاراوه‌ی (ئاوازه) هاوشیوه‌ی چه‌مک و زاراوه‌ی (ئاواز)، له (٢/١) ئه‌م توژیینه‌وه‌یه‌دا ئاماژه‌ی پیدراوه‌، له‌لایه‌ن توژیهر و زمانناس و ئه‌ده‌ب ناسانه‌وه، تیکه‌ل کراون چ له‌ پرووی چه‌مکه‌وه‌ یان زاراوه‌وه‌ بیته‌ له‌ شوینی یه‌کتر به‌کاره‌ینراون، بۆیه‌ له‌م باسه‌دا هه‌ولده‌دین کۆبه‌ندی ئه‌و دیدو سه‌ره‌نجانه‌ سه‌باره‌ت به‌ (ئاوازه) به‌رباس به‌دین، بۆ ئه‌م به‌مه‌به‌سته‌ سه‌ره‌تا بۆ خسته‌نپرووی چه‌مکه‌کانی (ئاوازه) له‌ روانگه‌ی چه‌ند فه‌ره‌ه‌نگی کوردی و بیانییه‌وه‌ به‌رباسی ده‌دین:

له‌ فه‌ره‌نگی خالدا ئاوازه به‌م چه‌مکه‌نه‌ هاتوه‌ ((ئاوازه: ئاواز، ده‌نگوباس، ئاوازه‌یه‌ک داکه‌وتوه‌، که‌ له‌مه‌ولا به‌زۆر به‌ مندال ده‌خوینریت)) (خال، ٢٠٠٥: ٩)، له‌ فه‌ره‌ه‌نگه‌دا به‌ یه‌ک چه‌مک زاراوه‌ی (ئاوازه و ئاواز) به‌کاره‌ینراون، له‌کاتیکیدا له‌ زۆربه‌ی فه‌ره‌ه‌نگه‌کانی تردا جیا کراونه‌ته‌وه‌؛ ئه‌گه‌ر چی له‌و نمونه‌ی هینراونه‌ته‌وه‌، بۆ ئاوازه به‌ واتای ده‌نگو هاتوه‌، به‌هه‌مانشیوه‌ به‌شیک له‌ توژیهرانی کورد له‌ توژیینه‌وه‌کانیان هه‌مان هه‌له‌یان دووباره‌ کردوه‌ته‌وه‌، هه‌روه‌ک له (٢/١) ئه‌م توژیینه‌وه‌یه‌دا ئاماژه‌ی پیدراوه‌، به‌لام له‌ فه‌ره‌ه‌نگی هه‌رماندا: ((ئاوازه/١-ده‌نگ ده‌رکردن، ٢- ناو ناوبانگ ٣-ده‌نگ ئاهه‌نگ)) (نانه‌وازه، ٢٠٠٥: ١٥٠)، له‌ روانگه‌ی ئه‌م فه‌ره‌ه‌نگه‌وه‌ ئاوازه چه‌مکی ناسراوی و به‌ناوبانگبونی وه‌رگرتوه‌، پیده‌چیت به‌کاریگه‌ربوونی فه‌ره‌ه‌نگه‌ فارسییه‌کان دانهری ئه‌م فه‌ره‌ه‌نگه‌ ئه‌م چه‌مکه‌ی

نوسی بیت، چونکه له فرههنگه فارسبییهکاندا ئەم چه مک و تیگه‌یشتنه بۆ ئاوازه ده‌بیریت، به‌لام له فرههنگی گیو موکریانی دا به‌ته‌واوی تیکه‌لکاریه‌کی له راده‌به‌ده‌ر ده‌بیریت، به‌شیوه‌یه‌ک چه مک و زاراوه‌کانی هاوتا کردوو، که دواتر لای توێژه‌ران ئەم هه‌له به‌کاره‌ینانه بوته باو؛ هه‌لبه‌ت وه‌ک فرهه‌نگیگی (عه‌ره‌بی-کوردی) چه مک و زاراوه‌کانی هاوبه‌رامبه‌ر کردوو، له‌م باره‌یه‌وه نوسیویه: ((- لحن(ج) ألحان: ئاوازه، ئاواز، ئاهه‌نگ، ده‌نگ- لحن الموسیقی: ئاهه‌نگی مؤزیکه، کاری گۆرانی)) (گیو موکریانی، ۲۰۰۵: ۳۳۴)، هه‌روه‌ها له فرهه‌نگی شیرینی نوی دا، که فرهه‌نگیگی (عه‌ره‌بی- کوردی)یه ((نبره، رفع الصوت، الشدد -ده‌نگی به‌رز، هیژ و له‌نگه‌ر)) ((نیزامه‌دین، ۲۰۰۷: ۲۲۵۵)، تا راده‌یه‌ک دانهری فرهه‌نگی شیرین دروست بۆ چه‌مکی ئاوازه چوو، به‌لام هاو به‌رامبه‌ری له کوریدا بۆ نه‌دۆزراوه‌ته‌وه، ته‌نیا چه‌مکه‌کانی ئاوازه‌ی به‌ دروستکردنی ده‌سته‌واژه‌ی کوردی گه‌یاندوو، ده‌توانین بلین یه‌کیک له چه‌مکه‌کانی(نبره) به‌رزکردنه‌وه‌ی ده‌نگه، واته یاری کردنه به پله‌کانی ده‌نگ له کاتی ئاخاوتندا، که له‌زمانی کوریدیدا زاراوه‌کانی ((ئاوازه، ئاواز، ئاهه‌نگ، ده‌نگ، مؤسیقای رسته، چیناواز)ی بۆ دانراوه، به‌لام ئیمه سه‌ره‌رای تییینی زۆرمان له‌سه‌ر ئەو چه‌مک و زاراوانه تا راده‌یه‌ک چه مک و زاراوه‌ی (ئاوازه) به‌دروست ده‌زانین، له‌به‌رامبه‌ر ئەم چه‌مکه‌ی (نبره)، (رفع الصوت) له‌زمانی عه‌ره‌بی و (Tonic) له‌ زمانی ئینگلیزیدا، زاراوه‌ی (ئاوازه) له‌ زمانی کوریدا به‌کاربه‌یتریت.

له فرهه‌نگی زاراوه‌ی زمانناسی ئه‌وره‌حمانی حاجی مارف دا زیاتر له ده‌ شوینی ئەو فرهه‌نگه‌دا چه مک و زاراوه‌کانی (ئاوازه، ئاواز، ئاهه‌نگ، هیژ) به‌رباس دراوون؛ (ئاهه‌نگ و هیژ که ماکی پیشه‌وه‌ی ئاوازن له‌سه‌ر بناغه، یان دانه‌ی ئاوازی (ummomeuea) و (syntagme) داده‌مه‌زری)) (ئاهه‌نگی ئاخاوتن- بزوتنه‌وه‌ی ده‌نگ به‌پیی به‌رزیی ئاوازه. ئاهه‌نگی بره‌گه و وشه، هیژی فره ئاوازی مؤسیقا پیکدینی)) (حاجی مارف، ۲۰۱۴: ۱۳)، بۆچونه‌که‌ی ئه‌وره‌حمانی حاجی مارف سه‌باره‌ت به وشه‌کانی (ئاهه‌نگ و هیژ)، که به‌ماک و نیشانه‌ی هاوبوونیان له‌گه‌ل (ئاواز)دا داناوه، دروست له جیی خۆیدا، گه‌ر وشه‌ی ئاهه‌نگ وه‌ک زاراوه‌یه‌ک بگۆرین به زاراوه‌ی ئاوازه به‌ته‌واوی مه‌به‌سته زانستییه‌که‌ی ده‌گه‌یه‌نیت، به‌لام سروشتی چه‌مکه‌کانی (هیژ و ئاوازه و ئاواز) به‌جۆریک ئالۆز و به‌یه‌کداچوون، به‌شیوه‌یه‌ک جودا و دابراو له یه‌کتر خستنه‌روویان ئاسان نییه، بۆیه ده‌بینین لای زۆربه‌ی توێژه‌ر و زمانناسانه‌وه جۆریک له ئالۆزی و تیکه‌لکردنی چه‌مک و زاراوه‌کان هه‌ستی پیده‌کریت؛ ته‌نانه‌ت له نویتترین فرهه‌نگی کوریدا له رۆژه‌ه‌لاتی کوردستان به سه‌ره‌رشتی زانستگای کوردستان ئاماده‌کراوه، له چوار به‌رگی قه‌باره گه‌ورده‌دا، که هه‌ولیکی زانستی باشه له بواری نویینی فرهه‌نگی کوریدا، سه‌باره‌ت به چه‌مکی (ئاوازه) نوسیویه: ((ئاوازه/awaze/: ناو. ۱- ده‌نگ؛ ئاهه‌نگ ۲...-

ناوبانگ؛...)) (رؤحانی، ۲۰۲۰: ۵۸) جیاوازی ئەم فەرھەنگە لەوەدایە چەمک و زاراوەکانی (ئاواز و ئاوازی) جودا لە یەکتەر هیناوە، ھەلبەت ھاوشیوەی ھەولەکە (نانەوازادە) ھەژمونی فەرھەنگە فارسییەکانی لەسەر، چونکە (کوردی - کوردی - فارسی)؛ لە فەرھەنگە فارسییەکانیشدا ئاوازی بەم چەمکانە ھاتوو: لە فەرھەنگی (معین) دا ((۱. ناوبانگ ۲. دەنگ و ئاواز ۳. ئاوازی گۆرانی)) (معین، ۱۳۷۵: ۱۶۹)، ئاوازی لەو چەند فەرھەنگی بەرباسدران، زیاتر بە چەمکەکانی (دەنگ و ئاواز، دەنگی بەرز، دەنگۆ، ھەوال، ناسراو، ناوبانگ...ھتد) ھاتوو.

بۆ تیگەیشتنی زیاتر لە چەمکی ئاوازی ھەولەدەین لە پوانگە زامناس و شارەزایانەو، تیشکی زیاتر بخەینە سەر چەمکی ئاوازی، زامناس (وریا عومەر ئەمین) سەبارەت بە چەمک و زاراوەی ئاوازی دەلیت: ((زاراوەی ئاوازی لە کوردیدا واتای ئاواز، (لحن)، (melody) ی ئاخوتن دەگەینیت قسە کردن لەکاتی دەربریندا بە ڕەنگە مۆسیقیەکان بالا پۆش دەکریت، جیاوازیەکی ئەتوی لەگەڵ مۆسیقادا نییە، تەنیا لە پلە ھاویەکیبون و ڕیکەوتنی ئاوازی ناخۆییەکان نەبیت، کە کۆ گشتییەکی یەک پارچەیی ڕیکواز لە ھەموو یەکە لایەکان دروست دەکات مۆسیقای ئاخوتنیش لە شیوەی بەرز بوونەو و نزم بوونەو ھەمە جۆری دەنگەکاندا دەر دەکەوێت یان ئەو ھەمان ناو مان ناو ئاوازی قسە کردن، چونکە قسە کردن ھەر شیوە ناخا و تئیک بیت بە ھیچ جۆریک لە یەک ئاستدا پیشکەش ناکریت.)) (ئەمین، ۱۹۹۴: ۱۶)، خاوەنی ئەم بۆچوونە لە دەستنیانکردنی زاراوەکەدا پیکایەتی، بەلام لە ھاوبەرامبەر کردنی ھەمان زاراوە (ئاوازی) بە زاراوەکانی (لحن، میلۆدی) لە جیبی خۆیدا نییە، ھەر ھەمان لە شیکار و خستنی پرووی چەمکی (ئاوازی) دا لیلی و ئالۆزی و ناروونیککی زۆر لە کۆی سەرەنجەکەدا ھەستی پێدەکریت، بەلام (عبدولوھاب) زاراوەی (ئاوازی) (Intonation) ئینگلیزی (بەکارھیناوە)) (موسا، ۲۰۰۷: ۵۸).

ئەم تیکە لکردنە چەمک و زاراوەکان بۆ ئەو دەگەریتەو، سروشتی دروستبوونی ئاوازی ئالۆز و یەکەییەکی سەر و کەرەستە و پیکھاتە زامانیەکانە، بۆیە ((دەستنیانکردنی ئاوازی ھەر پرستەییەکی سروشتی ھەر برگەییەکی بەبێ ئامیزی (spectrogram) ناکریت، لە راستیدا ئەم لایەنە زامانیە ئەوەندە سرکە تازەترین و پیشکەوتوترین ئامیزی ناتوانیت ھەموو لایەنەکانی بە وردی دەستنیان بکات)) (ئەمین، ۱۹۹۴: ۱۶)، ھەر ھەمان ھەبوونی فەرھەنگیکی کوردی یەگرتوو، تا توێژەران لە دەستنیانکردنی چەمکی دروستی زاراوەکان بۆی بگەرینەو، بەلام توێژەر (ساکار کەمال و احید) لە نامە

ماسته ره کهیدا، چه مک و زاراوهی (ئاوازه)ی به کارهیناوه، که چی له خستنه پرووی چه مکی (ئاوازه) به ههلهدا چوو له گهله چه مک و زاراوهی (ئاوازی رسته) تیکهلی کردوو، له م بارهیه وه نوسیویه: ((ئاوازه ی رسته کان جوراوجورن به پیی ناوه پروکی رسته کان گورانکاریان به سهردا دیت، ئەم جوراوجورییه ی ئاوازه یاخود هه ندیک پیده لاین موسیقای قسه کردن گیان دهخاته بهر قسه واتای پیده به خشیت؛ وهک -ئاوازه ی رسته ی هه والدان- ئاوازه ی رسته ی پرسیری- رسته ی سه سورمان)) (واحد، ۲۰۱۳: ۴۲)، تویره ی ئەم تویره یه وهیه هاوشیوهی تویره ره کانی تر له خستنه پرووی چه مکی ئاوازه به ههلهدا چوو، چونکه ئه وهی جور ی رسته کان ده سازینیت (ئاوازه) نهک (ئاوازه)، ههروهک تویره (دلشاد محمهد غریب) له تیزی دکتوراکهیدا بوی چوو، زاراوهی (ئاوازی) به چه مک و واتای گورینی رسته داناوه، نهک گورینی واتای رسته، چونکه ((له بنه رهدا بۆ گورینی واتای رسته نییه، به لکو له ئاستی قولدا بۆ گورینی جور ی رسته یه بهم واتایه له هه والیه وه بۆ پرسیری یاخود سه سورمان... هتد)) (غریب، ۲۰۱۹: ۱۹۹)، ههروهک له سه ره تایی ئەم باسه وه ههنگاو به ههنگاو به پیی زنجیره ی میژووی بلاوکردنه وهیان پوخته ی ئەو دید و سه ره نجانمان، سه بارهت به چه مک و زاراوهی (ئاوازه) خسته پروو، بۆمان ده رکهوت، که تویره ران هه ندیکیان دروست بۆ زاراوه که چوون، به لام له خستنه پروویان نهیان پیکاه؛ هاوکات هه ندیکی تر له تویره ران وهک به کارهینانی زاراوه به ههلهدا چوون، به لام له خستنه پرووی چه مکه کهیدا تا راده یهک بوی چوون، که بۆ هه ریه کهیان له شوینی خویان گه ر به دیریکیش بویت ئاماژه مان پیداه به تیگه یشتنی ئیمه به پیی ئەو ئەنجامه ی پیی گه یشتووین له کوردیدا زاراوهی (ئاوازه)، که بریتیه له دیارده یه کی دهنگی ناپیکهاته ییه، به شدار ده بیت له پیکهینانی ئاوازی رسته دا، هاوکات باری هه ست و هه لویستی قسه کهر ده نوینیت، که له ریگه یه وه ده توانریت جور ی تونی و تراوه کان ده ستنیشان بکرین.

۳-۳/۱) هیز و ئاواز و ئاوازه

له راستیدا ههریهک له هیز و ئاواز و ئاوازه وهک سی ماک و نیشانهی دیاردهی ئالۆز و هاو سنوور و پیکداچوون، ههروهک له (۲/۱)، (۳/۱) ئەم تویژینهوهیهدا بهرباس دران، بهشیوهیهک ههریهکیان بهباس و بابەتی سەربەخۆ لییان دواوین؛ لهبەر پێویستی زانستی بابەتهکه، له لایهک له لایهکی ترهوه، ئەو ئالۆزی و بهیهکداچوونهی ئەم سی چهک و زاراوهیه، وهک سی دیاردهی دەنگیی لهزماندا، (هیز و ئاواز، ئاوازه) بهپێویستمان زانی پیکهوه لهباسیکی سەربەخۆدا رۆل و سروشت و تایبهتمهندیان بخهینهروو. پاش خۆیندنهوه و بهدواداچوونی ورد بۆ ههریهک لهسی دیارده دەنگیه که لهسەر هوه ناویان هاتوه، هاوکات بهپێی ئەو بهلگه زانستیانهی بهدهست هینراون بهم راستیانه گهیشتین:

۱- (ئاواز-Intonation-نغمة-تنغيم) برییتیه لهو (ئاواز)هی جووری رسته دهنوئیت، بهشیوهیهک لهگهڵ چۆنیتهی گو کردنی (pronunciation) رستهدا دیت، که جوهرهکانی رستهی پێ دهستیشاندهکریت، وهک رستهی(ههوالی، پرسپاری...تد)، کهچی زۆربهی تویژهر و شارهزایانی کورد بهههله له خستنهرووی ئاوازا چهمکی ئاوازیان لیکداوهتهوه، تهنانهت لای ههندی تویژهر زاراوهی نادرۆستیان له بهرامبهری داناوه، بهمهیش تیکه لکاریهک له خستنهرووی چهک و زاراوهی ئاوازا بهههلهدا چوون روویداوه، بۆ وینه زاراوهی ((چیناواز) بهرامبهر (tone)ی ئینگلیزی بهکارهینراوه، بۆ ئەوهی جیا بکریتهوه له(ئاوازه-Intonation)) (موسا، ۲۰۰۷: ۶۲)، بهسهرنجدان لهم بۆچوونه تویژهر خستووویهتیهروو، ئاشکرایه تویژهر له هاوبه رامبهرکردنی زاراوهکاندا بهههلهدا چووه، چونکه یهکیک له چهکهکانی (تۆن) بهرامبهر به کوردیهیهکهی (ئاوازه)یه، بهلام تویژهر(چیناواز)ی بهکارهینراوه؛ ههروهها زاراوهی(Intonation)ی به (ئاوازه) هیناوه ههلهی دیاری ئەم تویژهره له وهدايه له کوردیدا بهرامبهر زاراوهی (ئاوازه) نهک (ئاوازه)، ئەگەر له بری زاراوهی (چیناواز) ههراوازهی بهکاربهینایه دروست بوو، وهک لای ههندی تویژهرانی کورد بهکارهینراوه، بهلام ئەم فره زاراوهیه وهک مۆدیلیک کهس خهتی ئەوی تر ناخوینتهوه، وهک سیمایهکی دزیو له زۆربهی تویژینهوه کوردیهکاندا ههستی پێدهکریت؛ پاشان تویژهر له شیکردنهوی (چیناواز) نوسیویه: ((بریتیه له ئاراستهیی جوولهی پلهی دهنگ ئەم چیناوازه دابهش دهییت بۆ دوو چیناوازی سهرهکی و لاوهکی)) (موسا، ۲۰۰۷: ۶۲)، پاشان نوسیویه: ((چیناوازی سهرهکی ئەو بهشهی پهیامهکهیه، که قسهکه ر پتر بایه خداری بکات.)) (موسا، ۲۰۰۷: ۶۲) راستیهکهی ئەم تایبهتمهندیانهی باسی دهکات، تایبهتمهندیهکانی (ئاوازه)ن، که له زمانی ئینگلیزیدا (tone) وهک ئەوهی تویژهر هیناویهتی له باسهکهیدا تهنیا چهک و زاراوهی (ئاوازه) ئەو چهکه دهگهیهنیت، چونکه تایبهتمهندیهکانی(ئاوازه) له خستنهرووی زاراوهی (چیناواز) نیشانداوه.

۲- **هیز و ئاوازه:** مه‌به‌ست له هیز و ئاوازه ئه‌و بره‌گه ده‌نگیانه‌ن جو‌ریک له گرتن و به‌رزو نزمی له به‌شه ده‌نگی بره‌گه‌دا دروست ده‌بیت، به‌م پێیه له‌گه‌ل بره‌گی هیزداردا ده‌نگ و موسیقای بره‌گه هیزداره‌که جو‌ریک له به‌رزو نزمی له‌ره و بکێشی تیا پووده‌دات، له زمانی کوردیدا چه‌مک و زاراوه‌ی (ئاوازه‌ی) بۆ دانراوه‌ هاوبه‌رامبه‌ره به زاراوه‌ی (نبره) له‌زمانی عه‌ره‌بیدا، چونکه دیاترین چه‌مکه‌کانی نبره ((رفع الصوت-به‌رزکردنه‌وه‌ی ده‌نگ، الشدد-توند)) (نیزامه‌دین، ۲۰۰۷: ۱۲۵۵)، راستیه‌که‌ی دانهری ئه‌م فه‌ره‌نگه دروست بۆ چه‌مکه‌کانی (نبره) چووه، به‌لام له کوردیدا زاراوه‌یه‌کی تاییه‌تمه‌ندی بۆ نه‌دۆزراوه‌ته‌وه، ئه‌گه‌رچی چه‌مکه‌کانی نبره‌ی به‌و شیوه‌یه‌ گه‌یاندووه، که ئیمه له‌م تووژینه‌وه‌دا پێی گه‌یشتووین، له (ئاوازه) دا وه‌ک زاراوه‌یه‌ک له‌م رووه‌وه نیشمانداوه؛ له بنه‌په‌ندا ((نبره) له زمانی عه‌ره‌بیدا له‌مناره‌ی مزگه‌وته‌وه هاتووه به‌واتای به‌رز و ده‌رکه‌وتوو هاتووه.)) (هاشم، ۲۰۱۲: ۱۱)، له‌م رووه‌وه کاتیکی هیز له بره‌گه‌یه‌کدا ده‌نوینریت؛ هاوکات (ئاوازه‌ی) بره‌گه هیزداره‌که به‌رز ده‌بیته‌وه، به‌شیوه‌یه‌ک له‌لایه‌ن ئاخێوه‌رانه‌وه به‌ سانای هه‌ستی پێده‌کریت، که له‌لایه‌ن هه‌ندیک له تووژهر و شاره‌زایانه‌وه به‌ (موسیقای زمانی، موسیقای رسته، ئاوازی رسته، زه‌نگه ته‌وژم، ده‌نگه ته‌وژم...تد) ناویان هیناوه، به‌لام له‌راستیدا (هیز و ئاوازه) پێکه‌وه هاوبه‌شیکی کارای سازینه‌ر و نویننه‌ری بره‌گی (هیزدار)ن، که هه‌ندیک له تووژهران به‌ (بره‌گی ده‌نگی، بره‌گی بلنډ، بره‌گی به‌رز، زه‌نگ و ترپه و له‌ره‌ی بره‌گه...تد) ناویان بردووه؛ هه‌لبه‌ت وه‌ک نیشاندرا هیز و ئاوازه پێکه‌وه به‌ هاوبه‌شی له‌و بره‌گه هیزدار و ئاوازه‌دارانه‌دا به‌شداری ده‌کهن، به‌مه‌یش مه‌به‌ست و به‌شه په‌یامی نێره‌ر جه‌خت له‌سه‌رکراو (تیشکی واتایی) ده‌خاته سه‌ر، زیاتر و پوونتر لای وه‌رگر (به‌ر ده‌نگ) به‌ دیار ده‌که‌ویت و تیی ده‌گات؛ هه‌ر به‌هۆی ئه‌م سه‌روشته ئالۆز و تیکچرژاوه‌ی (هیز و ئاوازه) وه‌یه؛ ئه‌و تیکه‌لکاریه لای زۆربه‌ی تووژهران و شاره‌زایان هه‌ستی پێده‌کریت، بۆ وینه هه‌ولده‌دین له‌ چه‌ند رسته‌یه‌کدا نیشانی بده‌ین.

- کۆژین گۆله‌کانی ئاو داوه.

له‌سه‌ر ئاستی (ئاوازی رسته) جو‌ری رسته‌که‌مان بۆ ده‌ستنیشان ده‌کات، که رسته‌یه‌کی هه‌والیه، به‌لام (هیز و ئاوازه) پێکه‌وه به‌پێی خواست و مه‌به‌ستی نێره‌ر ئه‌و به‌شه په‌یام و مه‌به‌سته له‌به‌ر چاوگیراوه و جیا‌جیا‌یانه‌مان بۆ ده‌نوینیت، بۆ وینه: ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست له‌و رسته‌ی سه‌ره‌وه به‌هه‌ند گرتنی بکه‌ر بیت، ئه‌وا به‌هۆی (هیز و ئاوازه‌وه) ئاوازه‌ی (کۆژین)، جو‌ریک له به‌رز بوونه‌وه به‌ خۆیه‌وه ده‌بیت، ده‌کریت هه‌ست و مه‌به‌ستی پامان، ئه‌وه‌ق بوون، چاوهر‌واننه‌کراو، یان هه‌ر جو‌ره هه‌ستیکی تر بگه‌یه‌نیت، به‌پێی ئه‌و که‌ش و فه‌زایه‌ی، که ئه‌و وتراوه‌ی تیا ده‌ربراو، به‌لام به‌شه پێکه‌ینه‌ره‌کانی تری رسته ئاسای ده‌وترین؛ ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی نێره‌ر له رسته و وتراوه‌که‌یدا هه‌ر به‌شه پێکه‌اته‌یه‌ک

بیت، له پسته ی دراودا، به هه مانشیوه ی نمونه که ی سهره وه به شه (هیز و ئاوازه) ی رسته له سهر ئه و به شه به هه ند گیراوه ی رسته که زیاتر و پروتتر به دیارده که ویت، به مشیوه یه هیز و ئاوازه پیکه وه کارده که ن. له ناو یه که یه کی تری دهنگیدا، که (ئاوازه) ه هاوبه رامبه ری له زمانی ئینگلیزی (Intonation) و له زمانی عه ره بیدا (نغمه، تنغیم) ی بو دانراوه.

مه به ست له ئاوازی رسته (ئاوازی وتن) ه، هه لبه ت ((ئاوازی رسته مانا و واتا و مه به ستی رسته ناگوریت، به لکو ته نیا به پینی جوړی ئه و ئاوازی هه ریه ک له رسته کانی (هیز، زهنگه ته وژم) به یه که وه له ئاوازی رسته دا به شدارن، ئاوازی به هه مانشیوه له گه ل گوئندا دیت و (Supra_segmental) گوزارشت له به رزی و نزمی دهنگ له کاتی ئاخاوتندا دهکات، به پینی ویستی قسه که ر ده خریته سهر وشه یه ک له ناو وشه کانی رسته، له بنه رهدا بو گوړینی واتای رسته نییه، به لکو له ئاستی قولدا بو گوړینی جوړی رسته یه، به م واتایه له (هه والیه وه بو پرسپاری یاخود بو سهر سوړمان) له ئاستی قولدا جیگه ی خالبه ندی ده گریته وه، بریتیه له به رز بوونه وه و نزم بوونه وه ی پله ی زهنگ (Pitch) له (سهره تا، ناوه راست، کوتای) ی قسه کردندا رووده دات.)) (غریب، ۲۰۱۹: ۱۹۹)، گه ر سهرنجیکی ورد له م پارچه نویسنه ی بدریت، به ئاشکرا ده بینن توژهر به هه له دا چووه، له وه دا، که ده لیت: ((هیز، زرنکه، ته وژم) پیکه وه له ئاوازی رسته دا به شدارن.)) (غریب، ۲۰۱۹: ۱۹۹)؛ تا ئیره راسته، ئه گه ر زرنکه و ته وژم به چه مکی (ئاوازه) دابنریت؛ هه روه ک خو ی له شیکردنه وه که یدا دروست ده خریته سهر وشه یه ک له ناو وشه کانی رسته، به چه مکی (ئاوازه) هیناویه تی نه ک (ئاوازه)، که چی توژهر به هه له دا ده چیت و له جی زاراوه ی (ئاوازه) زاراوه ی (ئاوازه) ی به کارهیناوه؛ به مشیوه یه نویسیوه تی ((ده خریته سهر وشه یه ک له ناو وشه کانی رسته له بنه رهدا بو گوړینی واتای رسته نییه، به لکو له ئاستی قولدا بو گوړینی جوړی رسته یه به و واتایه له هه والیه وه بو پرسپاری یاخود سهر سوړمان.)) (غریب، ۲۰۱۹: ۱۹۹)، له م به شه ی نویسنه که یدا تاییه تمه ندی (ئاوازی رسته) ی نیشانداوه، نه ک (ئاوازه)، چونکه ئه و دهنگ و موسیقاییه ی، که به (ئاوازی رسته) ناومان هیناوه به رامبه ر (Intonation) ی ئینگلیزی به کارهینراوه، پاشان هر له دریزه ی شیکردنه وه که یدا نویسیوه: ((بریتیه له به رزبونه وه و نزمبوونه وه ی پله ی (زرنکه_Pitch) دهنگ، له (سهره تا، ناوه راست، کوتای) قسه کردندا رووده دات.)) (غریب، ۲۰۱۹: ۱۹۹)، لیره دا توژهر به ته واوی به هه له دا چووه، چونکه دووباره تاییه تمه ندیه کانی (ئاوازه) ی خستووه ته پروو بو چه مک و زاراوه ی (ئاوازه).

ئاوازە ۋەك دياردەيەكى دەنگى پىئويستىيەكى بىنەرەتى رىستەيە، دەتوانىن بلىين((چەشەنەكانى رىستەيە ھەۋالى پىرسىياري سەرسورپمان، لە بىنەرەتدا ئاۋازى تايىبەتايان ھەيە، بۆيە داۋاي ئاۋازى جىاجيا دەكەن.)) (غەريب، ۲۰۱۹: ۱۹۹)، تويژەر بۆ خۆى راستى بۆچۈنەكەى ئيمەى سەلماندوۋە، ۋەك لە نمونەكەدا نىشاندراروۋە، كەچى لە پىكەۋە بەستىنەۋەى زانىارىيەكاندا نەپپىكاۋە، بەمشىۋەيە دەتوانىن بە پىي جۆرى رىستەكان ئاۋازى رىستەكان دەستنىشان بكەين؛ (ئاۋازى رىستەى ھەۋالى) لەكۆتايىدا نزم دەبىتەۋە، بەلام(ئاۋازى رىستەى پرس) لە كۆتايىدا بەرز دەبىتەۋە، ھەرچى ئاۋازى (رىستەى پامان)يشە لە ناۋەرپاست بۆ كۆتا بەرز دەبىتەۋە؛ ئاخىۋەرانى ھەر زمانىك جۆرى ئاۋازى رىستەى زمانەكەيان دەناسنەۋە، بەشىۋەيەكى سىروشتى و زگماكى ئەم تىگەشتىنە ۋەردەگرن. پاشان تويژەر لە درىژەى نوسىنەكەيدا ((ئەگەر چى (ھىز، زىنگە، تەۋژم) پىكەۋە لە ئاۋازى رىستەدا بەشدارن، بەلام لە خستىنەروۋى نمونەكاندا، زياتر ئاماژە بە (ھىز، ئاۋاز) كراۋە)) (غەريب، ۲۰۱۹: ۱۹۹)، بەمشىۋەيە تويژەر لە نوسىنەكەيدا روونىكردەۋە مەبەستى لە زاراۋەى(زىنگە، تەۋژم) (ئاۋازەيە) بەمەش راستى ئەۋ بۆچۈنە زانىستىيەى سەلماند، كە لەسەرەتاي ئەم باسەۋە ھەۋلى سەلماندنى دراۋە.

۱. ھىز گرتنى بىرگەيە بەھۆى بزوينەكانەۋە (ئاۋازە)ى بىرگەكە بەرز دەبىتەۋە واتە لىرەدا ھىز و ئاۋازە پىكەۋە بە ھاۋبەشى كاردەكەن.

۲. ئاۋاز تايىبەتە بە رىستە و جۆرى رىستەكان لەروۋى جۆرىيەۋە دەنويىت.

بەمشىۋەيە لەپىگەى ھىز و ئاۋازە و ئاۋازى رىستەۋە، دەتوانرىت تۆنى دەربىرپىنەكانى قسەكەر و بار و ھەستى دەستنىشان بىكرىت.

بەشى دوو ەم

دەروازەيەك بۆ شىكار و خستەنەپووى

پەگەزەپىكەيتەرهكانى تۆن و جۆر و

گرنگيان لە كارى ئەدەبىيدا

۱/۲) ديارترين پهگهزه پيکھينه رهکانی تون

۱-۱) سهرهتايهک دهربارهی ديارترين پهگهزه پيکھينه رهکانی تون

ههروهک له بهشی يهکهمی ئەم تويزينه وهدا سهرهتايهکی پيوستمان بو ناساندنی تون خهسته پروو؛ بويه لهم باسهدا له ديارترين ئەو پهگهز و کهرسته و پيکهاتانه ددويين، که روليان ههيه له دروستکردنی تون و جورهکانيدا.

تون وهک تهکنیکی ئەدهبی و هونهری له بهرهمی ئەدهبیدا، سروشتیکی ئالوز و تیکچرژاوی ههيه، چونکه سهرهراي پهههنده ئەدهبی و هونهرییهکهی پهههندي فهلسهفی و دهروونی و زمانیشی ...تد ههيه؛ بويه لهم باسهدا ههولدههين لهو پهگهزه هونهری و زمانی و ئەدهبیانهی رولدههين له دروستکردنی توندا بدويين، ديارترين ئەو پهگهزانهش بریتين له:

۱. ههلبژاردن و رول پیدانی وشه و کيلگه و خيزانی وشهکان.

۲. وینه و وینهسازی و وینهی ئەندیشهی.

۳. دهنگه تاييهتهکان (دهنگه بزويين و نهبزويينهکان).

۴. هيز و ئاوازه و ئاوازی رسته و ئاوازی شيعری.

۵. خالبهندی... تد

۱/۲-۲) وشه

وشه: وهک کهرستهیهکی ئەدهبی و هونهری، که پهههندي زمانی ههيه، بهیهکهی پيکھينهری بنجی دروستکردنی تون دادهنریت، بههویهوه خودی تونهکه و جورهکهیشی دهستنيشان دهکریت؛ ههربويه ((وشه و رسته ئامرازی بهرجهستهکهری چهک و وینه شيعرییهکان، بههمانشيوه رول دههين له دروستکردنی توندا، بو خسته پرووی بارو حالهت و لایهنی ههستهکی و سۆزهکیهکانی نيره له بهرهمهکهیدا.)) (عمران پور، ۱۳۸۴: ۱۳۵)، بهم پيیه ((وشه ئامرازی فورمهلهکردنی تونه، خوی له چۆنیهتی ههلبژاردن و دانان و سهر و ريزکردن و چینی وشهدا دههينتهوه له پيکهاتهی رستهدا، که يهکجار گرنگه، چونکه نيره(نوسهر) له ريگهی چۆنیهتی ههلبژاردنی وشهکان و چۆنیهتی دانان و رولمهندرديان، ئاوازی زهینی وشهکان له دووتویی رستهدا، دهتوانیت تونی تاييهت بو گهياندنی مهبهستیکی تاييهت دروست بکات، تا لهم ريگهیهوه مهبهستی تاييهت به وهرگر(خوينهر) بگهيهنیت.))

(سه‌حرایی، حه‌یده‌ری، میرزای، ۱۳۹۰ : ۷۸)، بۆ وینه: ((له ریگه‌یشدا بیرى بۆ له‌وه زیاتر نه‌ده‌چوو «برۆن» پى خوش بوو شتیکی تریان گوتبايه هر شتیك جگه له و تاقه وشه، وشه‌که ئه‌وه‌نده قورس بوو، که له‌وه دوايش هر که بیرى ده‌که‌وته‌وه پى وابوو به‌ردیكه به‌میشکیدا ده‌دریت و ده‌یخاته زه‌وى.)) (نه‌هایى، ۲۰۱۹: ۲۴)، وشه‌ی (برۆن) له یاده‌وه‌رى دایه گولئ دا، گوزارشت له دۆخیکی ناهه‌موار مه‌رگه‌سات ده‌کات، چونکه ساته وهختی ئه‌و ده‌ربراره کاتی ئاواره‌بوونیا، له‌به‌ر برسیتی و بی شوینی به ناچاری دایه‌گولئ و هاوسه‌ره‌که‌ی بریاری جیابوونه‌وه و جیه‌یشتنی دایک و باوکی دایه گولئ و مالی پور حه‌لاویاندا. له‌و ساته‌دا دایک و باوکه به‌سالآچوو‌ه‌که‌ی تیده‌گه‌ن له مه‌ترسی دۆخه‌که و بریاری رۆشتنی ئه‌وان، ته‌نیا پیان ده‌لین برۆن؛ نوسه‌ر له ریگه‌ی رۆلمه‌ندکردنی ئه‌و ده‌ربراره قورسی دۆخه‌که له خوینه‌ر ده‌گه‌یه‌نیت، به‌شیوه‌یه‌ک درک به باری زه‌ینی و ده‌روونی که‌سیتی دایه گولئ بکریت، له‌گه‌ل ئه‌و ده‌ربراره دا.

((کالی گۆله‌ گرپکه و له ناو ده‌یان ئاوینه‌ی گه‌وره و بچوکدا سه‌ما ده‌کات. ئاوینه‌کان مه‌یدانیکی ته‌نگه‌به‌ر و ته‌سکن. ژووره‌که‌ش. له ژووره‌که ده‌رده‌په‌ریت. گۆله‌ گرپک خوی به دره‌که‌ی ته‌نه‌که و ... کالی گۆله‌ گرپکه و خوی به‌سه‌رما و خه‌لوه‌تی کۆلان ده‌سپیریت.)) (نه‌هایى، ۲۰۱۹: ۲۵۷)، له‌و نمونه وه‌رگیراوه‌دا ده‌ربراوی (گۆله‌ گرپک) وه‌ک وشه‌یه‌کی لیک‌دراو ده‌نگدانه‌وه‌ی ده‌بیت له‌زه‌ینی خوینه‌ردا، چونکه نوسه‌ر بۆ ویناکردنی قورسی رووداوه‌که و زۆری ئازاری سوتانه‌که سودی له به‌کاره‌ینانی ئه‌و وشه‌یه‌ بینوه، به‌شیوه‌یه‌ک نوسه‌ر له جیکه‌وته‌یه‌کدا بۆ ویناکردنی رووداویکی مه‌رگه‌سات ئامیز به‌کاره‌یناوه، ده‌کریت بۆ ناکوتا له زه‌ینی خوینه‌ردا ده‌نگدانه‌وه‌ی بمینیته‌وه و ده‌روونی به‌ه‌ژینیت؛ هاوکات له وشه‌ی گۆله‌ دا واتا و مه‌به‌ستی به‌رده‌وامی هه‌یه، له‌م رووه‌وه نوسه‌ر ده‌یه‌ویت سه‌رنجی خوینه‌ر بۆ بابه‌تیکی گرنگ رابکیشیت، ئه‌ویش کرده‌ی خو سوتاندن و که‌یسی خانمانه، له‌سه‌ر ئاستی کومه‌ل به‌گشتی.

((... سه‌عه‌ده‌ت به‌ گریانه‌وه پرسى : له که‌یه‌وه ئه‌و چه‌تیوه‌ی ماره کردووه؟ له که‌یه‌وه هیناویه‌تی؟...)) (نه‌هایى، ۲۰۱۹ : ۷۸)، به‌سه‌رنجدان له‌م نمونه تیده‌گه‌ین نوسه‌ر به وردی مامه‌له‌ی به (وشه‌)ه‌وه کردووه، له‌م نمونه‌دا کاره‌کته‌ری قسه‌که‌ر خانمیکی کوردی نه‌خوینده‌واره، هاوسه‌ره‌که‌ی بی ئاگاداری ئه‌مان ژنیکی تری هیناوه، نوسه‌ر بۆ نیشاندانی باری زه‌ینی و ده‌روونی ئه‌م خانمه‌ سه‌تم لیکراوه؛ هاوکات له‌به‌رچاوگرتنی ئاستی کومه‌لایه‌تی و نه‌خوینده‌واری کاره‌کته‌ره‌که‌ی، سودی له کومه‌له وشه‌یه‌ک وه‌رگرتووه وه‌ک: (ئه‌و چه‌تیوه)، که تونی کاره‌کته‌ره‌که ده‌ستنیشان ده‌کات، تونی سوکایه‌تییه؛ هاوکات ئاستی کومه‌لایه‌تی و نه‌خوینده‌واری و توپه‌یی و ... تد کاره‌کته‌ره‌که ده‌نوینیت، چونکه ده‌سته‌واژه‌ی چه‌تیو له رووی ئاستی زمانی کورتکراوه‌یه‌کی بازارپییه، به‌م شیوه‌یه ((ئه‌و وشانه‌ی نیره‌ر(نوسه‌ر، قسه‌که‌ر) هه‌لیان ده‌بژیریت، چۆن ده‌رخه‌ری لایه‌نی لۆژیکی و ویناسازین

بههه مان ئەندازه دەرخری بار و حالەت و حالەتی سۆزدارى نیرەرن، که له رینگەى تۆن و جوړهکانییەوه دەنویترین)) (علی زاده، پهحمی، ۱۳۹۸ : ۴)، کهواته هونەر و فەلسەفەى هەلبژاردنى وشەکان و چۆنیى سەر و ریزکردن و دانان و چینیان لهجوړى رسته و پیکهاتەى دەقدا رۆل دەبینن، له چۆنیى سازاندن و دروستکردنى تۆندا.

تەکنیکی هونەری و نیگارکاری ورد ههیه، له نواندى تۆن و تەرزەکانیدا، هەلبەت ئەم توانستی هونەرکارییهى نواندى تۆنهکان، بههەلبژاردنى وشەى لهبار و گونجاو بۆ جیکهوتەى گونجاو له سنورى پیکهاتەى دەقدا، بهپى پىویستی نیگارکاری بابەتى دەقەکه بۆ گەياندى پهيامگەلى گشتی و تاییەتى دەنویتریت، چونکه ((رۆل پیدانى وشە به شیوهیهک دەبیت له بیرو هۆشى وەرگر(خوینەر)دا زرنکه و دەنگدانهوه دروست دەکات و دەمینیتەوه)) (خاکبازى، حەیدەرى، ۱۳۹۹ : ۱۴)، بۆ وینه: ((...دەيگوت: تۆ دەترسى لهو سەرتاشخانەیه بیته دەر. دەترسى ئەو کوردستانه بچووکه به جى بیلى ((. نههائی، ۲۰۱۹ : ۲۱۴)، ئەم نمونەیه بهشیکه له گفتوگو و شەرە قسەى نیوان دوو کارهکتەرى رۆمانهکه، که ژن و پیاویکی کوردن له ولاتى سوید دەژین، پیاوهکهى (هەلاله)، که (شیرزاد)ه بهرامبەر به کلتورى ئەوروپى دپدۆنگه، بۆیه لهسەرتاشخانەى هاوپییهکی، که تەنیا کوردهکان سەردانى دەکهن کاردهکات؛ (هەلاله)ى هاوژینی سەرکونه و رەخنەى دەکات، بهوهى نایهویت بگوریت. نوسەر بههەلبژاردنى دەستهواژهى (ئەو کوردستانه بچووکه) بۆ کارهکتەرى رۆمانهکهى، وه دەربرینی لهبهرامبەر (شیرزاد)دا، دەبیتە بۆمبى ئەتۆم و هیندەى تر (شیرزاد) دپدۆنگ و تورە تر دەکات، چونکه ئەم دەستهواژهیه به واتای گەمژە بوون نەزانى و چەق بەستوى دیت، بۆ هەمیشە دەنگدانهوهى دەبیت له بیر و ئەندیشهى وەرگر (خوینەر)دا، کهواته ئەو رۆله گرنکهى وشە دەيگيریت، له دروستکردنى تۆندا بهو راستیه مان دهگهیه نیت: ((رەچاو کردنى وشەى لهبار و نه قشمنه، ههروهها جیکهوتە و پیکهاتەى رسته ساری ئەو وشە بهربژیرانه، گرنکه بۆ گەياندى کهش (فەزا)و دۆخ و مەبهستى تاییەت له رینگەى تۆن گەلى تاییەتمەندهوه)) (هیدایەتى، رضای، ۱۳۹۹ : ۲۴۹)، بهمشیوهیه نیرەرن(نوسەر) له رینگەى چۆنییهتى هەلبژاردنى وشە و هونەرى دانان و چینییهوه، دەتوانیت تۆنگەلى تاییەت بۆ گەياندى گوشه نیگای تاییەت بسازینیت.

۳-۱/۲ وینهى ئەندیشهیى

وینهى ئەندیشهیى(شيعری): ((رەگەزیکه له رەگەزه پیکهینه رهکانى شيعر، که له جیهانى هەست و نەست و ئەقل گەرییهوه سەرچاوه دهگريت، سەرئەنجام له پى وشهوه وینهیهکی شيعری جوان و به پیز له دەقیکی شيعریدا بهرهم دههینیت، گیان به بهر وشهکاندا دهکات، به واتایهکی تر وینه

رهنگدانه وهی (وینه) رهنگدانه وهی باریکی دهروونی دیاریکراوه که شاعیر دهرووژینیت، بهرامبهر به هه‌لویستیکی دیاریکراو له ژیانیدا.)) (عیسا، ۲۰۰۹ : ۲۱). به‌مشیوه وهک ره‌گه‌ز و پیکهاته‌یه‌کی هونه‌ری به‌تایبه‌ت له ژانری شیعردا، به بنه‌ما و ره‌گه‌زیکی بنیاتنه‌ری شیعریی داده‌نریت؛ هاوکات ئەم وینه ئەندیشه‌یی و شیعریانه سنوری شیعریان تیپه‌راندووه، تاراده‌یه‌ک له ژانره ئەده‌بیه‌کانی تری وهک چیروک، رۆمان...تد ده‌بیریت. هه‌لبه‌ت نوسه‌ران بۆ خسته‌نه‌رووی په‌یامگه‌لیکی ورد و جی سه‌رنج له تهرزیکی ئەده‌بی به‌رزدا، سویدیان له‌م ره‌گه‌زه‌ گرنگ و کاریگه‌ره‌ی شیعر بینوه؛ بۆ وینه: ((لاس له‌بهر چاوی دایه‌گولئ دا له دیلیکی تووله ون بوو ده‌چوو، که داماوانه ده‌یقورسکان)) (نه‌های، ۲۰۱۹: ۹۹)، به‌سه‌رنجدان له‌و نمونه‌ وه‌رگیراوه، له‌ ریگه‌ی ئەو چواندنه‌ی نوسه‌ر ئەنجامی داوه، بۆ ویناکردنی دۆخی نا هه‌مواری که‌سیتی لاس، له‌سه‌ر زاری دایه‌ گولئ‌وه، درک به‌ باری زه‌ینی و ده‌روونی لاس ده‌کریت، که پاش پانزه‌ سال له‌ رویشتنی ده‌گه‌ریت‌وه بۆ لای مال و خیزانه‌که‌ی، به‌لام ژن ومنداله‌که‌ی نابینیت‌وه. ئەم ویناکردنه‌ی نوسه‌ر، بۆ پیشاندانی دۆخی خراپی که‌سیتی (لاس)ه، ره‌نگه‌ بۆ نا کۆتا له‌ یاده‌وه‌ری خوینه‌ردا بمینیت‌وه...

((له‌وسه‌ری کۆلانه‌وه کچیک له‌بهر ریژنه‌که‌دا ورد و به‌ کاوه‌خۆ دیت. کچی ئاو و بارانه.)) (نه‌های، ۲۰۱۹: ۹۸)، به‌سه‌رنجدان له‌ نمونه‌که‌ درک به‌ وینه‌یه‌کی هونه‌ری ده‌کریت، ئەویش ویناکردنی که‌سیتی (کالی)یه، له‌ هه‌ستی ئەویندارانه‌ی فه‌ره‌ادی دل‌دارییه‌وه، له‌سه‌رزاری گپه‌ره‌وه‌ی ئەم رۆمانه‌وه به‌رجه‌سته ده‌کریت، به‌شیوه‌یه‌ک ده‌کریت بۆ هه‌میشه له‌ یاده‌وه‌ری خوینه‌ردا بمینیت‌وه، چونکه‌ چواندنی که‌سیتی کالی به‌ کچی ئاو و باران، لایه‌نی مینه‌یه‌تی و شوخ و شه‌نگی و سه‌لاره‌ ژنی نیشاندات؛ هاوکات ویناکردنیکی هونه‌رییه، که‌ چیژی جوانیناسی ده‌دات، به‌ خوینه‌ر.

((مه‌لافه‌که‌ له‌ ئاستی سه‌ر سنگت نابزویت هه‌لاله. نابزوی؟ به‌ حاسته‌م ده‌بزوئ، وه‌ها که‌ کۆتریکی بریندار و بال شکاوی له‌ بندا خه‌وتبیت.)) (نه‌های، ۲۰۱۹: ۹۵-۹۶)، له‌م نمونه‌ وه‌رگیراوه‌ی رۆمانه‌که‌دا، نوسه‌ر ره‌چاوی ئاستی زمانی ئەده‌بی که‌سیتی، (سه‌عیدی په‌حمانی)، که‌ ئوستادی زانکۆ و مامۆستا و ئاشنای (هه‌لاله)؛ بۆیه ده‌بینین له‌ ده‌برینه‌که‌ی (په‌حمانی)دا ویناکردنیک هه‌ستی پیده‌کریت، ئەویش ویناکردنی (هه‌لاله)یه له‌سه‌ر ته‌ختی نه‌خوشخانه به‌ کۆتریکی بریندار؛ نوسه‌ر سه‌ره‌رای به‌رجه‌سته‌کردنی وینه‌یه‌کی ئەده‌بی و هونه‌ری، که‌ بۆ هه‌میشه له‌ هزرو ئەندیشه‌ی وه‌رگدا ده‌مینیت‌وه؛ هاوکات له‌ ریگه‌ی ئەو چواندنه‌وه پاکیزه‌یی و بی‌تاوانی (هه‌لاله)یش ده‌سه‌لمینیت، چونکه‌ هه‌لاله به‌ په‌توه سپیه‌که‌یه‌وه له‌سه‌ر ته‌ختی نه‌خوشخانه، به‌ کۆتریکی سپی برینداری چواندووه، ئەگه‌ر چی له‌ ئاستی نوسراودا نوسه‌ر ئاماژه‌ی بۆ (ره‌نگ) نه‌کردووه، به‌لام له‌ ئاستی قوولی نمونه‌که‌دا درک به‌ ره‌نگی (سپی) ده‌کریت، به‌م کاره‌یش هه‌م وینه‌که‌ دروست ده‌بیت- هه‌م

تۆنى سىتەملىكراوى پىكىدېت؛ كەواتە وىنە شىعەرى رۆلى يەكجار گىرنگى بىنيو، لە چۆنىتى دروستكردن و نواندىنى تۆنى ئەو نمونە وەرگىراوھى دەقەكە.

لەم پووە (وینە شىعەرى گىرنگىن ئامراز و ھۆكارە بۇ دروستكردن و خستتەپووى تۆنى بەرھەمەكە، ئەگەر چى وینە شىعەرى تاكە ھۆكار نىيە، رۆلى ھەبىت لە دروستكردىنى تۆنى بەرھەمەكەدا، بەلام وینە شىعەرى بە بر و ئاستىكى بەرز رۆل دەبىنىت، لە چۆنىتى دروستكردىنى تۆن و جۆرەكانى)) (عمران پور، ۱۳۸۴: ۳۶)؛ بۆيە ((... بە ھۆى وینەكانەو، ھىندەى تر لە ھەستى نوسەر نىك دەبىنەو و بە باشى لە بەرھەمەكەى تىدەگەين، ھەرچەندە نوسەر بە پىت و وشە و رستە، وینەكان دەكشیت، بەلام قولتر بەرەو ناخى خوینەر دەچن)) (قادر، ۲۰۰۹: ۱۳)، كەواتە رۆل و گىرنگى وینە، لە نواندىن و خستتەپووى ھەست و ھەلوئىست و مەبەستى تايبەتدا بەياردەكەوئىت. بۇ وینە: ((... ھەلالە ھەستى دەكرد ھەموو ساتىك لە ژيان و رابوردووى، بالندەيەكە لە قەفەسى مېشك و زەينىدا، كە لە ناو ھەزاران بالندەى تر ھەلدەخولیت و ئەم ھەموو ھەلخولانە گىژيان دەكرد)) (نەھايى، ۲۰۱۹: ۱۱۴)، نوسەر لەسەرزارى (سەعیدى رەحمانى) ھو لە تەرزى زمانىكى ئەدەبى ھونەرىدا وینەيەكى وردمان بۇ دروست دەكات، كە رەنگدانەوھى بارى زەينى و دەروونى ھەلالە نىشانەدات؛ بەشيوەيەك لەو كورته نوسىنەدا، بەھۆى ئەو چواندە ورد و ھونەرىيەى نوسەر ئەنجامىداو، دەتوانریت درك بە ژيانى رابردووى كارەكتەرى ھەلالە بكریت، كە چ لىكەوتە و كاردانەوھىەكى لەسەر ژيان كەسىتى و بارى زەينى و دەروونى داناو. نوسەر لە دروستكردىنى وینەكەدا، كەرەستەى بىنراوى بە نەبىنراو چواندوو؛ ھاوكات بە بەكارھىتانی ھەر دوو دەستەواژەى (ھەموو ساتىك لە ژيان و رابوردووى- ئەم ھەموو ھەلخولانە) لە ھەردوو لای وینەكەدا، توانىويەتى رەھەندى دەروونى و كلتورى و مېژووى كەسىتى ھەلالە وینا بكات، كە چۆن تاكىكى قوربانىيە بەمەيش (تۆنى دەروونى) بەرجەستە بوو؛ ((بە شيوەيەك گەرھى و مەزنى و تايبەتمەندى كەسىتىيەكى ناو بەرھەمەكەى وا لە نىرەر دەكات، پەنا بەریتەبەر رىز لىگرتن و سەرنەويكردن لە ئاست مەزنى ئەو كەسەدا، بۆيە بۇدروستكردىنى وینە شىعەرى و ئەدەبى بەرز پەنا دەباتە بەر رەگەز گەلىكى (زمانى و ئەدەبى و ھونەرى)، تا لە ئاست گەرھى و مەزنى ئەو كەسىتىيەدا بىت)) (عمران پور، ۱۳۸۴: ۳۶)؛ چۆنكە ((... وینە، يان ئىماژى (Emage) شىعەرى تەقینەوھىەكى كوت و پەرە، كە لەو پەرى رەوانى مرؤفدا دەردەكەوئىت)) (سوزەنى، ۲۰۰۶: ۱۲)، بەمشيوەيە وینەى ئەندىشەيى و شىعەرى ھەك رەگەزىكى ئەدەبى و ھونەرى رۆل دەبىنىت، لە دروستكردن و نواندىنى تۆن و جۆرەكانىدا، ھاوشيوەى ژانرەكانى تری ئەدەب لە ژانرى رۆمانىشدا.

۲ / ۱-۴) دهنګه تايبه ته کان

دهنګه تايبه ته کان: ښو دهنګانې پيکھينهري برګه و وشه کان، هندی جار پومانوسى ورده کار، مه به سته گه لى ورد و تايبه ت، له ريگه لى دهنګه لى هلبژارده وه له سنورى وشه دا ده گه يه نيت، که بؤ خويشيان ښو دهنګانه رول دهبين له وينا کردنى تونى هستى نيره. له م سونگه يه وه مه به ست له ((دهنګه تايبه ته کان)) (عمران پور، ۱۳۸۴: ۱۳۴)، دهنګه بزوين و نه بزوينه کانه، که رولى گرنګ دهبين، له چونييه تى دروست کردن و نواندى تونى تايبه ت بؤ نيشاندانى هست و هلوپستى تايبه ت، له که ش و فه زايه کى تايبه تى ده که ده؛ ښه گه ر چى ښم جوړه ناو لينا نه به دروست نازانين بؤ دهنګه بزوين و نه بزوينه کان به کار به نريت، چونکه ښه وه (هيز و ناوازه) يه له سنورى برګه يه که له برګه کانى وشه يه کدا به ديارده که ویت، که له ريگه يه وه ده تونريت هست و ويست و ښماژه لى جياوازی پى بگه يه نريت؛ بؤ زانيارى زياتر دهر باره لى (هيز و ناوازه) پروانه (۳/۱) له م توپښينه وه يه دا.

به مشيوه يه دهنګه بزوين و نه بزوينه کان پيکھينهري برګه و وشه و دسته واژه و رسته کان؛ رول دهبين له چونييه تى دروست کردنى توندا، به شيوه يه که دهنګه بزوينه کان ((هه نديکيان له دهر برينه کان چ قسه لى ښاسايى بيت، ياخود گورانى، يان شيعر خاو ده که نه وه بؤ نمونه دهنګى (۱)؛ هه روه ها هه نديکيشيان دهر برينه کان گورج و گول و خيرا ده که ن وه که دهنګى (۵)، ښه وه ش په يوه ندى به کورتى و دريژى دهر برينى دهنګه بزوينه که وه هه يه، هه ربويه له ناو شيعر شيدا کارى گه رى راسته وخو ده که نه سه ر ناوازی ده ق و موسيقاى شيعره که لى پى ده گوريت)) (هه لى، ۲۰۱۵: ۷۰)، بؤ وينه: ((... هاورپکه م پرسى: «چون پياويکه؟ قه د و بالالى، روخسارى؟» هپچم دهر باره لى نه ده زانى.)) (نه هاى، ۲۰۱۹: ۱۶۸)، گه ر سه رنج له و نمونه وه رگيراوه لى ده که که بدریت، دهنګه بزوينه کانى: (و، ا، ح، ا، ا، ا) دهبينرين دهنګى بيزوينى (۱) چوار جار دووباره بوته وه، به لام دهنګى بزوينى دريژى (۱) يه که جار هاتووه، که پيکه وه ښو دهنګانه موسيقاى دهر برينه کان يان خاو کردووه ته وه، به ښاستيک خوينه رى پرسن بتوانيت، درک به هستى جياواز بکات، به شيوه يه که هست به خاوبونه وه لى کرده لى خويندنه وه بکات و بچيته دوخى پامانه وه.

له راستيدا رول و تايبه تمه ندى دهنګه کان (پيته بزوين و نه بزوينه کان) له پيکهاته لى وشه به ربريژ و رولمه ندرکراوه کاندا، زياتر له ژانرى شيعردا رول و به هاىان دهر ده که ویت، چونکه ((دهنګه تايبه ته کان دهنګه لى پيکھينهري وشه ن، به تايبه ت دهنګه نه بزوينه کانى سه رها و کوتايى وشه کان به ته نيشت يه که وه رولى سه ره کى دهبين، له چونييه تى دروست کردنى توندا.)) (عمران پور، ۱۳۸۴: ۱۳۴)، ښه گه رچى دهنګه نه بزوينه کان رول دهبين، له ناوازه لى برګه کاندا، به لام دهنګه بزوينه کورته کان دهنه هو لى گرژکردن و خيرا کردنى (ناوازه) لى برګه دهنګيه کان، له پيکهاته لى وشه کاندا، که نوسه ران بؤ

هونه ره کانی خالبه ندی ببینیت، بهمه بهستی به هونه رییکردنی زیاتری به ره مه که و ورد و پروونتر گیاندنی په یامه تایبه ته کانی به وەرگر. له و نموونه وەرگیراوه ی سهره وده دا، گفتوگویی نیوان دوو که سیتی به دیارده که ویت، به ناوی (مه جید- هه لاله)، که خوشک و بران، نوسه ر بۆ خو به دوور گرتن له دووباره کردنه وه، سودی له ته کنیکی خالبه ندی (...). وەرگرتووه، له هه مان کاتدا مه به ستیشی گه یاندووه، نیگه رانی و درپونگی و بی ئوقره یی که سیتی هه لاله نیشاندات، ئاخو ده بیت شیرزادی میردی چی به مه جیدی برای وتبیت؟! دهر باره ی به ریه که وتنه کانی خو ی و فرهادی مامه فه تاحی؛ هه روه ها سودی له نیشانه کانی تری خالبه ندی وه ک: (: ، « ») بینوه به شیوه یه ک هه ریه ک له م نیشانانه رولد ه بینن، له پروون گه یاندنی په یامی ئه و که سیتیانه دا؛ هاوکات له دروستکردنی تونی و تراوه که یشدا، که (تونی بی ئوقره یی) ه، بویه ((هه ر ده قیک نیشانه کانی خالبه ندی بۆ دانرا تیگه یشتنی پروونتر ده بیت- گرنگترین ئامرازی ئاسانی تیگه یشتنی واتایه ... _ له رپی خالبه ندی وه نوسه ر ده توانیت، به بی ماندوو بوون به ئاسانی په یامی نوسینه که ی بگه یه نیت.)) (بایز، سادق، ۲۰۲۰: ۳):

هه ربویه ده کريت ((هیمایه ک له هیماکانی خالبه ندی ده توانیت مه بهستی نامه یه ک بگه یه نیت، له م پرووه وه بۆ هه موو پینوس به ده ستیکی کورد کوردی نوس، پینویسته که م تا زور ئاگاداری رول و گرنگی نیشانه کانی خالبه ندی بیت، تا به شیوه یه کی دروست هه ر کام له و نیشانانه بناسیت و له جیکه وتی دروستی خو یاندا به کاریان به یینن.)) (نیکره فتار، ۲۰۱۳: ۳۹)، له م پرووه وه خالبه ندی وه ک به شیک له رینوسی هه ر زمانیک رولی گرنگ ده بینیت، له پروون بیژی و گه یاندنی پوینته په یامی ورد و مه به ستدار؛ هه روه ها (ئه و ره حماني حاجی مارف) له فرههنگی (زاراوه ی زمان ناسی) دا دهر باره ی خالبه ندی نوسیویه: ((نیشانه کانی خالبه ندی له نوسیندا بۆ دابه شکردنی تیکست له پرووی سینتاکس و واتاوه به کار ده هیترین...)) (حاجی مارف، ۲۰۱۴: ۱۱۸)، که واته خالبه ندی وه ک ته کنیک و هونه رکاری له ئاستی نوسیندا رول ده بینیت، له پروونکردنه وه و خستنه پرووی به شه واتا و مه بهستی به شه کی و گشته کی ده قه که، چونکه ((له نوسیندا ئه رکی دابه شکردنی تیکست به سه ر رسته دا رسته ش به سه ر پارچه ی جیاوازا ئه و نیشانانه به جیی دینن، که به ناوی نیشانه کانی خالبه ندی وه ناسراون...)) (حاجی مارف، ۲۰۱۴: ۱۱۹)، بۆ وینه: ((... هه تیوه به ره لایه کی وه ک تو له و شاخ و داخه، له ناو ئه و شه پروشور و ته ق و توقه رابکیشم و بته ییم بۆ ئیره. ئه وان زوریان بۆ نه هینامایه ئیستا تو له و... «...» ئه وسا ده یگوت: «خودایه من له کویم؟ من کیم؟ چۆن ژیاوم؟ چۆن ده ژیم؟» ((نه های، ۲۰۱۹: ۲۵)، به سه رنجدان له م نموونه وەرگیراوه ی رومان که نوسه ر هاوئا ههنگ له هه لباردنی وشه و دهر برینی گونجاو بۆ خستنه پرووی باری زهینیی و دهر وونیی که سیتییه که ی، ره چاوی به کاره یانی نیشانه کانی خالبه ندی وه ک: (: ، « ... » ؟) کردووه، بویه ئه م ورده کارییه ی نوسه ر له نوسینه که یدا پروونی و ورد بینی زیاتر ده دات به خوینهر، تا باشتتر له په یام و مه بهسته قووله کانی نوسه ر بگات. له سه ره تای

ئەو نمونەى سەرەوودا دەستەواژەى (هەتیو بەرەلایەك) راستەوخۆ تۆنى ھەلالە دەنوینیت، بەرامبەر بە شیزاردى میردى، كە (تۆنى سوکایەتى)یە، بەلام كۆپەلەکانى تری ھەمان نمونە (تۆنى سەرکۆنەکردن)ى تىدایە دەربارەى خۆى و خیزانەكەى؛ پاشان لە دوا كۆپەلەى دەربەرینەكەیدا (تۆنى پەرس و پامان) بەدیاردەكەویت.

لەم پوووەو خالبەندى وەك ھونەرێك لە رێكخستن و رازاندنەو لە ئاست و پیکھاتەى نوسیندا، ھاوئاهەنگ بە تەنیشت پەگەزە ھونەرپەکانى ناو پیکھاتەى(دەق) پۆل دەبینن، لە دەستنیشان کردن و نواندن ھەست و مەبەستە پەنھانەكى و خشكەییەکانى یارۆى نیرەر لە بەرھەمەكەیدا، ھەلبەت لە رێگەى تۆن و جۆرەکانیەو، نیرەر دەتوانیت ئەو بار و كەش و دۆخە ھەستەكى و سۆزەكى و زەینى و دەرونیانەى مەبەستى، بۆ وەرگر بگوازیتەو، چونكە ((تۆن كوتومت بەو مەبەستە دیت، كە نیرەر(نوسەر)خۆى ون دەكات و لەرێگەى تۆنەو پۆلى خۆى دەداتە كەسیتیەکانى ناو بەسەرھاتەكەى)) (سحراى، ھەیدەرى، میرزای، ۱۳۹۰: ۷۸).

ھێماکانى خالبەندى وەك بەشە پیکھاتەىكى گرنگ لە چۆنیەتى رێكخستنى لایەنى شیوہ و ناوہرۆكى دەقدا پۆلى یەكجار گرنگ دەبینن؛ كەواتە ((ئاواز و خالبەندى دوو مندالى یەك باوكن چ ئەم و چ ئەو یاریدەى نیشاندانى پێوھندى ریزمانى لە نیوان رستەكان و پارچەكانیدا دەدەن و واتای دەقەكە دەردەخەن. بەلى دەق بەبى نیشانەکانى خالبەندى مانای ون نابى. ھەر بەو چەشنەش بەبى ئاوازیش. ئەگەر چى دەكرى چەند رستەىك بەبى ئاواز بوترى، بەلام جوانى و جەوھەرى نامینى و تیگەیشتن لى زەحمەت دەبى. بى گومان، وشە ناییت لە ئاواز ببەش بكرى، چونكە ئاواز جەوھەرى قسەىە. تىكستى بى خالبەندیش وەك قسەى بى ئاوازە)) (حاجى مارف، ۲۰۱۴: ۱۱۹)، ئەگەر چى تا رادەىك تەمومژى واتای لە سەرنجەکانى دانەرى ئەم فەرھەنگەدا ھەستى پێدەكریت، بەلام دركى بە پەيوەندى ھاو ئاهەنگى(خالبەندى_ئاواز) لە ئاستى نوسیندا كەدوو؛ ھاوكات تا رادەىك گرنگى ھەرىكە لە ئاواز و خالبەندى لە ئاستى (وتن و نووسین)دا بەرباسداو؛ بۆیە ((نیشانەکانى خالبەندى دەتوانن مەبەستى دى بگەینن، بەتایبەت نیشانەکانى واتای گوتەىە... لە كوتایشدا ھالەتى وا ھەى، كە نیشانەکانى خالبەندى بۆ دیارى كەردنى ئاوازی گوتە بەكاردەھینرى)) (ئەو پەحمانى حاجى مارف، ۲۰۱۴: ۱۲۰_۱۲۱)، بەمشىوہە خالبەندیش پۆلى گرنگى خۆى دەبینیت لە سازاندن و نواندن تۆندا.

نوسەر عەتا ھەبى لە چۆنیەتى رێكخستن و نوسینى ئەم پۆمانانەدا، ھەنگاو بە ھەنگاو ھەروەك چۆن لەسەر ئاستى تەكنیکە ھونەرپەکانى پۆمان گەشە و بەرەو پێشچوونى بەخووە دیوہ، لەسەر ئاستى نوسینیش سودى لە تەكنیکە تازەكان ببینوہ، بەشىوہەىك ئەم گەشەسەندن و تازەگەرییانەى لە پۆمانەکاندا رەنگ پێداوھتەو بۆ وینە: (پۆمانى گۆلى شوپان) بەیەكەم بەرھەمى چاپكراوى دادەنریت،

به بهراورد به رۆمانهكانى دواترى تا رادهيهك له روى تهكنيكى هونهرييهوه سادهتر دهبنريت، لهگه‌ل ئه‌وه‌يشدا نوسه‌ر توانيوه‌تى جۆريك له دابه‌شكردن و پۆلين كارى بۆ چيروكى ئه‌م به‌ره‌مه‌ى بكات، كه خۆى له هه‌شت به‌شى يه‌ك به داوى يه‌كدا ده‌بينتته‌وه؛ هه‌لبه‌ت ئه‌م دابه‌شكردنه‌يش به‌شيكه له تهكنيك و هونه‌ره‌كانى خالبه‌ندى، ده‌بيته هۆى سه‌رنج‌راكيشانى خوينه‌ر و باشت‌ر په‌ى بردن به روانگه و گوشه نىگا فه‌لسه‌فيا و فكريى مرۆيه‌كانى نوسه‌ر؛ به‌لام نوسه‌ر له‌دووهم رۆمانى بلاوكراوه‌يدا (بالنده‌كانى دم با) له هه‌ردوو ئاستى هونه‌رى رۆمانوسى و هونه‌رى نوسينه‌وه گه‌شه و به‌ره‌وپيشچوونى زياترى به خۆوه بينيوه، چونكه له روى چيروكى به‌ره‌مه‌كه‌وه ئه‌م رۆمانه‌ى ده‌چيته خانه‌ى (ميتا رۆمان)، كه ئاستيكى هونه‌رى به‌رزه له نوسيندا. نوسه‌ر بۆ نيشاندانى جياوازى و سنورى ديارى هه‌ريه‌ك له چيروكه دياره‌كانى ئه‌م به‌ره‌مه‌ى، به شيوه‌يه‌كى هونه‌رى سوده‌ى له تهكنيكه‌كانى خالبه‌ندى و چوونى رينوسكرديان بينيوه، بۆ وینه: ((كز و ماته فه‌هاد. كه‌يل و دل ته‌نگ. له‌پشت سى پايه و تابلۆكه‌ى دانىشتوه. په‌نگى گرتوه‌ته‌وه. په‌ش و شين و ... ده‌مه فلچه‌يه‌كى لى هه‌له‌گریت و به تابلۆكه‌يدا ده‌سویت.)) (نه‌هاى، ۲۰۱۹: ۱۲۲)، وه‌ك له‌وه‌ده‌قه‌ى سه‌ره‌وه‌دا ده‌رده‌كه‌ويت، له‌هه‌ر شوينى‌كدا باس و بابته‌ى چيروكى كه‌سيتى فه‌هاد ده‌ست پييكات نوسه‌ر نوسينه‌كه‌ى توخ كردوه.

له‌رووى پۆلين و دابه‌شكردى به‌شه‌كانى ئه‌م به‌ره‌مه‌ى دابه‌شى كردوه، بۆ بيست و چوار به‌شى يه‌ك به داوى يه‌كدا هاتوو، به‌شيوه‌يه‌ك له سه‌ره‌تاي هه‌ر به‌شيكدا لاپه‌ره‌يه‌كى بى ژماره‌ى تايه‌ت كردوه به ناونيشانى ئه‌و به‌شه، به‌لام نوسه‌ر له دوا رۆمانيدا به ناونيشانى (گره‌وى به‌ختى هه‌لاله) به بهراورد به دوو رۆمانه‌كه‌ى پيشترى گه‌شه و به‌ره‌وپيشچوونى باشى به خۆيه‌وه بينيوه چ له ئاستى هونه‌رى رۆمان نوسيندا، يان له ئاستى هونه‌رى نوسين و تهكنيكه‌كانى خالبه‌نديدا بووبيت، چونكه رۆمانوس به‌شيوه‌يه‌كى ورد و مه‌به‌ستدار، بۆ گه‌ياندى بير و هه‌ستى جياواز، له ريگه‌ى تۆن و ته‌رزه‌كانيه‌وه، سوده‌ى له هيماكانى خالبه‌ندى بينيوه، به راده‌يه‌ك له پنت و به‌شه جيا جياكانى ئه‌م رۆمانه‌دا، به‌شيوه‌يه‌كى هونه‌رى هيماكانى خالبه‌ندى به‌كارهينراون، كه له‌ريگه‌يانه‌وه تۆنى تايه‌تمه‌ند، بۆ نواندى هه‌ست و گوشه نىگاى تايه‌تمه‌ند به‌ديارخستوه؛ هاوكات له‌رووى پۆلين و دابه‌شكردنه‌وه؛ نوسه‌ر ئه‌م به‌ره‌مه‌ى دابه‌شكردوه بۆ نۆ به‌شى يه‌ك به‌داوى يه‌كدا هاتوو، به‌شيوه‌يه‌ك لاپه‌ره‌يه‌كى بى ژماره‌ى بۆ سه‌ره‌تاي هه‌ر به‌شيك تايه‌ت كردوه.

۲/۲ پۆل و گرنگی تۆن له کاری ئەدەببیدا

۱-۲/۲ پۆلی جوانیناسی تۆن

جوانیناسی (aesthetica) باس و بابەتییکی بایەخدار و گرنگ بوو، له پوانگهی ئەدەبناس و تیۆردانەرانى جوانى ناسییەوه، بەشیۆهیهك چەندین باس و بابەتیان دەربارەى نوسیوو، ((جوانیناسی (Aesthetics): لقیكه له فەلسەفە، گرنگی دەدات بە لیکۆلینەوه و پرونکردنەوهی چەمکی (جوانی)، وەك پووختاریکی جیاکەرەوهی کارەکانی هونەر، ئەو سەرەتا دروست و ساغانە پێشنیاز دەکا، که حوکوم دانه ئیستاتیکەکان پشتیان پێدەبەستیت.)) (میراودەلی، ۲۰۰۵: ۱۲)، بەم پێیە جوانیناسی سەرەتا و ریشەیهکی فەلسەفی هەبوو، له هەناوی فەلسەفەوه سەری هەلداوه، بەلام له ئەدەبدا جوانیناسی وەك لقیك له زانستی ئەدەبناسی له گشت ئەو رەگەز و بنەما پیکهینه ره ئەدەبی و هونەریانە دەتویژیتەوه، که پیکهینه رى جوانین له کاره ئەدەببیهکاندا.

(شیخ نوری شیخ سألح) دەربارەى جوانیناسی دەلیت: ((... ئەو تەئیرەى له قسەیهکی جوان بۆمان حاصل ئەبیت له گەل چاوپیکهوتنی لوحیهک و بینایهکی چاک و جوان گوی له موسیقا گرتنیکی خوش دا عینەن تەئیرە.)) (سألح، ۱۹۲۶: ۲)، مامۆستا نوری لەم بۆچوونەیدا سەرەداوی گەلالەکردنی تیۆریکی جوانیناسی بەدیارخستوو، جوانی وەك رەگەز و پیکهاتهیهکی هونەریی هاواناهنگ و جۆش خواردوو، له ناو خودی بەرهمه هونەرییهکەدا، کهواته خودی جوانی پیکهاتهیهکی دەرەکی و هاوردەکراو نییه، بۆ ناو بەرهمهکه، بەلکو دەرھاویشته و هەلقولای کۆی ئەو رەگەزه پیکهینه رانهی بەرهمهکهیه.

لەم سۆنگەیهوه تۆن وەك تەکنیک و رەگەزیکی ئەدەبی و هونەریی، دەرھاویشته و هەلقولای خودی رەگەزه پیکهینه رەکانی کاره ئەدەبی و هونەرییهکهیه دەبیت؛ کهواته ((دیارتترین کەرەسته و رەگەزه پیکهینه رەکانی بەرهممیکی ئەدەبی، ئەو زنجیره دەنگانهیه، ئاوان، هیز، ئاوازه، دەنگی وشەکان، بە پێی ریسای و یاسای تانوپۆی تاییهت به تەنیشته یه کهوه دادەنرین و دەچنرین، که به سەریهکهوه پیکهاتهیهک (Stricture) دروست دەکەن، که لیکهوتەى جوانیناسی له گەل خۆیدا دەهینیتە بوون.)) (عمران پور، ۱۳۸۴: ۱۴۴)، کهواته ئامانج له لیکهوتە جوانیناسییهکان (مەبەست له بەهای ئیستاتیکی بەدەستهینانی گونجان و ریکخستن و جوانییه له کاری هونەرییدا.)) (مستەفا، ۲۰۰: ۹: ۱۷)، بەمشێوهیه رەگەزه پیکهینه رەکانی کاره ئەدەبی و هونەرییهکان پۆلیان، دەبیت له ئەفراندن و دروستکردنی جوانیدا، لەم پوووه ((تۆنی هەر بەرهممیکی ئەدەبی پۆلی له هینانه بوونی جوانیناسی بەرهمهکهدا دەبیت؛ ئەگەر چی دەنگەکان (ئاوان، هیز، ئاوازه، برگه و وشەکان) خو به خو هیچ بەهایهکی

جوانیناسیان نییه، به لّام شیوازی دانان و چینی دهنگه کان له تهنیشت یه کتره وه، ههروه ها ئه و دهنگ و ئاوازه ی له کاتی گوگردنیاندا پنیان دهریت تونی به ره مه که دهنوینن، که به های ئیستاتیکیان هه یه.)) (عمران پور، ۱۳۸۴: ۱۴۴)، له م رووه وه تونی هه ره مه میکی ئه ده بی، زاده و هه لّوقولاوی کوی ره گه زه پیکهینه ره کانی ئه و پیکهاته هونه ریبه ده بیت، که نوسه ره له چوئیتی دارشته ی ده که ده، به شیوه یه کی ورد و هونه ری به رجه سته یان ده کات. بۆ وینه: «خانزاد سه ری هه لّبری. نیگیان که وته گفنگۆ. (چ خوشه تا تاریکان که سمان نه بزوییین!)» لاس پیی وابوو له دلی خویدا ئه وه ی گوت. خانزاد بیستی و سروه ی بزیه یک به روومه تیدا تیپه ری. «تۆش وانالیّت؟» ئه و پرسیاره بیده نگییه که ی تاراندا. لاس له گوتنی په شیمان بۆوه. خانزاد هۆشی وه به ره خوی هاته وه و گوتی: «دیاره شوکور چاک بوویته وه.» ((نه های، ۲۰۱۹: ۵۴). ئه و نمونه یه ده قی گفنگۆ نیوان دوو که سیتییه، به ناوه کانی (لاس و خانزاد) که له سه ره تا و دهستی پیکی لاویتییدان؛ له تونی دهربرینه کانیاندا ترس و شهرم و تامه زرویی ههستی پیده کریت، رۆمانوس بۆ گیاندی ههستی شیرینی دلّاری، وینا کردنی باری زهینی و دهروونی و جهستی ئه و دوو دلّخوازه، سودی له چند وینه یه کی ههست بزویین وهرگرتوه، وهک: (نیگیان که وته گفنگۆ- خانزاد بیستی و سروه ی بزیه یک به روومه تیدا تیپه ری) له و وینه هونه ریانه دا، درک به جوانیناسی ده کریت، که بار و ههست و سۆزی هه ریه ک له و که سیتیانه نیشاندات، به شیوه یه ک چیژ و به های جوانناسی، به خوینه ره ده دات.

((هه لّاله ره سمیکی بچوکی برایمۆکی له ده لقیکی روون و شه فافی شیشه ییدا که پس کردبوو. دوا ی ئه وه ی که برایمۆک مردبوو ره سمه که پس کراوه که ی به په تیکی ره شه وه ده کرده ملی. دواتر که چوو بۆ سوید، په ته ره شه که ی به زنجیریکی زیوی سپی گۆریه وه. ره سمه که له بن کراس و ژیر کراسه که یه وه، وهک پلاکی ملوانه یه کی پر به ها له مابهینی مه که کانی ئاویزان بوو. پلاکی که جاروبار مه که کانی ئازار ددا. وهک ئه وه ی چرنووقیان لی بگریّت، یان بیانگه زیت. هه لّاله به و گه سته ی داده چله کی. زهرده خه نه یه کی ده کرد و له به ره خویه وه ده یگوت: «برایم... هه تیو...»)) (نه های، ۲۰۱۹: ۴۸)، له و نمونه یه دا درک به دوو تونی جیاواز ده کریت، تونیک گیره ره وه سه عیدی ره حمانی، له سه ره زاری هه لّاله وه باسی ئه و ههست و حاله ته ده کات، له که سیتی هه لّاله دا روویداوه؛ هاوکات وینا کردنیکی جوانیناسی نیشانداه.

تونیک له دهربرینه کانی هه لّاله خوی دهنوینیت، ههستی ترس و شهرم و تورهی و شادی ده گه یه نیت، به شیوه یه ک ده توانریت درک به وینا کردنیکی جوانیناسی چیژ به خش و سه رنجراکیش ده کریت.

۲ / ۲-۲) رۆلى دەروونناسىيانهى تۆن

جيهانى دەروونى مروّف جيهانىكى پنهان و نه بىنراو نادياره، به شيويهك ئالوز و تىكچرژاوه، ئەو كارلىك و كارتىكەر و گورپانانى تىدا رپوده دەن، هىچى كه متر نىيه، له جيهانى بىنراو ههستىپىكراوى دەرەوه و دەوروبەرى مروّف. لەم رپوهوه بۆ پەبىردن بە جيهانى دەروونى هەر كه سىتتیهكى هونەرى له بەرهمى نوسەرندا، پشت بە تۆن و جورەكانى دەبەستت، چونكه ((تۆن ديارخەرى بارى ههستهكى و سۆزەكى و هزرو ئەندىشهى شاعیره له بەرهمه كهيدا بۆ خوینەر، لەم رپوهوه دەرکرىت له رپى تۆنهوه پەى بە (بىرو باوهر، ئايدۆلۆژيا، رپوانگەى فەلسەفى، پىگەى كۆمه لایهتى، بارى دەروونى) نیرەر بېرىت.)) (عمران پور، ۱۳۸۴: ۱۴۴)، له رپوانگەى ئەم بۆچوونهوه دەتوانریت، درک بە بارى دەروونى هەریهك له كه سىتتیهكانى رپومانەكانەكانى عەتا نه هاپى بكریت، چونكه ((خوخده دەروونىيهكانى هەر كه سىتتیهك له ئاوازی وتن و تۆنى و تراوهكانىدا ههستى پىدهكریت، بۆیه تۆن دەبیتە ئاوینه نوینی دەروونى نیرەر (نوسەر)، لەم رپگهیهوه وەرگر (خوینەر) دەتوانیت پەى بە بارى ههستهكى و زهینى و دەروونى كه سىتتیهكان ببات و له بارى ههست و ههلوئىست و كه سايه تىيان تى بگات.)) (عمران پور، ۱۳۸۴: ۱۴۴)، كه واته تون وهك تهكنىكىكى هونەرى له پىكهاتهى دهقدا، له تواناىیدا، دەروونىنى و تراوهكانى نیرەر بىت.

بۆ وینه: ((وسو ئاغا خاله نایه ریش چون بۆ مالى خات ئامه، نازدار هوش خوی هاتبووهوه، به لام بهكەس دابین نه دهكرا. خوی له قورنه قوربى ژورەكه دهئاخى دهگريا و هاواری دهکرد: «توخودا فریام بکهون... دەمبەن... دەمکوژن...»)) (نه هاپى، ۲۰۱۹: ۴۶)، به سه رنجدان له و نمونه درک به (تۆنى دەروونى) دەرکرىت، چونكه گوزارشت له دۆخى ناجىگرى دەروونى كه سىتتیهك دهکات، به ناوى نازدار، به شيويهك نوسەر ههولیداوه له رپگەى چەند دەربرپاویکهوه، بریتىن له: (بهكەس دابین نه دهكرا- توخوا فریام بکهون- دەمبەن دەمکوژن) وینای ئەو دۆخه دەروونىيه بهرجهسته بکات، به ئاستىك خوینەر له کاتى خویندنهوهى ئەو چەند دەربرپاوهى سه رهوه دا بتوانیت درک به بارى دەروونى و تۆقىنى كه سىتتى نازدار و دایکه کلۆله كهى بکات و هه ژانى دەروونى تيا دروست بکات؛ ههلبەت بۆنهى ئەم و تراوانه دهگەرپتهوه، بۆ ئەو دەمهى وسو ئاغا و خاله نایه ر دهچنه سهردانى خات ئامه، بۆ مه بهستى دلنه وایى کردنیان، به هوی په لاماردان و دهست درىژىکردنه سه ر نازدارى كچيان له لایه ن حسین ئازانهوه، كه پیاوی دهسته لاتە.

((لاى خوی براندوويه تیهوه، به ندىبازى پى ناکریت. دهوامى ئەم وهزعه دهشى ترسناک بىت. ترسناک بۆ کالى. ژن ئەگەر دل به خهونهكانى ببهستت، ئەگەر چاره نووسى به پیاوهوه گرى بدات، به چاره نووسى پیاوهوه، به چاره نووسى وشهیه كه وه.)) (نه هاپى، ۲۰۱۹: ۱۴۴)، له و دهقهى سه رهوه دا

درک به تۆنى دەرروونىيى دىكرىت، به وهى بارى دەرروونىيى كه سىتى (فه رهاد، كالى) دىكرىت، كه دوو كه سىتى ناو ئەم رۆمانەن. نوسەر له سەر زارى گىرەر وهى ئەم چىرۆكه وه (مىهره بان)، له شىوهى خۆداندا له سەر زارى فه رهاد وه، له و چەند دىرەدا وىناكردىكى به رجه ستهى دەرروونىيى و زهينىيى فه رهاد دىكات، به شىوهيهك خوينەر دىتوانىت درك به بارى دەرروونىيى كه سى قسه كەر بكات و هاوبه شى خەم و دۆخه دەرروونىيى كه سى بكات، چونكه نوسەر له روى هەلبژاردنى وشه و چىكه وته كانىانه وه وردى و كارامه يى خۆى نواندوه، بۆ وینه: (ژن ئەگەر دل به خه ونه كانى ببه سىتت - ئەگەر چاره نووسى به پياوه وه گرى بدات - به چاره نووسى پياوه وه - به چاره نووسى وشه يه كه وه - وشه كان ماناى جياوازيان هه يه له لای ژن و پياو). هەلبەت له سەر زارى فه رهاد وه وهك خويندكار و هونه رمه ندىك، ئەم سه رنجه ورده دەر باره يى جياوازيى كاردانه وه دەرروونىيى و زهينىيى كه سى خانمان و پياوان بۆ وشه كان به ديارده كه وىت، كه رهنگدانه وهى هه ندىك له گریمانە دەرروونىيى كه سى دەر باره يى جياوازيه ساىكۆلۆژىيى كه سى هەر دوو توخمه كه يه، ئەمەيش له لایهك تواناى درك پىكردى نوسەر نىشانده دات، له به رجه سته كرىنى جياوازيى ئەم لایه نه ناديار و شاراوانه يى مرۆف؛ هه ربۆيه كار دىكاته سه ر دەرروونىيى خوينەر و دهه ژىنىت و ده يخاته ناو بىر كرىنه وه وه.

((هه لاله زۆر جار هه ستى دىكرى، كه عوسه بۆر به دواوه يه تى. ئىواران كاتىك به تارىك و روى كۆلاندا تىده په رى، به ته نىا يان له گەل هەر كه س بووايه، هه ستىده كرى پياوىك به چه قۆيه كه وه به شوىنيه وه يه تى. بۆيه دىترساو، بى ئەوهى بوىرىت ئاورى لىبدا ته وه پىي گورج دىكرى.)) (نه هاى، ۲۰۱۹: ۴۰)، له م ده قه يى سه ره وه دا درك به (تۆنى ساىكۆلۆژى) دىكرىت، چونكه نوسەر له رىگه يى گىرەر وه وه، كه (سه عىدى ره حمانى) يه، له سه ر زارى كه سىتى (هه لاله) وه وىناى بارى دەرروونىيى هه لاله دىكات، به شىوهيهك خوينەر دىتوانىت په يى به ساىكۆلۆژىيى كه سىتى (هه لاله) ببات، هەر له قۆناخه كانى مندالىيى و مىر مندالىيى وه؛ هەلبەت گەرانه وه بۆ ئەو قۆناخ و سه رده مه مندالىيى و شو رپوونه وه بۆ جيهانى دەرروونىيى ئەم كه سىتىيى كرده يه كى چىژ به خشه، بۆ لایه نه پرسنه كه يى خوينەر - له لایه كى تره وه توانا و بالاده ستى نوسەر نىشانده دات، له به ره مه كه يدا له و وىناكردى و رۆچوونه ناو دەرروونىيى كه سىتىيى كه سى، هاوشىوه يى دەرروونىيى كه سى، به لام له كرده يه كى ئە ده بىيدا. نوسەر به به كار هىتانى هه ريهك له ده سته واژه كانى (عوسه بۆر، به چه قۆكه يه كه وه، به دوايه وه، هه ستى دىكرى)، توانىويه تى به وردى له رىگه يى ئەو چەند وتراوه وه په يى به و ترس و تۆقىنه بىرىت، كه له مندالىيى وه تىايه چىنراوه له رىگه يى داىكى و خىزانه كه يه و، كه نمونه يه كى كلتورى كوردييه؛ ئىتر ههنگاو به ههنگاو ئەم ترسه له دەرروونىيى هه لاله دا له گەلى گه وره ده بىت و رۆژىك عوسه بۆر رۆژىكى تر حه مه ره شىد ئاغای باوكى، رۆژىكى تر شىرزادى مىردى ده بن به عوسه بۆر، يان هاوشىوه يى عوسه بۆر له زهينى هه لاله دا وىنا ده بن، تا دوا جار ئەم ترس و وىنا زهينىيى و ده ورروونىيى ده بنه راستى و كۆتای به هه بوونى كه سىتىيى هه لاله دىن.

((دهیگوت: هه لاله ئەم شارە بە هەموو جوانی و پووالەتیه که یه وه، دەلایی ئەژدیهایه که که لبه ی له پۆحم گیرکردوو خه ریکه ههجن ههجنم ئەکات. خه ریکه قوتم دەدات.)) (نه های، ۲۰۱۹: ۲۱۴)، به سه رنجدان له و نمونه وه رگیراوه، درک به (تۆنی دهروونی) ده کریت، چونکه هه ریه ک له وتراوه کانی: (هه ژدیها-که لبه-پۆحم-قوتمه دات) گوزارشت له باری (دهروون ناجیگیری) ی که سیتی (شیرزاد) ده کن. نوسه ر (دهرووناس) ئاسا توانیوه تی وینای باری دهروونی ئەم که سیتییه، له تابلوی وشه دا بکیشیته وه؛ هه لبه ت له ریگه ی هه لباردنی ده رپراوی دروست بو (جیکه وته) ی دروست، وه ک ته کنیکی هونه ریی ئەجامیداوه، چونکه له و وتراوه ی سه ره وه دا هه ست به ترس و درپۆنگی و نیگه رانی، ته نانه ت تۆقینی شیرزاد ده کریت، له به رامبه ر که لتوو و شارستانییه تی ئەوروپیدا، وه ک هاوبی نیشتمانیکی پۆژه لاتی ئاواره ی هه نده ران، له و کرانه وه و پیشکه وتنه ده تۆقیت، به شیوه یه ک ده بیته (گریی دهروونی) و مۆته که ی گیانی (کابوس) و ژیان له خوی و ژن و منداله که یشی هه راسان ده کات. نوسه ر سه رکه وتوو بووه له م دهروون نوینییه ی که سیتییه کاند، به راده یه ک له خویندنه وه ی ئەم پۆمانانه دا وه رگر (خوینه ر) ده کریت گریمانه ی ئەوه بکریت، که دوو چاری وروژانی هه سته کیی و سۆزه کیی ده کات و هاوبه شی ده کات له خۆشی و ناخۆشییه کانی که سیتییه کاند، دیاره ئەم کاره له ریگه ی تۆن و ته رزه کانیه وه توانراوه بنوینریت. به مشیوه یه تۆن وه ک ته کنیکی هونه ریی و ئەده بیی دهروون نوینی نیره ره، ده بیته له کاره ئەده بیی و هونه ره بییه کاند.

۲ / ۳-۲) پۆلی تۆن له به ده یه تانی دۆخدا

تۆن چ وه ک ته کنیک، یان ره گه زیکی هونه ریی، له کاره ئەده بیی و هونه ریییه کاند هاوا هه نگ له گه ل ره گه زه پیکه یه نه ره کاند، پۆل ده بینیت له گوێزانه وه و نواندی ئەزمونه هه سته کیی و سۆزه کیی و زه نییه کانی نیره ر (نوسه ر) به تایبه ت له پۆمانی نویدا به هوی ئەو گوێرانکارییه نویانه ی له سه ر ئاستی هونه ریی پۆمانه کاند پوویندا، پۆل و گرنگی تۆنی زیاتر پیشاندا؛ هه ربۆیه ((تۆن به جۆریک کاریگه ری له سه ر وه رگر به جیده هیلیت، هاوبه شی پیده کات له ئەزمونه هه سته کیی و سۆزه کییه کانی نیره ردا، به م پێ کاریگه بوونه یش ده وتریت دۆخ.)) (عمران پور، ۱۳۸۴: ۱۴۶)، چونکه ((کاتیک نیره ر (نوسه ر) ئەزموونیکی سۆزداری ده کات، سه رباری کاره ئەده بییه که ی ده کات، بو وه رگر (خوینه ر) ی ده گوێزیته وه، بۆیه وه رگریش به ئەزمونه سۆزه کیانه ی نیره ر بارگاوی ده بیته، به شیوه یه ک ده کریت، ئەوه ی نیره ر خۆشی ده ویت، ئەمیش پێیخۆشبیته، یان ئەوه ی ئەو رقی لیبیته، ئەمه یش پێیخۆشنه بیته.)) (عمران پور، ۱۳۸۴: ۱۴۶)، له م پوه وه نوسه ر له م پۆمانانه یدا (گولی شوپان،

بالندهکانی دهم با، گرهوی بهختی هه لاله) به شیوهیهکی هونهریی توانیویهتی روانگه و نهزمونه کهسییهکانی خوی بو خویتهر بگویتیهوه.

بو وینه: ((ئهو بهکهمی میوانهکانی دهواند. له بهر خوییهوه وهلامی ههوال پرسییانی ده دایهوه و نهوسا بیدهنگ دهبوو. که میوانهکان دهروشتن و مالهکه چول دهبوو، هه لدهستا. دهچوه ژووریکی تر. ژووریکی بچووی لاپه که تاقه په نجه ره کهی روو له هه سار بوو. له ویش له بهر په نجه ره که داده نیشته و له دهرهوهی دهروانی.)) (نهایی، ۲۰۱۹: ۲۳۸)، له و نمونه دا له سهر زاری گیرهوهی یه که مهوه، ههست به باری ناهه مواری روچی و دهروونی که سییتی میهره بان ده کریت، چونکه دهربراوهکانی وهک: (بیدهنگ دهبوو، ژووریکی بچووی لاپه، له دهرهوهی دهروانی) گوزارشت له دوخی خراپی دهروونی (میهره بان) دهکن، له تهرزی تونی گیرانه وهدا، به شیوهیهک خویتهر له کاتی خویندنهوهی نه و دیرانه دا، درک به و باره دهروونییهی کاره کته ره که، هه یه تی دهکات و کاری تیدهکات و دهیخاته دوخی رامانه وه.

((هه لاله له کولان له گهل مندالانی هاوته مه نی، له بن دیواری مالی یه کیک له دراوسیکانیان، له ژیر سییه ری لق و پوی دارتوو ه که یاندا که ئاودیوی دیواره که بوو بوو، دانیشتبوو. ده تا پارده مندال بوون که دوی نانی نیوه رو، به فیتووی یه کیک له هاوړیکانیان هاتبوونه دهر. سه ره تا ویستبوویان توپین بکن. هیشتا دوو شهقیان له توپه که نه دابوو که ژنه دراوسیکه یان سه ری له په نجه ره ی ماله که یه وه دهر کیشابوو، نه راندبووی: ((ئهو بهم قرچهی نیوه رو یه توپین دهکن؟ نالین خه لک به لای ناخیر یانه وه راکشاون پشوو دهن؟)) ((نهایی، نهایی: ۴۲)، به سه رنجدان له و نمونه یه، گیره وه له یاده وه ری هه لاله وه، باس له و بارودوخ و موعاناتانه دهکات، مندالی کورد هه یه تی، چونکه نه خویندنه وه و له بهر چاونه گرتنی تایبه تمه ندی قوناخهکانی ته مه نی مندال و دهسته به رنه کردنی شوین و جیگی تایبهت بو یاری کردنی مندالان، وای کردوو مندالان له بارودوخیکی ناهه مواری قوناخهکانی مندالی و مندالیان بگوزهرینن، به شیوهیهک هه میسه ههست به ترس و هه ره شه و چاو سور کردنه وهی گه وره کان بکن. روماننوس سه رکه و تونه توانیویهتی باری نه و موعاناته ی مندالان بو خویتهر بگویتیه وه، به راده یه ک خویتهر بکه ویته وه یاده وه ری مندالی خوی و درک به ناهه مواری نه و دوخه بکات، چونکه تونی دهر برینهکانی ژنه دراوسیکه سه رکونه کهر و چاو سور کردنه وه ده گه یه نیت، دهربراووی (هیشتا دوو شهقیان له توپه که نه دابوو) له تونی گیرانه وهی گیره وه دا، ههستی بی دهسته لاتی و بی دهرتانی و به دبهختی سته م لیکراوی به خویتهر ددات، که نه و مندالان له رهوشیکی یه کجار خراپدان و به خراپی مامه له یان ده کریت؛ هه ربویه له خویندنه وهی نه و دیرانه دا، خویتهر به قوولی درک به و دوخه دهکات، به شیوهیهک دهچیته دوخی رامان و بیر کردنه وه.

۲/۴- تۆن به ديهينهري شيوازه

ئاشكرايه تۆن له پيگهاتهي كاره ئهدهبيي و هونهرييهكاندا، وهك تهكنيكيكي هونهريي، كه رهسته و ئامرازكي به رجهسته و بينراو نيهه، بهلام ههستي پيدهكرهت، چونكه تۆن بۆ فورمه له كردني خۆي دهكرهت سود له گشت رهگهزه پيگهينه رهكاني شيوازه وه ربهگريته، چونكه په يوهنديه كي هاوتهريي له نيوان تۆن و شيوازه، به ديهه كرهت له م بارهيه وه ئه رستۆ ده ليهت: ((له دواندا ده بي ئاگاداري ئه مانه بين: هۆكارو كه رهسته كاني قايل پي كردن، دووهم شيوازه، يان ئه و زمانه ي، كه به كارد، سييه م پي كخسته ني (وته كان)). (كاكي، ۲۰۲۰: ۱۵)، له و بۆچوونه ي ئه رستۆدا درك به بنه ما پيگهينه رهكاني تۆن ده كرهت، وهك تهكنيكيكي هونهريي له ئاستي وتندا، ئه گه رچي ئه رستۆ ته نيا له ئاستي وتندا ئامازه ي بۆ ئه و بنه ما پيگهينه رانه كردووه، له كرده ي دواندا، بهلام له ئاستي نوسينه شيدا بۆچوونه كه ي هه ر راست ديه وه، چونكه كرده ي نوسينه ش هاوشيوه ي كرده ي وتن، زاده ي بيري مرۆقه؛ له م پوووه ((ده كرهت تۆن وهك هۆكاري به ديهينه ري شيوازه سه رنج به ريهت)) (عمران پور، ۱۳۸۴: ۱۴۵)، ديفيد كريستال ده رباره ي شيوازه بۆچوونكي هه يه، كه تۆن و شيوازه له ژير يهك پينا سه دا ده نوينه ريهت. له و باره يه وه ده ليهت: ((جو ره كاني ئاخوتن يان نوسينمان بۆ دياريده كات، كه له گه ل هه لوسته جياوازه كاندا ده گونجهت، هه روهك هه ولى به ره و پيشبردني زانياريه كانمان و ده سترگرتنمان به سه ر ئه م جياوازه بياندا ده دات، كه هه نديكيان له سه ره تاي ته مه نمانه وه فيريان بووين)) (حه مه ره شيد، ۲۰۱۳: ۲۲۴)، له پروانگه ي ئه م بۆچوونه وه (تۆن- شيوازه) هاوشيوه ده رده كه ون، بهلام ئيمه به و شيوه يه ناييين، هه روهك له به شه كاني تري ئه م تويزينه وه يه دا خراوه ته روو، ده توانين بلين تۆن و شيوازه هاوسنوور و له ناو يه كدا ده نوينه رين، بهلام شيوازه زياتر گشته تي به ره مه ئه ده بي و هونه رييه كان ده نوينه ت، كه چي تۆن سه ره راي به ديارخسته ني گشته تي كاره ئه ده بي و هونه رييه كان پولينيكاري وردترمان له و به ره مه ماندا بۆ ده كات. شيوازه (Style) هه ربويه تۆن: ((له گه ل هه موو ره گه زه كاني شيوازه دا په يوه ندي ته نگا و ته نگي هه يه، وهك (زمان، وشه كان، واتاسازي،...تد)) (ميرصادقي، ۱۹۹۴: ۶۷۵)، له م سوئگه يه وه گه ر سه رنج له م پومانانه ي رومانوس به ريهت، له كوي تونه به كارها تووه كاني ئه م به ره مه مانه يدا (گولي شوپان، بالنده كاني ده م با، گره وي به ختي هه لاله) دا له شيوازه ي نوسيني ئه م پوماننوسدا، به گشته درك به سي جو ره توني بنجي به ريه تي ده كرهت، وهك شيوازه ي باو و به رچاوي عه تا نه هايي ده كرهت له نوسيندا ليك به ريه ته وه، كه بره تين له: (توني ره خنه يي- پرسيا ريه نريني) به تايبه ت توني نريني يه كيكه له و تونانه ي ده كرهت، به تايبه ته مندي شيوازه ي ديار ي ئه م نوسه ره له كرده ي نوسيندا هه ژمار به كرهت.

۲ / ۵-۲) پۆلى تۆن له ناساندى كەسيتييه كاندا

به هۆى ئه و پۆله گرنگه تۆن و جۆره كانى دهيينن، به تاييه ت له پۆمانى نويدا ((كشانه وه و نائاماده بوونى راسته وخۆى نوسه ر له به ره مه كه يدا، هه ستى پيئه كريت، به ره خساندى زه مينه گه لى له بارو گونجاو، له گه ل ره وتى چيروك و رووداو و سروشتى كەسيتييه كاندا دهيينريت، كه له ريگه تۆن و جۆره كانىيه وه جييه جى ده كرين)) (فتاحى، ۱۳۸۶: ۱۱۳)، به مشيوه يه نوسه ر ئه و هه ژموون و ئاماده بوونه راسته وخۆيه يى له به ره مه كه دا كال ده بيته وه و چيتر ناتوانيت رپوتئاسا جولە به كەسيتييه كان بكات، به لكو به شيويه يه كى سروشتى هونه رى ره وتى رووداو و جولە ي كەسيتييه كان پيشانده رين. بۇ زانياريز زياتر له م باره يه وه بروانه (۱/۳) شيكارى پۆلى تۆن له نواندى كەسايه تى كەسيتييه كاندا.

۲ / ۶-۲) پۆلى تۆن له پروونكردنه وه و ده ستنيشانكردى قوناعه ئه ده بييه كاندا

تۆنى كاره ئه ده بيى و هونه رييه كانى هه ر قوناع و سه رده ميكي ئه ده بيى و هونه ريى، زاده ي رپوژگارى خۆيه تى، له م سۆنگه يه وه ده ستنيشانكردن و به ديارخستنى تۆنى هه ر به ره مه يك، كه شه قلى ئه و سه رده مه ده نوينيت تييدا نوسراوه، يان ده رباره ي دنوسريت، بويه (تۆنى گيرانه وه ي چيروك ده بيت له گه ل ئه و كات و سه رده مه ي نوسه ر تييدا ده ژى بگونجيت...) (مير صادقي، ۱۳۹۴: ۶۷۳)، له م رووه وه پيوسته تۆنى هه ر به ره مه يك ره نگدانه وه ي ئه و سه رده م و رپوژگار به يت تييدا، يان ده رباره ي دنوسريت، چونكه مه رج نييه، نوسه ران ته نيا له روانگه ي ئه و سه رده مه وه بنوسن، كه ده ژين تييدا، به لكوو ده كريت ده رباره ي هه ر قوناع و سه رده ميك، كه بخوازيت بۇ به ره مه كه بنوسن، به لام پيوسته كارامه يى خويان به كاربخه ن، به شيويه يه ك بتوانن به دروستى (تۆنى گونجاوى ئه و سه رده مه ي)، كه به ره مه كه ي ده رباره ي نوسراوه له به رچاوبگرن، تا له نرخى هونه ريى كه م نه بيته وه و سه ر له خوينه ريش نه شيوينيت. نوسه ر و ره خنه گرى روسى (مخيايل باختين) ((ده يه وييت پر سه يرى ئه ده ب و هونه ر بكه ين، مۆديليكي تعبيركردى بيوينه، هه ر بابته يك بگرى ميژوويك، ئايدۆلوجيايه ك و ئه نديشه يه كى له پاله)) (عومه ر، ۲۰۰۵: ۲۶-۲۷)، كه واته له م سۆنگه يه وه ده توانين بليين: هه ر كاريكى ئه ده بيى و هونه ريى ئاوينه و ويانوينى سه رده مى خۆيه تى؛ هه ربويه ده بيت تاييه تمه نديه كانى تۆنى ئه و سه رده م و قوناعه ئه ده بيى و هونه رييه له به رچاوبگيريت. فه يله سوفى ئه لمانى (جۆن گوت فرهد) ده لئيت: ((هه ر سه رده م و قوناع و رپوژگار يك، خاوه ن تۆن و ده نگ و ره نگ و بۆنى تاييه ت به خۆيه تى)) (عمران پور، ۱۳۸۴: ۱۴۶)، گه ر له م روانگه يه وه سه رنج له م رۆمانانه ي، (عه تا نه هايى) بدريت، ئه و تۆنانه ي رۆمانى گۆلى شوپان له خۆى گرتوون، ئاوينه نويني چله كانى

سەدەي رابردوو نيوهي يەكەمي سەدەي بيستەمە، بەرادەيەك خۆينەر بە سانايي درك بەو سەردەم وو پۆژگارە دەكات، بەلام تۆنگەليک لە رۆمانی بالئەدەکانی دەم با دا، خۆيان دەنوینن، ویناوينی هەفتاکان و هەشتاکانی نيوهي دووهي هەمان سەدەي پيشووه، کە گوزارشت لە(بئ هیوايي، خاموشیي، گوشەگيريي، فەرامۆشی...تد) دەکەن؛ رۆماننوس هاوشيوه ي رۆمانی گولي شوپان، لە نوسيني ئەم رۆمانەيشدا، سودی لە رووداوهکانی ئەو سالانە وەرگرتوو، لە تەرزیکي ئەدەبيي و هونەرييدا، توانيوه تي هوييني ئامادەکردنی ئەم بەرهەمەي بە دەست بهيئي.

سەبارەت بەو تۆنانەي لە رۆمانی گرهوي بەختی هەلالەدا، نوینراون، گوزارشت لەسەردەمانیکي دواتر دەکەن، کە زیاتر بير و هەستی (ترس، تۆقین، دەستگيرکردن، ئاوارەيي، چاوه‌روانیي، نيگەرانی، نامۆ و يادەوهري ... تد)دەگەيەنن؛ رۆماننوس زنجیره ئاسا توانيوه تي، بۆ نوسيني ئەم بەرهەمەي سود لە رووداوهکانی ئەو سالانە وەرگريت، کە کوتايي هەشتاکان و نەو دەدەکانی نيوهي دووهەمي سەدەي بيستەمە، بەمشيوه يه تۆني هەر بەرهەميک زادهي خودی ئەو بەرهەمە دەبيت و ویناوينی رۆژگاري خۆي دەبيت.

٣/٢ ديارترين جورەکانی تۆن و پۆلينە تۆنيەکان

١-٣ /٢) شیکاری پۆليني تۆن لە پروی سەرچاوهي دروستبوونهوه

تۆن: رستیک تەکنیک و هونەرکاریه، لە هەردوو ئاستی ووتن و نوسيني(دەق)دا دەنوینريت، چونکە تۆن ((دەنگ و ئاوازی دەربرينهکانی نوسەرە دەکريت شيواز و جوری جياواز لە خۆ بگريت، بۆ وينە: تۆني پیکەنيناوي، هەرزەگويانە، جدی، ساتير يان هەرچۆرە تۆنيکی تر بيت نوسەر بۆ داپشتهي چيروکەکەي لەبەرچاوي بگريت)) (مير صادقي، ١٣٩٤: ٦٧١)

يەکیک لەو پۆلینانەي بۆ جورەکانی تۆن کراوه، لە روانگەي سەرچاوهي دروستبوونی تۆنەوهيه، لەم رووهوه (ئەبو نەصری فارابی) ((تۆن دابەشدهكات بۆ:

١- توانستی دەربرين و ئەداکردنی تۆني پر و تەواو، کە تايبەتمەندی مروّقه.

٢- توانستی دەربرين و ئەداکردنی تۆني دانراو، کە لە ئاميرەکانی موسيقا پەيدا دەبن.

جۆري يەكەم بە پيی جورەکانی شيعر، يان بە پيی مەبەستەکەي دابەشدهبيت، بۆ چەند جوریک وەك: تۆني گۆرانی، تۆني شيوهن گيران، تۆني قەسيده خوانی، ئاواز خویندن و جورەکانی تر، بەلام

سەبارەت بە جۆرى دووھەم تۆنى ھەلقوللاو لە ئامیژە مۆسیقایەکانەو، تەنیا وەك تەواوگەر و یاریدەدەرى تۆنى تەواو تاییبەت بە مروّف، دەسازینرین و دەخرینەپوو.)) (ئازەر نوش، ۱۳۹۱: ۲۲-۲۳).

لەم پوانگەییەو سەرچاوەی پەیداوونی تۆن لە مروّفدا، سروشتی و فسیؤلوجی (Physiology) ە، واتە ئەركی ئەو ئۆرگان و ئەندامانەن، كە لە پیکهینان و دەربرینی تۆندا ھاوکارن، لە راستیدا ئەم پۆلینکردن و تیروانینەى فارابی بۆ تۆن، زیاتر چەمكە مۆسیقییەكەى تۆن دەگەییەنیت، بەلام ئەو دەنگە جیاوازانەى لە ئامیژەکانى مۆسیقاو پەیدا دەبن، پیوستییەكى گیانى و دەروونی مروّفە، ئەم بۆچوونەى فارابی دەماناباتەو بۆ گریمانەکانى پەیداوونی زمان لە مروّفدا لەم بارەییەو: ((گریمانەى بانگ و قیژەى ھەست دەرپر (The pooh-pochTheroy) بەپیی ئەم گریمانەییە كە بۆ یەكەمجار زانای ئەلمانى (شتاینثال) و دەستەییەك لە پووناكییران لەسەدەى نۆزدەدا خستیانە بەردەست، زمان لەو دەنگە غەریزانەو پەیدا بوو، كە مروّف بۆ دەربرینی خوشى و ناخوشى و ئازار و پەستى بەكارھیناوە، بە باوەرى ئەم گریمانەییە یەكەم گوتن لە زماندا لە شیوہى سەرسورماندا بوو.)) (فتاح، ۲۰۱۱: ۱۵)، لە پوانگەى ئەم گریمانەییەو پەیداوونی زمان لە مروّفدا، دەباتەو بۆ ئەو دەنگ و ھاتوو و ھاوارانەى مروّفى سەرەتایی، دەرینبیریووە بۆ گوزارشتکردن لە ھەستگەلى جیاوان، كە تا ئیستایش، ئەو دەنگ و قیژە و ھاتووھاوارانە، لەناو زماندا بوونییان ھەییە، زۆرجار بۆ وینە لە كاتى كارە قورس و گرانەكاندا مروّف جۆرە دەنگ و ئاواز و گۆرانییەك دەردەكا، كە دەبیته ھۆى ھوانەو و ووزەپیدانى، بۆ وینە: ((لە كاتى دەربرین و پیک كاریدا، دەنگ و ئاوازی(ھەھ، ھئاھ، ھاھ) یان كاتیك كاریكى بە ھەر وەرزى دەكریت، وەك درەو و دەسكەنە كردن ...تد جۆریك لە دەنگ و ئاواز دەردەكەن بە (قوله و ھات و ھاوار) ناسراو بەم كارە جۆش و خرۆشیک دەدن بەخۆیان و بەشیوہەك كارەكەیان باشتەر لەبەر دەروات.)) (ابراھیم، ۲۰۲۲: چاوپیکەوتن).

لە پۆلینیکى تریدا (ئەبو نەصرى فارابى) لە كتیبى (موسقى كبییر)دا لە پوانگەى دەربرینی مەبەستى جیاوازانەو تۆن دابەشەكەت بۆ سى جۆرى سەرەكى ((چیژبەخش، كاردانەو، ئەندیشەسازى)) (ئازەرنوش، ۱۳۹۱: ۲۱)، ئەم سى جۆرە تونە بە شیوہەكى سروشتى كار لە مروّف دەكەن، ((تۆنى چیژبەخش بۆ دەستەبەرکردنى ئاسودەى پشوو دەرروونى بەكاردەبریت، تۆنى كاردانەو كاتیك بەكاردەبریت كەسى بەكارھینەر بیەویت خرۆشانیکى دەرروونى دەربریت، یان بۆ بەرامبەرى بگۆیژیتەو، ھەرچى تۆنى ئەندیشەسازیشە پەیوہستە بە ھونەرى شیعەر بیژى و وتاردانەو، ھەر وەھا جۆرى تۆنى چیژبەخش بۆ دروستکردنى كاردانەو دەرروونى بەكاردەبریت، ھاوكات ھەردوو جۆرى چیژبەخش و كاردانەو لە تۆنى ئەندیشەسازیدا بەكاردەبرین)) (ئازەرنوش، ۱۳۹۱: ۲۲)، بەمشیوہە

پۆلینکردنه‌که‌ی فارابی بۆ تۆن، له پوانگه‌ی هه‌ست و مه‌به‌ستی قسه‌که‌ره‌وه‌یه، که‌واته مه‌به‌ستی نیره‌ر، که بریتیه له ناوه‌پۆکی قسه (وتراو) جووری تۆنی نیره‌ر به‌دیار ده‌خات بۆ وه‌رگر.

٢ / ٣-٢) پۆلینی تۆنی فه‌رمی و نافه‌رمی

٢ / ٣-٢-١) شیکاری تۆنه فه‌رمیه‌کان:

یه‌کیکی تر له‌و پۆلینه‌یه‌ی بۆ تۆن ده‌کریت پۆلینیکی دوانیه به‌گشتی له‌م جووره پۆلینکردنه‌دا تۆن دابه‌ش ده‌کات بۆ دوو جووری سه‌ره‌کی (فه‌رمی و نافه‌رمی) (Formal tone and Informal tone).

تۆنی فه‌رمی (Formal tone) : مه‌به‌ست له‌م جووره تۆنه، ((ئه‌و تۆنانه‌یه به‌شیوه‌یه‌کی باو و به‌رفراوان له‌ نویسی زانستی و ئه‌کادیمی و گفتوگو تیر و ته‌سه‌له‌کاندا به‌کارده‌هینریت (Colonia, 2021: Online) له‌پوانگه‌ی ئه‌م پیناسه‌یه‌وه تۆنی فه‌رمی بنجی و بنه‌په‌تییه، که زیاتر له‌ گفتوگو و نویسی ناوه‌نده ئه‌کادیمی و زانستی و مامه‌له فه‌رمیه‌کاندا به‌کارده‌بریت؛ له‌ شیوازانسییدا به‌(شیوازی فه‌رمی) باسکراوه مه‌به‌ست له‌ شیوازی فه‌رمی: ((هه‌لبژاردنه له‌ نیوان چه‌ند ده‌ربرپێکی هاوشاندا)) (فه‌تاح ، ٢٠١٠: ٨٧)، له‌م پوهوه شیواز گشتگیرتر و فراوانتره، به‌لام تۆن وه‌ک ته‌کنیکیکی هونه‌ری له‌ مه‌ودا فراوانه‌که‌ی شیوازا ده‌نوینریت، به‌شیوه‌یه‌ک بۆ فورمه‌له‌کردن و دروستکردنی تۆن و ته‌رزه‌کانی، سه‌ره‌پای په‌گه‌زگه‌لی (زمانی، ئه‌ده‌بی...) سود له‌ بنه‌ما و په‌گه‌زه پیکه‌ینه‌ره‌کانی (شیوازی) ده‌بینریت؛ هه‌ربۆیه ((له‌م باره‌یه‌وه زمانناسان سی تاپینج شیوازیان بۆ زمانه جیاوازه‌کان دیاریکردوه، به‌لام به‌گشتی بۆ دوو جووری سه‌ره‌کی دابه‌شیده‌که‌ن، که ئه‌ویش فه‌رمی، نا فه‌رمیه...)) (حه‌مه‌په‌شید، ٢٠١٣: ٢٢٥)

گرنگترین تایبه‌تمه‌ندییه ده‌ربرپاوه‌کانی تۆنی فه‌رمی: ((پیک و په‌وان و بی تویکل، به‌پیزانه، داتا زمانیه کۆنکریتی و ریزمانیه‌کان به‌کارده‌هینرین، به‌ده‌ره له‌ هه‌ستی خودی و زیاتر بابته‌یی ده‌نوینیت)) (Colonia, 2021: Online)، به‌مشیوه‌یه ئه‌و تۆنانه‌ی ده‌چنه ژیر پۆلینی تۆنی فه‌رمیه‌یه‌وه؛ زیاتر په‌وان و راشکاو و بی چاپۆشیکردن و به‌ده‌ر له‌ هه‌رجۆره هاسۆزیکردنیک؛ له‌م سۆنگه‌یه‌وه له‌و تۆنانه ده‌دوین، ده‌چنه سنوری تۆنی فه‌رمیه‌یه‌وه، نوسه‌ر عه‌تا نه‌هایی له‌م پۆمانانه‌یدا (گۆلی شوپان، بالنده‌کانی ده‌م با، گره‌وی به‌ختی هه‌لاله) به‌شیوه‌یه‌کی هونه‌ری و به‌پیی جووری (که‌سیتی، پنت و بابته‌ی) پۆمانه‌کان مامه‌له‌ی له‌گه‌ل تۆن و ته‌رزه‌کانی کردوه.

۱- تۆنى واقىيانە: ((ئەو تۆنەيە بەدەرە لە ھەر جۆرە ھەست و سۆزىك راست و بابەتياڭە دەنوڭنریت)) (highlandhs.org) ەتا نەھايى لە چەندىن شوڭنى رۆمانەکاندا تۆنى واقىيانەي بەرجەستە کردووە، بەشيوەيەك گۆشە نيگا و پروانگەي ورد بە خوڭنەر دەگەيەنیت. بۆ ويڭە: ((خان توورە ببوو. ھەستا بوو ھەستايو ھەستايو. چاوي لى دەرپەراندبوون. دەستى بۆ دەمانچەكەي بەر پشتىنى بردبوو، ئەوسا بە رق و توورەيىو، وەھا كە ھەزى کردبوو لە باتى قسەبۆ كردن تفيان لى بكات، گوتبووى: «من شەرەفي ئيوە دەپاريزم. ئىستا ئيوە ھاكمن. سبەھىنى ھاكمت بەگەرپتەو، چارشيو لەسەر ژنەكانتان دادەمالى و سەريان پى پرووت دەكا. خوشتان دوولنگە لە پى بەكەن. ھەتيوە شارستانى شوڭنتان دەكەون و شاربەدەرتان دەكەن.»)) (نەھايى، ۲۰۱۹: ۸۷)، بەسەرئىچدان لەو نمونەيە درك بە تۆنى واقىيانە دەكریت، چونكە ھەريەك لە دەربراوەكانى (خان توورە ببوو، تفيان لى بكات، من شەرەفي ئيوە دەپاريزم... تد) گوزارشت لەو واقىيە دەكەن، لەو پنتەي رۆمانەكەدا خان وەك دەستەلاتدارى ناوچەكە، خەلكەكەي پشتى تيدەكەن بەمەيش خان تەنيا دەمىنیتەو، لەم دۆخەدا خان ھەست بە مەترسى ئەو واقە دەكەن، لەسەر تەرزى تۆنى واقىيانە شيكارى ئەو واقىيەيان بۆ دەكات، بەمەيش تۆنى واقىيانە بەرجەستە بوو، بەلام ھەريەك لە تۆنەكانى: (تورەيى، سەرکۆنەكردن، سوکايەتى پىكردن، پروونکردنەو، ھاندان ئاگادارکردنەو) ھەستى پيدەكریت.

۲- تۆنى زانستى و ئەكادىمى: ((ئەو تۆنەيە بەشيوەيەكى پروون و راستەوخۆ و بابەتياڭە پيشاندەدریت)) (Vaid, 2022: online) تۆنى زانستى لە رۆمانەکاندا بۆ گەياندى مەبەست و گۆشە نيگاي زانستى بەكارھيتراو. بۆ ويڭە: ((... گریمان بۆ باوكيشى گوتبى، ئەم باوكە ھەمان باوكى شىعەرەكانى پيشووى نيە. پياويكى نمونەيى پيروۆز لە زەين و دەروونى شاعيردا. بەلكوو خوڭشەويستىكە، كە لە دەروەي زەين و دەروونى شاعيريش بوونى ھەيە...» ئەوسا گوتى: «ئەگەر لەم پروانگەو دەريژە بە خوڭندەو ھى شىعەرەكان بەدين بۆمان دەردەكەوئى شاعير وردە وردە ئەو پياوە نمونەيى پيروۆز، ئەو خوڭشەويستە، لە زەين و دەروونى خوڭ دەھيڭتە دەر و لە بەرامبەر خوڭ دايدەنى. بە راي من تايبەتمەندى سەرەككى ئەم پروۆسەيە برىتین لە، يەكەم، شاعير بە دابراڭ لەو پياوە زەينىيە لە خوڭ نزيك دەبيتەو. لە ناسينى خوڭ. لەسەر بەخوڭى خوڭ وەك مروڭ و ئافرەت نزيك دەبيتەو. دووھەم ئازادىي شاعيرە. شاعير بۆ ئەو ھى بتوانى بژى و بنوسى و تەجرەبەي شىعەرى تايبەت بە خوڭ بى، پيوستى بەم ئازادى و سەر بەخوڭى ھەيە.)) (نەھايى، ۲۰۱۹: ۸۵)، بۆنەي ئەم دەقە، گفتوگوى ئيوارە كۆرپكى زانستى و ئەدەبىيە، كە (مىھربان) وەك شارەزاو ئەدەبىناسىك خوڭندەو و ھەلسەنگاندن بۆ دەستنوسى دەفتەرە شىعەرىكى خانمى تلووعى دەكات، نوسەر بە پىي تايبەتمەندى كەسيتىيەكە و بۆنەي گفتوگۆكە لە سنورى دەقەكەدا، پەچاوي بابەتییوون و زانستى بوونى دەربراوەكانى خودى كەسيتىيەكەي کردووە، بەم كارەيشى توانيوپەتى تۆنى زانستى بەرجەستە

بكات؛ هاوكات له ئاستىكى قولدا بەشىۋەيەكى زانستى و ئەدەبىي پەخنەى ھەلسەنگىنەرى نازانستىي و ناھونەرىيەكان و شاعىرە لاو و تازە دەستىپكەرەكان دەكات.

۳- تۆنى راشكاۋىي: ئەو تۆنەيە تىدا كەسى قسەكەر ھەست و كاردانەۋەى خۆى دەربارەى رەتكردنەۋەى بابەتى مەبەستدار نىشانىدەدات. بۇ وىنە: ((ھەلالە گوتى: «دەبى شتىكت پى بلىم كاك شىرزاد، كاريكى زور خراپت كردوۋە كە لە كوردستان و بەر لەۋەى بىت بۇ ئىرە، ئەم قسانەت پى نەگوتووم...»)) (نەھايى، ۲۰۱۹: ۲۰۴)، بەكارھىنانى وشەى (كاك) لەنمونەيەدا، واى كردوۋە تۆنى دەربىرەنەكەى ھەلالە دەستنىشان بكات، كە تۆنىكى فەرمىيە؛ ھەروەھا تۆنى بەرپزانە و تۆنى رەتكردنەۋەى تىدايە، چونكە شىرزاد لەسەر كاغەز ھاوسەرىيەتى، بەلام ھەلالە ھىوا براۋى دەكات، بە دەربىرىنى دەستەۋاژەى (كاك شىرزاد).

۴- تۆنى بابەتىي: ئەو تۆنەيە بىرو بۇچوونى بابەتىانە بەشىۋەيەكى لۆژىكى واقىيانە دەنۆينىت. بۇ وىنە: ((مەجىد گوتى: «بەلام ئەمە تەنبا تايبەت بەژنان نىيە. زور جار پىاۋەكانىش داب و نەرىت و ئەخلاقى خەلكى ولاتەكەى خۆيان لە بىر دەچىتەۋە و بەھا كەلتورىيەكانى خۆيان فەرامۆش دەكەن.)) (نەھايى، ۲۰۱۹: ۵۸)، لەو دەقەى سەرەۋەدا نوسەر بە وردى دەربىرەنەكانى كارەكتەرى (مەجىد) ى ھەلبىژاردوۋە، بەشىۋەيەك لەگەل كەسىتى مەجىدا ھاۋئاھەنگە، چونكە مەجىد خاۋەن بىرو باۋەرى چەپە خويندەۋار و بىر كراۋەيە (Open man)، ھەربۆيە بەشىۋەيەكى بى لايەنانە و واقىيانە لە كىشەكە دەروانىت، بەمەيش لە تەرزى وتىدا (تۆنى بابەتىانە) ھەستى پىدەكرىت.

۵- تۆنى جدى: يەكىكى ترە لەو تۆنانەى دەچىتە پۆلىنى تۆنى فەرمىيەۋە لەم جۆرە تۆنەدا تا رادەيەك ھەست و سۆز نواندن كەمدەبىتەۋە بە ئاستىك ۋەرگر ھەست بە بەبى سۆزى نىرەر دەكات بۇ وىنە: ((گوتى: «گوى بگرە رەنا خانم، من نەھاتووم بلىم بۇ شووت بە باوكم كردوۋە. نەھاتووم بلىم نەدەبوو شووت پى بگردايە. نەھاتووم گلەبىت لى بكەم يان لەگەلتدا بە شەر بىم يان ھەر شتىكى تر. ھاتووم بلىم ھەرچى پوۋى داۋە. ئەۋەى كراۋە، كراۋە. تو خانمىكى بەرپىز و كچى پىاۋىكى بەرپىزى. باۋكى منىش ... باسى باوكم ناكەم بۇ خۆت دەزانى كىيە. كەۋاتە چۆن بى قەرە و بەدزىيەۋە خۆت لى مارە كردوۋە، ئىستائىش دەبى ھەروا بى قەرە و بى دەنگ تەلاقى لى ۋەربگرىت.)) (نەھايى، ۲۰۱۹: ۹۱)، لەو نمونەيەدا نوسەر بەشىۋەيەك دەربىرەنەكانى ھەلالەى رىكخستوۋە لەگەل كەسىتى ھەلالە و بۆنەى قسەكردنەكەدا ھاۋئاھەنگن؛ بە ئاستىك تۆنى قسەكردنى ھەلالە (فەرماندەرانە، بىج برانە، بى سۆزانە... تد) خۆى دەنۆينىت، بەمەيش (تۆنى جدى) لە نوسىنەكەدا دركى پىدەكرىت.

۶- تۆنى فېركارى (Learn tone) يەككىكە لەو تۆنانەى نوسەر لە رۆمانەكەدا رەنگى پىداووتەوہ بۆ وینە: ((برايمۆك دەيگوت: « گوى بگره هەلالە تۆ دەورى ژاندارك دەبينى. دەورى فەرماندەى سوپايەكى رزگاربخواز كە گرتوويانە و خەريكن مەحكەمەى دەكەن. تۆ دەبى لەم دادگايەدا بەوپەرى متمانەكردن بە خۆت و بىر و بۆچوون و كردارەكانت، قسە بكەيت. دەبى بە شيۆەيەك بدوييت كە سۆزى بينەرى شانۆكە بە لای خۆتدا رابكيشييت. دەبى بەسەر رەوتى مەحكەمەكەدا زال بيت.)) (نەهايى، ۲۰۱۹: ۱۳۹-۱۴۰)، بەسەرنجدان لەو نمونە، دەربەرپنەكانى برايمۆك وەك مامۆستا و دەرهينەريكى شانۆيى دەردەكەويت، هەلبەت ئەم شانۆيە لە شاخ پيشكەش دەكرىت، برايمۆك وەك دەرهينەريك ئەركى ئامادەكردنى پيسپيراو، هەلالەيش رۆلى كەسيتيكي ژاندارك پيدراو، بۆيە سەرنج و رينمايە وردەكانى دەرهينەر تۆنى فېركارى دەنوین، بەمشيۆەيە نوسەر چەندىن جۆرى تری تۆنى وەك (هەوالی، رەخنەيى، كارگيرى، بازركانى، لپرسينەوہ...تد) لە ژير پۆليني تۆنى فەرميدا بەكارهيناوہ.

۲/۳-۲-۲) شىكارى تۆنە نافەرمييەكان

تۆنى نافەرمييى (Informal tone): ((ئەو تۆنەيە پىچەوانەى تۆنى فەرمييە، زياتر لە گفتوگوى رۆژانە و باس و بابەتە باوہكانى رۆژانە بەكاردەهينريت)) (linskills.com)، لەم رۆوہوہ تۆنى نا فەرمى، يان ئەو تۆنانەى لە سنوورى تۆنى نافەرمييىدا هەژمار دەكرين، زياتر لە پەيوەنديە كۆمەلايەتییەكاندا، كە نزىكى و ناسين و ئاشنايەتیی تىدايە لە نيوان بەكاربەرانيدا بەكاردەهينرين، چونكە ((تۆن بەشىكى گرنگى واتايە بەشيۆەيەك رەنگە گرنگترين پىكهيئەرى واتا بيت لەكاتى پەيوەنديكردن لەگەل منداڵ و ئاژەلى مالى...تد تۆنى وتن زۆر گرنگترە؛ لەو وشانەى بەكاردەهينرين...)) (1: perrin, 1963)، بەلام ((چۆنييتى هەلبژاردنى وشەكان و چۆنييتى بەكارهينانيان لەبەرھەمەكەدا دەكرىت بەھيزترين ھۆكار بيت بۆ دروستكردن و نواندنى تۆن و گوشەنيگاي نوسەر)) (Highlandhs.org)، كەواتە ((ھاوشيوەى ئاستى وتن تۆن لە نوسيندا گرنگە)) (yourdictionary.com)، لەم رۆوہوہ نوسەر عەتا نەهايى توانيوەتە لەم رۆمانانە (گولى شۆران، بالندەكانى دەم با، گرەوى بەختى هەلالە)دا چەندىن جۆرى تۆنى جياواز بەكاربەھينريت؛ لەم باسەدا ھەولەدەھين شىكارى پوختەى ئەو تۆنانە بكەين، كە دەچنە ژير پۆليني تۆنى نافەرمييەوہ.

۱- تۆنى واقيعى: يەككىكە لەو تۆنانەى لە ھەردوو ئاستى تۆنى فەرمى و نافەرمييىدا بەدياردەكەويت. بۆ وینە: ((فەرخە بە تورپەيەوہ دەيگوت: «پيوست ناكات خۆت فيدا بكەيت، راستەدەكەيت دەست لە

جوله‌که‌یی هه‌لبگره» له‌یلا له ناخه‌وه پیتی پیده‌که‌نی چۆن شتی وا ده‌کرا؟ فهرخه لئی ده‌پاراپیه‌وه‌و ده‌یگوت «دنیابه‌ئه‌گه‌ر بکرایه‌من ئاماده‌بووم له‌به‌ر تو واز له‌دینه‌که‌م به‌ینم له‌یه‌کتر تینه‌ده‌گه‌یشتن» له‌یلا نه‌یده‌توانی واز له‌چاره‌نوسی بینیت، به‌لای ئه‌وه‌وه‌ جووله‌که‌ بوون به‌مانای هاوبه‌شی له‌چاره‌نوسی هۆزه‌که‌ی بوو ده‌یگوت: ناتوانم له‌پیناو دلی خۆمدا هاوبه‌شی ئه‌و سوکایه‌تییه‌ بکه‌م که‌ چاره‌نوسی هۆزه‌که‌مه‌)) (نه‌هایی، ۲۰۱۹: ۱۶۰)، له‌م نمونه‌وه‌رگیراوه‌دا گفتوگۆی نیوان دوو که‌سیتییه‌، به‌ناوی فهرخه‌کوره‌ لاویکی به‌ئاین موسلمانه‌، دلی چۆته‌سه‌ر له‌یلای مام شه‌له‌مۆ به‌ئاین جووله‌که‌یه‌. نوسه‌ر به‌وردی توانیویه‌تی ئه‌و موعاناته‌نیشان بدات، که‌ ئاینه‌جیاوازه‌کان بۆ تاکی دروست ده‌که‌ن، ئه‌وانه‌ی خۆشه‌ویستی یه‌که‌ن، به‌لام ئه‌و جیاوازییه‌ واقعییه‌ ئاینیه‌ی تیندان به‌ربه‌سته‌، له‌به‌رده‌م هاوسه‌رگیرییه‌که‌یاندا ده‌برپاوه‌کانی فهرخه‌ لاویکی سه‌ر گه‌رمی تازه‌ پیگه‌یشتوه‌، تۆنی ناواقعییه‌ی ده‌نویین، زیاتر گوزارشت له‌هسته‌کانی ده‌کات، به‌لام ده‌برپاوه‌کانی له‌یلا تۆنی راستی نوین و واقعییه‌ی ده‌نویین، چونکه‌ به‌پیتی ئاینی جوو مه‌رجی به‌جووله‌که‌ بوون ئه‌وه‌یه‌، ئه‌وه‌که‌سه‌ دایکی جووله‌که‌ بیت؛ هاوکات نوسه‌ر له‌دوا دی‌ری ده‌برپاوه‌که‌ی له‌یلادا حه‌قیقه‌تیکی تال ده‌خاته‌پوو، که‌ ره‌هه‌ندی میژوویی هه‌یه‌، ئه‌ویش ئه‌و سوکایه‌تییه‌ زۆره‌ بووه‌، له‌لایه‌ن موسلمانه‌کان به‌جووه‌کان کراوه‌، به‌مشیه‌یه‌ نوسه‌ر توانیویه‌تی تۆنی واقعیانه‌ (Logical tone) به‌رجه‌سته‌ بکات و گوشه‌نیگای ره‌خنه‌یی خۆیسی له‌ئاستیکی قوولدا، له‌ریگه‌ی ئه‌م تۆنه‌وه‌ بۆ خۆینه‌ر بگۆیزیته‌وه‌.

۲- تۆنی دۆستانه‌، (خاکه‌ رایی): ئه‌و تۆنه‌یه‌ هه‌ستی نزیکایه‌تی و هاوری‌تی ده‌نویینیت، له‌م جۆره‌ تۆنه‌دا هه‌ست به‌گه‌رموگۆری قسه‌که‌ر بۆ گۆیگر ده‌کریت. ((«بۆ ئه‌و کچه‌ له‌خه‌و ده‌که‌ن؟ لئی گه‌رین با لای فهرزانه‌ بخوایت. ئیوه‌یش بچن له‌ژووره‌که‌ی من بخه‌ون. منیش له‌هۆله‌که‌ له‌سه‌ر کاناپه‌که‌ راده‌کیشم.»)) (نه‌هایی، ۲۰۱۹: ۱۶۰)، له‌م نمونه‌دا سه‌عیدی ره‌حمانی به‌تۆنیکی خۆمانه‌مامه‌له‌ی میوانه‌کانی ده‌کات، که‌ شیرزاد و هه‌لاله‌ و ئاره‌زووی کچیانه‌ چۆنیتی هه‌لبژاردن و ریکخستنی ده‌قه‌که‌، ساده‌یی که‌سی قسه‌که‌ر و گه‌رموگۆری ئه‌ومان بۆ ده‌نویینیت له‌و میوندارییه‌دا، تۆنی ده‌قه‌که‌ تۆنیکی دۆستانه‌یه‌ (Casual tone)؛ سه‌رنج به‌کاره‌ینانی وشه‌ی(کاناپه‌که‌) زیاتر تۆنی به‌کاره‌ینه‌ره‌که‌ی پوون ده‌کاته‌وه‌، که‌ هۆکاری ئه‌م به‌کاره‌ینانه‌ ده‌گه‌رپیته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی سه‌عیدی ره‌حمانی کوردیکی کرماشانی نیشه‌جی و لاتی سویده‌.

۳- تۆنی ئه‌وینداری (Loved tone): له‌م پۆمانه‌دا نوسه‌ر له‌چه‌ند شوینی جیاوازا توانیویه‌تی ئه‌م جۆره‌ تۆنه‌ به‌رجه‌سته‌ بکات، بۆ وینه‌: ((هه‌لاله‌ پرسیاره‌ بی پیشه‌کی و کتوپرپییه‌که‌ی دووباره‌ کرده‌وه‌. «نه‌تگوت منت خۆش ده‌وینت یان نا؟» - «ها؟ چی؟» که‌واته‌ برایمۆک به‌هه‌له‌ نه‌چوو بوو. ئه‌و

به حاسته م سهری وهرسووراند و نیگای لهو دیمه نه بهربلاووهوه بو هه لاله گو یزایه وه. «ئهری خو شم دهوی... زورم خوش دهوی... ئه وهندهم خوش دهوی که...» ((نه های، ۲۰۱۹: ۱۴۴-۱۴۵)، لهو نمونه ی سهره وه دا گفتوگویه کی ئه فیندارانه له نیوان هه لاله و برایموکدا خوی ده نوینیت، شیواز و چو نیتی دهربرینه کانی هه ردوو که سیتییه که شهرم و شکو پیوه دیاره، به تاییه ت ئه و دهربرینه ی برایموک، که ده لیت: (ها؟ چی؟) ترس و دردو نگی به دیار ده خات، به مشیوه یه نوسه ر به له بهرچاوگرتنی باری که لتوری و کوردی و هه ستیاری بابه تی ئه وینداری نا ئارامی باری دهررونی وشه و دهربراهه زمانیه کانی به وردی ده ستنیشانکردوه، به م کاره یشی توانیوه یه تی سهره پای تو نی ئه وینداری تو نی ترس و دردو نگی... تد لهو کورته نوسینه دا بنوینیت.

۴- تو نی گه پجاری: ((ئو تونه یه به شیوه یه کی گالته ئامیز ده نوینریت، که مه بهستی ره خنه یی و توانجی له خو گرتوه)) ((Indeed editorial team, 2021: Online)، نوسه ر ئه م جو ره تو نه ی به کاره یناوه بو گه یاندنی روانگه ی ره خنه یی. بو وینه: ((مه جید لی پرسیبوو: «کو بو نه وه که ت پی چون بو، دایه؟» دایکی گو تیبوو: «کو مه له خوازبینیه کی باش بو. ئینشالا به خیر ده یان زه ماوه ندی خو شی لی ده که وینه وه.» مه جید به سهرسوورمانه وه پرسیبوو: «خوازبینی؟ زه ماوه ند؟ خوازبینی و زه ماوه ندی چی دایه؟!» «وه لا رو له هه ر پیاویک هه لده ستا و قسه ی ده کرد، ئه وه ند به جوانی و ریک و پیک باری ژن و پیوستی پاراستنی مافی ژنانی ده کرد که نه ک هه ر کچانی عازهب، به لکوو ژنانی به میردیش بهر ته ماع ده که وتن حاشا له میرده کانیان بکه ن و ده ست له منداله کانیان هه لگرن و هه رچی زوه خو یانیان لی ماره بکه ن...»)) ((نه های، ۲۰۱۹: ۷۵-۷۶)، به سهرنجدان له و نمونه وهرگیراوه دا چه ند تو نیکی جیاواز درک ده کرین وه ک: ((تو نی پرسیار، پرسن، پرس و پامان و توانج ئامیز، روونکردنه وه، گه پجاری...))، به لام تو نی بنجی و بنه رته تی تو نی گه پ جاریه، چونکه گفتوگو که له نیوان هه ردوو که سیتی مه جید و سه عاده تی دایکیدا رو ویداوه، که پاش به شداریکردنی سه عاده ت خان له و کو بو نه وه ی به بو نه ی (هه شتی مارس) روژی خانمان ریکخرابوو، ئه م گفتوگویه دروست ده بیت؛ ده بینن نوسه ر به شیوه یه کی هونه ری و لوژیکی دهربرینه کانی سه عاده ت خانی له بهرچاو گرتوه، به ئاستیک هه ست به زیاده گو یی و ساده یی و نه چونه بهر خویندن ده کریت؛ هاوکات به توانج و گالته جاریه وه باس له ناوه روکی کو بو نه وه که ده کات، به مه یش تو نی توانج ئامیز، گه پ جاری سازاندوه. له ئاستیکی قولدا (Connotation) نوسه ر له سه ر ته رزی تو نی (ره خنه یی) ره خنه ی عه قلیه تی پیاوانی شاخ و شو رپش ده کات، که ته نیا به دروشم له گه ل دو زی مافی خانماندا بوون، ئه گینا هه رگیز به کردار له واقیعدا به ته نگ پاراستنی که سایه تی خانمی کورده وه نه بوون؛ ئه وه تا نوسه ر بو نیشاندانی رووی راسته قینه ی ئه و سه رکردانه، به تاییه ت له دو زی خانماندا، له سه ر زاری ژنه سه رکرده یه کی نه خوینده واری دی نشین به شداری ئه و کو بو نه وه یه، پشت راستی ئه و راستیه

دهکاته وه. به مشیوهیه نوسهر سهرکه وتوانه توانیویه تی چهن دین تونی تری وهک: (هاوړپنیانه، دایکانه، باوکانه، نزا کاری، دهر وونی، ههرزه کارانه...تد) له م بهرهمهیدا به شیوهیه کی ورد و تایبته، بۆ گه یاندنی مه بهست و گوشه نیگای تایبته به کار بهینیت.

۵- تونی تورپهیی (Angry tone): ((ههستیکی سروشتی و بنجییه مرؤف له ژیاندا چهن دین جار ئه زموونی دهکات، به شیوهیه ک دیارخه ری هاوسهنگی و تهن دروست باشی که سه که یه، واته ئه گهر ههستی توورپهیی له که سیکدا نه بیت، ئه وا که سیک نا سروشتییه، به لام ئه گهر ریک نه خریت ئه نجامی نا هه موار و چاوه پروان نه کراوی لیده که ویتته وه)) (هیدایه تی، رضای، ۱۳۹۹: ۲۴۸)، نوسهر ئه م ههسته مرؤبییه ی له م بهرهمه مانهیدا بهرجهسته کردووه بۆ وینه: ((دایکی و خانزاد له سهر بانیزه که بوون، به سه ریاندا نه راندی: ((کهس نه بوو تالانیتان بۆ بکات؟! ئه مه نه بی؟!)) (نه های، ۲۰۱۹: ۷۵)، که سی تورپه (لاس) ه له دایک و هاوسه ره که ی تورپه ده بیت، چونکه دهر فته تی ئه وه یاندا وه، برا میړ مندا له که ی بچیت بۆ تالانی؛ هه لبهت بونه ی ئه م دهر بر او وه، کاتی هینانه وه ی فخرخه یه له ناو ئاپوړای تالانچیاندا. نوسهر له رینگه ی به کارهینانی دهسته واژه ی (به سه ریاندا نه راندی)، ههروه ها چپوه ی دارشتنی لایه نی رسته سازی ده که تونی ئه و تراوه یان دهست نیشان کردووه، که تونی (تورپه ی) ه

۶- تونی سهرکونه که رانه (Sermon tone): ((مه بهست له تونی سهرکونه که رانه ئه و تونه یه ههستی نیگه رانی و ناره زایی و ره خنه یی نیشانداده ت به رامبه ر به که سی سهرکونه کراو)) (خاکبازی، حیدری، ۱۳۹۹: ۱۱۶)، عه تای نه های له م رومانه یدا (بالنده کانی دم با) به شیوهیه کی بهرچاو تونی ره خنه یی و پرسپاریی و سهرکونه که رانه ی بهرجهسته کردووه، ده توانین بلین: تونی هه مه کی ئه م بهرهمه ی زیاتر خو ی له سی جوړه تونه دا ده بینیتته وه بۆ وینه: ((بارام ده یگوت: «شه قی زه مانه هه موویانی گوړپوه. پاره تو و سهدانی وهک توی پی له بیر بردونه ته وه.» ده یگوت: «له ناو هه موویاندا تو کلاوت چووه سهر. تو و چهند که سیک و هک تو. به قسه ی ئه وان وازتان له ژیان و کهس و کارتان هینا و شوین خه ونیکی مندا لانه که وتن.)) (نه های، ۲۰۱۹: ۵۶-۵۷)، به سه رنجدان له و نمونه یه تیده گه ین، که شی گشتی ده که که سهرکونه که رانه یه چهند باره کردنه وه ی جیناوی سهر به خو ی که سی دووه می تاک له دهر برینه کانی قسه که ردا تونی دهر برینه که ی له ئاستی سهرکونه کردنه وه به ره و ئاستی تونی ره خنه یی توندی ده بات، ته نانه ت له دوا دیړی دهر بر او وه که یدا تونی تاکی سهرکونه که ر به خشکه یی ده چپته سنوری تونی سوکایه تی پیکردنه وه؛ هاوکات به پیی بونه ی قسه کردنه که، له ئاستیکی قولدا نوسهر ره خنه یی عه قلیه تی چه په شوړشگیره کانی کوتاییه کانی نیوه ی دووه می سهدی بیسته م دهکات، چونکه ئه م گفتوگویه له نیوان (بارام) و (میهره بان) روویدا وه.

۲/۳-۳) پۆلینی تۆنی ئەرینی و نەرینی

۲/۳-۳-۱) شیکاری تۆنه ئەرینییهکان:

تۆنی ئەرینی (Positive tone): مەبەست لە تۆنی ئەرینی ئەو تۆنانەیه، کە ناوهرپۆکیکی ئەرینی و ریزدارانەیان لە خۆ گرتوو، بەشیوەک لە ئاستی تۆنی ئەرینییدا هەست بە نەرمی نواندن و میهرەبانی... تە دەکریت؛ هەربۆیه نوسەر بۆ خستنه پووێ کەشیکی ئەرینی لە رینگەیی دروستکردنی تۆنی ئەرینییهوه، هەولدهدات زیاتر سود ((لەو وشە ئەرینیانە بیین، کە هەلگری واتا و مەبەستی ئەرینی قوولن، چونکە ئەو وشە مەبەست قوولە ئەرینیانە هەستی خوشی و بیرى ئەرینی لای وەرگر(خوینەر) دەربارەى بەرھەمەکە دروست دەکن)) (Geraghty, 217: online)، لەم پوووه هەست بە کەشیکی ئەرینی و پر لە نەرمونیانی لە دەقەکەدا دەکریت؛ تەنانەت ئەو وشانەى هەلگری واتا گەلنکی نەرینین، لە رینگەى تەکنیکی چۆنیەتی جیکەوتە و سەرورپیزکردن و چینیانەوه تیبینی کراوه، کە لە واتا نەرینییهکانیانەوه بگۆرین بۆ واتای ئەرینی؛ چونکە بۆ ((مروۆی کارامە، زمان وەک هەویر وایە بە دەستیەوه و چۆنی بویت، بە ئەرینی یان نەرینی دەتوانیت بەکاربیهیتیت. زمان چەکە مروۆف دەتوانیت بە هۆی ئەو چەکە ئەبستراکییهوه لە کۆمەلدا بژی و جینگەى خۆی بکاتەوه، هاوکات هەر بەو چەکە ریز و بیریزی خۆی دەربیریت.)) (حەمەرەشید، ۲۰۱۳، ۳۲)، لەم پوووه زمان وەک ئامرازیکى کاریگەر پۆلدهبیینت، لە بونیادی تۆن و تەرزەکانیدا، بەلام ((تۆن چۆنیەتی گوزارشتکردن لە شتیک، یان چۆنیەتی گەیانندی پەيامیک دەستنیشان دەکات، کە بارى هەست و هەلوێستی نوسەر دەربارەى هەر بابەتیک، یان بابەتی باس لیکراودا خۆی دەبیینتەوه.)) (Vaid, 2022, online) تۆن وەک تەکنیکیکی هونەریی لە هەردوو ئاستی (وتن_نوسین)دا هەر لە رینگى زمانەوه دەنوینریت، چونکە لەم پوووه ((کاتیک باسی تۆن دەکەین لە زماندا، مەبەستمان ئەو بەشەى دەربیرینەکەیه، کە بارى هەست و هەلوێستی نیرەر (نوسەر) بەرامبەر بە بابەتەکەى دەردەخات...)) (Perrine, 1963:1) نوسەر عەتا نەهایى لەم پۆمانانیدا (گۆلى شۆران، بالندەکانى دەم با، گرەوى بەختى هەلالە)، بەشیوەیهکی ئەدەبى و هونەریی هەندیک لە روانگە و گۆشەنیگاکانى لە رینگەى تۆنه ئەرینییهکانەوه خستوووتەروو، لەم باسەدا بە نمونەى وەرگیراو لە پۆمانەکانەوه شیکارییان دەکەین.

۱- تۆنی دلنیایی (Assertive tone): ((ئەو تۆنەیه توانا و بالادەستی ئاسودەیی و پیدانی دلنیایی نیشاندهدات، ئەم تۆنه ئەرینییه لەگەل هەستی ئەرینی ئاسۆی چاوه پوانی خوینەرەدا هاوئاھەنگ دەبیت و خۆشحالی دەکات)) (Indee editorailteam, 2021: Online)، لە روانگەى تۆنی ئەرینییهوه نوسەر لەم پۆمانەیدا (گۆلى شۆران)، توانیویەتی لەچەندین شوینی پۆمانەکەدا تۆنی ئەرینی و جۆره جیاوازهکانى بەرجەستە بکات، بەلام تۆنی ئەرینی کزترین تۆنه لەسەر ئاستی گشتی دەقی پۆمانەکەدا،

چونکہ ئەم پۇمانە رەنگدانەوہی سالەکانی نیوہی یەکەمی سەدەہی بیستەمە، کە پەرن لە پووداوەگەلی شەپو شۆر و مەملانی و کەوتنەوہی پووداوەگەلی مەرگەسات ئامیز، بەلام سەرەپرای بەرجەستەکردنی ئەو پۆژەگارە ناھەموارانە نوسەر توانیویەتی لێرەو لەوئ لە سنوری دەقەکەدا بۆ گەیانندی گۆشە نیگاو پوانگەہی خۆی سود لە تونی ئەرینی ببینیت. بۆ وینە: ((کوێخا ھەباس گوتی: «خۆتان بە لێقەوماو نەزانن کەندومان پەرە لە گەنم و جۆ و ھەرز، تا بەشی کرد پیکەوہ دەیخۆین، لێشمان برا پیکەوہ پوو لە کەرەمی خوا دەکەین.)) (نەھایی، ۲۰۱۹: ۲۱-۲۲)، بۆنەہی ئەو وتراوہی سەرەوہ کاتی ئاوارە بوونی خەلکی شارە، کە دایک و باوکی لاس و پور ھەلاو و دایک و باوکی و دایک و باوکی دایە گولئ و خەلکی تریش پووین لە مالی کوێخا ھەباس ناوہ. نوسەر لە دەربراوہکانی کوێخا ھەباس دا لایەنی دئ نیشنی و باوہرداری بە خودا دەستەلاتداری و پالپشتی و دلنیا کردنەوہ بەرجەستە کردوہ، بۆیە ئەو تونەہی کوێخا ھەباس تونیکە ئەرینی لە جۆری دلنایی پیدانە؛ ھاوکات نوسەر گۆشەنیگای تایبەتی خۆشی گەیاندوہ، کە لایەنگری ویستی ئەرینی و چاکە خوازییە.

۲- تونی ئامۆژگاری، دایکانە: بۆ وینە: ((دایکی دەیگوت: کچم خۆ کافر نابیت، ئەگەر دەستیک بە خۆتا ببینیت، بەو سەر و قژ و پوومەت و چاو و برۆیەتا، بەو لەش ولارە جوانەتا؛ دەیگوت: سا وەلا دەستیک بە خۆتا ببینیت توزیک قەدری خۆت بگری، ھەموو ئەم دۆل و دەر بەندە کچی وەک تو جوانی تیدا نییە.)) (نەھایی، ۲۰۱۹: ۱۳۶-۱۳۷)، لەم نمونەدا دەربراوہکانی (دایکی، کچم) دەستنیسانی گفتوگۆکە دەکات، کە لە نیوان دایک و کچیکدایە، بەمشوہیە سەرەپرای تونی ئامۆژگاری، ھەریەک لە تونەکانی (دایکانە، دۆستانە، ھاندان، سەرکۆنەکەرانە) ھەستیان پیدەکریت. لەدیری یەکەمی نمونەکەدا تونی ئامۆژگاری و تونی سەرکۆنەکەرانە؛ ھەروہا لە دیری دووہەمی نمونەکەیشدا سەرەپرای بەدەوامی تونی ئامۆژگاری، تونی ھاندانیش ھەستیان پیدەکریت، ئەگەرچی تونی گشتی نمونەکە ئامۆژگاری ئامیزە، بەلام لە ئاستیکی قولدا تونی دپدۆنگی و نیگەرانی ھەیە، لە دەربرینەکانی (سەعادەت خان)دا بۆ (ھەلالە)ی کچی، چونکە ھەلالە پۆشاکێ پیاوان دەپۆشیت، بەشیوہیەک لە سروشتی (میینەہیەتی) راستەقینەہی خۆی دوورکەوتووەتەوہ، بۆیە سەعادەت خان وەک دایکیک خەم لە داھاتووی کچەکەہی دەخوات، خەم خواردنەکەیشی تەنیا لە روانگەہی دایکیەتیئەوہیە.

۳- تونی نۆستالیژیانە: ((ئەو تونەہی تیدا ھەستی گەرانەوہ بۆ رابردوو لەرینگەہی یادەوہرییەوہ دەنویتریت، بەشیوہیەک بەھۆی دەربرینی ھەستی خۆشی، یان ناخۆشییەوہ درک بە کەسایەتی ئەو کەسە دەکریت، کە ئەم تونە بەکار دەھینت.)) (literarydevices.net)، لێرەدا تونی نۆستالیژیانە بە چەمکە ئەرینیئەکەہی بەکارھاتوہ، بۆ وینە ((ھەلالە چوو بووہوہ بۆ قوتابخانە، قوتابخانەہیەک کە شەش سال دەرسی لئ خویندبوو، ھەر سالە و لە پۆل و ژووریک، لەگەل سی یان چل کچۆلەہی دیکەہی

ھاوتەمەنى. ھەموویان بە ریز لەسەر کورسییە درێژەکان، شان بەشانی یەکتەر دادەنیشن. مامۆستاکیان ژنیکی میهرەبان بوو. دواى تەواکردنى دەرسەكەى، یاری لەگەڵ دەکردن، گۆرانى پى دەخویندن.)) (نەهایى، ۲۰۱۹: ۳۶)، كەسى گێرەرەو ە سەعیدی پەحمانییە لە رێگەى یادەوهرى ەلەلەو، كە پیشتر لى بیستوو ە لەسەر تەرزى تۆنى نۆستالیژیانە، دەگەریتەو ە بۆ قوناخى مندالى ەلەلە و یادەوهریەکانى لە خویندنگەدا؛ بەشیوهریەك ئەم گەرانهوهریە ەستى خوڤ و ئەرینی دەگەریت، بە وەرگر بە رادەیهك لە كاتى خویندەوهرى ئەو دیرانەدا ەستى خوڤى و ئەرینی بوون دایبگریت، چونكە ەستى ئەرینی لە تۆنى ئەو نمونەیهدا فورمەلە بوو: گەر وردتر سەرئەنجام لە نمونەكە بدریت درك بە تەكنیکی فلاشباک دەگریت، بەلام تونیک لە نمونەكەدا خوڤ دەنوینت، تۆنى نۆستالیژیانەى ئەرینی. مەبەست لە فلاشباک لە رۆماندا: ((فلاشباک، یەكێكە لە تەكنیکە گەرگەکانى رۆمان، كە وەك ئاوینەیهك وایە شاكەس یان كەسیتیەكان بەهویەو رابردووی خوڤانى تیدا دەبینن، لەكاتى ئیستادا گوزارشتى لیدەكەن. واتە فلاشباک كاتى ئیستا بەكاتى رابردووەو گریدەدات.)) (قادر، ۲۰۰۹: ۸۷)، بەشیوهریە لە نواندنى ئەم تەكنیکە گەرگەدا، تۆنى نۆستالیژیانە بەكار دەهینریت.

۲/۳-۲) شیکاری تۆنە نەرینیەکان

تۆنى نەرینى: (Negative tone) ئەو تۆنەیه بەشیوهریەكى نەرینى گوزارشت لە بارى ەست و ەلوئیستی نیرەرەكەى دەكات. نوسەران بۆ گەیاندى ەستگەلیكى نەرینى زیاتر سوود لە ەلەبژاردنى ئەو ((وشە تۆن نەرینیانە دەبینن، كە توانای گویزانەوهرى ەست و ەلوئیستی قوولى نەرینیان ەیه لە بەرھەمەکانیاندا)) (Geraghty, 2017, Online..)، بۆ گەیاندى ەستگەلى نەرینى، لەم جۆرە تۆنەدا تییى دەگریت، زیاتر سوود لە وشە و دەستەواژە و ەست برینداركەرە نەرینیەكان وەر بگریت؛ ھاوكات چۆنیەتى ھونەرکاری جیکەوتەى ئەو یەكە زمانیانە و چینیان لە پیکهاتەى دەقەكەدا، تەرز و جۆرى ئەو تۆنە نەرینیانە نیشانەدات، ەروەها ئاستى نەرینیوونەكە لە رووى چۆنیەتى و چەندیتیو ە دەستنیشان دەكات.

۱- تۆنى نیگەرانی (Worried tone): ((ئەو تۆنەیه ەستى نیگەرانی دەنوینت، بەشیوهرى ئەم ەستى نیگەرانیە دەگوییژیتەو ە بۆ خوینەر دەربارەى بابەت و مەبەستى باسكراو، كە نەزانراو و ناروونە، ئەمەیش ەستى دوو دل و خرۆشانى دەروونى و ترس بۆ وەرگر دروست دەكات.)) (Colonia, Online: 20121)، تۆنى نیگەرانی یەكێكە لەو تۆنانەى دەچیتە پۆلىنى تۆنى نەرینیو ە، نوسەر لەم

به‌راوردیکه له نیتوان ئیستا و جارانی هاوسه‌نگه‌ره‌کانی که‌سی ئه‌وق بوو (میهره‌بان)، که زیاتر له سی سال دووری و دابران ده‌گه‌رپیتته‌وه بۆ ناویان، هه‌ربۆیه‌هه‌رپووی شوک و ئه‌وق بوونیکه‌ی‌هه‌کجار ترسناک ده‌بیتته‌وه. نوسه‌ر بۆ نیشاندانی هه‌ستی ئه‌وق بوونی که‌سیتی میهره‌بان به‌شیوه‌یه‌کی وردو هونه‌ری وشه و ده‌ربراوه‌کانی بۆ هه‌لبژاردوه، له‌چهند پروانگه‌یه‌که‌وه به‌راوردی ئیستایان ده‌کات، رابردوویه‌ک پڕ له‌شه‌ره‌ف و شانازی، به‌لام ئیستایان خۆ په‌رست و پاره‌په‌رستی و گه‌ل نه‌ویستی ده‌نوییت، نوسه‌ر بۆ نیشاندانی ئاستی قوولی ئه‌وق بوونه‌که‌ی که‌سیتی ناو رۆمانه‌که‌ی زیاتر له‌پینج جار ئامرازی (نه‌ریی) به‌کاره‌یناوه، به‌مه‌یش تۆنی ئه‌وق بوونی نه‌ریی به‌رجه‌سته‌کردوه؛ هاوکات له‌ئاستیکی قوولدا ره‌خنه‌ی شو‌ر‌ش‌گ‌یر‌ه‌چه‌په‌کانی نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی بیسته‌م ده‌کات، که‌ زۆربه‌یان پیچ‌ه‌وانه‌ی بیرو ریبازه‌که‌یان بوون به‌ده‌وله‌م‌ه‌ند و سه‌رمایه‌داری گه‌وره‌به‌سه‌ر خه‌لگه‌وه؛ نوسه‌ر ئه‌م تۆنه‌ره‌خنه‌یه‌یه‌ له‌هه‌ستی ئه‌وق بوون و به‌داخ بوونی که‌سیتی رۆمانه‌که‌یه‌وه ده‌نوییت، که‌گۆشه‌نیگای خودی نوسه‌ره‌ده‌رباره‌ی ئه‌و رابردوه.

٣-تۆنی نامۆیی: ئه‌و تۆنه‌یه‌هه‌ستی نامۆیی ده‌نوییت، به‌شیوه‌یه‌ک درک به‌هه‌ستی نامۆیی و ده‌راوکی تیدا ده‌کریت. بۆ وینه: ((فه‌ره‌اد وه‌ک هه‌یوانیک هه‌ستی به‌بورکان یان بوومه‌له‌زهره‌کردبی، نا‌ئارام و بی‌قه‌رار، به‌ژووره‌که‌یدا، به‌ناوی دووکه‌لی جگه‌ره‌ی من و ئه‌ودا، ده‌هات و ده‌چوو، خۆی به‌دیواره‌ره‌ش و تاریکه‌کاندا ده‌کوتا. له‌پڕشانی ئیسکنی به‌ر سه‌عاته‌کۆن و له‌کارکه‌وتووکه‌ی سه‌ر سنگی دیواره‌که‌هوت. سه‌عات زرینگه‌یه‌کی لی به‌رز بووه‌وه و که‌وته‌خوار ئه‌و چوو هه‌لیگرتته‌وه. شیشه‌ره‌ش و تاریکه‌که‌ی نه‌شکابوو، دیسان هه‌لیواسییه‌وه. فه‌ره‌اد گوی پی نه‌دا. ئاگای لی نه‌بوو؟ وه‌ک خه‌وه‌گه‌ری له‌ر و لاواز و بی‌ته‌کان خۆی به‌م لاوادا ده‌په‌لوسی و پچر پچر ورپینه‌ی ده‌کرد.)) (نه‌های، ٢٠١٩: ١٤٠)، له‌و نمونه‌یه‌دا درک به‌تۆنی نامۆیی ده‌کریت، چونکه‌له‌تۆنی ده‌ربینه‌کانی گپه‌ره‌وه‌ی یه‌که‌مدا، له‌خسته‌ن‌پووی که‌شی ئه‌و ژووره‌ی، که‌خۆیی و گپه‌ره‌وه‌ی دووه‌می تیدا (میهره‌بان)، به‌تایبه‌ت له‌باسکردن و ویناکردنی که‌سیتی (فه‌رها)دا، به‌ته‌واوی خۆینه‌ر هه‌ست به‌که‌شیکی نامۆ ده‌کات و هه‌ژانی ده‌روونی تیدا دروست ده‌کات، چونکه‌که‌سیتی فه‌ره‌اد وه‌ک پاله‌وانی چیرۆکه‌که‌ی میهره‌بان له‌میژه‌مردوه، به‌لام تارمایی ئاسا (شه‌به‌ح) له‌زه‌ینی هه‌ردوو گپه‌ره‌وه‌ی دیاری ئه‌م رۆمانه‌ (بالنده‌کانی ده‌م با) زیندوو ده‌کریتته‌وه و واقیعه‌انه‌ ده‌نوییت، که‌هه‌ستی ترس و نه‌ریی بوون به‌خۆینه‌ر، ده‌گه‌یه‌نیت، به‌مشیه‌یه‌ ئه‌وتۆنه‌ی ده‌چنه‌سنوری تۆنی نه‌ریییه‌وه پانتایه‌کی فراوانیان له‌م به‌ره‌مه‌دا داگیر کردوه.

۴- تۆنى كەلتورى: ئۇ تۆنەيە رەنگدانەوہى سىما كلتورىيەكانە. نوسەر بە وردى ئەم جۆرہ تۆنەى بۆ گياندى پوانگەى خۆى لەم پۆمانە (گرەوى بەختى ھەلالە)دا بەكارھىناوہ. بۆ وىنە: ((ھەمەرەشىد ئاغا وتى: من كچەكم ناوئىت، كە لە سىبەرى خۆشى بترسىت من كورىكم دەوئىت، كە لە ھىچ نەترسىت- ھەلالە گوتى: من لە ھىچ ناترسم...)) (نەھايى، ۲۰۱۹: ۴۲)، لەم نمونەدا درك بەتۆنى نەرىنى دەكرىت، چونكە ھەمەرەشىد ئاغا بە كەم لە خانمان دەروانىت، بەشىوہىەك ترس دەكاتە سىماى ديارى كچان، بەلام نەترسى دەكاتە سىماى كورپان، ھەلبەت ئەم بۆچونە رەھەندى كەلتورىى و مېژووى و دەروونى ھەيە. سەرنج بەكارھىنانى وشەى (ھىچ) لای ھەر دوو كەسىتییەكە تۆنى بنجبرانە دەنوئىت؛ ھاوكات لە ئاستى قوللى دەقەكەدا، نوسەر دەيەوئىت لە سەر تەرزى تۆنى رەخنەى رەخنەى ئەو كلتورە پۆژھەلاتىيە و بە تايبەت كوردىيە بكات. گەر وردتر سەرنجى نمونەكە بدرىت: ئامرازەكانى نەرىكردن ئامازەى خۆى ھەيە، بەتايبەت چەند جار دووبارەبوونەوہى، لە دەربرىنەكانى ھەمەرەشىد ئاгада تۆنى (دردۆنگى، نىگەرانى، بى ئوقرەيى، نالۆژىكى، ناپەرودەيى،...تد) ھەستىان پىدەكرىت.

۵- تۆنى خۆ سەركۆنەكردن: ئەوتۆنەيە تىدا كەسى قسەكەر سەركۆنەى خۆى دەكات تۆقيو و ناآرام دەدوئىت. نوسەر سودى لەم تۆنە بىنيوہ، بۆ نىشاندانى پەيوەندى نيوان خانمان و پياوانى پۆژھەلاتى: ((ھەلالە دەيگوت: نەمزانى چۆنبوو؟، كە پىمگەيشتەوہ- من بەم ھەموو ھۆشيارىەمەوہ بە درىژايى ھەلات ھەلات و راكەراكە لە ساتەوہختىكدا من لىي غافل بووم- ئەويش لە ھەمان ساتەوہختا ھەلىكوتايە سەر لەشم وەك راوچىيەكى ماندوو چنگى لە دل و دەروونم گىركرد)) (نەھايى، ۲۰۱۹: ۲۱۱)، لەم نمونەدا كەسى قسەكەر ھەلالەيە، كە بۆ سەعیدى رەحمانى دەردەدلەكانى دەكات، بەلام تەنيا دەردەدلەكردن نىيە، بەلكوو لە سەر تەرزى تۆنىكى نەرىنى وىناكردنى پياوان بە راوچى خانمان بە نيچىر، ھەلبەت ئەم بۆچونە وىناى دارستانىكمان بۆ دەكات، نەك كۆمەلى مروئى. نوسەر زۆر وردبىنانە توانىويەتى (كەينونە مئىنەكە)ى جىھانى دەروونى خۆى وەك پياويك بنوئىت؛ ھاوكات لە ئاستىكى قوللى دەقەكەدا رەخنەى ئەو عەقلىتە نامرؤقانەيە دەكات. سەرنج دەستەواژەكانى (لىي غافل بووم، راوچى ماندوو، چنگى لە دل و دەروونم) دەستەواژەى يەكەم تۆنى ھەل پەرسى دەنوئىت، لە دووھەمىاندا شىرزاد بە راوكەرىكى ھەل پەرسى دەچوئىت، لە سىتھەمدا جارىكى تر شىرزاد بە دپندە وىنا دەكات، كە چنگى لە دل و دەروونى ئەم گىركردوہ.

۶- تۆنى ھەپشە ئامىز: ئەو تۆنەيە ھەستى توند و شەپەنگىزى كەسى بەكارھىن دەنۇنىت. نوسەر بۇ نىشاندانى ھەستى شەپەنگىزى كەسىتتېيەكان سودى لەم تۆنە بىنيوہ. بۇ وىنە: ((شېرزاد گوتى: ئەوہ دەپۆم، بەلام دلنباہە ھەروا سوک و ئاسان دەستبەردار نابم)) (نەھايى، ۲۰۱۹: ۲۱۷)، وەك ھەمىشە شېرزاد و ھەلالە دەبىت بە شەپان، بەلام تۆنى ئەو دەربېرنەى شېرزاد ھەپشە ئامىزە، ئەوہتا لە دوا و تراودا بە تۆنەكى ھەپشە ئامىز و دوژمانانە بە ھەلالە دەلەت: بە سانايى دەستبەردارتان نابم. سەرنج لە ئاستىكى قولدا نوسەر بەوردى رەخنەى عەقلىەتى پياوانى رۆژھەلاتى دەكات.

ئەوہى جىي سەرنجە لەم رۆمانەدا، نوسەر زياد لە پەنجا جور تۆنى جياوازی بۇ گەياندى بىر و گۆشەنىگای جياواز بەكارھىناوہ، بەشيوہيەك لە رېگەى ھەر جورە تۆنىكەوہ توانيوہتى بارى ھەست و ھەلوئىستى خۇى دەربارەى رۇودا و پىشھاتەكان بەشيوہيەكى ھونەرىى بخاتەپوو؛ ھەلبەت بۇ جىبەجىكردى ئەم مەبەستە وەك رېگەيەكى ھونەرىى نوئى لە ژانرى رۆماندا، نوسەر سودى لە چۆنىەتى (تۆنى و تراوہكان)ى ھەر كەسىتتېيەك وەرگرتوہ، چونكە ((تۆنى قسەكردى ھەر كەسىتتېيەك، وىنانوئىنى بارى ھەست و ھەلوئىستى زەينى و دەروونى نىشانەدات و دەبىتە ناسنامەى)) (مىر سادقى، ۱۳۹۴، ۶۷۲)، لەم رۇوہوہ نوسەر توانيوہتى ھونەركارى بكات، كە لە رېگەى تۆنى كەسىتتېيەكانەوہ بتوانىت شوناس و ناسنامەيان بۇ خوئنەر ئاشكرابكات. بۇ وىنە: تۆنگەلېك كەسىتتېيى (شېرزاد) بەكارىدەھىنىت نەرىنن، كە خودى راستەقىنەى شېرزادمان وەك پياويك بە خوغدە زەينى و دەروونىەكانىەوہ پىدەناسىنىت، وەك (مرؤف) لە تەرزى كەسىتتېيەكى ھونەرىيدا، بەلام ئەو تۆنانەى كەسىتتېيى (ھەلالە) بەكارىان دەبات، زياتر ئەرىنن، كە گوزارشت لە خودى كەسىتتېيى ھەلالە دەكەن، وەك (مرؤف) ھەروہا وەك (خانمىك) بەم وردەكارىيەى نوسەر توانيوہتى بەشيوہيەكى ھاوسەنگ لەم بەرھەمەيدا، ھەر دوو (كەينونە نىرىنە و مىننەكە)ى بپارىزىت، واتە: كاتىك دەربارەى خەون و خوليا، يان كىشە و موغاناتەكانى خانمان تۆ وەك خوئنەر ھەست ناكەيت ئەمە نوسىنى پياويكە، بەلكو دەتوانرىت درك بە خانمىكى وردەكار بكرىت، كەچى ھەر ھەمان نوسەر كاتىك لە سەرزارى كەسىتتېيەكى (نىرىنە)وہ دەنوسىت، تەنيا بەر (كەينونەى نىرىنە) دەكەوين، نەك (كەينونەى مىننە) نوسەر سەركەوتوانە بەشيوہيەكى ھونەرىى و ئەدەبىي لۆژىكىانە توانيوہتى لە چۆنىەتى ھەلبژاردنى و تراوہكانى كەسىتتېيەكانى ناو ئەم رۆمانانەيدا ئەم لايەنانە بپارىزىت و لە بەرچاويان بگرىت.

۷- تۆنى نۆستاليزيانە: ((ئەو تۆنەيە تىدا ھەستى گەرانەو ھە بۆ رابردوو لەرېگەي يادەو ھەرييەو ھە دەوئىرئىت، بەشئو ھەيەك بەھۆي دەربىرىنى ھەستى خۆشى، يان ناخۆشئىيەو ھە درك بە كەسايەتى ئەو كەسە دەكرئىت، كە ئەم تۆنە بەكار دەھئىت.)) (literarydevices.net)، لىرەدا تۆنى نۆستاليزيانە، يان تۆنى يادەو ھەري بە چەمكە نەرىئىيەكەي بەكار ھئىراو ھە. بۆ وىنە: ((ھەلآلە رۇخسارى گىرژ و مۆنى مودىرەكەيشى لە قاپى رەشى چارشئو ھەيەكدا ھە بىر دەھاتەو ھە، كاتىك تەرەشوو لئىكى لئى بە دەستەو ھە دەگرتن و ... ھەلآلە ئىش و ئازارى تەرەشوو لئىكەشى لە بىر بوو. گىرئانى خۆي و ھاورپىكانئىشى لە بىر بوو. ... ئەوسا مندالەكان پىدەكەنن بە پىكەننەو ھە دەچوونە ھەوشەي قوتابخانە، چوار چوار و پىنج پىنج دەستيان دەخستە ناو دەستى يەكتر و گۆرانئان دەخوئىد. گۆرانئان، نا، سرود)) (نەھايى، ۲۰۱۹: ۳۶-۳۷)، لەم دەقەدا كەسى گىرە ھەو ھە (سەئىدى رەھمانئى) يە، كە لە يادەو ھەري ھەلآلەو ھە يادەو ھەرييەكەي مندالى خۆيمان بۆ دەگىرئىتەو ھە، بەلئى بەگشتى تۆنى نمونە ھە رەگىراو ھەكە (يادەو ھەري، مندالى، شادى...تد) ھەستيان پىدەكرئىت، كەچى لە ئاستئىكى قوولى دەقەكەدا، لە سەر تەرزى تۆنى ئەرىئى، دركى تۆنىكى تر دەكرئىت، ئەوئىش تۆنى (رەخنەي) ھە، بە مەبەست نوسەر دەيەوئىت رەخنەي سىستەمى خوئىدن و چۆنىەتى ئىدارەدانى بكات، لە رېگەي يادگەي كەسئىتى مندالى ھەلآلەو ھە، كە نەك ھەر لە كۆلان و مالەو، بگرە لە سنورى فىرگەئىش لە سايەي ئەو سىستەمە پەروەردەيەو ھە، ھئىشتا يارى و پىكەنن، كە دوو تايبەتمەندى سروشتى راستەقەينەي مندالانن، لئىان قەدەغەيە بەمشئو ھەيە نوسەر وردىبىنانە بۆ خستەنەرووى گۆشەنىگاكانى دەبارەي ھالەت و دياردە و پروودا و پىشھاتەكان، لە سنورى ئەم كارە ئەدەبئىيەدا، سودى لە چەندىن تەكنىكى (زمانئى، ئەدەبئىي، ھونەرىيى...تد) ھە رەگرتوو ھە، لە چۆنىيەتى دروستكردى تۆن و تەرزە جياوازەكانى.

لەم رۇو ھەو دەتوانئىت بوتئىت تۆنى نەرىئى و جۆرەكانى پانتايەكى گەورەيان لە رۇمانەكانى عەتا نەھايىدا گرتوو ھە، بەتايبەت (گرەوى بەختى ھەلآلە)، بەشئو ھەيەك تۆنى نەرىئى سىماي ديارى ئەم بەرھەمەي نەھايىيە، چونكە لە كۆي پەنجاو سئى تۆنى بەكار ھاتوو، زياتر لە بىست و ھەشت تۆنىان دەچنە خانەي تۆنى نەرىئىيەو ھە، ھەربۆيە تۆنى ديار لەم رۇمانەدا تۆنى نەرىئىيە.

بەشى سىيەم

شىكارى تەكنىكەكانى تۆن لە ھەر سى
پۆمانى (گولى شۆپان، بالندەكانى دەم با
،گرەوى بەختى ھەلالە)دا

۱/۳) شیکاری پۆلی تۆن له نواندنی که سایه تی که سیتییه کاندایا

۱-۱/۳) پۆلی تۆن له بهرجهسته کردنی که سایه تی که سیتییه کانی پۆمانی گۆلی شوپان دا

پۆمان وهک پیگه یشتووترین ژانری ئەدهبیی، له توانایدایه مرۆف و ژیان به کۆی ئالۆزی و ههسته ئاشکرا و شاراوه کانییه وه بنوینیت؛ له م سۆنگه یه وه خستنه پووی که سایه تی هه ر که سیتییه ک له پۆماندا، پپووستی به تهکنیک گه لیککی ورد و هونه ریی هه یه، تا بتوانریت ویناکردنی که سایه تی که سیتییه کان، به شیوه یه کی هونه ریی بهرجهسته بکرین، به تایبهت له زهینی وهرگر (خوینهر)دا؛ له م پوهوه تۆن وهک تهکنیککی هونه ریی، پۆل ده بینیت له نواندن و بهرجهسته کردنی خوخته زهینی و دهروونییه کانی هه ر که سیتییه کدا. ((نوسه ر بۆ نواندن و خستنه پووی که سیتییه دیاری ناو چیرۆکه که شیوازیکی ده ربهرین و جوریکی تۆن هه لده بژریت، که له گه ل ئەزمونه که سیی و ژینگه ی خیزانی و کومه لایه تی خوخته ی دهروونی ئەو که سیتییه دا بگونجیت، تا له و ریگایه وه شیوازی بیرکردنه وه ی ئەو که سیتییه نیشان بدات و که سایه تییه کی وای پپ بخصیت له که سیتییه کانی تری ناو به ره مه که جیاواز بیت؛ به شیوه یه ک هه ر که سیتییه ک به پپی تایبهتمه ندییه سۆزداری و هزرییه کانی خۆی زمانی تایبهت به خۆی ده بیت، که له زمانی هاوکه سیتییه کانی تری ناو چیرۆکه که ناچیت؛ هه ربۆیه تۆن ناسنامه و پیناسی که سیتییه)) (میرصادقی، ۱۳۹۴: ۶۷۲)، له م پوهوه هه ولده دهین له ریگه ی تۆنی هه ر که سیتییه که وه شیکاری که سایه تی ئەو که سیتییه بکهین و تایبهتمه ندییه کانی که سایه تی بخهینه پوو:

بۆ ئەم مه بهسته به پپی زنجیره ی میژووی بلاوکردنه وه ی پۆمانه کان کاریان له سه ر ده کهین.

پۆمانی گۆلی شوپان یه که مین پۆمانی چاپکراوی عه تا نه هاییه له م پۆمانه دا زیاتر له پانزه که سیتی به دیارده که ون، له بهر که می ماوه سنورداری توێژینه وه که ته نیا باس له پینچ له وه که سیتیانه ی ده کهین.

که سایه تی لاس

یه کیکه له که سیتییه کانی ئەم پۆمانه، وهک که سیتییه کی دیار ده رده که ویت، ئەگه ر وهک نمونه یه کی سمبولی وهری بگرین، گوزارشت له چه په خه بات گیره کانی کورد ده کات، له کاتیکدا خان بریاری دابوو شار بسوتینیت هاوشیوه ی خه لک خیزانی لاسیش شاریان چۆل ده کرد، به لام لاس بریاری مانه وه ده دات، نهک رویشتن له گه ل خیزانه که ی بۆ وینه: ((وسوونئاغا له بهری پارابوو و ریشی له مست نابوو: « ئەمه گالته ی پپی ناکرئ، کورم.» دایه گۆلی به سه ریدا گریابوو: «ده رده که م لی مه که به دوو دهرد، لاس.» لاس به قسه ی که سیانی نه کردبوو. ته نانهت گویی به خانزادیش نه دابوو. تازیه بار و

زهستان بوو. هیشتا چلهی مهرگی دایکی و حهوتی له دایکبونی یادگار نهچووبوو.)) (نههایی، ۲۰۱۹: ۸۴)، ئەم نمونهیه بی ههلوستی لاس و کهمترخه می نیشاندات، بهرامبر بههوسه و منداله ساواکهی لهو ئاوارهیی و دهربهردیهی دا خویان لی دادهبریت لیان جیا دهبیتهوه، له کاتیکدا وهک له دهقهکهوه دهردهکهویت، ههوسهکهی پیوستیهکی زوری به ههبوونی لاس ههیه، له لایان بیت، بهلام ئەو دل رهقانه خوی بهدوور دهگریت لیان بهم بی ههلوستی لاس بهشیک له کهسایهتی پروون دهبیتهوه، که خاوهن کهسایهتی ههلهشه و کهمترخه؛ ههروهها لهسه زاری گیرهروه وینای زهینی و دهروونی ئەم کهسایهتی دهکات، که خاوهن کهسایهتی ناواقعی و بیر تهسک و کورت بینه، چونکه لهسه زاری لاس خویهوه هۆکار و ئامانجی دابران لهخیزانهکی مانهوهی لهمالهکهیاندای پرووندهکاتهوه ((« من ئەو ئەتکه به شانی خوم رهوا نهبینی.» لهو کاته پئی وابوو سالانیک بهسه ئەم شهوهدا تیپهریوه و ئەو به شانازییهوه بو مندالهکی دهگریتهوه. چرا فانوسهکی ههگرت و خوی به دیوهخاندای کرد. تهنهکهی باوکی ههگرت و لهشانی کرد. له دلی خویدا بریاری دا نههیلی تاقه پیالۆکهیهک له مالی ئەوان به تالان بهن.)) (نههایی، ۲۰۱۹: ۸۶)، لهو دهقه وهرگیراوهدا کهسایهتی ئەم کهسایهتی بهدیار دهکهویت، که ههستی بهرتسهکی پاراستنی مالی خویان ئەوی له شار سوتانهکهدا هیشتبووه، نهک بیری نیشتمانی و پاراستنی شار، ئەمهیش کهسایهتی ئەم کهسایهتی زیاتر دهنوینیت؛ هاوکات له ئاستیکی قولدا نوسه وینای عهقلیهتی خهباتگیره کوردهکانمان بو دهکات تا چ رادهیهک خاوهن کهسایهتی کورت بین و ناچهیی بوون.

لاس خاوهن کهسایهتییهکی نهتهوهیه گهر سهرنجیک له تونی دهربرینی لاس بدریت لهم نمونهیهدا ((لاس دواي سالیك له باوکی راسپاردبوو: « پئی بلین بو هینانی جهره ئاوهکه دهپوم.» ئەو قسهی کاتیک گوتبوو که بریاری دابوو ژن و مندال و کهسوکاری به جی بیلی و شوین ئەو خهونه بکهوی که بارام سابلآخی له دهمیکهوه کهرهسهی له میشکیدا خستبوو. دواي شار سوتان لاس گوتی: «ئهگهر درهختهکانی ناو شاریش ههلبدهنهوه و چولهکه لهسه لق و پوپیان بجریویننهوه، من ناگهپیمهوه.»)) (نههایی، ۲۰۱۹: ۹۶)، درک به کهسایهتییهکی دهگریت خاوهن کهسایهتییهکی نیشتمانییه، چونکه له پیناوی رزگارکردنی نیشتمان مال و خیزان و شارهکی بهجیدههیلت و چهک ههلهدهگریت، بهلام گهر سهرنجیک له کوی ئەو دهقه وهرگیراوه بدهین تیدهگهین، ئەم بریارهیی لاس له تیگهیشتی خویهوه سهرچاوهی نهگرتوو، بهلکو له لایه کهسایهتییهکی ترهوه بهناوی بارام سابلآخییهوه دهخریته میشکییهوه؛ بهم کارهیش نوسه به وردی کهسایهتی ئەم کهسایهتی بهرجهسته کردوو، که خاوهن کهسایهتییهکی سهربهخو و بههیز نییه، گهر وهک نمونهیهکی سمبولی سهیر بگریت له ئاستیکی قولدا گوزارشت له ناکارایی تاکی کورد دهکات، که ههیشه بهکارهینراو بووه و نهیتوانیوه بیته کارایی راستهقینهی خوی.

گرنگترین تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی که سایه‌تی دایه گولئ

دایه گولئ: یه‌کیکه له که‌سیتییه دیاره‌کانی ئەم پۆمانه، که زۆربه‌ی ئه‌رکی گێرانه‌وه‌ی له ئەستوی ئەودایه؛ هه‌ربۆیه نوسه‌ر به وردی له چۆنیه‌تی نیشاندانی که‌سایه‌تی ئەم که‌سیتییه‌دا هه‌وسه‌نگی له نیوان تۆنی ئەم که‌سیتییه و تاییه‌تمه‌ندی که‌سایه‌تییدا له‌به‌رچاو گرتوه، بۆ وینه له‌م هه‌لوێسته‌یدا ((دایه گولئ به‌لایه‌وه سه‌یر نه‌بوو لاس بیژ له هیوا بکاته‌وه. له‌یه‌که‌م شه‌وه‌وه هه‌ستی پێ کردبوو. له دلی خۆیدا گوتبووی: «هه‌موویان بیژ له‌یه‌که‌تر ده‌کن.» لاس ئیستا به‌ئاشکرا ده‌یدرکاند: «بیژی لی ده‌که‌م. رقم لییه‌تی.» دایه گولئ له‌به‌رخۆیه‌وه گوتی: «کلۆینه هه‌مووتان رقتان له‌یه‌که‌تره.»)) (نه‌های ۲۰۱۹: ۱۰۹)، له‌م ده‌ربهرپنانه‌ی دایه گولئ دا درک به که‌سایه‌تیکی به‌ ئاگا ده‌کریت، چونکه سه‌ره‌رای گه‌یاندنی مه‌به‌سته ره‌خنه‌یه‌که‌ی دایه گولئ له ره‌خنه‌کردنی لاس دا، که بیژ له هیوای برای ده‌کاته‌وه؛ هاوکات له ئاستیکی قولدا نوسه‌ر مه‌به‌ستی بووه، له‌سه‌ر زاری ئەم که‌سیتییه‌وه ره‌خنه‌ی گه‌لێک بکات، که تاکه‌کانی یه‌که‌تریان خۆش ناوێت و گیانی یه‌که‌تر قبول کردن له نیوانیاندا نییه، گه‌ر سه‌رنج له ده‌قه‌که‌ بده‌ینه‌وه هه‌ریه‌ک له وتراوه‌کانی (هه‌مووتان، له دلی خۆیدا، کلۆینه، له به‌رخۆیه‌وه) ئەو راستیه‌یه ده‌سه‌لمینن مه‌به‌ست و په‌یامه‌که له کێشه‌یه‌کی خیزانییه‌وه فراوان ده‌کات بۆ دۆزی نه‌ته‌وه‌یه‌ک، هه‌روه‌ها ئەوه‌یش روونده‌کاته‌وه، سه‌باره‌ت به کێشه‌ی نه‌بوونی گیانی یه‌که‌تر قبولکردن له ناو کوردا، هیشتا گوتیه‌ک نییه، بۆ بیستنی ئەم راستیه‌یه.

واقعیینی و هه‌ستی به‌رپرسیاری له تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی که‌سایه‌تی دایه گولئ، له‌م خۆ دواندنه‌یدا به‌دیارده‌که‌وێت: ((ئه‌وسا وه‌ک ئەوه‌ی مان و نه‌مانی به ده‌ست خۆی بووب، بریاری ده‌دا. «نا... نابئ بمرم... نابئ خۆ له‌و ئه‌رکه قورسه بشارمه‌وه. نابئ به جیان بیلم و پشتیان لی بکه‌م...» ئەو بریاره هیز و توانای پێ ده‌به‌خشی.)) (نه‌های، ۲۰۱۹: ۱۵۵)، به‌مشیه‌یه هه‌ستی به‌رپرسیارییه‌تی و گیانی قوربانیدان له تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی که‌سایه‌تی ئەم که‌سیتییه‌ن، گه‌ر وه‌ک نمونه‌یه‌کی سمبولی لی بروانریت گوزارشت، له‌حه‌قیقه‌تی که‌سایه‌تی ژنی کورد ده‌کات؛ هه‌ربۆیه گه‌ر به وردی سه‌رنجی ده‌ربهرپنه‌کانی ئەم که‌سیتییه بدریت درک به هه‌ستی مینه‌یی و له خۆ بوردووی و به‌خشنده‌یی ده‌کریت، گوزارشت له که‌سایه‌تی و که‌ینونه‌ی مینه‌یه‌ ده‌کن، نوسه‌ر زۆر جوان توانیویه‌تی ئەم وردکاری و هاوئاه‌نگیه له تۆنی دایه گولئ و که‌سایه‌تییدا دروست بکات.

كەسايەتى خالە نايەر

يەككە لەو كەسپتەنەى جياواز لە ھاوكەسپتەنەى كانى تىرى رۆمانەكە دەردەكە ویت و مامەلە دەكات، بەشپۆهەك لە تۆنى ئەم كەسپتەدا دركى كەسايەتییەكى (رۆحانى) دەكریت بۆ وینە: ((پرسییان: « ئەرئ خالە بۆ خانزاد؟ خۆ خەزال خۆشتر بوو. » ئەویش ھەناسەىەكى قوولئ ھەلكیشا و لەبەر خۆیە گوتى: « خەزال؟ ... ئای یای خەزال... »)) (نەھایی، ۲۰۱۹: ۳۰)، بۆنەى ئەم دەربەرینەى خالە نايەر كاتى ناوانانى كۆرەكەى دایە گولئ و كچەكەى خات ھەلاو، بەو پینەى خالە نايەر وەك كەسپتەىەكى رۆحانى مامەلە دەكات، لە رینگەى (ئاگایی بالا) وە واتە چاوى سېھەمیانەو تەواناى درك كردن و بینینی شتانیکیان ھەیە- مەرج نیە كەسانى نا رۆحانى ھەیانیت، مەبەست لە چاوى سېھەم: ((بنكەى شەشەم لە نیوان ھەردوو برۆدایە لەسەر نیوچەوان و سەروى لوت، ئەم بنكەى پەيوەندى بە جیھانى بەرزەو ھەیە و پىئ دەلین چاوى سېھەم و تىروانین و پيشبینى و ھەستکردن و ناسینی خود بە مرؤف دەبەخشیت.)) (ھەمەمیرزا، ۲۰۱۷: ۸۱)، نوسەر لە رینگەى تۆنى ئەم كەسپتەىەو تەوانیوئەتى كەسايەتییكى رۆحانى پى ببەخشیت، بۆ وینە لە بۆنەى ناوانانى دوا مندالئ دایە گولئ خۆى دەپاریزئ، چونكە بەھوى ئەو ئاگاییە بالاىیەو، كە ھەیەتى ھەروەك دواتر لە كەسايەتى ئەو مندالەدا دەردەكە ویت، خالە نايەر زانیوئەتى سەرئەنجام داھاتوئەىەكى خراپى دەیت، ھەروەك لە دەقەكەدا ھەستى پیدەكریت: ((... دواى ئەو لە دایك بووبوو، مەلۇتكەیان كەردبوو بەپى داخووزى دایكى، بەردبوویان لە بن دارە تووھكە لە كۆش خالە نایەریان نابوو. « بانگى بە گویدا بەدە خالە. » خالە نايەر ئەگەر چى دەمى پیرۆز بوو، ناوى خۆشى دەبینیەو، بەلام خۆى لەو ئاھەنگە دزیوئەو. دواى ئەو بە حاستەم دەمى بە كۆلمیەو نابوو دوعاى خیرى بۆ كەردبوو، ناردبوویەو. « ناولینانەكەى دادەنین بۆ رۆژىكى تر. ئیستا ھیچم لە یاد نیە. » نەدەبوو خالە نايەر ناوى خۆشى لە بیر نەبى. بەلام نەدەكرا زۆریشى لئ بكن. دایە گولئ لەو تەرسابوو. « نەكا خالە شتیک بزانی؟ نەكا مندالەكە نەژى؟ »)) (نەھایی، ۲۰۱۹: ۳۸)، گەر سەرنجیک لە دەقەكە بەریت دەربەرینەكانى ((بە حاستەم دەمى بە كۆلمیەو نابوو، دوعاى خیرى بۆ كەردبوو)) ئەو ئامازەىە دەدەن خالە بە ئاگاییە لە خراپى مندالەكە، ھەروەك دواتر پيشبینیەكەى بە راست دەگەریت، چونكە ئەو مندالە (فەرخە) بوو، كەسايەتییكى لادەر و خراپەكارى لیدەردەچیت، كە لەباسى خستتەرووى كەسايەتى (فەرخە)دا سەبارەت بە تاییەتمەندییەكانى كەسايەتى ئەم كەسپتەىە دەدوئەت.

کهسایه تی فهرخه

یه کیکه له کهسیتییه کانی ئەم رۆمانه رۆلی کهسیکی لادەر و یاسا شکین و ناواقیعی و ههستهکی دهبنیت مه بهست له کهسیتی ههستهکی ئەو کهسیتییه: ((کار به ههست و سۆزه کانی دهکات بۆ به پیکردنی ژيانی رۆژانهی)) (سالج، ۲۰۲۰: ۲۷)، واته نالۆژیکانه ژيان دهکات، به شیوهیه که له زۆربهی کار و بریارهکاندا پشت به ههسته کانی ده بهستیت. نوسەر زۆر باش توانیوه تی له م کهسیتییه دا تایبهتمندی ههستهکی، وهک به شه پیکهینه ریکی کهسایه تی له ریگهی تۆنی ئەم کهسیتییه وه به رجهسته بکات؛ له م روه گهر سه رنج له ناوی ئەم کهسیتییه بدریت (فهرخه) له کرمانجی ناوه راس ت شیوه زاری هه ولیردا بۆ مندالی شیره خۆره به کاردیت، دیاره نوسەر به مه بهست ئەم ناوهی بۆ هه لێژاردوه، چونکه ((ناو ده بته درخه ری بریک له سیفاتی کهس و نوسه ریش کومه ک دهکات بۆ گه یاندنی ئەو مه بهسته)) (کهسه زانی، ۲۰۱۲: ۱۲۰)، له م سۆنگه یه وه گهر سه رنج له تۆنی ده ربرین و کاره کانی ئەم کهسیتییه بدریت، به وردی مه بهستی ناولینانه کهی له لایهن نوسه ره وه روه نده بیته وه بۆ وینه: ((به لام فهرخه به تووره یه وه ده یگوت: «پیویست ناکا خۆت فیدا بکهی. راست ده کهی دهست له جووله کهیی هه لێگره.» له یلا له ناخه وه پیی پیده که نی. چۆن شتی وا ده کرا؟ فهرخه لیی ده پارایه وه و ده یگوت: «دلنیا به ئەگهر بکرایه من ئاماده بووم له بهر تو واز له دینه کهم بهینم.»)) (نه های، ۲۰۱۹: ۱۴۰)، ههسته کی بوونی فهرخه ببوه سیمای زالی کهسایه تی، به تایبهت له وه هه لویست و مامه له یه یدا به رامبه ر به حه ره م و خیزانی برا بی سه رو شوینه کهی نیشانی ده دات ((فهرخه بۆ یه کهم جار ههستی به وه کرد ناتوانی به چاوی براژن سهیری خانزاد بکا. ئەو رۆژه که نیگی ترسنۆک و سلۆکی له درزی ده رکهی ژیرخانه وه له شی رووتی خانزادی ده دۆزی. خانزاد خۆی دهشت.)) (نه های، ۲۰۱۹: ۱۴۵)، به مشیوه یه نوسه ر توانیوه تی پاریزگاری له به رجهسته کردنی تۆنی ئەم کهسیتییه دا بکات بۆ نواندنی کهسایه تی.

کهسایه تی یادگار

یه کیکه له وه کهسیتییه ی له م رۆمانه دا به تایبهت له به شی هه شته م و کۆتاییدا رۆلی کهسیتییه کی دیار ده بنیت؛ هه لبهت نوسه ر واقع ئاسا له سه ر ته رزی زمانیکی ئەده بیی له م رۆمانه دا چوار نه وهی نواندوه وه یه که باوک و دایکی (وسوونغا) و (دایه گولن) نه وه یه کیش، که دایه گولن و هاوشیوه کانیان نه وهی دوا ی ئەمانیش منداله کانیان، به لام نه وهی چاره م (یادگار، هیرو) ده ینوینن، ئاشکرایه نوسه ر به مه بهست ئەم کاره ی کردوه و ویستویه تی سه رنجی خوینه ر بۆ ئەو گۆران و

جیاوازیانه رابکیشیت له نهوهیهکهوه بۆ نهوهیهکی تر پروودهدهن؛ هاوکات بابته و تیمه‌ی رۆمانهکه ئهم شیوه به‌کارهێنانه‌ی خواستووه. یادگار وهک نهوه‌ی چواره‌م و نهوه‌ی دایه گولێ، له‌م رۆمانه‌دا به‌هۆی ئه‌و تایبه‌تمه‌ندیانه‌ی له‌م که‌سیتییه‌ دایه ، که‌سایه‌تیکی جیاواز و نوێ خواز و ئیستا خواز بۆ وینه له‌م خۆ دواندنه‌یدا یادگار له پال نرخاندنی دایکیدا خۆشی دهرخینیت، به‌شیوه‌یه‌ک ئاست و پله‌ی نرخاندنی دایکی ده‌گێرپه‌وه بۆ ئاستی نرخ و شکۆمهن‌دی خۆی به‌م کاره‌یش تایبه‌تمه‌ندیکی جیاواز به‌ که‌سایه‌تی خۆی ده‌به‌خشیت، جیای ده‌کاته‌وه له‌ هاو که‌سیتییه‌کانی تری ناو رۆمانه‌که ((بۆیه ده‌مگوت: «سه‌رت به‌رز بگره‌ دایه، سه‌ر به‌رز بگره‌ شه‌رم مه‌که... تۆ دایکی منی، که‌واته‌ پاکترین مرۆفی.»)) (نه‌هایی، ۲۰۱۹: ۱۸۳)، نوسه‌ر بۆ نیشان‌دانی جیاوازییه‌کانی ئهم که‌سیتییه‌ توانیوه‌تی له‌ رێگه‌ی تۆنی ئهم که‌سیتییه‌وه که‌سایه‌تی بنوینیت، بۆ وینه له‌م خۆ دواندنه‌یدا ده‌لێت: ((له‌و کاته‌دا له‌ هه‌میشه‌ که‌متر هه‌زم به‌ دیتنی باوکم ده‌کرد. هه‌یشتا دهره‌فه‌تی ئه‌وه‌م بوو خۆم بۆ ئه‌و هه‌سته‌ سه‌رزه‌نش بکه‌م. «داوه‌شینی، باوکت دوا‌ی پانزه‌ سا‌ل مردن ژیاوه‌ته‌وه و گه‌راوه‌ته‌وه، چۆن نابیت به‌ره‌و پیری بچی؟» سور ده‌مزانی ئه‌وه‌ قسه‌ی دلم نیه‌، بۆیه‌ میتشکی داگیر نه‌کردم...)) (نه‌هایی، ۲۰۱۹: ۱۷۱)، گه‌ر سه‌رنجیک له‌م نمونه‌وه‌ ره‌گیراوه‌ بدریت، درک به‌ تۆنی ئهم که‌سیتییه‌ ده‌کریت، که‌ به‌ ته‌واوی پشتی له‌ رابردوو کردوو سه‌ره‌له‌به‌ری فه‌رامۆش کردوو، ته‌نانه‌ت بینینی باوکیشی وه‌ک به‌نرخترین به‌شیک له‌و رابردوو، چونکه‌ ئه‌وه‌ی ئهم که‌سیتییه‌ له‌ ده‌وروبه‌رو و پیشینانی جیا‌ده‌کاته‌وه‌ گرنگی دانه‌یه‌تی به‌ کاتی ئیستا، به‌ راده‌یه‌ک سیمای به‌هیزی که‌سایه‌تی پیکدینیت؛ گه‌ر ئهم که‌سیتییه‌ وه‌ک نمونه‌یه‌کی سمبولی بۆ کورد سه‌یر بکریت، ئه‌وا پینچه‌وانه‌ی باره‌ سایکۆلۆژی ئاوه‌زییه‌که‌ی کورده‌، چونکه‌ تاکی کورد هه‌میشه‌ رابردوو خوازه‌، به‌شیوه‌یه‌ک هه‌ر ئهم رابردوو خوازییه‌ وای له‌ کورد کردوو به‌دریژای میژوو نه‌یتوانیوو، سو‌د له‌ ئیستا و دهره‌فه‌ته‌ زی‌په‌نه‌کان وه‌ر‌بگریت؛ هه‌میشه‌ له‌ رابردو‌دا ژیاوه‌ و ئه‌و رابردوو‌هی لا‌واندۆته‌وه‌، بی ئه‌وه‌ی هه‌یچ جو‌ره‌ په‌ند و وانه‌یه‌کی لی وه‌ر‌بگریت بۆ با‌شترکردنی ره‌وه‌شی ژیا‌نی له‌ ئیستا و دا‌هاتووی خۆیدا.

بۆ وینه له‌م گه‌فتوگۆیه‌ی نیوان یادگار و دایه‌ گولیدا به‌ ئاشکرا ئهم تیگه‌یشتنه‌ نوییه هه‌ستی پیده‌کریت ((پیش ئه‌وه‌ی له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ دو‌ور که‌ومه‌وه‌ و له‌ ژو‌وره‌که‌ برۆمه‌ ده‌ر، له‌ دایه‌ گولیم پرسی: «بۆ ئه‌و بئه‌داره‌ سو‌وتاوه‌ نابریته‌وه‌؟» دایه‌ گولێ دیار بوو له‌و کاته‌دا چاوه‌روانی ئه‌و پرسیا‌ره‌ نه‌بوو. هه‌ستایه‌ سه‌ر پێ و له‌ من و په‌نجه‌ره‌که‌ نزیک بۆوه. ئه‌وسا له‌ کاتیکدا هه‌ردوو‌کمان سه‌یری بئه‌داره‌ سو‌وتاوه‌که‌مان ده‌کرد، گوتی: «ئه‌و هه‌وشه‌ قه‌ت بی دارتوو نه‌بووه‌ کورم.» گوتم: «به‌لام ئه‌و دا‌ره‌ سا‌له‌هایه‌ سو‌وتاوه‌» دایه‌ گولێ گوتی: «بئه‌داره‌ سو‌وتاوه‌که‌ی پیشوومان کاتیک برییه‌وه‌ که‌ نه‌مامیک له‌ جیی چه‌قابوو. ئیستاش هه‌ر کاتیک نه‌مامیکت چه‌قاند، ئه‌وه‌ ده‌ر‌برپه‌نه‌وه‌.» گوتم: «من نه‌مام بچه‌قینم له‌؟»)) (نه‌هایی، ۲۰۱۹: ۱۷۸)، له‌ ده‌قی گه‌فتوگۆکه‌دا درک به‌ دوو تۆنی جیا‌وازه‌کریت، تۆنیک

سەرگه‌رمی رابردوو و رابردوو پیرۆز ده‌کات دایه‌گولێ نوینه‌رایه‌تی ده‌کات، چونکه ئه‌و بانه دار تووه سوتاوه وهک سمبولیک میژوو و سهرگوزشته‌ی بانه‌ماله‌یه‌ک، شارێک نه‌ته‌وه‌یه‌ک ده‌نوینتیت، به‌لام به‌په‌چه‌وانه‌ی دایه‌گولێیه‌وه له‌ تۆنی یادگاردا هیچ جۆره سمبول و پیرۆزیه‌ک له‌ بانه داره سوتاوه نییه، بگره‌ دیمه‌نیکی نا‌ چیز و بی‌ سووده، بۆیه‌ پێشنیازی لابردن و سرپینه‌وه‌ی ده‌کات، چونکه یادگار سهر به‌ نه‌وه‌ی رابردوو نییه، سهرله‌به‌ری ئه‌و رابردوو ره‌ت ده‌کاته‌وه، به‌تایبه‌ت له‌ دوا دی‌ری گف‌تو‌گو‌که‌دا، که ده‌لێت: (من نه‌مام بچه‌قینم؟!) به‌ ئاشکرا بانگه‌شه‌ی بیرى ئیستا خوازی ده‌کات.

ده‌کریت گریمانه‌ی ئه‌وه بکریت نوسهر به‌ مه‌به‌ست ئه‌م کاره‌ی کردبیت، تا زه‌نگ ئاسا ئه‌م په‌یامه به‌گو‌یی ئاوه‌زیی نه‌ته‌وه‌که‌ی بدات، که لاواندنه‌وه و به‌ پیرۆزکردنی رابردوو، نه‌وه له‌ دواى نه‌وه به‌رده‌وامی نابیت و ده‌کریت له‌ قوناخیکا بوه‌ستیت، بخریته ژیر پرسیاره‌وه هه‌رسی پهبه‌نیریت.

٢-١/٣) رۆلی تۆن له‌ به‌رجه‌سته‌کردنی که‌سایه‌تی که‌سیتییه‌کانی رۆمانی بالنده‌کانی ده‌م با دا

بالنده‌کانی ده‌م با دووه‌م رۆمانی چاپکراوی نوسهره به‌روارد به‌ رۆمانی گولێ شو‌ران له‌ روى ته‌کنیک و باب‌ه‌ت و تیمه‌ی رۆمانه‌که‌وه گه‌شه و به‌ره‌وپه‌شچونی زیاتری به‌ خۆه‌وه بینوو، به‌ راده‌یه‌ک چیرۆکی دوو رۆمان به‌ هاوته‌ریبی له‌م به‌ره‌مه‌دا پیکه‌وه ده‌نوینترین، که رۆمانه‌که ده‌باته‌ خانه‌ی میتا رۆمانه‌وه.

له‌م رۆمانه‌دا زیاتر له‌ بیست و پینج که‌سیتی رۆل ده‌بینن، ئیمه‌ ته‌نیا پینج له‌ که‌سایه‌تی ئه‌و که‌سیتیانه ده‌خه‌ینه‌روو (میهره‌بان، جلالی، بارام، ئه‌فسانه، له‌یلاى تلوعی)

که‌سایه‌تی میهره‌بان

یه‌کیکه له‌ که‌سیتییه‌کانی ئه‌م رۆمانه و رۆلی گێره‌ره‌وه ده‌بینیت له‌ چیرۆکی فه‌ره‌اد و کالی، نوسهر له‌ رینگه‌ی تۆنی ئه‌م که‌سیتییه‌وه توانیویه‌تی تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی که‌سایه‌تی به‌رجه‌سته بکات، بۆ وینه له‌سهر زاری مونیره‌ی خوشکییه‌وه بی‌ موبالاتی و که‌م ته‌رخه‌می وه‌ک تایبه‌تمه‌ندییه‌کی که‌سایه‌تی ئه‌م که‌سیتییه به‌دیارده‌که‌ویت ((گوتی: « ئیستا ده‌زانم ئه‌م هه‌موو ساله به‌ هه‌له‌ چووم. تو هیشتا گه‌نجی، گه‌وره نه‌بووی. دوا ساله‌ها، دوا ئه‌و هه‌موو نووسین و خویندنه... دوا چل په‌نجا سال ته‌مه‌ن، هیشتا گه‌وره نه‌بووی. به‌ په‌چه‌وانه‌ی خه‌لکی تر که‌ گه‌وره بوون. به‌ په‌چه‌وانه‌ی خه‌لکی تر که‌... »)) (نه‌های، ٢٠١٩: ٢٣٣)، به‌وپه‌ییه‌ی ((په‌شکه‌شکردن و لیکدانه‌وه‌ی کاره‌کته‌ر ئامانجی سهره‌کی رۆمانه و

رۆماننوس بۆ ئەو چیرۆکه‌که‌ی ده‌هۆنیت‌ه‌وه، تا خوینەر له سروشت و ژيانی کاره‌کته‌ر بگات.)) (يعقوب، ۲۰۲۱: ۱۱)، له‌م سۆنگه‌یه‌وه نه‌هایی هه‌ولیداوه له‌ رینگه‌ی تونی هه‌ر که‌سیتییه‌که‌وه که‌سایه‌تی بنوینیت، بۆ وینه‌ له‌و گه‌توگۆیه‌ی نیوان جلالی و میهره‌باندا به‌ئاشکرا درک به‌ که‌مه‌رخه‌می میهره‌بان ده‌کریت به‌رامبه‌ر به‌ خۆشه‌ویستییه‌که‌ی، که‌ (ئه‌فسانه‌)یه (جه‌لالی گوتبووی: «ت‌ع ده‌بی له‌وه شه‌رمه‌زار بی که‌ ئه‌و که‌ کچه‌ کلۆه‌ت له‌ گومان و چاوه‌پوانییدا هه‌شتووه‌ته‌وه. ده‌بی له‌وه شه‌رمه‌زار بی که‌ ناچی...»)) (نه‌هایی، ۲۰۱۹: ۱۵۳)، که‌مه‌رخه‌می بی موبالاتی گرنگی نه‌دان به‌ ژيانی تاییه‌تی له‌ تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی که‌سایه‌تی نوسه‌ره، نه‌هایی زۆر باش توانیویه‌تی ئه‌م تاییه‌تمه‌ندیانه‌ له‌ که‌سایه‌تی میهره‌باندا بنوینیت، چونکه‌ میهره‌بان له‌م رۆمانه‌دا رۆلی نوسه‌ر و ره‌خنه‌گر و هه‌سه‌نگینه‌ریکی ئه‌ده‌بی ده‌بینیت، بۆ وینه‌ له‌ خویندنه‌وه و هه‌سه‌نگاندنی ده‌فته‌ره‌ شیعره‌که‌ی خانمه‌ شاعیر (له‌یلای تلووعی) به‌ ئاشکرا درک به‌ تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی که‌سایه‌تییه‌کی هه‌سه‌نگینه‌ر و ره‌خنه‌گریکی ئه‌ده‌بی له‌ تونی ده‌ربرینه‌کانی میهره‌باندا ده‌کریت ((گوتی: «له‌م نمونه‌ شیعرا‌نه‌دا شتیکی شاز و نوێ نییه. هه‌موو که‌س باوکی خۆی خۆش ده‌وێ و هه‌موو که‌س، ته‌نانه‌ت ئه‌وانه‌ی که‌ شاعیریش نین به‌ وه‌ها زمانیک باسی ئه‌و خۆشه‌ویسته‌ ده‌که‌ن. به‌لام له‌یلا...» ئه‌و خۆش‌حال بوو که‌ گوتی له‌یلا. گوتی: «به‌لام له‌یلا ورده‌ ورده‌ ئه‌م قوناغه‌ تیده‌په‌رینی و هه‌لوێستی له‌ به‌رامبه‌ر چه‌مکه‌ گشتییه‌کان و تیمی سه‌ره‌کی شیعره‌کانی ده‌گورێ. له‌مه‌دوا ئیتر به‌ زمانی هه‌موو که‌س و به‌شیوه‌ی هه‌موو که‌س له‌ عه‌شق و خۆشه‌ویستی نادوێ. له‌مه‌دوا واز له‌و رینگه‌ گشتییه‌ دینی که‌ هه‌موو خه‌لک پیایدا ده‌پۆن و تیده‌کۆشی رینگه‌ی خۆی له‌ رینگه‌ی خه‌لکی تر و زمانی خۆی له‌ زمانی خه‌لکی تر و ته‌نانه‌ت بۆچوونی خۆی له‌ بۆچوونی خه‌لکی تر جیا بکاته‌وه.)) (نه‌هایی، ۲۰۱۹: ۸۴)، به‌مشیه‌یه‌ له‌ تونی ده‌ربرینه‌کانی میهره‌باندا، تاییه‌تمه‌ندی که‌سی هه‌سه‌نگینه‌ر و ره‌خنه‌گری ئه‌ده‌بی، نیشاندراوه، که‌ تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی که‌سایه‌تی (میهره‌بان)ن.

که‌سایه‌تی جه‌لالی

یه‌کیکه‌ له‌و که‌سانه‌ی له‌م رۆمانه‌دا رۆلی که‌سیتییه‌کی لاوه‌کی ده‌بینیت، نوسه‌ر به‌ مه‌به‌ست ئه‌م جووره‌ که‌سیتیانه‌ به‌کارده‌هینیت، چونکه‌ ((گرنگی کاره‌کته‌ره‌ ناسه‌ره‌کییه‌کان له‌وه‌دایه، که‌ ری بۆ گه‌رانه‌وه‌ی رۆمانه‌که‌ خۆش ده‌که‌ن)) (يعقوب، ۲۰۲۱: ۱۳)، له‌م روه‌وه‌ جه‌لالی هاوړی و هاوخه‌باتی دیرینی میهره‌بان بووه‌ وه‌ک که‌سیتیکی لاوه‌کی ری خۆش ده‌کات بۆ گه‌رره‌وه‌ی یه‌که‌م، تا وردتر چیرۆکی میهره‌بان بگه‌ریته‌وه، به‌تاییه‌ت له‌ خسته‌پرووی چیرۆکی (ناسری و ئه‌فسانه‌)دا؛ هاوکات

په یوه سترګه دنده وهی به رابردووی میهره بانه وه، چونکه رېژگاریک ئه فسانه هاو خه بات و دلداری میهره بان بووه.

ئه گه رچی جه لالی وهک که سیتیکي لاهه کی دهرده که ویت، به لام خاوه ن دنگ و رهنگی خو په تی، به شیوه یه ک نوسه ر له ریگه ی تونی ئه م که سیتیه وه توانیو ویه تی تایبه تمه ندیه پیکهینه ره کانی که سایه تی بنوینیت، که خاوه ن که سایه تیه کی گوراو واقع بین و لوژیکیه به پلان و به نامه یه بو ژبانی خو ی و به بنه ما کارده کات، بو وینه گه ر سهرنجی ئه م گفوتو گوویه نیوان جه لالی و میهره بان بدریت درک به ئه و تایبه تمه ندیه دهرده کات، له که سایه تی جه لالی دا ((گوتبووی: « له م سی چوار ساله دا که بوومه ته پیاوی مال. شه و نه بووه لای ژن و منداله که م رېژم نه کردبیته وه. » ئه وسا هه ستابوو. له تری دابوو. ئه و گوتبووی: « ئه ی له وه پیش؟ » « له وه پیشم له بیر نه ماوه. فه راموشم کردوه. »)) (نه های، ۲۰۱۹: ۱۵۶)، ئه م درک پیکردن و ههستی به پرسیار تیه له دیارترین تایبه تمه ندی که سایه تی ئه م که سیتیه یه، نهک ته نیا به رامبه ر به مال و منداله که ی، بگره به رامبه ر به دوست و هاو ریکانی شی به هه مان تیگه یشتنه وه مامه له ده کات، بو وینه له م مامه له یدا له گه ل میهره بانی هاو رپی دا ههستی پیده کریت ((گوتبووی: « له دریزترین شهوی سالدا هاتووم خه می ژبانت له گه ل به با بدهم. » وهک زوربه ی شهوانی جومعه که دههات و خه می ژبانی له گه ل به با ده دا.)) (نه های، ۲۰۱۹: ۱۵۱).

که سایه تی بارام

یه کیکه له و که سیتیه یه رول ده بینیت برا گه وره یی میهره بانه و رولی که سیتیه کی دژ ده بینیت، هه لبهت له م رومانوس دا: ((رومانوس به پی پیویست چند کاره کته ریکی دژ دروست ده کات، که کاره کته ری ناسه ره کی، یان مامناوه ندین ئه م کاره کته رانه، یان ئه وه تا هانی کاره کته ره سه ره کیه که دده ن، کاتیک رووداوه کان به ره و پیش ده بات، یا سه ره بهستی بو کاره کته ره سه ره کیه که دروست ده که ن بو زالبون به سه ر کیشه کانداه بن، به به شیکی ناسه ره کی له کاره کته ری دژ)) (یعقوب، ۲۰۲۱: ۱۳)، له م سونگه یه وه گه ر سهرنج له تونی ئه م که سیتیه بدریت، له دهر برین و مامه له کانیدا، وهک که سیتیه کی دیار، یان مامناوه ندی دهرده که ویت، که هه ندیک جار کاریگه ری ده خاته سه ر که سیتیه کانی تر و ره وتی رووداوه کان به ره و پیش ده بات؛ هه ربویه نوسه ر به وردی کاری له سه ر چو نیتی دروست کردنی تونی (بارام) کردوه، له نواندنی خه سلته و تایبه تمه ندیه کانی که سایه تیه، که هه لگری خه سلته تگه لیکي وهک چاوچنوکي و هه لپه رستی و خو په رستی و پاوه نکاریه، بویه ((رومانوس ی ورد بین وا ده کات یه که م دیداری خوینه ر له گه ل کاره کته ری به راده یه ک و دیار و به رچا و بیت، که خوینه ر

بیری نەچیتەو، بتوانیت شیوازی رەفتار و ھەلسان و دانیشتنی بەھینتە بەرچا، دواچار بیریۆکە یەکیش دەربارە ی تاییبەتمەندی، یان خەسلەتی بی ھاوتا و سەرنج راکیشی کارەکتەرەکی وەکو چاوچنۆکی، سستی، زۆر بیریکردنەو، بی باکی، دریتی، ... تەھەلھینجینی ((یەقوب، ۲۰۲۱: ۲۱-۲۲)، لەم ڕووەو نەھایی توانیویەتی سەرکەوتوانە سود لەم تەکنیکە ھونەریانە وەرگریت لە چۆنییەتی دروستکردن و دارشتە ی کەسیتیەکان و تاییبەتمەندیەکانی کەسایەتیاندا.

بۆ وینە لە تۆنی ئەم گفتوگۆیەیی نیوان بارام و میھرەبانی برایدا درک بە چاوچنۆکی و ھەلپەرسی بارام دەکریت، وەک تاییبەتمەندیکی دیاری کەسایەتی ((گوتبوی: « یەکی ھەشتا ملوین تەمەن. رەنگە زیاتریش. بەلام من بە ھەشتا ملوین دەبمە خاوەنی شەش دانگی کارخانەکە و ئەو ھەتیوہ تازە پیاکەوتووی شەریک دەردەپەرنیم.)) (نەھایی، ۲۰۱۹: ۱۳۰)، بەمشێوہ چاوچنۆکی و پاوەنکاری بوو بە تاییبەتمەندی کەسایەتی ئەم کەسیتی، ھەربۆیە نوسەر بە وردی پاریزگاری لەپاراستنی تۆنی ئەم کەسیتی کردووە، کە رۆلی یەکجار گرنگی بینیو، لە چۆنییەتی نواندن و بەرجەستەکردنی کەسایەتی، بۆ وینە لەسەر زاری گێرەرەوہ یەکەمەوہ لە پەسنی بارامدا، لە رێگە ی بەکارھێنانی و تراوی (کێچ کەوتبوو کەولی)، کە ئیدیۆمینی کلتوری، توانیویەتی تاییبەتمەندی چاوچنۆکی و پاوەنکاری کە ی بارام بگەینتە ترۆپک، بەرادەیک بەرجەستەو واقع ئاسا دەینوینت، بەشیوہیک خوینەر بیزی لی بکاتەو و رقی لی بیت. ((قەبالە ی فرۆشتنی مالا کە ئامادە بوو بوو. تەنھا ئیمزای فرۆشیارەکانی مابوو. ئیمزای فرۆشیارەکان و دووسەد و چل ملوین تەمەن کە بانک نەخت دەیدا. کێچ کەوتبوو کەولی بارامەوہ. پییەکی لە بانک و پییەکی تری لە نەخۆشخانە، لەمالی مونیرە...)) (نەھایی، ۲۰۱۹: ۲۳۶).

کەسایەتی ئەفسانە

یەکیکە لەو کەسیتیانیە ی لەم رۆمانەدا دەردەکەویت، ھاوخوا بەتگێر و دلدار ی میھرەبان بوو، گەر وەک نمونە یەکی سەمبۆلی ژنی کورد سەرنج بدریت، گوزارشت لە رەوشی ژیا نی خانمانی کورد دەکات، کە ھەمیشە شەرم و ترس و لە خۆ بوردن و قوربانیدان لە دیارترین تاییبەتمەندیەکانی کەسایەتیانە؛ لەم ڕووەو گەر سەرنج لە تۆنی ئەفسانە بدریت، درک بە زۆربە ی ئەو تاییبەتمەندیانە دەکریت وەک بەشە پیکھینەریک لە کەسایەتی ئەفسانەدا خویان دەنوین، کە کەینونە مینەکە ی ئەفسانە ی بەرجەستە کردووە، بۆ وینە لەو گفتوگۆیە ی نیوان ئەفسانە و میھرەباندا بەدیاردە کەویت: ((ئەفسانە دەیگوت: «واز ناھینی. ھەموو رۆژیک شوینم دەکەوی. ھەموو شەویک کەسیک دەنیریتە خواز بینیم.

دهترسم ئاخړهكهی ...» ټو تووړه دهبوو. هه لدهچوو. دهیگوت: «دهلیم روژیک له ناوه پراستی شه قامدا بهری پی بگرن، له ئوتومبیله كهی بیهینه خوار و کام لات دیشی... بیکوتن.» ټه فسانه دهترسا. دهترسا و پیده كهنی. دهیگوت: « به شه ر و لیدان ناکری. خه لک پی دهزانن و هه یامان دهچی.» (((نه های، ۲۰۱۹: ۱۵۸)، به سه رنجدان له و دهقه وهرگیراوه هه ست به ترس و شه رم ده کریت، له تونی دهر برینه کانی ټه فسانه دا، گوزارشت له تایبه تمه ندی که سایه تی ټه فسانه دهکات و هک خانمیک. نوسه ر به وردی جیاوازی نیشانداوه له تونی دهر برینه کانی ټه فسانه و میهره باندا، له تونی ټه فسانه دا میهره بانی لیوردن و ترس و شه رم نیگه رانی خو یان دهنوینن، به لام له تونی میهره باندا هه لچوون و تورهی و توندوتیزی و گیانی توله کردنه وه ههستی پنده کریت.

که سایه تی له یلا تلووعی

یه کیکه له و که سیتیانه ی له م رومانده دا، رولی که سیتیانه تی لاهو کی ده بینیت. ئاشکرایه روماننوس و هک که سیتیانه کی لاهو کی سودی له به رجه سته کردنی ټه م که سیتیانه بینوه، و هک ته کنیک به کاریهی ناوه، بو دروستکردنی کاریگه ری له سه ر که سیتیانه سه ره کی (میهره بان)، چونکه بو دروستکردنی رایه له ی په یوه ندی له نیوان خانمی تلووعی و میهره باندا، بو مه به سستی دروستکردنی کاریگه ری و چوونه وه یه بو رابردوو و یاده وه ری کانی میهره بان، له م رووه وه خانمی تلووعی بو میهره بان (ټه فسانه) ی کونه دلداری، بیردینیته وه، هه ربویه لیروه پیوستی دهر که وتنی خانمی تلووعی و ئاشنا کردنی به میهره بان دهر ده که ویت، چونکه سه ره رای ټو پیوستیانه، هاوبه شی تریش له نیوانیانا، بوونی هه یه، و هک: ټه وه ی خانمی تلووعی خانمه شاعیریکی دیاری شاره که یه؛ هاوکات میهره بانیش چیرو کونوسیکی به ټه زمونی هه مان شاره، به مشیوه یه گفتوگو ټه ده بییه کانی ش کویانده کاته وه.

له دیارترین تایبه تمه ندیبه کانی که سایه تی خانمی تلووعی (کراوه، به درک، ټه رینی)، به راده یه ک خوشبینی و ټه ری نیبوونه که ی، بووه به سیمای دیاری که سایه تی ټه م که سیتیانه، بو وینه: ((له یلا گوتی: «که به ژوورده کانددا ده گه رام، بیرم له وه ده کرده وه، بو نوسه ریکی و هک ټیوه، ټه م مال و هه ساره گه وره- نه یگوتبوو ټه م مال و هه ساره چول و کاوله- باشتترین شوینه بو نوسین.» ټه و به بزده یه کی تاله وه سه ری له قاند. گوتی: «کاریک که من ده یکه م.» چاره نوسیکی سه یربوو. مال و هه ساریکی چول و کاول و... ټه و کچه چه نده دلنیا ده یگوت: باشتترین شوینه بو نوسین.» (((نه های، ۲۰۱۹: ۶۰)، به سه رنجدان له و نمونه وهرگیراوه ی ده که ده دا، له تونی دهر برینه کانی خانمی تلووعی درک به هه سستی خوشحالی و نرخاندن و ټه ری نیبوون ده کریت، چونکه دهر بری اوی (ټه م مال و هه ساره گه وره یه،

باشترین شوینه بۆ نووسین) ئەو ئاماژەیه دەدات، که زۆر بە ئەرینی، باری هەست و هەلۆیستی خۆی بەرامبەر بەو مال و حەسارە گەورەیه و ئەو شیوێ ژیاڵە میهرەبان وەک نووسەرێک دەیگوزەرینیت، نیشانداوە، بەشیوێهێک ئەم هەستی ئەرینیوونە ی بوو بە دیارترین تایبەتمەندی کهسایەتی ئەم کهسیتییه.

هەندی جار پۆماننوس بۆ خستنه‌پرووی تایبەتمەندییەکانی یه‌کیک له کهسیتییه‌کانی ناو بەرهمه‌که‌ی ده‌کریت، وەک ته‌کنیکیک له‌ پیگه‌ی په‌سنی کهسیتییه‌کانی تره‌وه‌ سروشت و تایبەتمەندی کهسیتییه‌ک بخاته‌پوو، عه‌تا نه‌هایی به‌ وردی کاری به‌م ته‌کنیکه‌ کردوو، ئەوه‌تا بۆ خستنه‌پرووی تایبەتمەندییەکانی کهسایەتی کهسیتی خانی تلووعی، سودی له‌ دەربرینه‌کانی کهسیتییه‌کی وەک (جه‌لالی) وەرگرتوو، بۆ وینه: ((جه‌لالی گوتی: «من دەمیکه‌ له‌یلا تلووعی دەناسم. له‌ دوو سی‌ سال‌ له‌مه‌وبه‌ره‌وه، له‌یلا دوا ئەوه‌ی دهرسی ته‌واوکرد، به‌ هیوا بوو له‌ ئیداره‌ی ئیمه‌ دابمه‌زری.»)) به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ گوتی. گوتی: «له‌یلا کچیکێ عاقل و پڕ به‌هره‌یه.» (نه‌هایی، ۲۰۱۹: ۲۱۳)، گەر سه‌رنج له‌و نمونه‌ وەرگیراوه‌ی ده‌قه‌که‌ بدریت، له‌ تونی دەربرینه‌کانی جه‌لالیدا، به‌رامبەر خانی تلووعی، درک به‌ بیر و هەستی نرخاندن و به‌ باش زانینی ده‌کریت، که‌ خانمیکێ به‌هره‌مند و جیاواز و تایبەته‌، به‌مشیوه‌یه‌ پۆماننوس له‌سه‌ر زاری کهسیتییه‌کی تری ناو ئەم به‌ره‌مه‌، لایه‌نی ئەرینی بوون و به‌هره‌مەندی و ژیر بیژی ئەم کهسیتییه‌ ده‌خاته‌پوو، که‌ تایبەتمەندییەکانی کهسایەتی ئەم کهسیتییه‌ ده‌نویزن.

۳-۱/۳) پۆلی تۆن له‌ به‌رجه‌سته‌کردنی کهسایه‌تی کهسیتییه‌کانی پۆمانی گره‌وی به‌ختی هه‌لاله‌ دا

گره‌وی به‌ختی هه‌لاله‌ دوا‌ی (گۆلی شۆران - بالنده‌کانی دەم با) سی‌هه‌مین پۆمانی چاپکراوی عه‌تا نه‌هاییه‌، ئەوه‌ی جیگای سه‌رنج و هه‌لۆیسته‌کردنه‌ به‌راورد به‌ دوو پۆمانه‌که‌ی پیشووی له‌ دەرشته‌ی ئەم پۆمانه‌یدا وردتر و پیگه‌یشتوو تر ته‌کنیک و بنه‌ما هونه‌رییه‌کانی به‌کاره‌یناوه‌، به‌تایبه‌ت له‌ چۆنیتی دروستکردن و پاراستنی تونی کهسیتییه‌کاندا هه‌ستی پیده‌کریت، به‌شیوێهێک بۆ هه‌ر کهسیتییه‌ک له‌ ده‌رکه‌وته‌ و دیالۆگه‌که‌کانییدا، سه‌ربه‌خۆیی له‌ جۆری کهسیتی و تایبەتمەندییەکانی کهسایەتی ره‌چاو کراوه‌، چونکه‌ ((دیالۆگ چه‌ند ره‌گه‌زیکێ گرنگی تیدایه‌، که‌ بۆ پۆماننوس زۆر گرنگ، ده‌توانیت له‌م پیگه‌یه‌وه‌ زۆر شت دەرباره‌ی کاره‌کته‌ره‌که‌ی بخاته‌پوو، له‌ ناوه‌پۆکی دیالۆگه‌که‌وه‌ شیوازی دەربرینی خه‌سله‌ته‌کانی کاره‌کته‌ره‌که‌ دهرده‌که‌ون، به‌ زه‌بر و زه‌نگه‌، نه‌رمو نیانه‌، شه‌رمه‌، پوو کراوه‌...تد، یان ئەو جوڵه‌یه‌ی له‌ ئاخاوتندا ده‌یکات، ده‌توانیت شتیک دەرباره‌ی کاره‌کته‌ره‌که‌ بخاته‌پوو بۆ نمونه‌ ده‌شیت سه‌رداگرته‌ خواره‌وه‌ له‌کاتی ئاخاوتندا، به‌لگه‌ی متمانه‌ به‌خۆنه‌بوون بیت، یان لاوازی

کاره‌کننده که بیت)) (یعقوب، ۲۰۲۱: ۲۵-۲۶)، یه‌کینک له و بنه‌ما دیاره هونه‌ریبانه‌ی له دارشته‌ی گفتوگوکانی ئەم پۆمانه‌دا خۆی دهنوینتیت، شیوازه دراماتیکییه‌که‌یه‌تی، بۆیه ((له به‌ره‌می دراماتیکییدا قسه‌کردن یان مامه‌له‌ کردن به‌شیوه‌یه‌که شته‌کان زۆر جدی تر، خراپتر، ترسناکتر، زۆر سه‌رنج‌راکیش و له نا‌کاو ده‌هینترینه به‌رچاو و نیشاندەدرین، که پر له کردار و جۆش و خروش ده‌بیت)) (dictionary.cambridge.org)، له‌م سۆنگه‌یه‌وه گه‌ر سه‌رنج له تۆنی که‌سیتییه‌کانی ئەم پۆمانه بدریت، زاده و هه‌لقولای ئەو شیوازه دراماتیکییه‌ن نوسه‌ر له دارشته‌ی ئەم پۆمانه‌یدا به‌کاره‌یناوه، چونکه ((نوسه‌ری کارامه و بالا ده‌ست به‌سه‌ر زماندا تۆنی که‌سیتییه‌کانی کاره ئەده‌بیه‌که‌ی، له ریگه‌ی زمینه‌سازی گونجاوه‌وه ده‌هینتیه بوون، به‌شیوه‌یه‌که ره‌وشی که‌سیتی و باری زه‌ینی و ده‌روونی به‌رجه‌سته ده‌کرین و نیشاندەدرین، به‌هۆی ته‌کنیکه‌کانی رسته‌سازییه‌وه ئەنجام ده‌دریت، که خۆی له چۆنیته‌ی هه‌لبژاردنی وشه و ده‌سته‌واژه‌کان، هه‌روه‌ها چۆنیته‌ی دانان و چینی و جیکه‌وته‌ی رسته‌سازییه‌وه، به‌تایبه‌ت به‌هۆی پۆلمه‌ندکردنی وشه‌گه‌لیکه‌وه، که له زه‌ینی خوینه‌ردا زرنگانه‌وه دروستده‌که‌ن.)) (هیدایه‌تی، رضای، ۱۳۹۹: ۲۴۸)، له‌م پوه‌وه نه‌هایی به‌وردی کاری له‌سه‌ر ئەو ته‌کنیکه هونه‌ریبانه کردوه به‌تایبه‌ت له چۆنیته‌ی هه‌لبژاردنی وشه و ده‌سته‌واژه‌کان و جیکه‌وته‌ی رسته‌سازییه‌وه، که له زۆربه‌ی گفتوگو‌ی نیوان که‌سیتییه‌کاندا درک به‌م هونه‌رکاره‌ریبانه ده‌کریت.

یه‌کینک له‌بنه‌ما هونه‌ریبانه‌کانی ئەم پۆمانه گفتوگو‌یه (Dialogue)، ((به‌تایبه‌ت گفتوگو‌ی دراماتیکی وه‌ک ئامرازیکه هونه‌ری به‌کارده‌یت بۆ خسته‌نپه‌رووی ره‌وشی که‌سیتییه‌کان، بۆ وه‌رگر(خوینه‌ر) له کاره ئەده‌بیه‌کاندا)) (piasevoli,2014: Online)، که‌واته ((یه‌کینک له‌ پێشمه‌رجه‌کان و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی پۆمانیکه سه‌ره‌که‌وتوو ئەوه‌یه که دراماتیک بیت. لێره‌دا مه‌به‌سه‌ت له دراماتیک «شانوویی» نییه، چونکه زاراوه‌ی دراماتیک له ئەده‌بدا مانایه‌کی تریشی هه‌یه که بریتیه له نواندن و پێشاندانی ناراسته‌وخۆی پووداوه‌کان و باری زه‌ینی که‌سایه‌تییه‌کان؛ به‌ واتایه‌کی وردتر، له پۆماندا دراماتیکیبوونی گێرانه‌وه واته به‌کاره‌ینانی وتووێژی نیوان که‌سایه‌تییه‌کان به‌شیوه‌یه‌که که خوینه‌ر له‌ریگه‌ی وتووێژه‌کان و نه‌ک له‌ریگه‌ی وه‌سفی گێره‌وه‌وه له که‌شوه‌وای ده‌ره‌کی دیارده و پووداوه‌کان و باری ناوه‌کی و زه‌ینی که‌سایه‌تییه‌کان تیبگات. ئەمه‌یه یه‌کینک له‌ ریگه‌کانی ره‌چاوکردنی بنه‌واشه‌ی نواندنه‌وه له پۆماندا.)) (سه‌جادی، ۲۰۱۱: ۷۱)، که‌واته له‌شیوازی گێرانه‌وه‌ی دراماتیکییدا، هه‌ر که‌سیتییه‌که گوزارشت له ره‌وشی ده‌ره‌کی و ناوه‌کی خۆی ده‌کات، نه‌ک گێره‌وه‌ی هه‌موو شت زان؛ هه‌ربۆیه له‌م چه‌شنه گێرانه‌وه‌یه‌دا به‌ر چه‌ندین له‌که‌سیتی جیاواز ده‌که‌وین، به‌شیوه‌یه‌که له نواندنه‌وه‌ی هه‌ر که‌سیتییه‌کدا، درک به‌جۆری که‌سیتی و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی که‌سایه‌تی ده‌کریت.

((یەکیک لەو ھەولانە ی بۆ نواندن و ورد بوونەو و سەرنجدان بەکەسایەتی جیاوازی کەسایەتیەکان ئەوا ئەو ھەولە لەرێگە ی پێشاندانی لەحنی جیاوازی ئەو کەسایەتیانەو بە ئەنجام دەگات)) (سەجادی، ۲۰۱۱: ۶۵)، لەم ڕووەو سەرنجدان لە چۆنیتی دروستکردن و بەرجەستەکردنی تۆنی کەسیتیەکان لە ھەر سێ ڕۆمانەکەدا ((گۆلی شو ئۆرآن، بالندەکانی دەم با، گرەوی بەختی ھەلالە)دا بە بەراورد بە تۆنی کەسیتیەکانی گۆلی شو ئۆرآن و بالندەکانی دەم با، نوسەر ورد و قولتر کاری لەسەر دروستکردن و نواندن تۆنی کەسیتیەکانی ئەم بەرھەمە ی کردووە، چونکە (لەم ڕۆمانەدا ھەر کەسایەتی و لەحنی جیاوازی خۆی ھەیە و ئەمەیش پێچەوانە ی تاییەتمەندی زالی ڕۆمانی کوردییە)) (سەجادی، ۲۰۱۱: ۶۵)، بۆ ئەم مەبەستە ھەولەدەھین لەم ڕۆمانەدا لە رێگە ی خستە ڕووی تۆنی ھەر کەسیتیەکەو، تاییەتمەندیەکانی کەسایەتی ئەو کەسیتیە بەرباس بەدەین، ھەلبەت نوسەر لەم بەرھەمەیدا زیاتر لە بیست و پینج کەسیتی جیاوازی نواندووە، بەلام لەبەر سنورداری کارەکەمان تەنیا تاییەتمەندیەکانی کەسایەتی و جووری کەسیتی چوار لەو کەسیتیانە دەخەینە ڕوو:

کەسایەتی ھەلالە

یەکیکە لە کەسیتیە دیارەکانی ئەم ڕۆمانە تەنانەت ناویشانی ڕۆمانەکە لە ناوی ئەمەو وەرگیراوە، چونکە خاوەن کەسایەتیکی فرە کەسیتیە (سەرکێش، یاخی، گۆراو، ھەستیار، بویر، بزێو، سایکۆلۆژی چر)، دیارە ھەر بەھۆی ئەو کەسایەتیە ئالۆزە ی ھەیەتی وای لە نوسەر کردووە، ڕۆلی کەسیتیەکی دیار ببینیت.

بۆ وینە ((ھەلالەوتی: «ئە ی چی بکەم؟ بەم ڕۆژە درێژانە ئەگەر نەچمە دەر و بەقسە و گفتوگۆی لەگەل خەلک کات بەسەر نەبەم لەمالەو ھە چی بکەم؟» باوکی گوتی: «چۆن دەبی نەزانی چی بکەیت؟» بە تورپییەو گوتی. ویستی بلی تۆش وەک ھەموو کچیکی تر، وەک گولالە... ھەلالە گوتی: « دەزانم چی بکەم بابە گیان.» بە زەردەخەنەو گوتی. «دیم بۆ لای تو. دیم چەک ھەلدەگرم و لەگەل تو دەبم.»)) (نەھایی، ۲۰۱۹: ۱۲۸-۱۲۹)، گەر سەرنجی ئەم گفتوگوییە نیوان ھەلالە و باوکی بدریت لە تۆنی دەربرینەکانی ھەلالەدا درک بە کەسایەتیەکی یاخی دەکریت، چونکە ڕەتکردنەو ھە ی یاسا کلتورییەکانە، بەو ھە ی پێویستی دەکات خانمان لە مالەو بن، بەلام ھەلالە یاسا شکینی دەکات نەک تەنیا ھەر چوونە دەرەو ھەلدەبژیریت، بەلکو بیروکە ی چەک ھەلگرتنیشی ھە ی، بەمەیش لە ھاورەگەزەکانی تری جیا دەبیتەو و سەرکێشی و یاخیگەری دەبنە تاییەتمەندی کەسایەتی ئەم کەسیتیە، کە بەلای ھاوسەردەمەکانییەو خاوەن کەسایەتیەکی نا ئاسایی و بی وینە بوو، بەشیوہیک ھەمیشە جیگا سەرنج و تیرامان بیت بۆ وینە: ((ھەلالە تەواو نزیک بوو ھەو. کورەکان بە عەجایباتییەو سەیریان دەکرد. تا دەنگی ھەلنەبریوو و قسە ی نەکردبوو. پێیان وانەبوو کچ بیت.

هه لاله وهك پياوان دهستی هه لبري و به يانی باشی لی کردن.)) (نه های، ۲۰۱۹: ۱۳۲)، له نمونه كه وه درك به تاييه تمه نديه كي تر دهكريت له كه سايه تي هه لاله دا، كه تاييه تمه نديه كي كه سايه تي پياوانه، نهك ژنان؛ هه لبت ئەم تاييه تمه نديه پياوانه يه له كه سايه تي هه لاله دا ته نيا له مامه له بييدا رهنگي نه دا بو وه، به لكوو بير كردنه وهو ته نانه ت شينوازي پو شينيشي گرتبو وه، بي ئەوهي توانج و قسه ي خهلكي كاري تي بكات، تا رۆژيك گولاله ي خوشكي پييده ليت: ((« مردووت مري، ده له م كه وله كورانه يه وهر دهر! سهير كه ده لي كوره شوان و سه پانيت!» گولاله كاتيک ئەوهي دهگوت كه هه لاله تازه بيري كچيكي پشت گوي خراوي فه راموش كراو كه وتبو وه كه پاش سالانيكي زور له تاريختري سووچه كاني دهروونيه وه سه ره تاته كي ده كرد)) (نه های، ۲۰۱۹: ۱۳۳)، له نمونه كه دا، درك به تاييه تمه نديه كي كه سايه تي ئەم كه سينييه دهكريت، كه تاييه تمه ندي مينييه، دياره نوسهر به ئاگا بو وه له م تاييه تمه نديه مينييه، هه ربويه به وردی ئەم لايه نه ي مينييه به ديار خستوه، كه ژنان زياتر گوي له هاو ره گزي خويان دهگرن و ده توانن كاريگهريان له سه ر دابنين، ههروهك چون گولاله تواني كاريگهري له سه ر هه لاله دابنيت، به شيويهك كه سايه تيه مينييه كي بير بينيته وه و رهوتي ژياني بگوريت، له پياو بوونه وه به رهو ژن بوون ئاراسته بيت، به لام به دريژايي ژياني هه ژموون و كاريگهري ئەم قوناغه به سه ر قوناغه كاني تري ژيانييه وه ههستي پييده كريت، كه خوي له مملاني و به دهنگ هاتن له سه ر مافه كانيدا خوي ده بينيته وه.

بو وينه: ((سه رچاوه ي هه موو ئەو شه ره شو رانه ي بو كه لتوور و ميژووي پر له توندوتيزي نه ته وه كه ي گير ابو وه. به رنامه كه ي ئەه ره چي كورت به لام توند بوو. ئەو به رنامه زور كه سي تووره كردبوو، هه ركهس كه بيستبووي. شيرزاديش بيستبووي. گوتبووي: «ئەو قسانه له تفي به ره وژوور دهچن. له وه ريني سهگ له كوني خوي.» هه لاله گوتبووي: «چاوت ليه من به هه له نه چووم. ئەوهش له هه لويسي كوردانه. ئەو هه لويسي تو نمونه ي كه لتوور و عه قلي كورديه.»)) (نه های، ۲۰۱۹: ۶۴-۶۵)، به سه رنجدان له نمونه كه ئەو گفتوگويه له توني ده ربرينه كاني هه لاله دا درك به كه سايه تيه كي شيكه ره وه ره خنه گر دهكريت، به لام توند و گشتگير خوي ده نوينيت، ئەمه يش بو ئەو سايكولوژيا چره ي هه لاله ده كه رپته وه، كه هه ژمووني كه ينونه نيرينه يه كه ي به سه ر كه ينونه مينييه كه يدا زاله، لوژيكي و بابه تيبوون له تاييه تمه نديه دياره كاني كه سايه تي ئەم كه سينييه به تاييه ت پاش نيسته جي بووني له ولاتي سويد بو وينه: ((هه لاله گوتبووي: «ژني په نابهر لي ره به پيچه وانه ي ولاتي خوي ئاگاداري مافه كاني هه يه و به مروف بووني خوي ده زانيت. كه واته هه ر كاتيک بزاني مافه كاني پيشيل دهكريت و مي رده كه ي وهك مروف سه يري ناكات و وهك مروف له گه لي دا ناجوولپته وه حازر نابيت له گه لي بزي و لي جي ده بيته وه.»)) (نه های، ۲۰۱۹: ۵۷)، گه ر به وردی له و نمونه وه رگيراوه بروانريت، له توني ده ربرينه كاني ئەم كه سينييه دا درك به كه سايه تيه كي هوشيار، وردبين

بەراوردكار و ھەلسەنگینەر و پەخنەگر لۆژیکى و بابەتى دەكریت، بەشیۆهیهك گەر سەرنجى بەشى یەكەمى نمونەكە بدریت، لە ئاستیکى قوول و نەوتراو دا ئاماژە بە پەوشى خراپى ژنانى پەنابەر دەكات بەر لە ھاتنیان بۆ ھەندەران؛ ھاوکات نەزانى و بى ئاگایى ژنان نیشانەدات سەبارەت بە مافەکانیان، ھەرودھا خستەپرۆوى پەوشیک تیندا پیاوان ستم کار و یاسا و دەسلەتیشن، بە رادەیهك ھیچ دەرچەیهكى یاسایى ئەوتو نییە، كە مافەکانى مرۆف بەگشتى و مافەکانى ژن بەتایبەت بپاریزیت، بەلام لە بەشى دووهمى نمونەكەدا بەتەواوى پەوشەكە پێچەوانە دەبیتەو لەوى ژنان ھاوشیۆه پیاوان بە یاسا مافەکانیان پارێزراو، بەشیۆهیهك خودى ژنان ھۆشیارن بە مافە یاسایى و مرۆییەکانیان (ژنى پەنابەر لێرە بەپێچەوانەى ولاتى خۆى ئاگادارى مافەکانى خۆى ھەیه و بە مرۆف بوونى خۆى دەزانیت).

كەسایەتى سەعادەت

یەكێكە لەو كەسیتیانیەى لەم بەرھەمەدا ، پۆلى كەسیتییهكى مامناوەند دەبینیت، كە ھیچ جۆرە گۆران و گەشە و پەرسەندیک لە كەسایەتى ئەم كەسیتییدا روونادات، گەر وەك وەك نموویەكى سەمبولى لێى بپروانریت، گوزارشت لە كەسایەتى مینە دەكات لە كۆمەلى كوردیدا، چونكە زیاتر پۆلى ھاوكار و خزمەتگوزار دەبینیت، كە پەرسەندى كەلتورى ھەیه. لە دیاترین تاییەتەمەندیەكان كەسایەتى ئەم كەسیتییه، خاوەن كەسایەتییەكى (گرینۆك ، چاو بە فرمیسك، نەرىتى، كۆنەپاریز، نیگەران و ترساو...تد)، بەلام بیدەستەلاتى گرینۆكییەكەى بوو بە تاییەتەمەندى دیارى كەسایەتى بۆ وینە: ((پانزە سال؟! سەعادەت گریابوو. خاتو ئامین بەسەرى خۆیدا كیشابوو، پوومەتى خۆى رنبوو. ھەمەپەشید ئاغا گوتبووى: «مەگرین. ئەم وەزە پانزە سالى تر ناخایەنى.» ھەمەپەشید ئاغا لەپشت میلەكانى زیندانەو بۆ دل خۆشى دانەوھى دایك و ژن و مندال و كەس و كارەكەى ئەوھى گوتبوو. ھەموویان دل خۆش ببون، جگە لە سەعادەتى خیزانى كە دل تەنگ و نیگەران ھەروا گریابوو.)) (نەھایى، ۲۰۱۹: ۲۰)، لەو نمونە وەرگیراوى دەقەكەدا، درك بەو تاییەتەمەندیەى سەعادەت خان دەكریت، كە گریان و فرمیسك ھەلپشتنە، بەرادەیهك تاییەتەمەند دیارى ئەم كەسیتییه دەنوینیت؛ تەنانەت دەربپینی: (ھەموویان دلخۆش بوون جگە لە سەعادەتى خیزانى، دل تەنگ و نیگەران ھەروا گریابوو) گوزارشت لە دۆخیک دەكات، كە ھەمووان بەقسەكەى ھەمەپەشید ئاغا دلخۆش دەبن، كەچى ئەم دلخۆشییە سەعادەت ناگریتەو، بەشیۆهیهك گریان و نیگەرانییەكەى دەبنە سیمای دیارى كەسایەتى، چونكە سەعادەت وەك خانمیک، دایكێك خاوەن مال و مندال باش دەزانیت، دووركەوتنەوھى میردەكەى چ تەنیاى و سەختییەکیان بۆ دروست دەكات.

به سه رنجدان له نمونه که، هه لېژاردنی ناوی سه عاده ت بۆ ئەم که سیتییی له لایه ن رۆماننوسه وه، ده کریت وهک ناولیتانیکی دژبه ری سه رنج بدریت، چونکه رهوشی ژیا نی سه عاده ت که سایه تی ئەم که سیتییی، به ته واوی پیچه وانه ی واتا و فه لسه فه ی ناوه که یه تی، رهنگه نوسه ر به مه به ست ئەم کاره ی کردبیت، به شیوه یه ک له ئاستی نه وتراودا پرس ی ناوی باش بۆ خاوه نه که ی باشی ده هینیت، لای خوینه ر بورووژینیت.

رۆماننوس له ته واوی پنت و به شه کانی ئەم رۆمانه دا، تایبه تمه ندییی کانی که سایه تی ئەم که سیتییی، له تۆنی ده برپینه کانی خودی خو ی و هاوکه سیتییی کانی تریشدا، له به رچاوگرتوه، که ده کریت وهک خالیکی هونه ری به هیز، سه رنج بدریت، بۆ وینه: ((دایکی ده گریا. وهک هه میشه ده خزایه ژوو ره که ی و له قه راخ په نجه ره که، له پال قوری و سه ماوه ره که داده نیش ت و ده گریا. دایه گه وه ده یگوت:)) به س بگری سه عاده ت! به س بگری کچی خۆم! ئەم گری گریه ی تویه منداله کانی وه رس کردوه و له ماله وه تاران دوونی.)) (نه های، ۲۰۱۹: ۲۶)، به سه رنجدان له نمونه وه رگریاوه ی ده که که درک به تۆنی روونکردنه وه له ده برپینه کانی گیره وه دا ده کریت، که (سه عیدی ره حمانی) یه، به شیوه یه ک تیشکی خستۆته سه ر رهوشی نا هه مواری سه عاده ت، له گریان و هه سره ت کیشانیکی سه خندا، ژیا ن ده کات، به لام له تۆنی ده برپینه کانی دایه گه وه دا سه ره رای نیشاندانی لایه نه گرینۆکه که ی سه عاده ت، وهک تایبه تمه ندییی که سایه تی؛ هاوکات درک به تۆنی (ئامۆژگاری، دایکانه، سه رکۆنه کردن، دۆستانه) ده کریت، چونکه ده برپاوی (کچی خۆم) تۆنی دایکانه ده نوینیت. به مشیوه یه، گریان و ترس و نیگه رانی له تایبه تمه ندییی کانی که سایه تی ئەم که سیتییی.

که سایه تی شیرزاد

یه کی که له و که سیتیییانه ی له م رۆمانه دا ده رکه وتوه، چونکه ده که ویته سنوری بازنه ی خیزانی هه لاله وه، گه ر وهک نمونه یه کی سمبولی له م که سیتییی بپروانریت، گوزارشت له که سایه تییه کی رۆژه لاتیی ده کات، له م رووه وه گه ر سه رنج له تۆنی ئەم که سیتییی بدریت، زیاتر هه ست به تایبه تمه ندییی کانی که سایه تییه کی نالۆژیکی و هه سه ته کیی ده کریت، چونکه ((که سایه تی هه ستی کار به هه ست و سوژه کان ده کات، بۆ به ریکردنی ژیا نی رۆژانه ی)) (سالح، ۲۰۲۰: ۲۱۷)، له م رووه وه گه ر سه رنجی ده برپین و ده رکه وته و مامه له کانی ئەم که سیتییی بدریت، درک به ئەم هه سه ته کیی بوونه ی ده کریت، وهک تایبه تمه ندییی که سایه تی بۆ وینه: ((نه متوانی. رهنگه له گه ل باوکت نه بووما یه، ئەگه ر پاش رۆشتنی تۆ سه ردانی مالتانم نه کردایه و زوو زوو دایکت نه دیبایه، بمتوانیا یه فه رامۆشت که م. به لام هه موو ساتیک که باوکت ده بی نی و، هه موو رۆژیک که ده چوومه لای دایکت و وهک جاران به میهره بانییی وه وه ری ده گرتم، دیسان بیر ی تۆ ده که وته وه. بیر ی ئەو عه شق و خو شه ویستییه سه یره

که تو ته نانهت ئاگاشت لی نه بوو. کهس ئاگای لی نه بوو.» ((نه های، ۲۰۱۹: ۱۸۸)، به سه رنجدان له تونی شیرزاد له و نمونه یه دا درک به تایبه تمه ندیبه ههسته کییه که ی که سایه تی شیرزاد ده کریت، به شیوه یه ک جوریک له نه زانی و ساویله که ییش نیشاندهدات، به تایبهت له و ده برینه ییدا که ده لیت: (بیری ئه و عشق و خو شه ویستیبه سهیره که تو ته نانهت ئاگاشت لی نه بوو). گهر شیرزاد وهک نمونه یه کی سبمولى لئی پروانریت، نماینده و نوینه رایه تی کلتوری روژ هه لات به گشتی کورد به تایبهت ده کات، چونکه له م جو ره کلتورانه دا بی ئه وهی هیچ ئازادیبه ک به ره گزی به رامبه ر بدن، به تایبهت پیاوان لای خو یانه وه بریاری یه کلاکه ره وه ددهن، ته نانهت به هیئان و خواستنی یان کوشتنی، ره گزی به رامبه ر، به گشتی ئه م شیوه مامه له کردنه بوته سیمای دیار و تایبه تمه ندی ئه م جو ره کلتورانه.

یاساخى و له یاسا ده رچوون یه کیکی تره له تایبه تمه ندیبه کانی که سایه تی شیرزاد بو وینه: ((هه لاله به ده م داگه رانه وه کیفه که ی کرده وه و بو کارتی سوار بوونه که ی گه را. گوتی: «توش بلیت ببه ر، با وهک دوینیت به سه ر نه یه ت.» دوینی شیرزاد وهک زور جاری تر بی بلیت سوار ببوو. پولیس له پشکنیندا پی زانیبوو، جه ریمه ی کردبوو.)) (نه های، ۲۰۱۹: ۱۶۱)، به م شیوه یه نوسه ر توانیویه تی پاریزگاری له تونی ئه م که سیتیبه بکات، به راده یه ک له ته واوی ئه و پنت و په ره گراف و به شانیه ی ئه م که سیتیبه رولی تیدا ده بینیت، هاو ئاهه نگه له گه ل تایبه تمه ندیبه کانی که سایه تیدا، که که سایه تیبه کی بی به لین و فیلباز و یاسا شکین ترسنوک و کونه پاریز و ناشارستانیبه.

که سایه تی سه عیدی رهحمانی

یه کیکه له و که سیتیبه نه ی له م رومانه دا رولی نوسه ر و ریکخه ری ئه م رومانه ده بینیت، هاوکات بو خویشی ده بیته کاره کته ریکی کارای ئه م به ره مه؛ له و رووه وه سه عیدی رهحمانی ئوستادی زانکو و چیرۆک نوسه، نوسه ر به وردی هه ولی داوه له ریگه ی چونیتی دروستکردنی تونی ئه م که سیتیبه وه تایبه تمه ندیبه کانی که سایه تی بنوینیت؛ هه لبهت به کاره یئانی ناوی تایبهت بو ئه م که سیتیبه مه به ستداره، نوسه ر ویستویه تی هه ر له سه ره تاوه واقع ئاسا ئه م که سیتیبه له زهینی خوینه ردا به رجه سته بکات، چونکه ((ناوی تایبه تی گونجاوترین ناوانه له چیرۆکدا، وهک زاده ی بیر و ئه ندیشه ی چیرۆک نوسه ر ده رده که ویت و بونیادی ته واونه کراوی که سیتیبه که ی پی ته واو ده کات، تا وهک هه بوویه کی (موجود) هه مه شتدار رووبه رووی خوینه ری بکاته وه، ئه مجوره ناوه ده بیته هوی چه سپاندنی وینه ی که سیتی له زهینی خوینه ردا.)) (که سنه زانی، ۲۰۱۲: ۱۱۲)، سه ره رای ئه و ورده کاریبه ی نوسه ر له ناوانی ئه م که سیتیبه دا کردوویه تی، ئه ته کیت و هوشیاریه کی به رزیشی بو فه راهم هیئاوه، که له زهینی خوینه ردا ده مینیته وه و تا راده یه ک هاوسو زیشی بو بنوینیت، بو وینه: ((سه عید پرسیاره که ی دووباره کرده وه: «نه تگوت کامه یانت پی چاکتره؟ ئه و پیاوه ده م به پیکه نینه یان ئه م پیاوه؟» «ئه م پیاوه...» ویستی

دریژه‌ی بداتی که سه‌عید هه‌لیدایه: « به‌لام به پیچه‌وانه‌ی تو، شیرزاد ئه‌و پیاره قسه خوش و دهم به پیکه‌نینه‌ی به لاوه په‌سندتره. وانیه‌؟» ((نه‌هایی، ۲۰۱۹: ۱۰۳)، نمونه‌که ئه‌و په‌یامه دهدات، ئه‌م که‌سیتییه به هوشیارییه‌وه مامه‌له دهکات له‌گه‌ل هاوبه‌رامبه‌ره‌کانی، به‌پیی ئاستی تیگه‌یشتن و هوشیارییان درک به به‌کاره‌یتانی تونی جیاواز ده‌کریت له‌ده‌برینه‌کانیدا؛

ئه‌وه‌تا ئه‌و شیوازه‌ی له‌گه‌ل شیرزادی می‌ردی هه‌لاله‌دا به‌کارده‌هینیت، تونگه‌لیکی گالته و نوکته ئامیز دهنونیت، هه‌ربویه که‌سایه‌تییه‌کی کومیدی دهدات به سه‌عیدی ره‌حمانی، به‌لام هه‌مان که‌سیتی کاتیک له‌گه‌ل هه‌لاله مامه‌له دهکات، شیوازی ده‌برینه‌کانی ده‌گورپن، به‌شیویه‌که گوزارشت له که‌سایه‌تی ده‌که‌ن وه‌ک گه‌وره نوسه‌ر و ماموستایه‌کی زانکو به‌رجه‌سته ده‌بیت، دروست ئه‌م ته‌کنیکی تون گورکییه (Shift tone of takanic) فه‌رمایشتیکی محمد(د.خ) به بیر دینته‌وه فه‌رموویه‌تی: ((امرنا ان نکلّم الناس علی قدر عقولهم.)) (السخاوی، ۱۴۱۸: ۱/۲۹۴)، له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا په‌یامبه‌ر (د.خ) فه‌رمانمان پیده‌کات، به‌پیی ئاستی ژیری و تیگه‌یشتنی که‌سی به‌رامبه‌ر قسه بکه‌ین.

یه‌کیکی تر له تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی که‌سایه‌تی سه‌عیدی ره‌حمانی ئه‌رینی بوونیه‌تی، به‌شیویه‌که له ته‌واوی تونی ئه‌م که‌سیتییه‌دا درک به مروّف دوستی و ژیان دوستی و گه‌شبینی و دانای و میهره‌بانی ده‌کریت بو وینه: ((سه‌عید گوتی: «تو و شیرزاد ژن و می‌ردیکی زور چاکن. هه‌ردووکتان میهره‌بان و به‌ریزن، به‌لام...» «به‌لام چی؟» «به‌لام زور لیک جیاوازن. هه‌ر کامه‌تان مروّقی باشی دنیا‌یه‌کی جیاوازن.»)) (نه‌هایی، ۲۰۱۹: ۱۰۳) به‌سه‌رنجدان له نمونه‌که درک به تیروانینی ئه‌رینی و بابه‌تیانه‌ی ئه‌م که‌سیتییه ده‌کریت، که به‌رپرسیاران هه‌مه‌له‌ی رووداو پیشه‌اته‌کان دهکات، بو وینه: ((سه‌عید گوتی: «من ده‌لیم له قسه‌کردن و وتووێژ له‌گه‌ل روژنامه و میدیاکان، ده‌بی وشیار بین. نابی قسه‌یه‌که بکه‌ین که ده‌نگدانه‌وه‌که‌ی به زیانی خومان و په‌نابه‌رانی تر بشکینه‌وه. نابی هه‌لو‌یستیک بگرین که له‌لایه‌نه جوان و ئینسانیه‌کانی که‌لتووری کوردی و ئیرانی پیشیل بکات.» گوتی: «دیاره ئه‌م جه‌نایه‌ته قورسه کاری کردۆته سه‌ر ژیان و هه‌ست و شعوری هه‌موومان، به‌لام نابی هه‌موو به‌رپرسایه‌تییه ئینسانی و ئه‌خلاق و نه‌ته‌وایه‌تییه‌کانمان له بیر بباته‌وه.»)) (نه‌هایی، ۲۰۱۹: ۲۴۵)، ئاشکرایه بۆنه‌ی ئه‌و نمونه‌یه پاش بریندارکردنی هه‌لاله له لایه‌ن هاوسه‌ری پیشویه‌وه، که گفتوگویه‌کی دوستانه‌یه له نیوان سه‌عیدی ره‌حمانی و مه‌جیدی برای هه‌لاله و ناسر به‌ریوبه‌ری ئیداره‌ی رادیویه بوو له ولاتی سوید، که به زمانه روژه‌ه‌لاتیه‌کان په‌خشی ده‌کرد؛ ده‌بینین له تونی ده‌برینه‌کانی سه‌عیدی ره‌حمانی دا که‌سایه‌تییه‌کی به درک و دوور بین و هوشیار و ئه‌رینی خوی وینا دهکات، به‌شیویه‌که خویته‌ر ده‌توانیت درک به‌م تایبه‌تمه‌ندیانه بکات، له که‌سایه‌تی ئه‌م که‌سیتییه‌دا.

۲/۳) شیکاری تەکنیکەکانی تۆنگۆرکى لە ھەرسى پۆمانى گۆلى شۆپان، بالئەندەکانى دەم با، گرەوى بەختى ھەلالەدا

۲/۳-۱) تەکنیکەکانی تۆنگۆرکى لە پۆمانى گۆلى شۆپان دا

تۆن تەکنیکىكى ھونەرى و ئەدەبىيە، پەھەندى زمانى و دەروونى و کۆمەلایەتى و مېژووى و فەلسەفى ھەيە، كە نیرەر لە رینگەيەو دەتوانیت ناکوتا بارى ھەست و ھەلویتست و مەبەست و پەيامگەلى جيا جيا بگەيئیت. لەم رووھو (تۆن بریتیيە لە میتۆدى مامەلەکردنى نوسەر، لەگەل بابەت و كەسیتیيەکانى چیرۆكەكەيدا)) (میرصادقى، ۱۳۹۴: ۶۷۱)، كەواتە تۆن ئەو ھونەرکاریيە، نوسەر لە دارشتەى بەرھەمەكەيدا دەینوینیت، بۆ دروستکردن وگەياندى مەبەست و ھەستگەلى تايبەت، لەم سۆنگەيەو تۆن زادەى توانستی ئەدەبىي و ھونەرى و زمانى و پوانگەى زەينى و دەروونى نیرەر (نوسەر)ە، دەكریت گریمانەى ئەو بەكریت، گۆرانى بەسەردا بیئت، يەك شیوہ يەكجۆر نەمینیتەوہ لەبەرھەمەكەيدا، چونكە ((تۆنى شیعریك، يان چیرۆكیك نەگونجاوہ، لە سەرەتاوہ تا كۆتای يەكجۆر نەگۆر بیئت، پيويستە گۆرانى بەسەردا بیئت، گەر گۆرانى بەسەردا نەيەت، ئەوا پەوشىكى تاقەت برۆكىن (جارسەر) بۆ خوینەر دروست دەكات؛ ھەربۆيە چۆن بەپيى جۆرى بابەت تۆنیش دەگۆریت، بەھەمان شیوہ لەسنورى يەك بەرھەمیشدا پيويستە تۆنەكان بگۆرین.)) (خاكبازى، حیدرى، ۱۳۹۹: ۱۱۵)، لەم سۆنگەيەو تۆن نیشانەدەر و وینانوينى بارە ھەستەكییەكانى نیرەر، بۆيە جيگير و يەكجۆر نانوينیت، چونكە ئاشكرايە ھەستەكان بەردەوام لە ھەلچوون و داچوون و گۆراندان لە كەسكەوہ بۆ كەسكی تر، تەنانەت لە كاتیکەوہ بۆ كاتیکى تر لە كەسكەدا بە جيگير و يەك ئاستى نامینیتەوہ؛ بەمشیوہ ھەر گۆرانیک لە ھەستەكانى نیرەردا رووبدات، گریمانەى ئەو دەكریت، لە تۆنى ئەو كەسەدا رەنگبەتەوہ، ھەر ئەمەيە وادەكات، كە تۆنەكان زوو زوو بگۆرین.

((تۆنگۆرکى(Shift tone) ئەو گۆرینەيە، لە شیوازی نوسینی نوسەر و چۆنیى تەركیزکردن و بەكارھینانى زمان دا روودەدات، كە واتا و مەبەست دەگۆریت.)) (Fazely, 2022: online)، ھەربۆيە ئەم تۆنگۆرکىيە: ((ھەمەپەنگیەك لە بەرھەمەكەدا دەھینیتەبوون.)) (خاكبازى، حیدرى، ۱۳۹۹: ۱۱۶)، بەمشیوہ بەھۆى ئەو ھەمەپەنگى و جوانیناسیيەى لە دەقەكەدا دروستى دەكات، تام و چیرۆكى جوانیناسیانەى تايبەت، بەخوینەر دەدات، بە رادەيەك خوینەر دەگرير و كەمەنكیشى بەرھەمەكەى دەكات، بۆ بەردەوامى و خویندەنەوہى تەواوى بەرھەمەكە؛ چونكە ((ئەو جیھانەى چیرۆكنوس بەھۆى فەزاوہ دروستى دەكات، كاریگەرى لەسەر راکیشانى سەرنجى خوینەر ھەيە. لەلایەكى دیکە كاریگەرى ئەوہى بە دواى رووداوەكاندا بچین، ھەست بە ئیستاتیكای گێرانیوہ بكەین. فەزا ھەوہلین ھۆكارى ئەو

هه‌لچوونانه‌یه، که خویندنه‌ری له کاتی خویندنه‌وه‌ی چیرۆکدا تووشی ده‌بی. له‌گه‌ل گۆرینی فه‌زا به‌هۆی جۆراوجۆری رووداو و ده‌لاله‌ته‌کان سه‌رنجی خویندنه‌ر به‌لای گێرانه‌وه‌که‌دا راده‌کیشی و کاریگه‌ری له‌سه‌ر چێژی خویندنه‌ر ده‌بی. ((حه‌مه‌ مه‌تک، ۲۰۱۸: ۷۰-۷۱)، هه‌ربۆیه ((تیگه‌یشتن و په‌ی بردن به‌ واتا و مه‌به‌ستی تۆنگۆرکێکانی به‌ره‌مه‌یک، ئه‌وه له خویندنه‌ر ده‌خوازیت به‌ مه‌عریفه‌وه‌ گریمانە و مه‌زنده‌ی ئه‌و هونه‌رکارییه‌ بکات، نوسه‌ر ئه‌نجامی داوه، که مه‌به‌ستی چیه.)) (Fazelg,2022: online)، چونکه ((نوسه‌ریش ده‌توانیت وشه‌ له‌به‌ره‌مه‌که‌یدا بۆ واتا و مه‌به‌ستیک به‌کاربه‌یشت، نه‌ک هه‌ر واتا ئاشکراکه‌ی نه‌گه‌یه‌نیت، به‌لکو واتای پێچه‌وانه‌یش بگه‌یه‌نیت؛ هاوشیوه‌ی شانۆکاریک له‌کاتی نواندن دا له‌ رینگه‌ی ئاوازی وتیه‌وه‌ ده‌توانیت واتای وشه‌ بگۆریت.)) (میرصادقی، ۱۳۹۴: ۶۷۳)، که‌واته‌ پێویسته‌: ((خویندنه‌ر خویندنه‌وه‌ی مه‌عریفه‌ ناسانه‌ بۆ که‌سایه‌تییه‌کان، یان سیسته‌می فکری نوسه‌ره‌که‌ بکات، نه‌ک ئه‌وه‌ی، که‌ خودی به‌شیوه‌یه‌کی ئاشکرا سیسته‌می فکری خودی ده‌ربخات.)) (سه‌جادی، ۲۰۱۱: ۷۱)، چونکه ((شتیک ئاشکرایه، که مه‌به‌ست له گێرانه‌وه‌ له‌ رۆماندا، گه‌یاندنی بابه‌ت و بیرۆکه‌ی رۆمانه‌که‌یه‌ له‌ نوسه‌ره‌وه‌ به‌ خویندنه‌ر.)) (یعقوب، ۲۰۱۹: ۱۶۷).

((رۆل و کاریگه‌ری تۆنگۆرکێکان زۆر سه‌رنجراکیش و سه‌رنج نوینن، هه‌ربۆیه‌ زۆربه‌ی نوسه‌ران تۆنگۆرکێکان به‌ قازانجی خۆیان به‌کارده‌هێنن، به‌شیوه‌یه‌ک تۆنگۆرکێیه‌ک دروست ده‌که‌ن له‌ به‌ره‌مه‌کانیاندا بۆ خویندنه‌ر، تا له‌رینگه‌یه‌وه‌ به‌هه‌ستیک، یا ئه‌زموونیک تاییه‌ت بگه‌ن.)) (Fazely,2022: online)، له‌م رووه‌وه‌ گه‌ر سه‌رنج له‌م رۆمانه‌ بدریت، درک به‌ چه‌ندین تۆنگۆرکێی جیاوازی ده‌کریت، که نوسه‌ر به‌شیوه‌یه‌کی هونه‌ری ئه‌نجامی داوه‌، بۆ گه‌یاندنی مه‌به‌ستی جیاوازی و هه‌ستی تاییه‌ت بۆ وینه‌: ((...به‌ته‌باره‌که‌دا هه‌لگه‌رن. لووتیان پر بوو له‌ بۆکرووز. دارتووه‌که‌ی ناوه‌راستی هه‌وشه‌ سووتابوو. بالای ئه‌ستووری ره‌ژی بوو. به‌ بیره‌وه‌ری ئه‌وان نه‌مامی ئه‌و داره‌ نه‌چه‌قیبوو. به‌لام سووتانی له‌گشت رووداوه‌کانی ئه‌و ساله‌ زیاتر خه‌مباری کردن. «ئه‌ی ئه‌وه‌ چیه‌؟» نه‌مامیک تازە، له‌وه‌ ده‌چوو له‌سه‌ر دلی داره‌ سووتاوکه‌ روابی، به‌لام بستیک به‌ولاوه‌تر بوو. نه‌مامیک ساوا‌ی شوخ. یه‌کیک له‌ بنیدا راکشابوو جووتیک کلاشی ژیر سه‌ر نابوو ئه‌ژنۆی به‌سکیه‌وه‌ نووساندبوو. وه‌ک مندالیک ده‌چوو له‌ سکی دایکید. و سووتایا به‌ ئاگای کرده‌وه‌ کابرا هه‌ستا و تۆزی له‌ خۆی سه‌ری. پیریکی ریش کلوو به‌فری نیوچاوان روون به‌ ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه‌ که‌ به‌ خه‌تووش له‌سه‌ر لیوی بوو، گوتی: «هاتنه‌وه‌؟ به‌خیر بینه‌وه‌.»)) (ئه‌هایی، ۲۰۱۹: ۲۸)، له‌م نمونه‌یه‌دا درک به‌ دوو تۆنی جیاوازی ده‌کریت، له‌به‌شی یه‌که‌می نمونه‌که‌دا تا پێش ده‌ربینی (ئه‌ی ئه‌وه‌ چیه‌؟) درک به‌ هه‌ستی خه‌م و بی‌تاقه‌تی ده‌کریت، چونکه‌ و سووتایا خه‌زانه‌که‌ی گه‌راونه‌ته‌وه‌ سه‌ر ماله‌ سووتینرا و پوخینراوه‌که‌یان، تۆنیک له‌ چۆنیتی گواستنه‌وه‌ی ئه‌و دیمه‌نانه‌وه‌ به‌ خویندنه‌ر ده‌گات (بی‌هیوا و ره‌شبینانه‌)یه، چونکه‌ گه‌راونه‌ته‌وه‌ سه‌ر مال و شاریک و ویرانه، که هیچ سیمایه‌کی ژیانکردنی

تیدا نابینریت، به لام له ناکاو نوسەر تونگۆرکییه کی ئەنجامداوه تۆنه که له خه مگینه وه دهگۆریت بۆ خوشی، به شیوهیه که خوینەر، ده توانیت درک بهم گواستنه وهیه بکات له ههستی نهرینیبوونه وه بۆ ههستی ئهرینیبوون؛ هه ربۆیه له بهشی دووه می نمونه که دا درک به ههستی خوشحالی دهکریت، چونکه به پیچه وانهی بهشی یه که مه وه ده رکه وتنی نه مامه توویک له نزیک دار تووه سوتاوه که و که سیک له و دۆخه دا گوزارشت له ده ستپیکردنه وه ی ژیان ده که ن، به مایش تۆنه که دهگۆریت خودی ئەم گۆرانه یش له ریگهی دهسته واژه ی پرسیا ری (ئهی ئه وه چییه؟) ئەنجامدراوه، که به تونگۆرکی له ناکاو (Suddenly shift tone) ده ناسریت. ئه وه ی له م تونگۆرکییه دا تیینی دهکریت، ره وتی چیرۆک له هه مان (شوینکات) دایه، واته کات و شوین نهگۆراون، به لام تون له رووی جوړییه وه گۆراوه، هه ر وه ک له شیکردنه وه که دا به دیار که وت، ته نانه ت درک به جیاوازی پله ی هه ست گۆرکیکانیش دهکریت، له تۆنیکه وه بۆ تۆنیکه تر، به مشیوهیه دهکریت له هه مان شوینکاتی چیرۆکه که دا هه ست به چه ندین تۆنی جیاواز بکریت، چونکه تون وینانوینی باری دهروونی نیره ره که یه تی، هه ربۆیه هه رکه سیتییه ک له م رۆمانه دا خاوه ن سه ره به خۆیه کی ئه وتۆیه له که سایه تیدا گوزارشت له بار و هه ست و هه لۆیسته کانی خۆی دهکات.

بۆ وینه: ((«خه متان نه بی، رۆژی خوشمان له به ره.» ئه و ده یگوت و لاس ده یقۆسته وه. و سووئاغابه بی باوه رییه وه سه ری لی راده وه شاندن دایه گۆلی دلنیا بوو «که له کی کورد سه ر ناگری...» خانزاد له هه موویان په رۆشتر، له بهر خۆیه وه ده یگوت: «به ئیمه چی کی حکومه ت ده کا.»)) (نه های، ۲۰۱۹: ۷۸)، گه ر به وردی سه رنج له نمونه که بدریت هه ست به جیاوازی تۆنه کان دهکریت، له نیوان قسه که ره کاند، تۆنگه لیک له قسه کانی بارام و لاس دا خۆیان ده نوینن، گه شبین و ئه رینین، به راده یه ک درک به ههستی خوشحالی و دلنیا یی دهکریت له تۆنی ده برینه کانی بارام دا، که ده رباره ی ئاینده ی شوپش و دامه زراندنی دهسته لاتیکه کوردییه، به لام نوسه ر له هه مان شوین کاتی گفتوگۆکه دا دوو تونگۆرکی ئەنجامده دات، سه باره ت به هه مان ته وه ر، به لام جیاواز و پیچه وانهی ئه و تۆنه ی، که بارام و لاس به کاریانه یتاوه؛ له کاتیکدا (سووئاغا، دایه گۆلی، خانزاد) راسته وخۆ به شدار نه بوون له گفتوگۆکه دا، به لام نوسه ر له ریگهی ته کنیکی تونگۆرکییه وه توانیویه تی باری هه ست و هه لۆیستی هه رییه ک له و که سیتیانه بنوینیت، به شیوه یه ک له قسه کانی بارام و لاسه وه تونگۆرکی یه که م رووده دات بۆ سووئاغا و دایه گۆلی لی ره دا هه ستیک و سووئاغا ده ینوینیت بی متمانه ی و نادلنیا ییه، که له ریگهی زمانی ئاماره نوسه ر توانیویه تی ئەم تونگۆرکییه ئەنجام بدات؛ له هه مان کاتدا دایه گۆلی به دلنیا ییه وه هه لۆیسته که ی و سووئاغای هاوسه ری ده سه لمینیت، به شیوه یه ک له تۆنی ده برینه که ی دایه گۆلی دا (که له کی کورد سه ر ناگری) هه ست و هه لۆیستی پیچه وانه یان له ئاستی گومانه وه به رز ده بیته وه بۆ ئاستی دلنیا یی؛ هه ربۆیه له هه مان تونگۆرکی دا درک به جیاوازی بر و

رېژەى ھەست و ھەلۆيىست دەكرىت، لە نىوان وسوونئاغا- دايە گولئى دا، كەچى لە تونى دەربرىنەكەى (خانزاد) دا، كە دەلئىت: («بە ئىمە چى كى حكومەت دەكا.»)، بەتەواوى ئەو پەرۆشى و خەمخۆرىيەى لە تونەكانى (بارام، لاس، وسوونئاغا، دايەگولئى) دا ھەستى پىدەكرىت وەك رايەلئىكى ھاوبەش لە نىوانياندا، سەبارەت بە ئىدارەدانى ولات فەرامۆش دەبئىت، بە مەيش ھەلۆيىستىك لە تونى (خانزاد) دا بەدىار دەكەوئىت، بە گرنگ نەگرتنى بابەتى تەوهرى گەتوگۆكەيە، بەمشىوہەيە ھەروەك لە شىكرەنەوہكاندا بەدىاركەوت لەم نمونەيەدا، چەند تونگۆركئىيەك ئەنجامدراوہ، كە بەھوى ھەريەك لەو تونگۆركئىيانەوہ نوسەر توانىويەتى بارو ھەست و ھەلۆيىستى ھەريەك لە كەسئىتئىيەكان بخاتەرپوو؛ ھاوكات پاشخانى رۆشنبرى و ئاستى ھۆشياريان سەبارەت بە تەوهرى بەرباس نىشانبدات، بەپادەيەك خوينەر چىژى ئىستاتىكى و مەعريفى لئى بەرئىت، بەشىوہەيەك بتوانئىت درك بە روانگەى زەينى و دەروونى كەسئىتئىيەكان بكات ھەستى لايەنگرى، يان دژايەتى خوى لە ئاستىيان لە بەرامبەردا نىشانبدات.

٢/٣-٢) تەكنىكەكانى تونگۆركئى لە رۆمانى بالندەكانى دەم با دا

بالندەكانى دەم با يەكئىكى ترە لە رۆمانەكانى نوسەر (عەتا نەھايى)، كە تەكنىك و ھونەركارى نوسەرى پىوہ ديارە، چونكە لەم رۆمانەدا زياد لە چەند چىرۆكىك ئامادەيە، كە ھاوتەرىب پىكەوہ دەرپون، تەنانت گىرەرەوہى ھەر چىرۆكىك تايبەتمەندى و سەربەخوى خوى ھەيە، لە رپوى كەسايەتى و جۆرى كەسئىتئىيەوہ، ھەربۆيە لەم رۆمانەدا بەر چەندىن جۆرى تەكنىكى تونگۆركئى دەكەوين، كە بەھويانەوہ خوينەر دەتوانئىت باشتر پەى بەو گۆرانە ناوہكئىيانە ببات، كە لە دەروونى ھەر كەسئىتئىيەك رپودەدەن؛ ھاوكات ئىستاتىكايەكى يەكجار سەرنج راكئش و بەچىژ لە بەرھەمەكەدا دروستكرەدوہ، بەپادەيەك خوينەر دەرگىر و كەمەنكئشى خوى بكات، لەم سونگەيەوہ گەر بە وردى سەرنج لەم رۆمانە بدرئىت، ھەست بەو جوانىناسىيەى گىرانەوہ دەكرئىت، كە تەكنىكەكانى تونگۆركئى بەتايبەت رۆليان بىنيوہ لە بەرجەستەكرەن و نواندنىدا. بۆ وىنە: ((ئەو مژئىكى قوولئى لە جگەرەكەى دا و نىگائى چاوەرپوانى بەسەرەولئىژى شەقامەكەدا شۆركرەدوہ. چاوەرپوان؟ لەيلاى لە خوار شەقامەكە دى. گورج و خىرا دەھات. دەنگوت كەسئىكى بە شوئىنەوہيە. وەك ئەفسانە كە گورج و خىرا دەھات و ئەو دەيزانى ناسرى بەشوئىنەوہ بووہ. ناسرى كە سوار پژويەكى سەوزى مودئىل بالا دەبوو، جاروبارەيش لە كۆشكى لاوان تارى دەژەند...)) (نەھايى، ٢٠١٩: ١٥٧-١٥٨)، بە سەرنجدان لە نمونەكە درك بە تونگۆركئىكان و چوئىتى ئەو گواستەنەوہ و گۆرپىنانە دەكرئىت، كە بەسەر ھەست و ھەلۆيىستى قسەكەرەكاندا دئىت، لەبەشى يەكەمى نمونەكە تا پئىش وشەى(وہك) ھەستى ترس و نامۆبى و

گومانکردن دەگەيەنیت، تونیک لەم بەشەدا خۆی فۆرمەلە دەکات، تونی (ترس و تۆقین)ە، بەلام ھەلۆیستیک ئەم تۆنە نواندویەتی مەزەندە و گریمانەکاری تێدایە، نەک دلناییی، کە دەربارەیی رەوشی ھاتنەکەیی (لەیلای تلووعی)یە بۆ لای میھرەبان لە پارکی گەورەیی شار، بەلام لە دواي وشەیی (وھک) سەرنج لە دەقەکە بدیریت، تا وشەیی (بە شوینەوہ بووہ) ھەمان بابەتە ئاماژە بۆ رەوشی ژيانی خانمان دەکات، کە لەلایەن کەسانی ترەوہ بەتایبەت لە لایەن پیاوانەوہ ھەراسان دەکرین. تونیک لەم بەشەیی نمونەکەدا بەدیاردەکەویت، تونی ترس و ھەراسان کردنە، بەلام پلەیی ھەستی ترسانەکە ئاستی گریمانەیی تێدەپەرینیت، دەچیتە پلەیی دلنایییەوہ، چونکە کرداری (دەیزانی) ئەو راستییە دەگەيەنیت ھەستی ترساندەکەیی لە حەقیقەتەوہ سەرچاوەیی گرتووہ، نەک وەھم؛ بەلام لە بەشی سینیەمی نمونەکەوہ دیسان تونگۆرکینیەکی تر پروودەدات، دەربارەیی کەسیتیکی تر بە ناوی (ناسری) تونیکەلیک لەم بەشەدا بە دیاردەکەویت، تونی گێرانیەوہ، کە ھەستی خۆشبەختی و خۆشگوزەرانی و ھەستی ئیرەیی پیبردن لە لایەن ئەوانی ترەوہ دەنوینیت؛ ھەربۆیە لەم بەشەیی نمونەکەدا ھاوشیوہی تۆنەکەیی باس و تەوہرکەیش گۆراون، ھەلبەت ئەم تونگۆرکینیانە لەلایەک بکیشی (Drama) دەدات بە چیرۆکەکانی رۆمانەکە، لە لایەکی تریشەوہ ھەمەرەنگی و چیژیکی جوانیناسی لە دەقەکەدا دەھینیتەبوون.

لەو نمونەییەدا دوو تونگۆرکی نیشاندران تونگۆرکیی یەکەم لە رینگەیی وشەیی (وھک) ئەنجامدراوہ ئەم تونگۆرکینیە بە تونگۆرکیی ھاوشیوہکردن دەناسریت، بەلام تونگۆرکیی دووھەم بە تونگۆرکیی بە تەوہرەبیکردن دەناسریت، چونکە ناوی ناسری لەسەرەتای تونگۆرکینەوہ بەکارھینراوہتەوہ، بەمشێوہی رەوتی حیکایەت لە کردەیی بە چیرۆک کردندا دەچیتە سەر چیرۆکی (ناسری و ئەفسانە)؛ ھاوکات شوینکاتی چیرۆکەکە دەگۆریت بۆ رابردوو، لە رینگەیی یادەوہری گێرەرەوہی دووھەم لەم رۆمانەدا، کە میھرەبانە، بەمشێوہی تەکنیکی فلاش باکیش (Flashback) دەکەویتە سنوری تەکنیکی تونگۆرکینیەوہ، بەلام مەرج نییە لە ھەر تونگۆرکینیەکدا فلاشباک بەدیار بکەویت بۆ وینە: ((بارام دەیگوت: «میوانی من دەبن. بەیانی زوو گوشت و برینج و کەلوپەلی پیویست دەکرم و دوانیوہرۆش خیزانم دەچی خواردنیکی خۆشمان بۆ ساز دەکا.» مونیەرە گوتی: «نا، براژن بەتەنھا پیراناکا. من و رووناک دەچین و...» ئەو ملی نەدا. گوتی: «میوانی منن. کەواتە...» ھەموویان پیکەنین: «بلی ئەوھندە ئازا بی و خواردنی ئەو عالەمەت پی ساز بکردری؟!» ئەو گوتی: «لە رستووران بۆتان دینم. پیم خۆشە نەکی منیش بکەن.» ئەوان رازی نەدەبوون. دەیانگوت: «عەیبە...داوہشانە...» میردی مونیەرە گوتی: «عەیب ئەوہیە قۆلی لی ھەلنامالن و ژنیکی بۆ نەھینن، عەیب ئەوہیە چون ھاتووہتەوہ ھەرواش...» مونیەرە نەھیشت بلی ھەرواش بگەریتەوہ. ناچار گوتی: «ھەرواش بمینیتەوہ.»)) (نەھایی، ۲۰۱۹: ۱۶۷)، لەو نمونەییەدا چەند تونگۆرکینیەکی جیاواز بەدیارکەوتوہ،

به‌شيوه‌يک هه‌ريه‌ک له‌و تۆنگۆرکييانه باری هه‌ست و هه‌لوئستی قسه‌که‌ره‌که‌ی ده‌نوئیت. له‌ ده‌ربرینه‌کانی بارام دا، که ده‌لیت: (له‌ رستووران بۆتان دینم. پیم خۆشه‌نمه‌کی منیش بکه‌ن). درک به‌ هه‌ستی خۆبردنه‌ پيشه‌وه‌ و خۆ باش نیشانان لافی برا‌گه‌وره‌یه‌تی ده‌کریت، به‌سه‌ر ئه‌وانی تر، به‌لام دوردۆنگ و نیگه‌رانه له‌ چۆنیتی گه‌ياندن هه‌لوئسته‌که‌یدا، چونکه ئه‌وه له‌ خۆی و خیزانه‌که‌ی رانا‌بینیت، بۆیه‌ ده‌ربرای (پیم خۆشه‌نمه‌کی منیش بکه‌ن) به‌کاره‌یناوه، که به‌ وردی هه‌ستی درۆزانه‌ی ئه‌م که‌سیتییه‌ نیشانه‌دات؛ هاوکات لافی گه‌وره‌یی و ده‌وله‌مندی لیده‌دات، به‌وه‌ی که ده‌لیت: (له‌ رستووران بۆتان دینم)، به‌شيوه‌يک درک به‌ هه‌ستی شارنیشینیش له‌ هه‌لوئستیدا ده‌کریت، پاش هه‌لوئسته‌که‌ی بارام تۆنگۆرکی ده‌کات به‌ده‌ربرینی (ئه‌وان رازی نه‌ده‌بوون) بۆ تۆنی تر، به‌بی ئه‌وه‌ی ته‌وه‌ری باسه‌که‌ بگۆریت، که (بانگخوان کردن) خیزانییه له‌ لایه‌ن بارامه‌وه، به‌لام که‌سیتییه‌کان ده‌گۆرین هه‌لوئستی پیچه‌وانه‌یشان نیشانداه به‌را‌ده‌یه‌ک سه‌رسام و بی متمانه‌ن له‌ بارام و هه‌لوئسته‌که‌ی ده‌روان، هه‌روه‌ها هه‌ستی به‌ خۆدا شکانه‌وه‌ غیره‌تمه‌ندی له‌ تۆنی خوشکه‌کانی بارامدا هه‌ستی پیده‌کریت، که ده‌لین: (عه‌ییه... داوه‌شانه... هه‌ستی په‌رۆشی و به‌ خه‌مه‌وه‌ بوونی خوشکانه به‌رامبه‌ر به‌ بارامی برایان نیشانداه، که هه‌ستی ته‌واو ئه‌رینی و دلسۆزانه و کورده‌وارییانه‌یه. تۆنه‌که‌یش ده‌گۆریت بۆ تۆنی خاکه‌پایی و خوشکانه‌یه، که وه‌ک تایبه‌تمه‌ندییه‌کی که‌ینونه‌ی مینییه، رۆماننوس له‌ پنت به‌ پنتی ئه‌م به‌ره‌مانه‌یدا، توانیویه‌تی به‌ پاریزگارییه‌وه‌ بینوئیت، ده‌کریت وه‌ک خالی به‌هیز و تایبه‌تمه‌ندی ئه‌م نوسه‌ره‌ سه‌رنج بدریت.

به‌لام له‌ تۆنگۆرکی دووه‌مدا، به‌ته‌واوی ته‌وه‌ری باسه‌که‌ ده‌گۆریت، له‌ بابته‌ی بانگخوان کردنه‌که‌ی (بارامه‌) وه‌ بۆ بابته‌ی ژنه‌ینانه‌که‌ی میهره‌بان، هاوکات باری هه‌ست و هه‌لوئست و خودی قسه‌که‌ره‌که‌یش ده‌گۆرین، قسه‌که‌ر ده‌بیته‌ هاوسه‌ری مونیره‌ی خوشکیان باری هه‌سته‌کی ده‌ربرینه‌کانیشی به‌ ته‌نگه‌وه‌ بوون و په‌رۆشی ده‌نوئیت، به‌رامبه‌ر به‌ میهره‌بانی ژن برای، هه‌روه‌ها تۆنه‌که‌یش ده‌گۆریت بۆ تۆنی بیر هینانه‌وه‌ ئاگادار کردنه‌وه‌ و سه‌رکونه‌کردن، که کرده‌ی تۆنگۆرکیکه‌ به‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ی وشه‌ی (عه‌یب) ئه‌نجامدراوه، به‌مشيوه‌يه‌ هاوسه‌ره‌که‌ی مونیره له‌ ساته‌وه‌ختی گفوتگۆکه‌دا له‌ ده‌می هاوسه‌ره‌که‌ی، که مونیره وه‌ریده‌گریت و کرده‌ی تۆنگۆرکیکه‌ دروست ده‌بیت که به‌ (تۆنگۆرکی ته‌وه‌ری) ناسراوه، به‌ بی ئه‌وه‌ی شوینکاتی چیرۆکه‌که‌ بگۆریت، به‌مشيوه‌يه‌ ته‌کنیکه‌کانی تۆنگۆرکی ئه‌و توانایه‌ ده‌ده‌نه (نوسه‌ر) بابته‌ و مه‌به‌ستی جیاواز له‌ به‌ره‌مه‌که‌یدا به‌ینیته‌ بوون، که له‌ریگه‌یانه‌وه‌ هه‌ستی هه‌ژاندن و ورژاندن له‌ ده‌روونی خو‌ینه‌ردا دروست ده‌که‌ن، که خۆی له‌ لایه‌نگری و هاو‌خه‌می کردنی خوینه‌ر، یان رق لیبوونه‌وه‌ دوژمنایه‌تی کردنی بۆ ئه‌و که‌سیتییه‌ ده‌بینیته‌وه‌ لیروه‌وه‌ خوینه‌ر ده‌بیته‌ به‌شداریکی راسته‌وخۆی هه‌له‌ینجان و به‌ره‌مه‌ینانی بیر و واتا له‌ پیکهاته‌ی ده‌قدا، چونکه نوسه‌ر ده‌توانیت له‌ریگه‌ی ته‌کنیکه‌کانی تۆنگۆرکییه‌وه‌، به‌ وردی گوزارشت له‌

باره هسته‌کی و سۆزه‌کی و دەر وونی و زه‌ینی‌ه‌کانی که سیتییه‌کانی ناو به‌ره‌مه‌که‌ی بکات، به‌مشیه‌یه نوسه‌ر دهرفته‌ی چوونه ناو زه‌ین و دەر وونی وەرگر (خوینه‌ر) ی بۆ دهرخسیت، که وه‌ک هه‌بوویه‌کی ئاماده له سنوری ده‌قدا مامه‌له‌ی ده‌کات. ته‌کنیکی تۆنگۆرکی هینه‌رد و تیکچرژاوی فره‌جۆر و فره‌ره‌ه‌نده، له چۆنیتی نواندنی هسته‌جیاواز و گۆراوه‌کانی هه‌ر که سیتییه‌کدا، له‌م سۆنگه‌یه‌وه ده‌کریت گریمانه‌ی بابه‌تگه‌لی وردتر و قولتر و فره‌ره‌ه‌ند تر بکریت، که به‌هۆی ئه‌م ته‌کنیکه هونه‌رییه‌وه دهنوینرین و به‌رجه‌سته ده‌کرین، له پیکهاته‌ی ده‌قدا؛ هه‌ربۆیه ده‌کریت له سنوری یه‌ک (تۆنی بنجی) دا (Pure tone) له‌هه‌مان ته‌وه‌ر و بابه‌ت دا درک به‌جیاوازی باری هست و هه‌لوئستی قسه‌که‌ره‌کان (که سیتییه‌کان) بکریت.

به‌مشیه‌یه له سنوری یه‌ک تۆنی بنجیدا ئه‌م هست گۆرکیانه رووده‌دن، به‌پاده‌یه‌ک ده‌کریت به‌پیی ریژه‌ی به‌رزی یا نزمی هستی نوینراو له کرده‌ی هست گۆرکیکه‌دا تۆنی بنجی نیره‌ر به‌ئاراسته‌ی سنوره‌تۆنی تر بگۆریت، بۆ وینه: ((هسته‌ی به‌برسیایه‌تی کرد. رۆشته ئاشپه‌زخانه. دهرکی یه‌خچاله‌که‌ی کرده‌وه و له شتیک گه‌را که بیخوا. به‌دریژی ئه‌م هه‌موو ساله له شتیک گه‌رابوو بیخوا. له هه‌ر کوئ بوو، له شاخ، له عیراق، له تورکیا... ته‌نانه‌ت له ئوروپاش... مونیره ده‌یگوت: « خوشکت بمری، که‌واته له‌م هه‌موو ساله‌دا که‌س نه‌بووه پیا‌له‌یه‌ک چاییت بۆ ده‌م کا و پاروویه‌ک نانت بۆ ساز کا؟»)) (نه‌های، ۲۰۱۹: ۳۰-۳۱)، گه‌ر به‌گشتی سه‌رنج له‌و نمونه‌یه بدریت درک به‌تۆنی (روونکرده‌وه و به‌خه‌مه‌وه‌بوون) ده‌کریت له تۆنی دهربرینه‌کانی دوو که‌سیتی جیاوازا، له تۆنی دهربرینه‌کانی قسه‌که‌ری یه‌که‌مدا، که گیره‌وه‌ی چیرۆکی میهره‌بانه هست به‌تۆنی روونکرده‌وه و به‌خه‌مه‌وه بوون ده‌کریت، به‌لام بر و ریژه‌ی به‌خه‌مه‌وه بوونه‌که‌کز و لاواز دهنوینیت، به‌پاده‌یه‌ک زیاتر بابه‌تیانه و بی‌لایه‌نه‌نانه نیشاندراوه، چونکه دهربرینه‌کانی گوزارشت له (تۆنی فه‌رمی) ده‌کات، ئه‌گه‌رچی له دهربرینه‌کانی ئه‌م قسه‌که‌ره‌یشدا درک به‌ئاوه‌رای و دهربه‌دهربوونی میهره‌بان ده‌کریت؛

سه‌رنجی خوینه‌ر بۆ ویناکردنی ره‌وشی ژیا‌نی ئه‌م که‌سیتییه راده‌کیشیت، به‌لام گه‌ر پله‌ی په‌رۆشبوونی ئه‌م هست دهربره له هه‌مان ته‌وه‌ر و جۆری توندا، به‌راورد بکریت به‌برو ریژه‌ی په‌رۆشبوونی هست دهربری دووه‌م، که مونیره‌یه یه‌کجار لاواز و بابه‌تیانه دهرده‌که‌ویت، به‌لام له تۆنی دهربرینه‌کانی مونیره‌دا هست به‌په‌رۆشی و به‌خه‌مه‌وه‌بوونیک زۆر ده‌کریت، سه‌بارت به‌خرایی ره‌وشی ژیا‌نی میهره‌بان، به‌پاده‌یه‌ک پله‌ی په‌رۆشی مونیره دلسۆزی و دل پی سوتانیشی تیدا‌یه، که هستیکی به‌رزی مروییه؛ هاوکات تایبه‌تمه‌ندی ئه‌م که‌سیتییه و که‌سایه‌تیشی نیشاندات، وه‌ک خانمیک ئه‌م هستی به‌خه‌مه‌وه بوونه تایبه‌تمه‌ندییه‌کی که‌ینونه‌ی (میینه‌یه)، چونکه له‌نمونه‌که‌دا به‌ئاشکرا هست به‌جیاوازی دل پی سووتان، بۆ که‌سیتی میهره‌بان له دهربرینه‌کانی ئه‌و دوو

كەسىتتییەدا دەكریت، بەلام لە دەربەرینهكانی مونیرهدا كە دەلایت: (خوشكت بمرئ، كەواتە لەم ھەموو سالەدا كەس نەبوو پيالەيەك چايیت بۆ دەم كا و پاروویەك نانت بۆ ساز كا؟) پلەي پەرۆشی و ھەست دەربەرینهكە دەگاتە ئاستی خۆبەخت كردن وەك خوشكێك (مییەنەيەك) درك بە ئەو ھەموو نەھامەتییانە دەكات، كە بەسەر براكەیدا ھاتوو لە تاراوگەدا، تۆنەكەيش دەگۆریت لە فەرمییەو بە بۆ نا فەرمی، چونكە پەيوەندییەكە لە پەيوەندییەكی فەرمییەو گۆراو بە پەيوەندییەكی نا فەرمی، ھەربۆیە ھەستی دلسۆزی و بە خەمەوہبوونی خۆی نیشانەدات، بەشیوہیەك خۆینەر درك بە ئەم جیاوازیانە دەكات و چێژ و بەھرەیشی لئ وەرەدەگریت؛ ھاوكات لە ئاستی قوولدا گریمانەي ئەو دەكریت نوسەر مەبەستی بووبیت پرسى رەخنەكردنی ئەو كلتورە لای خۆینەر بوورۆزینیت، كە خانمان وەك ھۆكاری خزمەتگوزاری بۆ پیاوان دەزانیت، بەمشوہیە لەو تۆنگۆرکییەدا درك بە ھەست گۆرکیكانیش دەكریت، ئەمەيش ھەمەرەنگیەك دەدات بە بەرھەمەكە و خۆینەر كەمەنكیشی خۆیندەوہی خۆی دەكات.

٢/٣-٣) تەكنیکەكانی تۆنگۆرکی لە پۆمانی گرەوی بەختی ھەلالەدا

بەراورد بە دوو پۆمانەكەي پیشوو لەم پۆمانەدا وردتر و قوولتر فرە رەھەند تر، تەكنیکەكانی تۆنگۆرکی بەكارھینراون، چونكە پۆماننوس سەرکەوتوانە توانیوہیەتی لەم بەرھەمەیدا لە چۆنیتی بەكارھینانی ئەم تەكنیکەدا، بەرھەویشچوونی باش بەخۆوہوہ ببینیت و بە لوتكە بگات، چونكە لەم پۆمانەدا لە ھەناوی تۆنگۆرکیكاندا درك بە چەند تەكنیکێکی تر دەكریت، لەوانە: (فۆرشادوینگ، فلاشباک، مونتاز شوین...تد)، مەبەست لە فلاشباک ئەوہیە: ((پالەوان دەگەریتەوہ بۆ ناو سنووری كەسیتی خۆی و لەرێگای فلاشباکەوہ پووناکي دەخاتە سەرباری زاتی خۆی واتە شیوازی گێرانەوہ لە گێرانەوہی مەوزوہیەوہ دەبیتە گێرانەوہی زاتی)) (قەرەداخی، ٢٠٠٨: ٢٣)، بەلام فۆرشادوینگ: ((تەكنیکێکی گرنگی ئەدەبییە، كە نوسەر دەتوانیت بەكاربھینیت، بۆ دروستكردن و بونیاتنای توانای پیشبیینكردن لە زەینیی خۆینەردا، تا لە لەكردەي خۆیندەوہی بەرھەمەكە بەردەوام بیت، چونكە پیشبیینكردن وەك ئامرازیکي ئەدەبی بەكاردەھینریت، بۆ ئامازەدان بە پوودا و پیشھاتەكان، كە دواتر لە بەشەكانی تری بەرھەمەكەدا پوودەدەن.)) (MasterClass, 2021: Online)، كە تەكنیکەكانی تۆنگۆرکییان تیکچرژا و فرە رەھەندتر کردووہ، بەرادەيەك دەتوانریت درك بە باری ھەست و ھەلوئستی ھەر كەسیتییەك بكریت و پەيوەست بكریتەوہ بە رەھەندە كلتوری و میژووی و ئەو ھەلو مەرجانەي، كە پۆل دەبینن لە پیکھێتان و فۆرمەلەكردنی ئەو جۆرە ھەست و ھەلوئستانەدا، بەمشوہیە خۆینەر دەتوانیت ھەست بەو ھەلوئستە جیاوازانە بکات، بی ئەوہی

دریژبری و زیاده‌گویی کی ئه‌وتۆ کرابیت، خوینەر له ته‌وه‌ر و بابه‌تی بنه‌ره‌تی پۆمانه‌که دوور بخاته‌وه، چونکه نوسه‌ر له دارشته‌ی ئه‌م پۆمانه‌دا، کورد بری و وینا کردنی هونه‌ری وردی ئه‌نجامداوه، که درک به ته‌کنیکی ئابووری کردن و ده‌ست پێوه‌گرتن له چۆنیتی به‌کارهینانی دانه‌ زمانیه‌کاندا ده‌کریت، هه‌ربۆیه‌ کرده‌ی پالفته‌کردنی ته‌وه‌ر و بابه‌ت و پووداو و به‌سه‌ره‌اته‌کانی ئه‌م پۆمانه‌ به‌شیوه‌یه‌کی هونه‌ری ئه‌مجامدراوه.

بۆ وینه: ((... که ئیواره‌ ده‌بوو هه‌لاله‌ دلێ ته‌نگ ده‌بوو، یان که دلێ ته‌نگ بوایه ئیواره‌بوو. ئه‌م ولاته ئیواره‌ی مه‌علومه‌ی نییه. به‌ پێچه‌وانه‌ی کوردستان. ئه‌وئ ئیواره‌ی بوو، ئیوارانی دل ته‌نگ، ئه‌و کاته که خۆر له کۆتایی نیوه‌ سووپی پۆژانه‌یدا ماندوو و هیلاک ده‌گه‌یشه‌ لووتکه‌ی شاخه‌کان، گه‌وره‌تر و دیارتر له‌ ساته‌کانی له‌وه‌به‌ر، له‌ پشت هه‌وره‌ ته‌نکه‌کانه‌وه‌ پۆشناییه‌کی زه‌عه‌فرانی ره‌نگی پێدا ده‌پژاندن.)) (نه‌های، ۲۰۱۹: ۱۴)، له‌و نمونه‌یه‌دا له‌سه‌ر زاری گێره‌وه‌ درک به‌ دوو هه‌ستی جیاواز ده‌کریت، له‌ ده‌روونی هه‌لاله‌دا، که جیاوازی ئاو و هه‌وا هۆکار و کارتیکه‌ری ده‌روونی ئه‌م که‌سیتییه‌ بۆ نیشاندانی ئه‌و هه‌سته‌ جیاوازانه. ((له‌ چیرۆکی کلاسیکا هینده‌ گرینگی به‌ وه‌سفی که‌ش و هه‌وا دراوه، هینده‌ گرینگی به‌ بنیادی که‌ش و هه‌وا وه‌کو لایه‌نیکی ئیستیتیکی نه‌دراوه. ئه‌گه‌ر وه‌سفه‌کان لایه‌هین، یان کورتیان بکه‌ینه‌وه، ئه‌وا کاریگه‌ری ناکاته‌ سه‌ر لایه‌نی هونه‌ری چیرۆکه‌که، چونکه‌ وه‌کو شتیکی لاوه‌کی وه‌سفه‌که‌ کراوه. له‌ چیرۆکی مۆدیرندا به‌شیوه‌یه‌کی دیکه‌ مامه‌له‌ی له‌گه‌ل کراوه، چونکه‌ لێزه‌دا وه‌ها ته‌ماشای که‌شو هه‌وا کراوه، که‌ کاریگه‌ریان له‌سه‌ر ژبانی ئیمه‌ هه‌یه. کاریگه‌ری راسته‌وخۆی له‌سه‌ر ده‌روونی کاره‌کته‌ر هه‌یه.)) (حه‌مه‌ مه‌نتک، ۲۰۱۸: ۵۶-۵۷) ئاشکرایه‌ له‌م پۆمانه‌دا به‌هۆی شیوازه‌ دراماتیکیه‌که‌یه‌وه‌ که‌ش و هه‌وا و دیارده‌ سروشتیه‌کان، سه‌ره‌پای واتای سروشتیان مه‌به‌ستی تریش ده‌گه‌یه‌نن؛

وه‌ک له‌ نمونه‌که‌دا به‌ دیارکه‌وتوه‌ له‌ ریگه‌ی خسته‌ن‌پووی ئاو و هه‌وای ولاتی سویده‌وه، که‌ که‌شیکی که‌ئیبی هه‌یه، نوسه‌ر توانیویه‌تی گوزارشت له‌ ره‌وشی نا‌هه‌موواری هه‌لاله‌ بکات، به‌ پاده‌یه‌ک وینای ره‌وشی ده‌روونی ئه‌م که‌سیتییه‌ بکات، که‌ له‌ چ باریکی نه‌رینی و دل‌گیراندایه‌؛ هاوکات په‌یوه‌ستی کردۆته‌وه‌ به‌و که‌شه‌ که‌ئیبیه‌ی ولاتانی قوتبی باکوور (ئه‌سکه‌نده‌نافی)هه‌یانه‌؛ هه‌ربۆیه‌ هه‌لاله‌ وه‌ک پۆژه‌لاتیه‌کی نیشه‌جیی له‌ ولاتی سوید ئاشنا به‌ دیمه‌نی دلگیر و دل‌پینی ساته‌وه‌خته‌کانی خۆر نشین نامۆ و بیزار ده‌بینریت، بۆیه‌ ده‌که‌وێته‌ یادی دیمه‌نی خۆرنیشنی نیشه‌مانه‌که‌ی، به‌شیوه‌یه‌ک له‌ ریگه‌ی یاده‌وه‌رییه‌وه‌ وینای دیمه‌نی خۆرنیشنی کوردستان ده‌کات، به‌پاده‌یه‌ک باشتر و خۆشتر ده‌نرخینیت و ئاره‌زووی بینینه‌وه‌ی زه‌رده‌په‌ری ئیوارانی ئه‌وئ ده‌کات؛ نوسه‌ر بۆ ویناکردنی هه‌ستی تامه‌زرۆیی ئه‌م که‌سیتییه‌ له‌ تابلۆیه‌کی هونه‌ری و ئه‌ده‌بیی به‌رزدا گه‌رتیه‌ی دیمه‌نی خۆرنیشنی ئیوارانی

کوردستان چرکاندووه؛ له م سۆنگه‌یه‌وه خوینەر ده‌توانیت له‌همان ساتدا درک به دوو هه‌ستی جیاواز بکات له دوو کیشوهر و ولاتی جیاوازا. تۆنیک له‌نمونه‌که‌دا به دیارکه‌وتوو تا پیش وشه‌ی (به‌پێچه‌وانه‌ی که‌ئیبی)یه، به‌لام له دوا‌ی وشه‌ی (به‌پێچه‌وانه‌ی) تۆنیک تر خۆی وینا ده‌کات، که (تۆنی ئه‌رینی و خۆش بینی)یه، چونکه هه‌لوێستی نرخاندن و وابه‌سته‌یی و تامه‌زرۆیی هه‌لاله‌ بو کوردستان نیشانداده‌ت، که هه‌ستیکی سروشتی هه‌ر بونه‌وه‌ریکه وه‌ک هه‌ستی زادگه وابه‌سته‌ی تامه‌زرۆیی له تاکی دوورکه‌وتوودا دروست ده‌کات، به‌شیوه‌یه‌ک کاریگه‌ری له‌سه‌ر ره‌وشی ژیا‌نی داده‌نیت، لی‌ره‌وه گریمانه‌ی ئه‌وه ده‌کریت نوسه‌ر به‌مه‌به‌ست پرس‌ی ره‌وشی ده‌روون و ژیا‌نی تاکی په‌نا‌به‌ر لای خوینەر بو‌وروژینیت؛ هاوکات کرده‌ی تۆنگۆرکیکه له ریگه‌ی ده‌رب‌راوی (به‌پێچه‌وانه‌ی) ئه‌نجام‌دراوه، که به تۆنگۆرکیکه‌ی دژ‌به‌ری ده‌ناسریت. له سنووری ئه‌م تۆنگۆرکیکه‌دا ته‌کنیکی تر به‌دیارکه‌وتوو، ئه‌ویش ته‌کنیکی (مونتازی شوین)ه ((بریتیه‌له‌ گۆرانی شوین له کاتیکی جیگه‌یردا)) (حه‌مه‌د، ۲۰۰۶: ۱۷۷)، به‌مشیه‌یه‌ له سنووری ئه‌م تۆنگۆرکیکه‌دا ته‌کنیکی مونتازی شوین به‌کاره‌ینراوه، به‌لام مه‌رج نییه له هه‌ر تۆنگۆرکیکه‌دا مونتازی شوین به‌ دیارکه‌وتیت، که‌واته ته‌کنیکی تۆنگۆرکی گشتگیرتر و فره‌ ره‌هه‌ندتره، بۆیه ده‌کریت چه‌ندین ته‌کنیکی تری هونه‌ری و ئه‌ده‌بی له هه‌ناوی ئه‌م ته‌کنیکه‌دا به‌دیار بکه‌ون.

بۆ وینه: ((ده‌یگوت: « من تیناگه‌م تۆ چۆن دلت دی لی‌ره و له‌وی به خراب باسی حیزبه کوردیه‌کان و هه‌لوێسته سیاسییه‌کانیان ده‌که‌یت. » ده‌یگوت: « ئیمه هه‌رچیمان هه‌یه له‌سایه‌ی ئه‌و حیزبانه‌وه هه‌مانه. » «ئیمه چیمان هه‌یه شیرزاد؟» هه‌لاله‌ پیده‌که‌نی. وه‌ک هه‌میشه که پیده‌که‌نی و شیرزاد پیی په‌ست ده‌بوو.)) (نه‌های، ۲۰۱۹: ۶۴) له‌و نمونه‌یه‌دا تۆنگۆرکیکه‌ک ده‌بینریت، له تۆنی ده‌رب‌ینه‌کانی شیرزاده‌وه بۆ تۆنی ده‌رب‌ینه‌کانی هه‌لاله‌ ده‌گۆریت؛ ئه‌و نمونه‌یه‌ ده‌قی مشتومری ژن و پیاویکی کوردی نیشه‌جیی ولاتی سویده، له هه‌مان شوینکاتی چیرۆکه‌که‌دا تۆنگۆرکیکه‌ک روویداوه، واته گۆران به‌سه‌ر کات و شویندا نه‌هاتوو ته‌نانه‌ت ته‌وه‌ری گفتوگۆکه‌یش نه‌گۆراوه، به‌لام هه‌ست به‌ جیاوازی تۆنی شیرزاد له‌گه‌ل تۆنیک که هه‌لاله‌ به‌کاری ده‌بات ده‌کریت، به‌شیوه‌یه‌ک له تۆنی ده‌رب‌ینه‌کانی شیرزاد دا هه‌ست و هه‌لوێستی خۆش باوه‌ری هه‌واداری و ساده‌یی و ساویلکه‌یی و هه‌لخه‌له‌تاوی ده‌بینرین، چونکه تۆنیک هه‌سته‌کی و نالۆژیکیه، به‌لام له تۆنی ده‌رب‌ینه‌که‌ی هه‌لاله‌دا درک به هه‌لوێستی واقعی و لۆژیکی بابه‌تیانه ده‌کریت، به‌ تابه‌ت کاتیک به‌ پرس‌یاریکی ژیرمه‌ندانه له‌سه‌ر بنه‌مای حه‌قیقه‌ت نوینی که ده‌لیت: (ئیمه چیمان هه‌یه شیرزاد؟!) می‌ژووی ئه‌و حیزبه سیاسییه کوردییانه و حه‌قیقه‌ت و فه‌لسه‌فه‌ی کاریان ده‌خاته ژیر پرس‌یاره‌وه، به‌ راده‌یه‌ک له ئاستیکی قوولدا پرس‌ی ره‌خنه‌یی له‌لای خوینەر سه‌باره‌ت به‌ چۆنیتی به‌گژداچوونه‌وه‌ی وه‌م گه‌رای ده‌وروژینیت.

حیکایه تدا گه لاله دهن، به تونه کانی حیکایه ت دهناسرین، به لام له رهوتی گیرانه وهی چیرۆکی هونه رییدا باس و به سه رهات و رووداو گه لیک نیشانده درین، که گوزارشت له مروّف و ژبانی و خواست و روانگه زهینی و دروونیه کانی دهکات؛ هه ربویه تونگه لیک له رهوتی گیرانه وهی چیرۆکی هونه رییدا به دیار دهکه ون، که به تونی چیرۆکه هونه رییه کان ناسراوه، که واته له م جوړه تونگورکی چیرۆکیاندا تونگورکیکه ته نیا له ئاستی چیرۆکییدا نابیت، به لکوو له ئاستی دربرینی ههست و هه لویتیشدا دهبنریت. ههستیک له تونی هه لاله دا به دیارکه وتوو، ههستی پر چیژی مندالییه، چونکه درک به و تیگه یشتن و ههسته مندالییهی دهکریت، له تونی گیرانه وهکه ییدا، به لام ههست و تیگه یشتنیک له تونی دربرینه کهی سه عیدی رهحمانییدا به دیارکه وتوو، ههستی به اوردکاری و رهخنه گرتن و ههسرهت کیشان و توانج لیدانه.

تهکنیکه کانی تونگورکی دهره تی پیویست به شیوهیه کی ورد و هونه ریی بو نوسه دره خسینیت، تا له کردهی گیرانه وهدا یارییه کی هونه ری له گه ل کاتی گیرانه وهدا بکات، به رادهیه ک دهکریت له کورته په ره گرافیکدا هه ر سی دهمه بنه ره تییه کهی کاتی تیدا دره بکه ویت، بی ئه وهی کردهی گیرانه وهکه نالوژیکیی بکه ویته وه، چونکه له ریگه ی تهکنیکه کانی تونگورکیوه هونه رکارییه کی ئه وتو دهنوینریت، تا رادهیه ک پیویستی په یوه ستبوون و پیکه وههاتنی ئه و ته وهر و بابهت و رووداو به سه رهاتانه نیشانده دات، که خوینهر سه را سیمما و که مه نکیشی ئه و هه مه رهنگی تیکچرژانه ی دهقه که ده بیت، به شیوهیه ک ده توانریت گریمانه ی ئه وه بکریت هه یه جان و چیژی هونه ریی و ئه ده بیی به خوینهر ببه خشییت و له ئاست چاوه روانی خوینهر دا بیت بو وینه: ((ئه وسا گوتی: «ئیه ئیستایش هه ر له فله مینسبیرگ ده ژین؟ ئیستایش له خانووه کهی جاراندان؟» شیرزاد تا ئه و پوژه هیچی دربارهی من و حال گوینانه وه که م بو فله مینسبیرگ نه بیستبوو. نه یده زانی که ماوهیه که منیش بووم به دراوسیان. ئه گه ر بیزانییه ... هه لاله ده یگوت: «سه عید، تو ده لئی ئه گه ر شیرزاد بزانییت بوویت به دراوسیمان، چی دهکات؟!» «چی دهکات؟!» گوتم: «تو ئیستا ژنیکی ته لاقدر او و سه ره بهستی. شیرزاد زوریش شنیت بیت له م راستیه تیده گات.»)) (نه های، ۲۰۱۹: ۲۶۱-۲۶۲) له م نمونه یه دا ههست به سی کاتی جیاواز دهکریت:

ا. ده می رابردوو له کاتی گیرانه وه که ئه و کاتیه شیرزاد له مالی مامه فه تاح پرسیار له هه لاله دهکات.

ب. ده می ئیستای کاتی گیرانه وه که سه عیدی رهحمانی وه ک گیره ره وهیه کی ئه م پوژمانه روونکردنه وه ده دات.

پ. دەمی داھاتووی کاتی گێرانهوھەکه ھەلەلەھ، ترس و دەردە دلەکانی بۆ سەعیدی رەحمانی دەکات، بەمشێوھە ھەر سێ دەمە جیاواژەکە کاتی گێرانهوھە ھاوشێوھە دەمەکانی کاتی واقعی بەرجەستەکران، بەلام مەبەستدار و پەيامدار کران، کە بەھۆی تەکنیکەکانی تۆنگۆرکێیەوھە ئەنجامدراون، بەھونەرکارییەکی ئەوتۆ ئەنجامدراون، کە خوینەر رازی دەکەن.

بە ھەمانشێوھە کات گۆرکێی کاتی گێرانهوھە، شوین گۆرکێش پوویداوھە، شوین لە مالی مامە فەتاح دەگۆریت بۆ جیگایەکی تر، مالی ھەلەلە، یان سەعیدی رەحمانی دەکات، بەلام گەر وردتر سەرنجی نمونەکە بدريت لە تۆنی دەربرینەکانی شیرزادا درک بە تۆنی پرسن (Curious tone) دەکريت، کە ھەستی پیلانگێری و شەرەنگیزی ئەم کەسیتییە نیشانەدات، چونکە لە دەربرینەکە کاتی شیرزادا جۆریک لە شلەژانی دەروونی لە چۆنیتی وتندا ھەستی پیدەکريت، بەشێوھەک گریمانە پیلانگێری و توندوتیژی نواندنی لیدەکريت، بەرامبەر بە ھاوسەری پیشووی، یان سەعیدی رەحمانی ماموستا و دۆستی ھەلەلەھ. لە تۆنی دەربرینەکانی سەعیدا وەک ریکخەر و گێرەرەوھەیک لەم رۆمانەدا ھەست بە تۆنی رۆونکردنەوھە دەکريت (Explain tone)، لەم تۆنەدا دەربرینی (تا ئەو رۆژە) ئاماژە بە مەودایەکی نەزانراو دەکات لە نیوان ئەو دەمە کاتی شیرزاد قسەکە تیا کردووە، لەگەڵ ئەو دەمە کاتی ماموستا سەعید رۆونکردنەوھە تیدا دەکات، بۆیە لە ئاستیکی قولدا درک بە ھەستی نیکەرانی و بوونی مەترسی دەکريت، ئەوھتا لە زەینیی دا بە ھەلەلە دەلایت: (نەیدەزانی کە ماوھەیکە منیش بووم بە دراوسێیان. ئەگەر بیزانیایە)، بەلام ئەم ھەست بە مەترسیکردنە لە تۆنی دەربرینەکانی سەعید دا بەئاشکرا نەنوینراو، چونکە سەعید وەک نیرینەیک ناراستەوخۆ کاردانەوھە خۆی نیشانەدات، ئەمەیش تاییبەتمەندییەکی کەسایەتی نیرینەیک، بەلام لە تۆنی دەربرینەکانی ھەلەلەدا تۆنی ترس و تۆقین و بێ ئۆقرەیی دەبینريت، کە گوزارشت لە رەوشی نا ھەموواری زەینیی و دەروونی ھەلەلە دەکات، ئاشکرایە بە سروشت مینە لە نیرینە ھەستیارترە و زووتر درک بەشەکان دەکەن و زیاتریش کاریگەریان لەسەر دادەنیت.

لە دەربرینەکە کاتی ھەلەلەدا کرداری (چی دەکات!؟) ئاماژەیک بۆ کاردانەوھەیک کردەیی لە لایەن شیرزادەوھە بۆ سەر ھەلەلە، چونکە کردە کاردان جوولەیک جەستەیک وەک ھەلکوتانە سەر و ھیرش و پەلاماردان و توندوتیژی جەستەیک دەگەینیت، بۆیە لە زەینیی ھەلەلە دا شیرزاد کابووسی مەرگیتی و بۆ خۆیشی تەسلیم و بەزیووە. لە دوا بەشی نمونەکەدا لە تۆنی وەلامدانەوھە سەعید بۆ ھەلەلە ھەستی ترس و نیکەرانییەکە کاتی سەعید زیاتر خۆی وینا دەکات، بەتاییبەت لە ترس و سەرسامیدا کردە (چی دەکات!؟) دووبارە دەکاتەوھە، کە ئەم دووبارەکردنەوھە، ھەمان مەبەستی سەرەوھە دەگەینیت، کە لە دەربرینەکانی ھەلەلەدا خزانەرۆو؛ ھەربۆیک لەو نمونەیکەدا درک بە سێ تۆنگۆرکێ دەکريت،

ههروهك له شىكردنه وهكاندا نيشاندران، سه ره راي گورپى تونه كان به هه مانشيوه ههست به گوران جياوازي بر و ريزه يى ههست و هه لويسته كان دهكريت، له هه ر تونگوركييه كدا، به مشيوه به ته كنিকে كانى تونگوركي توانست و سه ليقيه نوسه نيشانده دن له دارشته ي كار ه ئه ده بيه كه يدا، هاوكات و جوانناسيه كي به چيز و سه رنج راکيش ده به خشن به كرده ي گيرانه وه، كه خوينه ر سه رسام و كه مه نكيشى كرده ي خوينه وه ي ده بيت.

۳/۳) شىكارى كارىگه رى پرونگردنه وه ي تون له سه ر بونىادى ده ق و زه ينى خوينه ر

۳/۳-۱) كارىگه رى پرونگردنه وه ي تون له سه ر بونىادى هونه رى ده قى رومانه كان

تون ته كنيكى هونه رى و ئه ده بيه نوسه ر له به ره مه كه يدا ده نيونيت، تا ورد و قول و فره ره هه ند تر زه مينه ي گونجاو بسازينيت، بو نواندن و نيشاندانى ههست و هه لويسته جياوازه كان، چونكه تون وهك ته كنيكى هونه رى هاوئا ههنگ له گه ل ره گه زه هونه رييه كانى ده قدا، ده رفهت و زه مينه ي گونجاو بو هه ر كه سيئيه ك ده ره خسينيت، تا گوزارشت له تايبه تمه ندى كه سايه تى و جورى كه سيئيه خوى بكات، له م پرووه وه گرمانه ي ئه وه ده كريت، ((نوسه ر له به ره مه كه يدا به ورياييه وه مامه له ي تون بكات، به شيوه ك خوى به دوور بگريت له هه ر جوره زياده گو يى و زور له خو كردنيك، يان نواندى ساختانه، تا تونى گونجاو هاوئا ههنگ له گه ل به ره مه كه يدا بسازينيت)) (خاكبازى، حيدره رى، ۱۳۹۹: ۱۱۲-۱۱۳)، كه وا ته ده رفه ته كانى ده ركه وتنى هه ژموونى نوسه ر له پيكهاته ي ده قدا به ته واوى كز و لاواز ده بيت و هيج رايه له يه كي راسته وخو نابيينيت بو ده ركه وتنى ده ست تيوه ردانى نوسه ر له پيكهاته ي ده قه كه دا، هه ربويه: ((يه كيك له ئه ركه كانى فزا له ناو پروسيئيه گيرانه وه دا، كه مكردنه وه ي، يان كپكردنى ده نكى چيروكنوسه. هاوكات بو ار بو ده نكى ئه وانيتر له ده قدا ده ره خسينيت.)) (حمه مه نتك، ۲۰۱۸: ۷۰)، له م پرووه وه ده ستبه ر كردن و نواندى تونى كه سيئيه كان له ريگه ي زه مينه سازى گونجاوه وه، پيوستيه كي هونه رى و ئه ده بيه، كه پيوسته نوسه ر لى به ناگا بيت، چونكه (كاتيك له ورده كارى گيرانه وه ورد ده بينه وه، ئيجا گيرانه وه كه له هه ر گوشه نيگايه كه وه بيت، رووبه رووى چه ندين ئالوزى ده بينه وه، يه كيك له و ئالوزيانه تيكه لكردنى ده نكى نوسه ر له گه ل ئه وه ده نكه ي چيروكه كه ده گير ريه وه.)) (يعقوب، ۲۰۱۹: ۱۶۹)، له م سونگه يه وه ((پرونگردنه وه ي تونى كه سيئيه كانى چيروكه كه، كارىكى هه له يه، چونكه له لايه ك ئاستى نه شاره زايى و لاوازي توانستى هونه رى نوسه ر كه نيشانده دات، له لايه كي تره وه له ئاستى هونه رى كار به ره مه كه كه م ده كاته وه.)) (هيدايه تى، رضاي، ۱۳۹۹: ۲۴۸)، له م پروانگه يه وه گه ر به وردى سه رنجى دارشته ي ده قى هه ر سى

رۆمانه‌که بدریت، توانست و شاره‌زایی (عه‌تا نه‌هایی) به‌دیاردده‌که‌ویت، به‌شیوه‌یه‌ک هه‌ست به‌بالاده‌ستی نوسه‌ر ده‌کریت، له‌چۆنیتی نواندنه‌وه‌ی تۆنی که‌سیتییه‌کاندا، هه‌رچه‌نده ((ده‌رخستنی له‌حنی که‌سایه‌تییه‌کان یه‌کیکه له‌کاره هه‌ره سه‌خته‌کان بۆ هه‌ر نوسه‌ریک. نوسه‌ر بۆ نواندنه‌وه‌ی له‌حنی که‌سایه‌تییه‌ک پیویستی به‌کاره‌یتانی زمانیکی پر له‌ئیمه‌ژ هه‌یه، که‌تیندا وینه‌ی دیداری و بیسته‌نییه‌کان به‌شیوه‌یه‌ک داده‌نرین که‌ئه‌قلی ئه‌و که‌سایه‌تییه‌ش هه‌ر به‌هه‌مان شیوه به‌کاریان ئه‌هینی.)) (سه‌جادی، ۲۰۱۱: ۶۴-۶۵)، که‌واته له‌به‌رۆشنایی ئه‌و بۆچوونانه‌ی خرا‌نه‌پوو، سه‌بارت به‌قورسی و زه‌حمه‌تی کرده‌یی به‌رجه‌سته‌کردن و نواندنی تۆنی که‌سیتییه‌کان سه‌رنج له‌هه‌ر سی رۆمانی (گۆلی شو‌ران، بالنده‌کانی ده‌م با، گره‌وی به‌ختی هه‌لاله) بدریت، له‌هه‌ندیک باردا نوسه‌ر سه‌رکه‌وتوو نه‌بووه له‌چۆنیتی نواندنی تۆنی که‌سیتییه‌کاندا، چونکه جار و بار هه‌ولێ پروونکردنه‌وه‌ی تۆنی هه‌ندیک له‌که‌سیتییه‌کانی داوه.

له‌رۆمانی گۆلی شو‌رانداندا کرده‌ی پروونکردنه‌وه‌ی تۆنی که‌سیتییه‌کان زیاتر ده‌رده‌که‌ویت، به‌به‌راورد به‌(بالنده‌کانی ده‌م با، گره‌وی به‌ختی هه‌لاله) به‌شیوه‌یه‌ک ئاستی حاله‌تی تپه‌په‌راندوو، تا راده‌یه‌ک وه‌ک دیاردیه‌ک له‌سه‌رتاسه‌ری دارشته‌ی ده‌قی رۆمانه‌که‌دا ده‌رکه‌وتوو؛ ده‌کریت گریمانیه‌ی ئه‌وه بکریت، نوسه‌ر ئه‌و توانسته هونه‌رییه‌ی له‌بالنده‌کانی ده‌م با پاشان له‌گره‌وی به‌ختی هه‌لاله‌دا به‌رجه‌سته‌ی کردوو، له‌سه‌ر وه‌ختی نوسینی گۆلی شو‌راندان نه‌یوو بیت، چونکه رۆمانی گۆلی شو‌ران یه‌که‌م ئه‌زموونی رۆمان نوسینی (عه‌تا نه‌هایی) هه‌ر بۆیه له‌چۆنیتی کرده‌ی نواندنی تۆنی که‌سیتییه‌کانی ئه‌م رۆمانه‌یدا هه‌ست به‌ پروونکردنه‌وه‌ی تۆنه‌کان ده‌کریت بۆ وینه: ((ده‌ستی له‌خواردن کیشایه‌وه. دایه گۆلی چایه‌کی بۆ تیکرد و به‌داماوه‌یه‌وه لێ پرسی: «ده‌چیته‌ ده‌ر؟!») (نه‌هایی، ۲۰۱۹: ۳۵) ئه‌و نمونه‌یه به‌شیکه له‌گه‌توگۆی نیوان لاس و دایکی، پاش پانزه‌ سال له‌بی سه‌ر و شوین بوونی گه‌راوه‌ته‌وه، هاوسه‌ره‌که‌ی به‌شیوه‌یه‌کی ناباو له‌گه‌ل فه‌رخه‌ی برای لاس هاوسه‌رگیری کردوو ته‌وه، له‌وه‌ها دۆخیکدا دایه گۆلی د‌ردۆنگ و نیگه‌رانه له‌چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ی لاس و تیکه‌لاوبوونه‌وه‌ی له‌گه‌ل خه‌لکید، هه‌ر بۆیه له‌به‌یانیه‌ک له‌و به‌یانیه‌یه‌ی پاش گه‌رانه‌وه‌که‌ی دایکی ئه‌و پرسیاره‌ی ئاراسته‌ ده‌کات (به‌داماوییه‌وه لێ پرسی ده‌چیته‌ ده‌ر؟! تۆنیک له‌و ده‌برینه‌دا خۆی ده‌نوینیت، تۆنی بی ئۆقره‌یی و د‌ردۆنگییه له‌سه‌ر شیوه‌ی پرس نیشان‌دراوه، که‌هه‌ستی ترس و به‌خه‌مه‌وه‌بوونی دایه گۆلی نیشان‌ده‌دات، ئه‌گه‌رچی په‌یامیک نیره‌ر مه‌به‌ستی بووه، گه‌شستوو، به‌لام به‌کاره‌یتانی ده‌سته‌واژه‌ی (به‌داماوییه‌وه) ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت نوسه‌ر هه‌ولێ پروونکردنه‌وه‌ی تۆنی ده‌برینه‌که‌ی دایه گۆلی داوه، له‌کاتیکدا به‌بی پروونکردنه‌وه‌که‌یش گه‌ر له‌و جیکه‌وته‌ی له‌ده‌قه‌که‌دا هه‌یه‌تی سه‌رنجی ده‌برینه‌که‌ی دایه گۆلی بدریت هه‌مان مه‌به‌ست ده‌گه‌یه‌نیت.

نوسەر زۆر جار بۆ نیشاناندانی ههستی به خه مه وه بوونی كه سیتییهك له كه سیتییهكانی ناو ئه م رۆمانه، ههولێ داوه تۆنی دهربرینی ئه و كه سیتییه روونبكاته وه بۆ وینه: ((لاس به خه مه وه گوته: «كلۆله، پیم وا نییه بژی.»)) (نه هایه، ۲۰۱۹: ۴۶)، بۆنه ی ئه م دهربرینه رووداوی دهست درێژه كه ی حسین ئازانه بۆ سه ر نازداری كچی خات ئامه، كه دۆست و ئاشنای مالی لاسن؛ له وه ها ساتیكدا نوسه ر بۆ نیشاناندانی ههستی په رۆشی و به خه مه وه بوونی لاس بۆ قوربانی ئه و كاره ساته، نوسه ر ههولێ روونكرده وه ی تۆنی دهربرینه كه ی لاسی داوه، چونكه دهسته واژه ی (به خه مه وه) ئاماژه یه كه ی روونه بۆ روونكرده وه ی تۆنی ئه و دهربرینه، له كاتیكدا گه ر سه رنج له دهربرینه كه بدهینه وه بی ئه و دهسته واژه یه هه مان هه ست و هه لۆیستی په رۆشبوونی قسه كه ره كه ی، كه لاسه ده گه یه نیت، چونكه دهربراوی (كلۆله) ههستی بیکه سی و بی دهسته لاتی سه ته ملیكراوی و قوربانی بوون ده گه یه نیت.

خانزاد یه كێكه له و كه سیتییه نه ی له م رۆمانه دا رۆل ده بینیت، وهك كه سیتییه كه ی هونه ری؛ نوسه ر ههولێ روونكرده وه ی تۆنی ئه م كه سیتییه ی داوه، به شیوه یه ك روونكرده وه كه ی نوسه ر له تۆنی دهربرینه كانی ئه م كه سیتییه دا بۆ مه به ستی نیشاناندانی ترس و دردۆنگی پامانه، دهرباره ی بابه تگه لیكی پامیاری، به لام گه ر سه رنجی ده قی ئه و گفتوگۆیه بدریت، له و جێكه وته دا له ده قه كه دا گرتوویه تی، ده كریت گریمانه ی ئه وه بكریت روونكرده وه كه ی نوسه ر زیاده و ناپیویست ده بینیت، چونكه تۆنیک له و دهربرینه دا خۆی ده نوینیت، ههستی ترس و پامانی قسه كه ره كه ی نیشانده دات بۆ وینه: ((كه شه فه چاكه ی دایه دهستی و دووراو دوور چاوی له لاس بری. لاس پنده كه نی. خانزاد ده یزانی ئه و به تیکشكانی ئه رته شی حوكمه ت خۆشحاله، به لام له خۆشحالی میوانه كان نه ده گه یشت. «مه گه ر ئه وان پیاوی حوكمه ت نین؟!» خانزاد به سه ر سوورپامانه وه ئه وه ی له دایه گولێ پرسی. «ئه وان بۆ ده بی خۆشحال بن؟!» دایه گولیش به لایه وه سه یر بوو. سه ری به رز كرده وه و گوته: «منیش تیناگه م. شته كان له جی خۆیاندان نین.»)) (نه هایه، ۲۰۱۹: ۷۲)، كه واته به سه رنجدان له نموونه كه به و راستییه ده گه ین، دهسته واژه ی (به سه رسوورپامانه وه) له دهربرینه كانی خانزادا زیاده و ناپیویست به دیارده كه ویت، چونكه خۆدی دهربرینه كه بی ئه و دهسته واژه یه ش هه مان مه به ست ده گه یه نیت، به هه مانشیوه دهسته واژه ی (به لایه وه سه یر بوو) ههولێ نوسه ر نیشانده دات، بۆ روونكرده وه ی تۆنی دهربرینه كانی دایه گولێ، له كاتیكدا گه ر بی ئه و دهسته واژه یه، سه رنجی دهربرینه كه ی دایه گولێ بدریت، درك به هه مان هه ست و هه لۆیست ده كریت؛ هه ربۆیه دهسته به ركردن و نواندنی تۆنی كه سیتییه كان چۆنیتی پاراستنیان، به شیوه یه كه ی هونه ری یه كێكه له ئه ركه ورد و سه خته كانی ناو كرده یی نوسین، كه پیویسته نوسه ر به ئاگاییه وه مامه له ی بكات، چونكه له به رچاوگرته ی تۆنی كه سیتییه كان له هه ر به هه رمیكی ئه ده بیدا ئاستی بالاده ستی و توانستی هونه ری نوسه ر و ئاستی هونه ركاری كاره ئه ده بییه كه نیشانده دات.

نمونه‌ی تۆنی پروونکراوه له پۆمانی بالندهکانی دەم با دا

پاش گۆلی شۆپان بالندهکانی دەم با دووهەم پۆمانی بلاوکراوه‌ی عەتا نه‌هاییه، بۆیه به‌راورد به گۆلی شۆپان له رووی ئاستی هونه‌رییه‌وه گه‌شه و به‌ره‌وپیشچوونی زیاتری به‌خۆوه دیوه، ((پۆمانی بالندهکانی دەم با، له سێ پرووه‌وه نوێکاریی تیدا بوو: یه‌که‌م، له باری ته‌کنیکی گێرانه‌وه‌وه که به‌ نوێکارییه‌ک له پۆمانی کوردیدا ده‌ژمێردری؛ دووه‌م له‌رووی هه‌ولدان بۆ خولقاندنی شوینکاتیکی مۆدیرن له‌ریگه‌ی ئاماژهدان به‌هه‌ندی توخمی هاوچه‌رخ؛ سێیه‌م، به‌هۆی هه‌ولدان بۆ نواندنه‌وه و تاقیکردنه‌وه‌ی له‌حنی ئەو که‌سایه‌تیانه‌ی پۆمانی کوردی پیشتر ئاوری لێ نه‌دابوونه‌وه.)) (سه‌جادی، ۲۰۱۱: ۶۳)، که‌واته له‌م به‌ره‌مه‌یدا وردتر و باشتتر کاری کردووه بۆ به‌رجه‌سته‌کردن و نواندنی تۆنی که‌سیتییه‌کان، به‌ شیوه‌یه‌ک درک به‌ ئەو هه‌ولدان و هونه‌رکارییه‌ی نوسه‌ر ده‌کریت له‌ دارشته‌ی ده‌قی رۆمانه‌که‌دا، به‌لام لی‌ره‌وه له‌وئ به‌ ئاگاییه‌وه بووبیت، یان نائاگایی کرده‌ی پروونکردنه‌وه‌ی تۆنی هه‌ندی که‌سیتییه‌کان به‌سه‌ر نوسه‌ردا تپه‌ریوه؛ هه‌ربۆیه له‌ چۆنیته‌ی به‌رجه‌سته‌کردن و نواندنه‌وه‌ی تۆنی که‌سیتییه‌کاندا هه‌ست به‌ پروونکردنه‌وه‌ی تۆنه‌کان ده‌کریت، که له‌ ئاستی هونه‌ریی رۆمانه‌که‌ که‌مه‌دکاته‌وه، به‌لام کرده‌ی پروونکردنه‌وه‌ی تۆن له‌م به‌ره‌مه‌دا له‌ ئاستی حاله‌تدایه، به‌شیوه‌یه‌ک نه‌بووته دیارده‌یه‌کی سه‌رتاپاگیر له‌ به‌ره‌مه‌که‌دا، چونکه ((ده‌رخستنی له‌حنی که‌سایه‌تییه‌کان یه‌کیکه له‌ کاره هه‌ره سه‌خته‌کان بۆ هه‌ر نوسه‌ریک. نوسه‌ر بۆ نواندنه‌وه‌ی له‌حنی که‌سایه‌تییه‌ک پێویستی به‌ به‌کارهێنانی زمانیکی پر له‌ ئیماژ هه‌یه، که تیندا وینه‌ی دیداری و بیسته‌نییه‌کان به‌ شیوه‌یه‌ک داده‌نرین که ئەقلی ئەو که‌سایه‌تییه‌ش هه‌ر به‌هه‌مانشیوه به‌کاریان ئەهێنێ.)) (سه‌جادی، ۲۰۱۱: ۶۴-۶۵)، له‌م پرووه‌وه شیکاری چه‌ند نمونه‌یه‌کی پروونکردنه‌وه‌ی تۆنی هه‌ندی که‌سیتییه‌کان به‌رباسده‌هین:

بۆ وینه: ((گۆتم: «فه‌ره‌اد له‌ مال نایه‌ته‌ ده‌ر. سالانیکه له‌ مال نه‌هاتووته‌ ده‌ر.» «سالانیکه له‌ مال نه‌هاتووته‌ ده‌ر؟» به‌سه‌رسوورمانه‌وه پرسێ. به‌ بیریدا هات که بلی ئه‌وه‌نده پیر بی‌خانه‌نشین بووبی؟ به‌ بیریدا نه‌هات که له‌م ولاته بۆ ئه‌وه‌ی که‌سیک خانه‌نشین ببی، پێویست نا‌کا حه‌تمه‌ن پیر بووبی...)) (نه‌های، ۲۰۱۹: ۱۰)، ئەم نمونه‌یه‌ ده‌قی گه‌توگۆی نیوان دوو که‌سیتی جیاوازه، که هه‌ردووکیان رۆلی گێره‌وه‌وه ده‌بینن، به‌لام گه‌ر به‌ وردی سه‌رنجی تۆنی ده‌ربهرینه‌که‌ی میه‌ره‌بان بدريت، درک به‌ تۆنی ئەوق بوون ده‌کریت، که هه‌ستی رامانی میه‌ره‌بان به‌رامبه‌ر زانیارییه‌که‌ی گێره‌وه‌وه‌ی یه‌که‌م ده‌راره‌ی په‌وشی ژبانی فه‌ره‌اد نیشاندده‌ات، به‌لام نوسه‌ر هه‌ولی پروونکردنه‌وه‌ی ئەم تۆنه‌ی داوه به‌وه‌ی ده‌سته‌واژه‌ی (به‌سه‌رسوورمانه‌وه‌ی) به‌کارهێناوه، له‌ کاتیکدا په‌یامی ده‌ربهرینه‌که‌ به‌روونی گه‌یشتووه، که‌چی نوسه‌ر له‌ ریگه‌ی زیاده‌گویییه‌وه هه‌ولی پروونکردنه‌وه‌ی تۆنی

ئەو دەربرېنەى داوھ؛ ھەربۆيە گەر بېت و ئەو دەربرېنە بى دەستەواژەى (بە سەرسوورپمانەوھ) بنوسرېتەوھ ھەمان پەيام تىگەيشتن دەدات، چونكە دووبارەكردنەوھى دەربرېنى (سالانئىكە لەمال نەھاتووتە دەر؟! تۆنى پرس و رامان دەنوئىت.

بەمشيوھىە كردهى ڤوونكردنەوھى تۆن لەم بەرھەمەيدا ھەستى پېدەكرېت، كە لەئاستى پلەى ھونەرىى بەرھەمەكە دەھىنئىتە خوارەوھ، چونكە گەر بە شيوھىەكى ورد و ھونەرى سەرنجى لەو نمونانە بدرېت، كە نوسەر ھەولى ڤوونكردنەوھى تۆنەكانىيانى داوھ، بەتايبەت لە ڤوانگەى زانست و مەعرفەى(تۆناسى)يەوھ، ھەرىكە لەو ڤوونكردنەوانە ناپوويست و ناھونەرىى كەوتوونەتەوھ، بەشيوھىەك لەو جيگەوتانەى لە ڤۆمانەكەدا گرتوويانە، شتىك بۆ سەر دەقەكە سەربار ناكەن، بگرە ناپوويست سەربار دەنوئىن، بۆ وئىنە: ((... پەردە چىندار و كۆن و دڤاوھكانىشيان شتېوو، ھەليانواسىيووھوھ. ئەو بە توانجەوھ گوتېوو: «بەس نىيە ئەمانەش ماون!»)) (نەھايى، ۲۰۱۹: ۳۰)، تۆنىك لەو نمونەيەدا بەدياركەوتووھ تۆنى توانج ئامىزە، كە ھەست و ھەلوئىستى مېھرەبان نىشاندەدات، بەرامبەر ئەو مامەلە خراپەى بارامى براى كرتوويەتى، بۆيە دەقى ئەو نمونەيە بە بى زانىنى بۆنەى وتنى و ئەو جيگەوتەى لە دەقى ڤۆمانەكەدا گرتوويەتى ھەر ئەو پەيامە دەگەيەنئىت؛ كەواتە بەكارھىنانى دەستەواژەى (بە توانجەوھ) ناپوويست و زيادەيە لەو دەربرېنەدا؛ گەر بېت و بى ئەو نمونەيە بنوسىنەوھ بە بى دەستەواژەى (بە توانجەوھ) ھەمان پەيامى پىشوو دەگەيەنئىت، بى ئەوھى ھىچ جۆرە كەمىيەك لە گەياندى مەبەستدا بەديار بگەوئىت، چونكە دارشتەى رستەسازى دەربرېنەكەى مېھرەبان كە دەلئىت: (بەس نىيە ئەمانەش ماون!) تۆنى توانج ئامىز دەنوئىت.

كردهى ڤوونكردنەوھى تۆن لە ڤۆمانى گرهوى بەختى ھەلالەدا

بەراورد بە دوو ڤۆمانەكەى پىشوو كردهى ڤوونكردنەوھى تۆنى كەسىتئىيەكان لەم بەرھەمەى دا زۆر بە كەمى ھەسنىپدەكرېت، كە لە ژمارەى پەنجەكانى دەست تىناپەرئىت، چونكە ئەم بەرھەمە ھەلقولوى يەك خەرمان لە ئەزمونى ئەدەبىي و ھونەرىيە، كە نوسەر بە شيوھىەكى كارەكى گوزەراندووئىتى؛ ھەربۆيە لەم ((ڤۆمانەدا ھەر كەسايەتئىيەك لەحنى جياوازى خۆى ھەيە، ئەمەيش پىچەوانەى تايبەتەمندی زالى ڤۆمانى كوردئىيە)) (سەجادى، ۲۰۱۱: ۶۳)، لەم ڤووھوھ نوسەر ھەولیداوھ بە شيوھىەكى ھونەرىى لە كردهى نواندن و بەرجەستەكردنى تۆنى كەسىتئىيەكاندا، خۆى بە دووربگرېت لە ھەر جۆرە ڤوونكردنەوھىك، بۆ تۆنى كەسىتئىيەكان، بەلام ((نواندى لەحنى كەسايەتئىيەكان يەكئىكە لە كارە ھەرە سەختەكان، بۆ ھەر نووسەرىك)) (سەجادى، ۲۰۱۱: ۶۴)، لەم

سۆنگه‌یه‌وه گەر سهرنج له كرده‌ی ڕوونكردنه‌وه‌ی تۆن له‌م ڕۆمانه‌دا بدريټ، له‌ هه‌ندى باردا هه‌ست به‌هه‌ولى ڕوونكردنه‌وه‌ی تۆنى كه‌سيتييه‌كان ده‌كريټ بۆ ويټه: ((گوتى: «ئيمه دوو ڤى زياترمان له‌به‌ر نيه‌ ئاغا. يان وه‌ك پيشوو خانويه‌كمان بۆ بگريټ و له‌گه‌ل خۆت بژين، يان ڤرۆينه‌وه بۆ شاره‌كه‌ى خۆمان و خۆمان ته‌سليمى حكومه‌ت بكه‌ينه‌وه.» سه‌عاده‌ت به‌ ترس و شه‌رمه‌وه، له‌ كاتيكا سه‌رى داخستبوو چاوى له‌ كۆشى خۆى و كه‌وشه‌كانى همه‌ ڤه‌شيد ئاغا ڤرېبوو، ئه‌مانه‌ى گوت.)) (نه‌هايى، ۲۰۱۹: ۸۵-۸۶)، ئه‌و نموونه‌يه به‌شيكه له‌ ده‌رڤينه‌كانى سه‌عاده‌ت خان له‌ به‌رده‌م همه‌ڤه‌شيد ئاغاي هاوسه‌ريدا، بۆنه‌ى ئه‌و قسانه ئه‌وه‌يه سه‌عاده‌ت خان ژنى دووه‌مى به‌سه‌ردا هينراوه، بۆيه وه‌ك جوړيټ له‌ سكالاكردن له‌و هه‌موو كه‌مه‌رخه‌مى و بى موبالاتييه‌ى همه‌ڤه‌شيد ئاغا له‌ ئاست مال و خيزانه‌كه‌يدا كرده‌وه‌يه‌تى، به‌لام به‌ده‌ر له‌و زانياربيانه، گه‌ر نموونه‌كه له‌ ده‌قى ڕۆمانه‌كه بخوينرته‌وه، درك به‌ تۆنى داواكارى و پارانه‌وه ده‌كريټ، به‌شيوه‌يه‌ك ده‌رڤيني (چاوى له‌ كۆشى خۆى و كه‌وشه‌كانى همه‌ ڤه‌شيد ئاغا ڤرېبوو) ناراسته‌وخۆ له‌ خوينه‌رى ده‌گه‌يه‌نيټ، كه‌ كه‌سى قسه‌كه‌ر له‌و ڤه‌رى ترس و لاوازدايه، به‌ ڤاده‌يه‌ك هه‌ست به‌ بى ئوقره‌يى و بى ده‌سته‌لاتى ده‌كريټ، چونكه ديمه‌نى چاو تيڤريني قسه‌كه‌ر بۆ ڤيلاوه‌كانى قسه بۆ كراو له‌ ئاستيكي قوول و نه‌وتراودا، ئاماژه‌يه بۆ بى ده‌سته‌لاتى ميينه و ده‌سته‌لاتدارى نيرينه. گه‌ر وردتر له‌و نموونه‌يه ڤروانريټ، هه‌ست به‌ ڕوونكردنه‌وه‌يه‌كى زياده و ناپيويست ده‌كريټ، ده‌سته‌واژه‌ى (به‌ ترس و شه‌رمه‌وه) هه‌ولى نوسه‌ر نيشانده‌دات بۆ ڕوونكردنه‌وه‌ى تۆنى ده‌رڤينه‌كانى سه‌عاده‌ت خان، له‌كاتيكا بى ئه‌و ده‌سته‌واژه‌يه گه‌ر نمونه‌كه بنوسرته‌وه هه‌مان بير و مه‌به‌ست ده‌گه‌يه‌نيټ، چونكه ته‌كنيكي دارشته‌ى لايه‌نى رسته‌سازى نموونه‌كه، به‌شيوه‌يه‌كى هونه‌رىي ئه‌وتۆ دارپژراوه، ده‌توانريټ زۆر به‌باشى درك به‌ ڤه‌وشى جه‌سته‌يى و ده‌روونى ئه‌و كه‌سيتييه بكريټ، به‌مشيوه‌يه كرده‌ى ڕوونكردنه‌وه‌ى تۆن له‌ هه‌ر سى ڕۆمانه‌كه‌دا، به‌ ڤر و ئاستى جياواز هه‌ستى ڤيده‌كريټ، كه‌ به‌شيوه‌يه‌كى ڤيژه‌يى له‌ ئاستى هونه‌رىي به‌ره‌مه‌كانى، هيناوه‌ته خواره‌وه.

٢-٣/٣) كاريگه‌رى ڕوونكردنه‌وه‌ى تۆن له‌سه‌ر زه‌ينى خوينه‌ر

ئاشكرايه كرده‌ى نوسين له‌ نوسه‌ره‌وه ده‌ست ڤيده‌كات لاي خوينه‌ر به‌ لوتكه ده‌گات، له‌م ڤوه‌وه گه‌ر سهرنج له‌ كرده‌ى نوسين بدريټ، هاوشيوه‌ى دوو جه‌مسره‌ه، نوسه‌ر له‌ لايه‌ك و خوينه‌ريش له‌ لايه‌كى تر، هاوكات خودى به‌ره‌مه‌كه‌يش ڤۆلى ڤايه‌ل و ڤردى ڤه‌يوه‌ندى نيوان ئه‌و دوو جه‌مسره‌ه ده‌بينيت، به‌م شيوه‌يه هه‌ستكردن به‌ خوينه‌ر و ڤيويستى دركپيكردى له‌ سنورى ده‌قدا، مه‌رجيكي بنه‌رته‌تبه‌يه له‌ مه‌رجه‌كانى هه‌ر به‌ره‌مه‌يكي سه‌رکه‌وتوو، چونكه له‌ كرده‌ى نوسيندا. ((له‌سه‌ره‌تاي هه‌ر

پۆمانىك ئەو دوو ئەركە كىشەيانە و جارى وايە دژى يەكيشن. ئەگەر راگەياندن بە ماناى روونكردنه وە وسفكردن بى ئەو شتە دەبىتە ھۆى دواكەوتنى گىرپانە وەى چىرۆك سەرنج راكيشان دەكارى، كە ھەرچى زووتر گىرپانە وەى چىرۆك دەست پى بكا. نوسەرىك كە بىھەوى زۆر زانىارى بىا، لە مەترسى ئەو دەيە خوینەر تووشى بىزارى بكا، بەلام نوسەرىك كە گەرەكىيەتى زۆر سەرنجى خوینەر بۆ لای خۆى راكيشى لە مەترسى ئەو دەيە كە خوینەر بە جۆرى پىويست ئاگادار نەكاتە وە.)) (ژووف، ۲۰۲۰: ۴۹-۵۰)، بەم پىيە نوسەرى شارەزا و بە توانا لە كردهى نوسىندا خۆى بە دوور دەگرىت لە ھەر جۆرە زىادەگۆيى و روونكردنه وەيەكى ناپىويست، چونكە گریمانەى ئەو دەكات بۆ خوینەر رەوشىكى بىزاركەر دورست بكات، ھەربۆيە لەبەرچا و گرتنى ھاوسەنگى لە نيوان و نوسەر و خوینەر دا وای لە نوسەر و رەخنەگى ئەمىرىكى (Wayne C. Booth) كرده وە لە پەرتووكى (ھونەرى رەوانىيىزى لە گىرپانە وە) دا بلىت: ((نوسەر لە ناو دەق... وىنەيەكى خۆى دروست دەكا لەگەل وىنەيەكى خوینەرەكەى: وىنەى خوینەر لە پال "خود"ى دووھى خۆى دروست دەكا. سەركە و تووترىن خویندە وەى دەقىش ئەو دەيە، كە "خود"ە دروستكراو ھەكان، واتە خوینەر و نوسەر بەتەواوى لەگەل يەكتر رىككەون و بگونجىن.)) (يعقوب، ۲۰۱۹: ۱۶۵)، بۆدروستكردن و دەستەبەركردنى رايەلەى پەيوەندى لە نيوان نوسەر و خوینەر دا، تون وەك تەكنىكىكى ھونەرى و ئەدەبىي لە پىكھاتەى دەقدا رۆلى يەكجار گرنگ دەبىنيت، لەبەر جەستەكردن و وىناكردنى خوینەر لە سنورى دەقدا.

لەئەنجامدا ((نوسەر ئامادەبوونى راستەوخۆى خۆى لە دەقەكەدا بكىشىتە وە، بەھەلبژاردن و دانانى تۆنى گونجاو و ئاواھەنگ لەگەل كەش و پىگەى كەسىتییەكان و بابەتى چىرۆكەكە، بە وىناسازىيەكى لۆژىكىيانە بەرھەمىكى ھونەرى بەھىنيتەبوون)) (خاكبازى، حىدرى، ۱۳۹۹: ۱۱۳)، بەو پىيەى ((تون رەگەزى كلىلى چىرۆكە، رۆل و كارىگەرى بەسەر ناوەرۆك و پىكھاتە و رەگەزە ھونەرىيەكانى ترى چىرۆكەكە وە بەدىاردەكە وىت)) (ھىدايەتى، رضای، ۱۳۹۹: ۲۴۸)، ھەربۆيە مامەلەكردنى تۆنى كەسىتییەكان و چۆنىتى بەرجەستەكردن نواندىيان بەمەبەستى وىناكردنى بار و رەوشى جەستەيى و دەروونىيان، كارىكى ھونەرىيەكەجىر ئالۆز و تاقەت پىروكىنە بۆ نوسەر، چونكە ((دەبىت نوسەر خۆى بە دوور بگرىت لە ھەر جۆرە زۆر لە خۆكردن و زىادەگۆيەك، بەشىوہيەك تۆنى دروست و ھاواھەنگ لەگەل بەرھەمەكەيدا بگونجىنيت.)) (خاكبازى، حىدرى، ۱۳۹۹: ۱۱۲)، كەواتە ((ئەو نوسەرەى زۆر شت پىشاندەدات زۆر خوینەر ھان نادات بۆ خویندە وەى پۆمانەكە، لەسەردەمىكى لە پىشتىدا پۆماننووس لەم كارەدا سەردەكەوت، ئەو كەسەى زۆر ھانى خوینەر بدات، ناچار دەبىت ئەو كارە رابگرىت، تا بتوانىت ھەندى شتى سەركىش پىشان بدات.)) (ژووف، ۲۰۲۰: ۵۰).

لەم سۆنگە یەوێ دەکریت بوتریت: هەر جۆرە هەولدا نیک، دەر بارە ی پوونکردنە وە ی تۆنی کە سیتییە کان، نازانستی و ناھونەری دەبیت، چونکە لە ئاستی ھونەری بەرھەمە کە کەمدە کاتە وە و زەینی خوینەر کەنەفت ئیفلیج دەکات)، لەم پووە وە گەر سەرنج لە کردە ی پوونکردنە وە ی تۆن بدیت، لە ھەر سێ پۆمانە کە دا، بە ئاشکرا ھەست بە جیاوازی کردە ی پوونکردنە وە ی تۆن دەکریت لە پۆمانە کاند، بە لام بڕ و ریژە ی پوونکردنە وە ی تۆنە کان لە نیوان ئەو سێ پۆمانە دا جیاوازن.

لە پۆمانی گۆلی شۆراندە کردە ی پوونکردنە وە ی تۆنە کان ئاستی حالە تی تیپە پکردووە و بووە تە دیار دە، بە شیوہیە ک گریمانە ی ئەو دەکریت، کاریگەری نەرینی لە سەر زەینی خوینەر دروستبکات و پەوشی کردە ی خویندە وە بگوریت بۆ کە شیکێ بیزارکەر و تاقە تپرووکی، بۆ وینە: ((دایە گۆلی بە ساردییە وە لەامی دایە وە: «ھەستی چی بکا؟! مەچە کی خۆی بکوژی؟!») (نەھایی، ۲۰۱۹: ۳۳) ئەو نمونە یە بە شیکە لە دەقی گفتوگۆی نیوان لاس و دایکی، تەوہری گفتوگۆ کە یان دەر بارە ی کە سیتییە کی تری ناو ئەم پۆمانە یە، بە ناوی (ھیوا)، کە برای لاسە، وە ک نمونە یە کی سمبولی (کە مئەندام) پیشکە شکر او، کە جگە لە (مەچە ک کوژتن) ھیچ کاریکی تر ناکات؛ لە ئاستی قولدا دەکریت ئەو خویندە وە ی بۆ بکریت، گەر وە ک نمونە یە کی سمبولی لپی پروانریت، سەرە پای واتای دژبەری، دەکریت بە مەبەست ناوی ھیوا ی لپنرابیت، چونکە چە مکی ھیوا لە زەینی تاکی کورد دا جگە لە ئاوارە یی و بە دەختی و مالویرانی ھیچی تر ناگە یە نیت، ھەلبەت پشتبەست بە بابەت و تیمە ی ئەم پۆمانە ئەو ھەلپنجانە بۆ شیکاری چە مکی ھیوا لەم بەرھەمە دا؛ بە راست دەزانریت؛ ھاوکات پەھەندیکی پەوتی بیری پوچگە رایی نیشان دەدات.

بێ زانیارییە کانی سەرە وە، گەر سەرنج لەو نمونە بدیت، ھەست بە تۆنی بیزاری و پەشینی دەکریت، تەنانەت ئەگەر دەستە واژە ی (بە ساردییە وە) لە نمونە کە دا لابیریت، دەتوانریت درک بە ھەمان ھەست و ھەلویت بکریت، چونکە تەکنیکی دارپشتە ی (وتراوە کە) بە شیوہیە ک دانراوە، مەبەستی قسە کەرە کە ی دەگە یە نیت؛ کە چی نوسەر ھەولی پوونکردنە وە ی تۆنی ئەو کە سیتییە ی داوە، کە توانای ویناکردن و دۆزینە وە و ھەلپنجان لە خوینەر دا سست و بێ گیان دەکات؛ کە واتە ((پۆلی نوسەر گرنگییە کی زۆری ھە یە، لە چۆنیتی خستە پووی ئەو بابە تانە ی، کە دەیانگێریتە وە، پۆماننوس دەبیت ئاگاداری ئەو بێت، کە گێرانە وە ی دەق بە تەنھا ویناکردنی پووداویک نییە، لە سەر بنەمای پیکھاتە کانی گێرانە وە و جۆری گێرەر وە، بە لکو زۆرجار بێ ئاگای لە ماوە ی نیوان پیکھاتە کاندە گرفتە ی ھونەری زۆری بۆ پۆمان دروست دەکات، وە ک ماوی نیوان نوسەر و گێرەر وە و خوینەر)) (ھادی، ۲۰۱۱: ۸۴)، بەمشوہیە کردە ی پوونکردنە وە ی تۆنی کە سیتییە کان لەم پۆمانە دا زالبوون و دەرکە وتنی ھەژموونی نوسەرە لە کردە ی گێرانە وە دا، چونکە وە ک بنەمایە کی ھونەری لە پیکھاتە ی دەقدا نەتوانراوە بە باشی

پاريزگارى له مهودا و سنوورى نيوان نوسهر و گيررهوه بكرىت، له م پوههوه پوونكردنهوهى تونى ههر كه سىتييهك دهچيته كردهى دهستتيوهردانى نوسهر، كه كارىگهري خراب له كردهى خوئندنهوهدا دروست دهكات.

كردهى پوونكردنهوهى تون له پومانى بالندهكانى دم با دا

بهراورد به پومانى گولى شوپان پوونكردنهوهى تون له م بهرهمه دا كه متر بهدياركهوتوه، چونكه ئاشكرايه نوسهر قوناخىكى ئهدهبىي و هونهرىي ئهزمون كردوه، بالندهكانى دم با دووهه مين پومانى چاپكراوى (عهتا نههايى) ه، پهنگدانهوهى ئه و ئهزموننه ئهدهبىييه نوسهرى پيوه دياره، كه بهگشتى نوسهر له م بهرهمهيدا خوئى به دور گرتوه، له پوونكردنهوهى تونى كه سىتييهكان، بهلام ههندي جار كردهى پوونكردنهوهى تونى ههندي له كه سىتييهكان بهسهر نوسهردا تپهپيوه، بهشيوهيك له دارشتهى دهقى پومانهكه دا هستى پندهكرىت؛ ههربويه له ئاستى ههيهجان و سهرنجراكيشى خوئنه ر بو بهرهمهكه كه مدهكاتوه، بهتايهت له و پنت و په رگرافانهى ههولئى پوونكردنهوهى تونى داوه، بو وينه: ((بهلام بارام به تيز و توانجهوه دهگوت: «شهقى زهمانه هه موويانى گورپوه. پاره تو و سهدانى وهك تويى پى له بير بردونهتهوه.» دهگوت: «له ناو هه مووياندا تو كلاوت چوه سهر. تو و چهند كه سىكى وهك تو. به قسهى ئهوان وازتان له ژيان و كهس و كارتان هينا و شوين خهونىكى مندالانه كهوتن ئهوسا ئهوان پشتيان له خوتان و خهون و كهس و كارتان كرد... كه تو پويشتى، هاوپرى زور نزيك و خوشهويستهكانت له ريبازيشدا خويان لئ لادهداين؛ وها كه ئيمه گول بين. له پرسهى باوكيشمدا زوربهيانم نهدى...»)) (نههايى، ۲۰۱۹: ۵۶-۵۷)، له وهدهقهدا تونيك خوئى دهنوييت، كه تونى (سهركونه كردن) ه، بهلام گهر به وردى سهرنج له دهقى نمونهكه بدرىت قوليوم ئاسا هست به جياوازي بهرزى و توندى هست و ههلوئىستى قسهكه رهكه دهكرىت، بهشيوهيك دهكرىت پولين بكرىت بو سى ئاستى جياواز:

۱. له سهرهتاي نمونهكه وه تا وتراوى (پى لهبير بردونهتهوه) سهركونهكرده گشتييه، تا رادهيك ههلاوئيردن و جياكردنهوهى كه سىك هستى پيناكرىت، بويه هستى سهركونهكرده ئاسايى بهدياركهوتوه.

ب. له دهستهواژهى (له ناو) تا وشهى (كهوتن) هست و ههلوئىستى كه سى سهركونهكه ر بهشيوهيكى ئهوتو توند دهبيت بو ئاستى سوكايهتى پيكردن، چونكه ههريهك له دهربرينهكانى (تو كلاوت چوه سهر ... شوين خهونىكى مندالانه كهوتن) ئاستى پهخنه گرتهكه له سهركونهكردهوه دهگورپت بو

سوکایه‌تی، به‌شیوه‌یه‌ک میهره‌بان و هاوړیکانی و ئەو میژووو دهخاته ژیر پرسیاره‌وه، تهنانه‌ت له هه‌موو پیروزیه‌ک دایان ده‌مالی و به‌خه‌ونی مندالانه‌خه‌باتگیزییه‌که‌یان وینا ده‌کات.

پ. له‌دوا‌به‌شی‌نمونه‌که‌دا‌قسه‌که‌ر‌رووی‌ده‌می‌هه‌ر‌له‌میهره‌بانه، به‌لام‌ته‌رکیز‌ده‌خاته‌سه‌ر‌خراپی‌هاو‌خه‌باتگیزه‌کانی‌میهره‌بان‌سه‌ر‌کونه‌یان‌ده‌کات، ئەم‌به‌شهی‌ده‌ر‌برینه‌که‌هوی‌هه‌لچوونی‌بارام‌روونده‌کاته‌وه‌ئەو‌رقه‌ی‌هه‌یبووو‌به‌رامبه‌ر‌هاوړیکانی‌میهره‌بان، به‌میهره‌بانی‌ده‌ر‌ژیت، بویه‌هه‌ستی‌سه‌ر‌کونه‌کردنه‌که‌ئاسای‌ده‌رده‌که‌ویت، به‌لام‌نوسه‌ر‌هه‌ر‌له‌سه‌ره‌تای‌نمونه‌که‌وه‌هه‌ولی‌روونکردنه‌وه‌ی‌تونی‌داوه، چونکه‌ده‌سته‌واژه‌ی‌(به‌تیز‌و‌توانجه‌وه‌ی‌به‌کاره‌یتاوه، راسه‌توخو‌ئەو‌ئاماژیه‌یه‌ده‌دات، نوسه‌ر‌ویستویه‌تی‌به‌باشی‌هه‌لویتستی‌بارام‌به‌رامبه‌ر‌به‌میهره‌بان‌نیشان‌بدات، له‌کاتیکدا‌گه‌ر‌له‌روانگه‌ی‌گریمانه‌ی‌تو‌ناسییه‌وه‌سه‌رنج‌له‌و‌نمونه‌یه‌بدریت، ته‌کنیکی‌رسته‌سازی‌و‌هونه‌ره‌کانی‌چواندن‌و‌دووباره‌کردنه‌وه...‌تد‌ئەو‌نیشانده‌دن‌به‌بی‌کرده‌ی‌روونکردنه‌وه‌که‌ی‌نوسه‌ریش‌هه‌مان‌په‌یام‌ده‌گه‌یه‌نیت، هه‌ربویه‌ئەو‌روونکردنه‌وه‌یه‌زیاده‌و‌ناپویست‌ده‌بیت، چونکه‌هیچ‌ئەر‌کیکی‌هونه‌ری‌و‌واتایی‌له‌ده‌قی‌نمونه‌که‌دا‌له‌خو‌نه‌گرتووو، ((لیره‌یشه‌وه‌پۆماننوس‌ده‌رده‌که‌ویت، تا‌چه‌ند‌ئاگاداری‌شوین‌و‌ده‌ر‌برینی‌گیزه‌ره‌وه‌یه)) (هادی، ۲۰۱۱: ۸۶)، که‌واته‌پویسته‌نوسه‌ر‌به‌ئاگایه‌کی‌باشی‌هونه‌رییه‌وه‌کرده‌ی‌نوسینی‌ده‌قی‌به‌ره‌مه‌که‌ی‌ئەنجام‌بدات، تا‌به‌دوور‌بیت‌له‌هه‌ر‌جوړه‌روونکردنه‌وه‌و‌زیاده‌گویه‌کی‌ناپویست‌و‌نا‌هونه‌ری.

کرده‌ی‌روونکردنه‌وه‌ی‌تون‌له‌پۆمانی‌گروه‌ی‌به‌ختی‌هه‌لاله‌دا

گروه‌ی‌به‌ختی‌هه‌لاله‌سینه‌مین‌پۆمانی‌چاپکراوی‌عه‌تا‌نه‌هاییه، پاش‌گولی‌شۆران‌و‌بالنده‌کانی‌ده‌م‌با، له‌م‌به‌ره‌مه‌دا‌هه‌ست‌به‌و‌ئەزمونه‌ئەده‌بی‌و‌هونه‌رییه‌ی‌نوسه‌ر‌ده‌کریت، به‌تایبه‌ت‌له‌چۆنیتی‌به‌رجه‌سته‌کردن‌و‌نواندن‌تونی‌که‌سیتییه‌کاندا، به‌شیوه‌یه‌ک‌((به‌ته‌واوی‌ده‌سته‌لاتی‌سه‌رنج‌راکیشی‌عه‌تا‌نه‌هایی‌له‌نوسینی‌پۆماندا‌ده‌رده‌خات، ئەو‌ده‌سته‌لاته‌ی‌له‌دوو‌پۆمانه‌پیشووو‌که‌یدا‌به‌ته‌واوی‌ده‌رنه‌که‌وت.)) (سه‌جادی، ۲۰۱۱: ۶۴)، چونکه‌له‌م‌به‌ره‌مه‌دا‌له‌رێگه‌ی‌کومه‌له‌ته‌کنیکی‌هونه‌ری‌و‌ئەده‌بییه‌وه، له‌پیکه‌اته‌ی‌ده‌قی‌پۆمانه‌که‌درک‌به‌ئاستی‌سه‌رده‌میانه‌ی‌ئەم‌به‌ره‌مه‌ی‌ده‌کریت، له‌چۆنیتی‌رێزگرتن‌له‌هه‌ستی‌خوینەر، به‌شیوه‌یه‌ک‌((...‌له‌م‌پۆمانه‌دا‌دیاره‌نوسه‌ر‌هه‌موو‌رسته‌کانی‌به‌پاریزه‌وه‌به‌کاره‌یتاوه‌و‌ریزی‌له‌وشه‌و‌خوینه‌ری‌ئەم‌پۆ‌گرتووو. له‌م‌پۆماندا‌به‌ته‌واوه‌تی‌ریزی‌نوسه‌ر‌بو‌وشه‌ده‌رده‌که‌وئ. هه‌ر‌وشه‌یه‌و‌خاوه‌ن‌پله‌وپایه‌و‌ده‌وری‌خویه‌تی.)) (سه‌جادی، ۲۰۱۱: ۷۲)، به‌گشتی‌نوسه‌ر‌له‌کرده‌ی‌دا‌رشته‌ی‌ئەم‌به‌ره‌مه‌یدا‌به‌پاریزه‌وه‌وشه‌و‌رسته

و دسته‌واژه‌کانی به‌کارهیناوه، به‌پرادهیه‌ک هه‌ست به‌و کورتبیری و هونه‌رکارییه ده‌کریت، به‌تایبته له تۆنی دهربرینی که‌سیتییه‌کاندا، له پیناوی به‌رزکردنه‌وهی ئاستی هونه‌ریی پۆمانه‌که و ریزگرتنی له خوینه‌ران به ئاستیکی به‌رچاو ته‌کنیکی کورتبیری و ئابووری کردنی زمانی له زۆربه‌ی گفتوگوکاندا هه‌ستی پیده‌کریت.

بۆ وینه: ((ئه‌مجاره‌یان ئاره‌زوو به راست له باوه‌شیدا خه‌وی لی که‌وتبوو، هه‌لیدایه: «له‌گه‌ل ریزمدا بۆ تو مامه‌گیان. کاری ئیمه له‌م قسه و نه‌سیحه‌تانه تیپه‌ریوه.» ئه‌وسا رووی کرده مه‌جید و کاروانی برای و گوتی: «کاکه گیان شیرزاد ده‌یه‌ویت نیشتمان په‌روه‌ریتان پین بفرۆشیت. ده‌یه‌ویت پیتان بلیت ئیوه نیشتمان په‌روه‌ر نین و درۆزنن. ده‌یه‌وی بلیت ئیوه ترسنوکن بۆیه ناگه‌رینه‌وه بۆ ولات، بۆ ئیران، بۆ کوردستان، بۆ ... چووزانم. ده‌یه‌وی بلیت ئه‌و ئازایه و له ئازایه‌تی خۆیه‌تی که بریاری گه‌رانه‌وه‌ی داوه...»)) (نه‌هایی، ۲۰۱۹: ۳۳) له‌و ده‌قدا زیاتر له هه‌شت جۆره تۆنی جیاواز هه‌ستییان پیده‌کریت، که بریتین له: (تۆنی تورپیی، ره‌تکردنه‌وه، روونکردنه‌وه، سوکایه‌تی، به‌راوردکاری، نرخاندن، بچ نرخ کردن، نافه‌رمی، ئه‌رینی، نه‌رینی)، به‌شیوه‌یه‌ک له‌و کورته رستانه‌دا درک به واتا و مه‌به‌ست و ئاماژه‌ی قوول و فره په‌هه‌ند ده‌کریت، که هه‌ست و هه‌یه‌جانیکی پر چیژ ده‌دات به خوینه‌ر، به‌پرادهیه‌ک ده‌کریت گریمانه‌ی ئه‌وه بکریت، خوینه‌ر بیاته ئاستی بیرکردنه‌وه‌ی قوول و جیهانی ویتا‌کردنه‌وه (Imagination)، به‌لام له‌گه‌ل سه‌ره‌رای ئه‌و هونه‌رکارییه‌ی نوسه‌ر ئه‌نجامیداوه له‌م پۆمانه‌دا، هیشتا کرده‌ی روونکردنه‌وه‌ی تۆن له‌م به‌ره‌مه‌یشدا هه‌ستی پیده‌کریت، به‌شیوه‌یه‌ک له هه‌ندیک له پنت و په‌ره‌گرافه‌کاندا هه‌ست به روونکردنه‌وه‌ی تۆنه‌کان ده‌کریت، که به‌راستی ناپیویست و زیاده‌گو دهرده‌که‌ون، چونکه هیچ جۆره ئاماژه‌یه‌کی تایبته ناگه‌یه‌نن.

بۆ وینه: ((به‌لام بۆ زه‌ماوه‌نده‌که‌ی گولاله‌ گوتی: «له‌و هه‌تیوه‌ش راسپیرن بیت. بلین خانمی ژنیشی بینیت بزانه‌م چ گولیکی به‌سه‌ر خۆیدا داوه.» به‌ توانجه‌وه گوتی.)) (نه‌هایی، ۲۰۱۹: ۱۵۶)، گه‌ر سه‌رنج له‌و نمونه‌یه بدریت درک به تۆنی توانج ئامیز و به‌که‌مگرتن و گالته پیکردن ده‌کریت، چونکه دهربرینی (بزانه‌م چ گولیکی به‌سه‌ر خۆیدا داوه.) به‌روونی باری هه‌ست و هه‌لو‌یستی قسه‌که‌ره‌که‌ی نیشانداده، که‌چی نوسه‌ر به‌هیتانی ده‌سته‌واژه‌ی (به‌توانجه‌وه) هه‌ولی روونکردنه‌وه‌ی تۆنی دهربرینه‌که‌ی حمه‌ره‌شید ئاغای داوه، له کاتیکدا وه‌ک نیشاندرا له دارشته‌ی ئه‌و نمونه‌یه‌دا، خوینه‌ر زۆر به‌باشی درک به مه‌به‌ستی قسه‌که‌ره‌که ده‌کات، به‌بێ ئه‌وه‌ی پیویستی به‌و زیاده‌گویی و روونکردنه‌وه‌یه بیت، که نوسه‌ر ئه‌نجامیداوه؛ که‌واته به‌هیزی ته‌وه‌ر و تیمه‌ی به‌ره‌مه‌که به‌س نییه بۆ پیشکه‌شکردنی به‌ره‌میکی هونه‌ریی ئاست به‌رز دروست ئه‌م باسه بۆچوونه به‌ناوبانگه‌که‌ی گه‌وره رۆمانتوس (ئالان رۆب گری) مان بیر ده‌هینیته‌وه، که ده‌لیت: ((رۆمانتوسی باش ئه‌و که‌سه‌یه که

چيروكى جوان دادههينى و به جوانترين ريگه دهىگيرپيتهوه). (برگه‌ى دووه‌مى وته‌كه‌ى (رؤب گرى). به‌هاى هونه‌رى ده‌به‌خشپته برگه‌ى يه‌كه‌م، چونكه به تهنها داهينانى چيروكى جوان (به‌وته‌ى رؤب گرى) ناپيته هوى كارىكى داهينراوى سه‌راپاگير، نه‌گه‌ر لايه‌نى هونه‌رپش كومه‌كى نه‌بيت.)) (هادى، ۲۰۱۱: ۸۶)، دروست (رؤب گرى) يپكاويه‌تى، چونكه چؤنپتى به‌رجه‌سته‌كردن و نواندنى چيروكه‌كه، به‌شپوهيه‌كى هونه‌رى گرنگتره بؤ پيشكه‌شكردنى به‌ره‌مپكى توكمه و بى‌خه‌وش و ئاست به‌رن، نه‌گه‌رچى بابته و ته‌وه‌رى به‌ره‌مه‌كه‌پش گرنكى خوى هه‌يه، به‌لام هونه‌ر له چؤنپتى نواندنه‌وه و كرده‌پى ويناكردن و به‌رجه‌سته‌كردنى رؤحى گيرانه‌وه‌كه‌دايه؛ هه‌لبته له‌م به‌ره‌مه‌پدا نوسه‌ر كومه‌له چيروكىكى سه‌رنجراكىش و به‌هپزى كؤكردؤته‌وه و نيشانداوه، كه ده‌قى نه‌م به‌ره‌مه‌پدا پيكده‌هينن؛ هاوكات هه‌ولپداوه به‌شپوهيه‌كى هونه‌ركارى مؤديرنانه كرده‌پى گيرانه‌وه له‌م به‌ره‌مه‌پدا پيشكه‌ش بكات، ته‌نانه‌ت هه‌ولپداوه له چؤنپتى نواندن و ده‌ركه‌وتنى هه‌ر كه‌سپتپيه‌كدا تونى تايپته، به‌هسته و هه‌لوپسته جياوازه‌كانى نه‌و كه‌سپتپيه به‌رجه‌سته بكات، به‌لام له چؤنپتى دروستكردن و نواندنى تونى كه‌سپتپيه‌كاندا هه‌ولپى رپونكردنه‌وه‌پى تونى كه‌سپتپيه‌كان به‌ديار ده‌كه‌ويته، كه وه‌ك خه‌وشپكى هونه‌رى ده‌كرپته له هه‌ر سى رومانى گولپ شوران ، بالنده‌كانى ده‌م با، گره‌وى به‌ختى هه‌لاله‌دا سه‌يربكرپته، به‌لام هه‌روه‌ك له شپكردنه‌وه‌كاندا به‌ديار خران به‌برپ رپژه‌پى جياوا.

ئەنجامەكان:

لەپاش خستنه پرووی لایه نه تیوری و کارهکییه کانی تایبەت به تۆن و به دیاریکراویش تۆن له سی نموونهی پۆمانه کانی (عه تا نه های) دا، له کوتاییدا توژیینه وه که بهم ئەنجامانهی خواره وه گه یشتوو ه:

۱- تۆن وهک تهکنیکی هونه ریی ئەو هونه رکاریییه هاوئا ههنگ، له گه ل رهگه زه پیکهینه ره کانی ده قدا، پۆلی یه کجار گرنگ ده بینیت، له چۆنییه تی ویناکردنی باره ههسته کیی و زهینی و دهروونییه کانی نیره ردا، که زادهی توانستی ئەدهبی و هونه ریی و زمانی و زهینی و دهروونی نوسه ره.

۲- پۆماننوس له م به ره هه مانهیدا، ههست به جیاوازی ده کریت، له چۆنییه تی نوواندن و به رجهسته کردنی تۆن و جۆره کانی، به شیوهیه ک له پۆمانی گۆلی شۆراند، سه رهتا و دهستپیکه ده رکه وتنی تۆن و جۆره کانی ده بینرین، به لام هه شتا به وردی نه نوینراون؛ به لام له پۆمانی بالنده کانی ده م با دا، به راورد به گۆلی شۆران، توانستی پۆماننوس، له چۆنییه تی نوواندن تۆن و جۆره کانی، گه شه سه ندنی باشی به خۆیه وه بینوه، پاش ئەو دوو ئەزموونهی کردهی نوواندن تۆن و جۆره کانی له گره وی به ختی هه لاله دا، ورد و هونه ریی و پیکه یشتوو تر، ئەنجام دراون.

۳- له م پۆمانانه دا زۆربه ی تۆنه بنجیه کان ده بینرین، که هه ریه که یان بۆ گه یاندنی باری ههست و هه لویستی جیاواز دروستکراون، به لام به شیوهیه کی دیار تۆنی ره خه یی و یاده وه ری و پرسیا ری، به دیارکه وتوو ه.

۴- پۆماننوس له م به ره هه مانهیدا، توانویه تی به شیوهیه کی هاوسهنگ، هه ر دوو (که ینونه ی نیرینه و مینه) ی خۆی، له چۆنییه تی دروستکردن و نوواندن تۆنی که سیتییه کاند، بپاریزیت، به شیوهیه ک کاتیک ده رباره ی که سیتییه کی نیرینه دنوسیت، ته نیا درک به که ینونه ی نیرینه ده کریت، به لام هه مان نوسه ر کاتیک ده رباره ی که سیتییه کی مینه دنوسیت، ته نیا درک به که ینونه ی مینه ده کریت، به رادهیه ک له و نوسینه دا ههست به پیاویک ناکریت، به لکوو درک به خانمیکه ورده کار ده کریت.

۵- تۆنی نه رینی و جۆره کانی پانتایه کی گه وره یان له م سی پۆمانه دا گرتوو ه، به رپژهیه ک تۆنی نه رینی سیمای دیاری ئەم به ره هه مانه یه تی، بۆ وینه له گره وه ی به ختی هه لاله دا له کۆی په نجا و سی تۆنی به کارهاتوو، بیست و ههشت تۆنیان ده چنه خانه ی تۆنی نه رینییه وه.

۶- تهکنیکی تۆن و تۆنگۆرکیکان له م به ره هه مانه دا، هه مه رهنگی و سه رنجراکیشی و جوانیناسییان ئەوتویان سازاندوو ه، که خوینه ر ده گیر و که مه نکیشی خویندوه یان ببیت.

۷- تەكنىكەكانى تۇنگۇركى، ئەو تەكنىكانەن لە سنورى تەكنىكى تۇندان، پۇماننوس بەشىۋەيەكى ورد و ھونەرىي لەم بەرھەمانەيدا، بەرجەستەي كىردوون، بەتايىبەت بالئەدەكانى دەم با و گىرەۋەي بەختى ھەلەلەدا، بەراورد بە گۈلى شۇران ورد و ھونەرىي تر ئەنجامدراون.

۸- تەكنىكەكانى تۇنگۇركى لەم بەرھەمانەدا، لەلەيەك بىكىشى لە رەۋتى گىرەنەۋە دروست دەكەن؛ لە لەيەكى تىرشەۋە ھەمەپرەنگى و جوانىناسىش لە دەقدا دەھىتەبوون، كە خويئەر سەراسىما دەكەن.

۹- پۇماننوس لەم بەرھەمانەيدا لە دروستكىردنى تۇن و جۇرەكانىدا، تۋانىۋىيەتى تايىبەتمەندى كەسايەتى كەسىتتىيەكان و جۇرى كەسىتتىي و ئاستى پۇشنىبرىي جىھانىبىنيان نىشان بدات.

۱۰- تەكنىكى تۇن لەم بەرھەمانەدا، واىكردوۋە دەستىۋەردانى پۇماننوس لە بەرپۇتكىردنى كەسىتتىيەكاندا، زەحمەت سنوردار بىت، چونكە لە پۋانگەي گىرمانەكانى تۇنناسىيەۋە ھەر كەسىتتىيەك بتۋانىت گوزارشت لە سەربەخويى و كەسايەتى خۇي بكات.

۱۱- رۋونكىردنەۋەي تۇنى كەسىتتىيەكان، يەككە لەو خەۋشە ھونەرىانەي لە ھەر سى رۇمانەكەدا، بە ئاستى جىاواز بەدىاركەوتوۋە، بۇ وىنە لە گۈلى شۇراندا لە نۋاندنى تۇنى كەسىتتىيەكاندا، ھالەتى تىپەپاندوۋە بوۋە بە دياردە، بەلام لە بالئەدەكانى دەم با دا رىژەكە كەم دەبىتەۋە بۇ ئاستى ھالەت، لە گىرەۋى بەختى ھەلەلەيشدا، كىردەي رۋونكىردنەۋەي تۇنى كەسىتتىيەكان بە ئاستىك كەم دەبىتەۋە، كە لە ژمارەي پەنجەكانى دەست تىناپەرپىت، كە بەشىۋەيەكى رىژەيى لە ئاستى ھونەرىي پۇمانەكان كەم دەكاتەۋە، ھاوكات كارىگەرى خراپىش لەسەر زەينى خويئەر بەجىدەھىلئىت.

۱۲- پۇماننوس كىردەي دروستكىردنى تۇن و جۇرەكانى لەم بەرھەمانەيدا، لە رىگەي وىناكىردن و وىنەسازى و پۇلمەندكىردنى واتاي زەينى وشە، چۈنىتى ھەلبىژاردن و سەرو رىزكىردنى لە پىكھاتەي رىستەدا و ھىز و ئاۋازە و ئاۋازى رىستە و ھىماكانى خالەندىيەۋە ئەنجام دەدات.

لیستی سه‌رچاوه‌کان:

القران الکریم

۱- به زمانی کوردی:

۱- کتیب:

- ئەمین، وریا عمر (۲۰۰۹). ئاسۆیه‌کی تری زمانه‌وانانی چ. ۲. هه‌ولێر. ده‌زگای ئاراس.
- به‌رزنجی، عومەر معروف (۲۰۰۶). گۆران و ئەده‌بی ئینگلیزی. سلیمانی. چاپخانه‌ی شقان.
- به‌سیر، کامل حه‌سه‌ن (۲۰۱۵). میژووی ره‌خه‌سازی. چ. ۱. سلیمانی. ناوه‌ندی غه‌زه‌لنوس- بۆ چاپ بڵاوکرده‌وه.
- بایز، هه‌لمه‌ت. صادق، دلێر (۲۰۲۰). خالبه‌ندی. چ. ۷. له‌ بڵاوکراوه‌کانی سه‌نته‌ری هه‌ندرین بۆ زمان و توێژینه‌وه‌ی کلتوری زانکۆی سووران.
- پرین، لۆرانس (۲۰۰۸). شیعەر چییه. چ. ۱. و. ئەبوه‌کر خۆشناو. سلیمانی. چاپخانه‌ی پیره‌مێرد.
- حاجی مارف، ئەوره‌حمانی (۱۹۷۶). زمانی کوردی له‌ به‌ر پۆشنای فۆنه‌تیکدا. به‌غدا. چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد.
- حاجی مارف، ئەوره‌حمانی (۱۹۸۵). نویسی کوردی به‌ ئەلف و بیی عه‌ره‌بی. له‌ چاپکراوه‌کانی ئەمینه‌داریه‌تی گشتی پۆشنییری و لاوانی ناوچه‌ی کوردستان.
- حسین، جه‌بار ئەحمه‌د (۲۰۰۸). ئیستاتیکای ده‌قی شیعیری کوردی کوردستانی عیراق (۱۹۵۰-۱۹۷۰). چ. ۱. سلیمانی. ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م.
- حیلمی، رفیق (۲۰۱۰). شیعەر ئەده‌بیاتی کوردی. چ. ۲. هه‌ولێر. ده‌زگای ئاراس.
- حه‌مه‌ره‌شید، ئارام عبده‌لواحید (۲۰۱۳). ریزگرتن له‌ زمانی کوردیدا. چ. ۱. سلیمانی. چاپخانه‌ی له‌ریا.
- حه‌مه‌میرزا، په‌ری (۲۰۱۷). وزه‌ ده‌روازه‌یه‌ک بۆ ئاوێزان بوون. چ. ۲. ناوه‌ندی وینا بۆ هزری ئەرینی.

- حەمەمەنتک، (۲۰۱۸). ھونەرەکانی چیرۆکنوسین. چ. ۱. تاران. چاپخانەی تاران.
- حەمەمەنتک (۲۰۲۱). گێڕانە وەناسی دەروازەیهک بۆ تیۆرەکانی گێڕانەو. چ. ۱. ھەولێر. چاپخانەی نووسینگەی تەفسیر.
- خەزاعی، خەسرەو (۲۰۱۶). گاتاکان سردووی ئاھورایی زەرەدەشت. و. ئیزەد پەنا. چ. ۴. ڕیکخراوی فەرھەنگ و فەلسەفەی زەرەدەشتیانی کوردستان.
- ژووف، فەنسان (۲۰۲۰). بووتیقای پۆمان. و. محەمەد رەحیم ئەحمەدی دھۆک. دەزگای خانێ.
- سوزەنی، سەلح (۲۰۰۶). نالی و خویندەو نوێیەکانی سەردەم. چ. ۱. سلێمانی. سەنتەری ڕووناکییری... .
- سەلح، دەروون عەدەرەحمان (۲۰۲۰). ڕۆلی زمان لە ئاراستەکردنی لایەنی دەروونی تاکدا- لیکۆلینەو ھەیکەکی زمانەوانی دەروونییە. چ. ۱. سلێمانی. چاپخانەی شقان.
- سجادێ، علاالدین (۱۹۶۷). ئەدەبی کوردی و لیکۆلینەو ھە ئەدەبی کوردی. بەغداد. چاپخانەی معارف.
- عیسا، ھاوژین، سەلیو (۲۰۰۹). بنیاتی وینەیی ھونەری لە شیعری شیرکو بیکەسدا. چ. ۱. سلێمانی. دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم.
- فەتاح، محەمەد مەعروف (۱۹۹۰). زمانەوانی. چاپخانەی دار الحکمة للطباعة والنشر. ھەولێر.
- فەتاح، محەمەد مەعروف (۲۰۱۰). لیکۆلینەو ھە زمانەوانییەکان. چ. ۱. ھەولێر. چاپخانەی ڕۆژھەلات.
- فەتاح، محەمەد مەعروف (۲۰۱۱). زمانەوانی. ھەولێر. چ. ۳. چاپخانەی ھاشم.
- قەرەداخی، عەتا (۲۰۰۸). فانتازیای گەڕانەو. چ. ۱. سلێمانی. دەزگای چاپ بەخشی سەردەم.
- کاکێ، حەمە نوری عومەر (۲۰۲۰). شیواز لە کلاسیکی کوردیدا. چ. ۲. سلێمانی. چاپخانەی کارۆ.
- کەسەنەزانی، بوشرا قادر کاکەحەمە (۲۰۱۲). ئەستانەیی سەبەینی. چ. ۱. سلێمانی. دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم.
- مەحمود، فازیل مەجید (۲۰۰۷). سروشت لە شیعری گۆرانددا. چ. ۱. سلێمانی. دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم.

- مستهفا، ئاسۆ عومەر (۲۰۰۹). بەها ئیستاتیکییەکانی شیعر لای پیرەمێرد و شیخ نوری شیخ سالح و گۆران. چ. ۱. دھۆک. چاپخانە ی خانە.
- محەمەد، دلشاد علی (۱۹۹۸). بنیاتی هەلبەست لە ھۆنراوەی کوردیدا. چ. ۱. سلیمانی. چاپخانە ی رەنج.
- میراودەلی، کەمال (۲۰۰۵). ئیستاتیکا فەلسەفە ی جوانی و ھونەر. چ. ۲. سلیمانی. خانە ی بلاوکردنەوہ ی قانع.
- نەھایی، عەتا، (۲۰۱۹). گۆلی شۆرەن. چ. ۲. بانە. چاپەمەنی مانگ.
- نەھایی، عەتا، (۲۰۱۹). بالندەکانی دەم با. چ. ۲. بانە. چاپەمەنی مانگ.
- نەھایی، عەتا، (۲۰۱۹). گرەوی بەختی ھەلالە. چ. ۲. بانە. چاپەمەنی مانگ.
- نیکرەفتار، کیومەرس (۲۰۱۳). خالبەندی. سلیمانی. چاپخانە ی کەمال.
- وەیس، غازی فاتح (۱۹۸۴). فۆنەتیک. چ. ۱. بەغداد.
- ھەورامانی، محەمەد ئەمین (۱۹۷۳). سەرەتائیک لە فۆنۆلۆژیی زمانی کوردی. بەغداد. چاپخانە ی مەعاریف.
- یعقوب، علی عوسمان (۲۰۱۹). رۆمان ژانری تەکنیکە جوانەکان و رەگەزە فرە رەھەندەکان. ب. ۱. چ. ۱. سلیمانی. چاپخانە ی سەردەم.
- یعقوب، علی عوسمان (۲۰۲۱). رۆمان ژانری تەکنیکە جوانەکان و رەگەزە فرە رەھەندەکان. ب. ۲. چ. ۱. سلیمانی. دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم.

۲- فەرھەنگ:

- حاجی مارف، ئەو پەرھمانی (۲۰۰۴). فەرھەنگی زاراوەی زمانناسی. چ. ۱. سلیمانی.
- حاجی مارف، ئەو پەرھمانی (۲۰۱۴). فەرھەنگی زاراوەی زمانناسی. چ. ۲. ھەولێر. چەپخانە ی رۆژھەلات.
- خال، محەمەد (۲۰۰۵). فەرھەنگی خال. چ. ۲. ھەولێر. دەزگای ئاراس.

- موسا، عبدلولوههاب خاليد (٢٠٠٧). هيز و ئاواز له ديالينكتي ژووروودا. نامه ي دكتورا. زانكوي سه لاهه دين. كوليتزي زمان.
- محمه د، تانيا ئەسعه د (٢٠٠٦). بونيادي شوين له دوو نمونه ي روماني كورد ي هيلانه - ئەژديها. نامه ي دكتورا. زانكوي سه لاهه دين.
- هاشم، زينو بهختيار (٢٠١٢). ئەندازه ي دهنگ له شيوهزاري هورامييدا. ليكولينه وهكي وهسفي سينكروني - شيكارييه. نامه ي ماستهر. زانكوي سه لاهه دين، كوليتزي زمان.
- واحد، ساكاركمال (٢٠١٣). كاريگهري دهنگ له سهه گوراني واتا له زماني كورديدا. ليكولينه وهيهكي پراگماتييكه. نامه ي ماستهر. زانكوي سه لاهه دين، كوليتزي زمان.

٤- گوفار:

- ئەميين، وريا عومه ر (١٩٩٤). هيز وئاوان، گ. رۆشنيري نوي. ژ. ١٣٤. بهغدا. ل. ١٥-١٦
- سهجادي، بهختيار (٢٠١١). گيرانه وه ي نوپكارانه و پيكهاته ي هونه ربي له روماني كورديدا، خويندنه وه ي گره وي بهختي هه لاله ي عه تا نه هايي. گ. گه لاويتزي نوي. ژ. ٥٣. ل. (٦٢-٧٩) سليماني. دهزگاي چاپ و په خشي هه مدي.
- هادي، سيامه ند (٢٠١١). كۆكردنه وه ي گوشه نيجا له گيرانه وه ي روماني بالنده كان ي ده م با. گ. گه لاويتزي نوي. ژ. ٥٣. ل. (٨٠-١٠٠) سليماني. دهزگاي چاپ و په خشي هه مدي.

٥- رۆژنامه:

- سالج، نوري (١٩٢٦). ئەدهبياتي كوردي. رۆژنامه ي ژيان. ژ. ٢٧.

٦- چاوپيکه وتن:

- ابراهيم، كه مال قانع (٢٠٢٢). دهنگ و ئاواز و گوراني له كاتي كاري به هه ره وه زيديا. سه يسادق. ماله شيخه كان-مالي خويان. ٩-٩.

ب- به زمانى عه ره بى:

١- كتيب:

- بدوي، كمال ابراهيم (١٩٨٨). علم اللغة ميرمج الصوت و النظام الصوتي متبق على اللغة العربية. رياض. جامع ملك سعود.
- بن عبدالرحمن السخاوى، شمس محمد (١٤١٨). الأجوبة المرضية فيما سئل السخاوى عنه من الأحاديث النبوية. ط.١. دار الراية للنشر و التوزيع.
- سعدى، عبدالرحمن بن ناصر (٢٠٠١). في تفسير كلام المنان. الطبعة اولى. نشرمكتبة العبيكان.
- سيدقطب، ابراهيم حسين الشاذلي (٢٠٠٣). في ظلال القرآن. طبعة ٣٢. القاهرة. دار الشروق.
- مخلوف، حسين محمد، (١٩٩٨). تفسير بيان كلمات القرآن الكريم. الطبعة الخامسة. دمشق. دار الفجرالسلامى.

٢- فھر ههنگ:

- أبوالفضل، محمد بن مكرم بن على (١٤١٤). لسان العرب. ط. الثالثة.
- أبوالحسين، احمد بن زكرياء القزوينى الرازى (١٩٧٩). معجم مقاييس اللغة. الناشر. دار الفكر.
- أبوعبد الرحمن الخليل بن أحمد بن عمر و بن تميم الفراهيدى البصرى (...). كتاب العين. دار و مكتبة الهلال. عدد الأجزاء: ٨

٣- گوڤار:

- لىلى، سهيل (٢٠١٠). التنعيم و اثره فى اختلاف المعنى و دلالة السياق. مجله كليه الاداب و العلوم الانسانيه والاجتماعيه. عدد السابع. ص. ٦٢
- حسن، نايفه (٢٠١٨). علم الأصوات العربية. تطوراتها ونظريتها و ألسفاده منها لتعليم اللغة العربية ص. ١٥٠.

٤- مالپه رى ئه ليكترونى:

- المعانى، تعريف و شرح و معنى لحن بالعربي فى معاجم اللغة العربية معجم المعاني الجامع، المعجم الوسيط، اللغة العربية المعاصر، الرائد، لسان العرب، القاموس المحيط - معجم عربي عربي صفحة 1

پ- به زمانی فارسی:

۱- کتیب:

- ابن سینا، حسین بن عبدالله (۱۳۹۲). ترجمه و شرح اشارات و تنبیها. ترجمه. دکتر حسن ملکشاهی. جلد. اول. چاپ هشتم. تهران. انتشارات سروش.
- پرین، لارنس (۱۳۷۶). درباره شعر. ترجمه فاطمه. راکعی. تهران. اطلاعات.
- پین، جانی (۱۳۸۹). سبک و لحن در داستان. ترجمه نیلوفر اربابی. چ. ۱. اهواز. نشر رسش.
- شفعی کدکنی، محمد رضا (۱۳۹۱). موسیقی شعر. چ. ۱۳. تهران. نشر آگاه.
- شفعی کدکنی، محمد روضا (۱۳۷۴). موسیقی شعر. تهران. نشر آگاه.
- فارابی، ابونصر (۱۳۹۱). کتاب موسیقی کبیر. ترجمه دکتر اذرتاش اذر نوش. چ. ۲. تهران. مطالعات فرهنگی.
- فتاحی، حسین (۱۳۸۶). داستان گام به گام. تهران. صریر.
- کابلی، ایرج (۱۳۷۶). وزن شناسی و عروض. چ. ۱. تهران. نشر آگاه.
- ملاح، حسین علی (۱۳۶۳). حافظ و موسیقی. تهران. هیرمند.
- میرصادقی، جمال (۱۳۹۴). عناصر داستان. چ. ۹. تهران. چاپ مهارت.
- مه‌وله‌وی، جلاله‌دین محمد (۱۳۸۸). مثنوی معنوی. دفتر ششم. بیت. ۷۲. چ. ششم. تهران. نشر محمد.
- مستور، مصطفی (۱۳۸۶). مبانی داستان کوتاه. چ. ۳. تهران. مرکز.

۲- فهره‌نگ:

- ایبیرمز، ام. اچ. (۱۳۸۴). فرهنگ توصیفی اصطلاحات ادبی. ترجمه سعید سبزیان. چ. ۷. تهران. نشر رهنما.

- ایبیرمز، ام. اچ. (۱۳۸۴). فرهنگ توصیفی اصطلاحات ادبی. ترجمه سعید سبزیان. چ. ۹. تهران. نشر رهنما.

- دهخدا، علی اکبر (۱۳۷۳). لغت نامه دهخدا. زیر نظر محمد معین و سیدجعفر شهیدی. جلد. ۱۱. تهران. دانشگاه تهران و روزنه.

- هداوند، فاطمه (۱۳۹۸). فرهنگ فارسی استاندارد. چ. ۱. تهران. انتشارات برات علم.

- گری، مارتین (۱۳۸۲). فرهنگ اصطلاحات ادبی. ترجمه منصوره شریف زاده. چ. ۱. تهران. ناشر پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.

- معین، محمد (۱۳۷۵). فرهنگ معین. چ. ۱۰. تهران. انتشارات امیر کبیر.

۳- توئیزینه‌وهی زانستی:

- اکبری، فریدون (۱۳۹۶). جهان متن خواندن. نشریه رشد آموزش زبان و ادب فارسی. شماره ۱۲۱. ص ۸۵.

- جهان‌دیده، سینا (۱۳۷۹). متن در غیاب استعاره بررسی ابعاد زیباشناسی تاریخ بیهقی. رشت. چوبک.

- خاکبازی، زهرا- حیدری، مهدی (۱۳۹۹). بررسی لحن پایدارانه تقابل عطار با منصبان دنیوی اینه منطق الطیر. نشریه ادبیات ادبیات عرفانی و اسطوره شناختی. شماره ۶۱. ص ۱۲۵.

- علی زاده، ناصر، سلیمیان، سونا (۱۳۹۱). کانون روایت در الهی نامه عطار براساس نظریه ژنت. مجله پژوهش های ادب عرفانی (گوهر گویا). شماره. ۲۲. ص. ۱۱۳-۱۴۰.

- صحرای، قاسم-حیدری، علی-میرزای، مقدم، مریم (۱۳۹۰). لحن صنه پردازی و فضا ابراز انتقاد و اعتراض بیهقی. پژوهش‌های زبان و ادبیات فارسی دانشکده ادبیات و علوم انسانی. شماره ۳. تهران. ص ۸۷.

- عمران پور، محمد رضا (۱۳۸۴). عوامل ایجاد تغییر و تنوع و نقش لحن در شعر فصلنامه پژوهش‌های ادبی. شماره ۹ و ۱۰. ص. ۱۲۹.

- نادعلی زاده، زهیر- رحمی، ناصر (۱۳۹۸). مواد تصویر دو کاربرد ان لحن و وجود کینای. نشریه ادب فارسی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران. شماره ۲. ص ۴.

- هیدایتی، عباس- رضای، رقیه (۱۳۹۹). بررسی لحن داستانهای غنایی شاهنامه. نشریه سبک شناسی نظم و نثر فارسی بهار ادب. شماره ۵۷. ص ۲۴۹.

۴- مالپه‌پی ئلیکترۆنی:

<https://abadis.ir/fatoen/%D9%84%D8%AD%D9%86> Accessed: March 3, 2022.

ت- به زمانی ئینگیزی:

۱- فهره‌نگ:

- Baldic, Chris (2001) Literary Terms. Second edition. New York. Published: in the United States by Oxford University Press Inc., New York.

۲- گوڤار:

- Perrine, Laurence (1963), The Importance of Tone in the Interpretation of Literature. V. 24. On. 5 (February) Pp. 389-395. Source: College English Published by: National Council of Teachers of English.

۳- مالپه‌پی ئلیکترۆنی:

- Become a Writer today (2022) Using a Tone Words List, to improve Writing. Available from: <https://becomeawritertoday.com/tone-words-list/#content> Accessed: October 18, 2022.

- Colonia, Jennifer (2021) 10 Common Types of Tone in Writing. Available from: <https://www.grammarly.com/blog/types-of-tone/>. Accessed: September 9, 2022.
- Indeed Editorial Team (2021) A guide for Writers: 13 Examples of Tone in Writing. Available from: <https://www.indeed.com/career-advice/career-development/examples-of-tone> Accessed: August 19, 2022.
- Fazely, Lucy A. (2022). What are tone shifts in literature? Available from: <https://penandthepad.com/tone-shifts-literature-8442356.html>, Accessed: September 20, 2022.
- High Land School (...) (A-Z TONE WORDS FOR LITERARY ANALY Available from: [https://www.highlandhs.org/uploaded/Highland/Academics/Tone_Words_for_Lit_Analysis_\(2\).pdf](https://www.highlandhs.org/uploaded/Highland/Academics/Tone_Words_for_Lit_Analysis_(2).pdf) Accessed: August 19, 2022.
- Khushboo (2022) Positive and Negative Tone Words List. Available from: <https://www.englishbix.com/positive-and-negative-tone-words/> Accessed: October 19, 2022.
- Glatch, Sean (2021) WHAT IS TONE IN LITERATURE? Available from: <https://writers.com/what-is-tone-in-literature> Accessed: August 16, 2022.
- Gunner, Jennifer (2019). What are the 16 punctuation marks in English grammer. Available from: <https://grammar.yourdictionary.com/punctuation/what-sixteen-punctuation-marks.html>
- Master, class (2021) Understanding Tone: 18 Examples of Tone Words in Writing. Written by Master Class. Available from: <https://www.masterclass.com/articles/examples-of-tone-words-in-writing><https://www.jstor.org/stable/373555> Accessed: August 8, 2022.

- Master, class (2021) Foreshadowing Definition, Examples of Foreshadowing, and How to Use Foreshadowing in Your Writing: Examples. Written by Master Class. Available from: <https://www.masterclass.com/articles/what-is-foreshadowing-foreshadowing-literary-device-tips-and-exam> Accessed: April 20, 2023.
- Examples of Tone in a Story. Available from: <https://examples.yourdictionary.com/examples-of-tone-in-a-story.html> Accessed: August 11, 2022.
- Vaid, Mansi (2022) An Advanced Guide to Tone in Writing. Available from: <https://iimskills.com/tone-in-writing/#:~:text=Tone%20refers%20to%20how%20you,music%2C%20timbre%2C%20and%20qualit> Accessed: August 28, 2022.
- Whit More School (2017) Lesson three negative / positive tone. Available from: https://www.whitmoreschool.org/wp-content/uploads/2018/12/BusEng_Lesson2_Demo.pdf Accessed: September 14, 2022.

چ- به زمانی فہرہنسی:

۱- فہرہنگ:

- <https://www.larousse.fr/dictionnaires/francais/ton/78363> Accessed: February 2, 2022.

ح- به زمانی ٹہلمانی

۱- فہرہنگ:

- https://www.duden.de/rechtschreibung/Ton_Klang Accessed: April 20, 2023.

ئەم توپژىنە وەيە بە ناونىشانى (رەنگدانە وەي تونى جياواز لە رۆمانەكانى عەتاي نەهايى)دا، هەلبەت مەبەست لەم توپژىنە وەيە ناساندنى تۆن و بنەما و رەگەزە پيکھينەرەكانىەتى لە رۆمان دا؛ هاوکات خستنه روى ئەو رۆل و گرنگيەي تۆن دەبيينيت وەک (تەکنیکی هونەريى و ئەدەبىي و زمانى) لە پيکھاتەي دەقى رۆماندا، لەم سۆنگەيە وە هەولداوہ شىکارى ئەم تەکنیکە هونەريیە نوپيە لە پيکھاتەي هەر سى رۆمانى: (گولى شۆران، بالندەكانى دەم با، گرەوى بەختى هەلالە)ى عەتاي نەهاييدا بکريت.

بۆ جيبەجىکردنى ئەم مەبەستە توپژىنە وەکە بە سەر سى بەشدا دابەشکراوہ:

لە بەشى يەكەمدا هەولداوہ لە چوارچيۆ وەيەكى گریمانەبيدا، چەمک و زاراوہ و پيناسەي تۆن و سەرنج و بۆچوونە گریمانەبيەکان دەربارەي تۆن بخرينە روو؛ هاوکات لە بەشى دووہەمى ئەم توپژىنە وەيەدا: جۆرى تۆن و رەگەز و بنەما پيکھينەرەكانى تۆن بەرباس دراون، لەگەل هيتانە وەي نمونەي وەرگيراو لە رۆمانەکاندا، بەلام لە بەشى سيهەم و کوتايى ئەم توپژىنە وەيەدا: بە هيتانە وەي نمونەي هەلپيتجراو لە هەر سى رۆمانى: (گولى شۆران، بالندەكانى دەم با، گرەوى بەختى هەلالە)دا هەولداوہ شىکارى رۆل و گرنگى تۆن وەک تەکنیکی هونەريى نيشانبدريت، لە چۆنيەتى بەرجەستەکردنى ناسنامە و پيناسى کەسيتيیەکاندا، بە شيۆ وەيەک خالى بەهيز و لاوازی هونەريى رۆمانەکان دەستنيشانکراون، لە چۆنيەتى بەرجەستەکردنى تونى سەربەخۆي هەر يەک لە کەسيتيیەکانى ناو رۆمانەکان.

لە کوتايشدا: ئەنجامەكانى ئەم توپژىنە وەيە بە چەند خالک خراونەتە روو.

وشە کليليەكانى توپژىنە وەکە: (تونى فەرمى، تونى نافەرمى، تونى ئەرينى، تونى نەرينى، تونى گشتەكى، تونى هەندەكى، تونى رووکردنە وە، تونى بازبەستە شفت تۆن، تەکنیکی تۆن، عەتاي نەهايى)

ملخص البحث:

هذا البحث بعنوان (انعكاس ألحان القول المختلفة في روايات عطا نهايي)، لاشك ان غرضي من هذا البحث هو التعريف بلحن القول مع بناءه و عناصره المكوّنة في الرواية، وفي الوقت نفسه إلقاء الضوء على الدور الذي يلعبه لحن القول في بنية النص الروائي ك (تقنية فنية وأدبية و لغوية)، من هذا المنطلق تمت محاولة تحليل هذه التقنية الفنية الحديثة في بنى الروايات الثلاث : (...) للروائي (عطا نهايي).

لتحقيق هذا الغرض تم تقسيم البحث على ثلاثة فصول رئيسة :

حيث ألقى الضوء في الفصل الأول -وفي اطار فرضي- على مفهوم (لحن القول) و اصطلاحه و تعريفه مع إبداء الملاحظات و الآراء الفرضية حوله، وتم الحديث في الفصل الثاني عن أنواع (لحن القول) و العناصر الأساسية في تكوينه، وذلك مع الأمثلة النصية المأخوذة من الروايات المدروسة، وأما الفصل الثالث والأخير لهذا البحث فتتمت دراسة أهمية الدور الذي يلعبه (لحن القول) كتقنية فنية في كيفية تجسيد هوية الشخصيات الروائية، وذلك بالاعتماد على الأمثلة النصية المأخوذة من الروايات الثلاث، على نحو تم تحديد نقاط القوة والضعف من الناحية الفنية للروايات، وانتهى البحث بعرض لنتائج من خلال مجموعة من النقاط.

الكلمات المفتاحية للبحث: (لحن القول الرسمي، لحن القول غير الرسمي، اللحن الإيجابي، اللحن السلبي، اللحن العام، اللحن الجزئي، لحن الايضاح، لحن... ، لحن... ، تقنية لحن القول، عطاء نهايي)

Abstract

This study is about Reflection of Various Tones in Ata Nahae's Selected Novels. The purpose of the study is to introduce tone along with its principles and components in novels. Accordingly, explaining the role and significance of tone as a new artistic, literary and linguistic technique in the composition novels. In this study, this technique is analyzed in Nahae's three novels (Shoran Flower, Birds in the Wind, and Bet on the fate of Halale.)

To achieve this purpose, the study is divided into three basic sections:

The first section attempts to define tone as a concept and term, and hypothetical assumptions and observations about tone are presented in a hypothetical framework .

In the second part, the types, genres and components of tone are discussed, with examples taken from the novels .

However, in the third and final part of this research, by quoting from all three novels (Shoran Flower, Birds in the Wind, and Bet on the fate of Halale), an attempt has been made to analyze the role and importance of tone as an artistic technique in embodying the identity of characters. Moreover, the artistic strengths and weaknesses of the novels have been identified in the embodiment of the independent tone of each of the characters in the novels.

In the end, the results of this study are put forth in several points.

Keywords: Formal tone, Informal tone, Positive tone, Negative tone, General tone, Partial tone, Explanatory tone, Shift tone, Tone technique, Ata Nahae.